РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2022/433 НА КОМИСИЯТА

от 15 март 2022 година

за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаема стомана с произход от Индия и Индонезия и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/2012 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаема стомана с произход от Индия и Индонезия

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз ([1]) („основния регламент“), и по-специално член 15 и член 24, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

1.1. Започване

(1) На 17 февруари 2021 г. Европейската комисия („Комисията“) започна антисубсидийно разследване по отношение на вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаема стомана (SSCR или „продукта, предмет на разследването“) с произход от Индия и Индонезия (наричани заедно „засегнатите държави“). Комисията публикува известие за започване на процедура в *Официален вестник на Европейския съюз* ([2]) („известието за започване“).

(2) Комисията започна разследването вследствие на жалба, подадена на 4 януари 2021 г. от Европейското сдружение на производителите на стомана (EUROFER или „жалбоподателя“), от името на промишлеността на Съюза за студеновалцовани плоски продукти от неръждаеми стомани по смисъла на член 10, параграф 6 от основния регламент. Посочените в жалбата доказателства за наличието на субсидиране и за произтичащата от него вреда бяха счетени за достатъчно основание за започване на разследването.

(3) Преди да започне антисубсидийното разследване, Комисията уведоми правителството на Индия (ПИН) ([3]) и правителството на Индонезия (ПИД) ([4]), че е получила надлежно документирана жалба и отправи до тях покана за провеждане на консултации в съответствие с член 10, параграф 7 от основния регламент. На 10 февруари 2021 г. бяха проведени консултации с ПИН, а на 15 февруари 2021 г. — с ПИД. Не беше постигнато взаимноприемливо решение обаче с нито едно от тях.

(4) На 18 ноември 2021 г. Комисията наложи окончателни антидъмпингови мита и събра окончателно временните мита, наложени върху вноса на същия продукт с произход от Индия и Индонезия ([5]) („антидъмпинговия регламент“), чрез разследване, което бе започнато с известие за започване, публикувано на 30 септември 2020 г. („отделното антидъмпингово разследване“) ([6]).

(5) Анализите на вредата, на причинно-следствената връзка и на интереса на Съюза, проведени в рамките на настоящото антисубсидийно разследване и в рамките на отделното антидъмпингово разследване, са *mutatis mutandis* идентични, тъй като определението за промишлеността на Съюза, включените в извадката производители от Съюза, разглежданият период и разследваният период при двете разследвания са едни и същи.

([1]) ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 55.

([2]) Известие за започване на антисубсидийна процедура по отношение на вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Индия и Индонезия (ОВ C 57, 17.2.2021 г., стр. 16).

([3]) В настоящия регламент съкращението ПИН се използва в широкия смисъл на думата и включва всички министерства, ведомства, агенции и административни структури на централно, регионално или местно равнище.

([4]) В настоящия регламент съкращението ПИД се използва в широкия смисъл на думата и включва всички министерства, ведомства, агенции и административни структури на централно, регионално или местно равнище.

([5]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/2012 на Комисията от 17 ноември 2021 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаема стомана с произход от Индия и Индонезия (ОВ L 410, 18.11.2021 г., стр. 153).

([6]) Известие за започване на антидъмпингова процедура по отношение на вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Индия и Индонезия (ОВ C 322, 30.9.2020 г., стр. 17).

1.2. **Регистрационен режим**

(6) На 7 април 2021 г. жалбоподателят подаде искане за регистрирането на вноса. Комисията анализира искането, но установи, че в засегнатите държави не е имало огромен внос в относително кратък период от време на продукт, при който е реализирана полза от подлежащи на изравняване субсидии. Вносът на SSCR с произход от Индия и Индонезия отбеляза намаление с 46 % през седемте месеца след започването в сравнение с вноса през разследвания период. Поради това условията за регистриране на вноса, определени в член 24, параграф 5 от основния регламент, не бяха изпълнени и Комисията не въведе регистрационен режим по отношение на разглеждания продукт.

1.3. **Разследван период и разглеждан период**

(7) Разследването на субсидиите и вредата обхвана периода от 1 юли 2019 г. до 30 юни 2020 г. („разследвания период“). Разглеждането на тенденциите, които са от значение за оценката на вредата, обхвана периода от 1 януари 2017 г. до края на разследвания период („разглеждания период“). И двата периода са идентични с тези в отделното антидъмпингово разследване.

1.4. **Заинтересовани страни**

(8) В известието за започване Комисията прикани заинтересованите страни да се свържат с нея, за да вземат участие в разследването. Освен това Комисията изрично уведоми жалбоподателя, ПИН, ПИД, известните производители износители в засегнатите държави, известните вносители и ползватели в Съюза за започването на разследването и ги прикани да вземат участие.

(9) Заинтересованите страни имаха възможност да представят коментари относно започването на разследването и да поискат да бъдат изслушани от Комисията и/или от служителя по изслушванията при търговските процедури. Бяха проведени изслушвания с EUROFER и с друго дружество.

(10) В известието за започване Комисията прикани също така органите на Китайската народна република (ПКНР) да участват в разследването като заинтересована страна. Освен това Комисията уведоми ПКНР относно започването на разследването и изрично се позова на поканата за участие като заинтересована страна, включена в известието за започване. След това ПКНР уведоми Комисията, че се е регистрирало като заинтересована страна по настоящото разследване.

(11) На 11 октомври 2021 г. Комисията изпрати до ПКНР искане за предоставяне на информация.

(12) ПКНР не отговори на искането на Комисията за предоставяне на информация, а вместо това на 21 октомври 2021 г. представи своите коментари по самото искане за предоставяне на информация.

(13) В представените коментари от една страна ПКНР заяви, че процедурите на Комисията вероятно са в нарушение на правилата на СТО и на правото на ЕС.

(14) Първо, ПКНР заяви, че Комисията не е информирала ПКНР за подаването на жалбата, не е провела консултации с ПКНР преди започване на процедурата, не го е уведомила за започването и не го е приканила пряко да стане заинтересована страна по разследването. Тъй като ПКНР не е държава износител, ПКНР не е заинтересована държава членка или страна по смисъла на правилата на СТО и в поканата липсват правно основание и основни процедурни изисквания.

(15) Комисията отбеляза, че тези твърдения са фактически неверни. В действителност след като поканата за участие като заинтересована страна бе включена в известието за започване, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 17 февруари 2021 г., Комисията изпрати до ПКНР известието за започване в същия ден, като обърна изрично внимание на поканата. Първоначално ПКНР поиска достъп до отвореното досие с електронно писмо от 19 февруари 2021 г. В отговор на това електронно писмо в същия ден Комисията попита отново ПКНР изрично дали чрез отправеното искане за достъп до отвореното досие то възнамерява да се регистрира като заинтересована страна. В същия ден ПКНР потвърди, че се е регистрирало като заинтересована страна. Цялата разменена кореспонденция по електронната поща е налична в отвореното досие. Следователно Комисията още веднъж е уведомила пряко ПКНР за известието за започване и го е приканила да стане заинтересована страна. Освен това Комисията не е приканила ПКНР да участва в провеждането на консултации преди започването на процедурата, тъй като Комисията очакваше ПИД да изясни участието на ПКНР в предоставянето на косвена финансова подкрепа на производителите износители

в Индонезия. Следователно, тъй като Комисията не възнамеряваше да разследва евентуални подлежащи на изравняване субсидии, предоставени от КНР, а само субсидиите, предоставени от ПИД чрез финансовата подкрепа на ПКНР, нямаше правно изискване за провеждане на консултации с ПКНР преди започването.

(16) Второ, ПКНР заяви, че е поискало да следи развитието на случая поради загриженост, че Комисията може да наруши правилата на СТО и правото на ЕС, но ПКНР не е обект на настоящото разследване и няма задължение да предоставя информация в рамките на разследването. В действителност според ПКНР Комисията вече е нарушила Споразумението на СТО за субсидиите и изравнителните мерки („Споразумение за СИМ“) и основния регламент в антисубсидийното разследване относно вноса на определени тъкани от тъкàни и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република (КНР или „Китай“) и Египет, започнало на 16 май 2019 г. ([7]) и довело до налагането на окончателни изравнителни мита, публикуван на 15 юни 2020 г. ([8]) („антисубсидийното разследване относно ТСВ“), като е включила нормалното двустранно икономическо и търговско сътрудничество между Китай и Египет в обхвата на т.нар. кръстосани субсидии.

(17) Комисията припомни, че не ПКНР е поискало да следи развитието на случая, а самата Комисия е приканила ПКНР да се регистрира като заинтересована страна в известието за започване. Що се отнася до твърденията за антисубсидийното разследване относно ТСВ, Комисията ги счете за общи и необосновани, а те и без това не са предмет на настоящото разследване. Във всеки случай Комисията отбеляза, че предоставената от ПКНР финансова подкрепа, доколкото такава подкрепа е предоставена на ПИД, попада в обхвата на настоящото разследване. Поради това информацията за предоставената от ПКНР финансова подкрепа е необходима в този контекст.

(18) Трето, ПКНР отбеляза, че Комисията не му е изпратила никакво искане за предоставяне на информация в първите осем месеца след започването, противно на изискването на СТО, че разследващите органи следва да посочат информацията, която се изисква от заинтересованите страни, възможно най-бързо, както и че срокът за отговора е 10 дни, а не 37 дни, както се предвижда в член 12.1.1 от Споразумението за СИМ и в член 11, параграф 2 от основния регламент.

(19) Комисията отбеляза, че моментът на изпращането на искането до ПКНР за предоставяне на информация е свързан с развитието на разследването. Поисканите от ПКНР елементи не са били напълно очевидни в началото на разследването и поисканата информация се е основавала на аспекти, за които е било необходимо допълнително разследване след първата сесия на КПР с индонезийските страни. Освен това Комисията отговори, че е изпратила на ПКНР „искане за предоставяне на информация“, а не „въпросник“. Посочените от ПКНР изисквания за срок се отнасяха само до въпросниците. Срокът, предвиден в искането за предоставяне на информация, бе достатъчен за предоставянето на поисканата информация. Във всеки случай, ако ПКНР е считало срокът за крайно недостатъчен, ПКНР е могло да поиска удължаване на този краен срок, което то не е сторило.

1.5. **Коментари относно започването**

1.5.1. *Коментари на ПИН относно започването*

(20) Правителството на Индия не представи писмени коментари преди или след консултациите преди започването на процедурата. По време на консултацията обаче ПИН твърдеше, че като цяло жалбата не съдържа достатъчно доказателства за съществуването на предполагаемите програми за субсидиране.

([7]) Известие за започване на антисубсидийна процедура по отношение на вноса на определени тъкани от тъкàни и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет (ОВ C 167, 16.5.2019 г., стр. 11).

([8]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/776 на Комисията от 12 юни 2020 г. за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на определени тъкани от тъкàни и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/492 на Комисията за налагане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на определени тъкани от тъкàни и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет (ОВ L 189, 15.6.2020 г., стр. 1).

(21) Комисията взе предвид коментарите на ПИН. Както е описано подробно в меморандума относно наличността на достатъчно доказателства („меморандума“) ([9]), след разглеждане на твърденията за субсидии Комисията стигна до заключението, че в жалбата, както и в доказателствата, с които е разполагала Комисията и които са посочени в меморандума, се съдържат достатъчно доказателства, които сочат за съществуването на субсидиране на разглеждания продукт с произход от Индия.

1.5.2. *Коментари на ПИД относно започването*

(22) На 15 февруари 2021 г. ПИД представи писмената версия на своите твърдения по време на проведените в същия ден предварителни консултации преди започването. В тях се твърдеше, че като цяло жалбата не съдържа достатъчно доказателства за съществуването на предполагаемите програми за субсидиране.

(23) Комисията взе предвид представените твърдения на етапа на съставяне на меморандума относно наличността на достатъчно доказателства и учтиво отхвърли коментарите на ПИД. Всъщност Комисията стигна до заключението, че в жалбата, заедно с доказателствата, с които е разполагала Комисията и които са посочени в меморандума относно наличността на достатъчно доказателства, се съдържат достатъчно доказателства, които сочат за съществуването на субсидиране. Във всеки случай беше обърнато особено внимание на елементите, подчертани от ПИД по време на разследването.

1.6. **Изготвяне на извадка**

(24) В известието за започване Комисията посочи, че може да изготви извадка от заинтересованите страни в съответствие с член 27 от основния регламент.

1.6.1. *Изготвяне на извадка от производители от Съюза*

(25) В известието за започване Комисията заяви, че е решила чрез изготвянето на извадка да ограничи до разумен брой производителите от Съюза, както и че е направила временен подбор на извадка от производители от Съюза. Комисията направи временния подбор на извадка въз основа на данните за обема на производството и продажбите в Съюза, съобщени от производителите от Съюза в контекста на анализа за оценяване на представителността на етапа преди започване на процедурата, като се отчита тяхното географско положение. Получената временна извадка се състоеше от трима производители от Съюза, които съставляват повече от 60 % от производството и около 70 % от продажбите в Съюза на сходния продукт, и са разположени в четири различни държави членки. Подробности за тази временна извадка бяха предоставени в досието на разположение за справка от заинтересованите страни и на същите бе дадена възможност да представят коментари. Не бяха получени коментари.

(26) Тъй като не бяха получени коментари в предписания срок, временната извадка от производителите от Съюза бе потвърдена. Тя се състоеше от Acciai Speciali Terni S.p.A., Aperam Stainless Europe и Outokumpu Stainless OY. Окончателната извадка е представителна за промишлеността на Съюза. Тази извадка съвпадна с извадката от производителите от Съюза в отделното антидъмпингово разследване.

1.6.2. *Изготвяне на извадка от вносители*

(27) За да реши дали е необходимо изготвянето на извадка и — ако случаят е такъв — да направи подбор на такава извадка, Комисията поиска от всички известни несвързани вносители да предоставят информацията, посочена в известието за започване.

(28) Един несвързан вносител се заяви като заинтересована страна и предостави поисканата информация. Поради малкия брой получени отговори не бе необходимо изготвянето на извадка. Не бяха получени коментари във връзка с това решение. Посоченият вносител беше приканен да попълни въпросник.

([9]) Документ с Sherlock № t21.001429 от 17 февруари 2021 г.

1.6.3. *Изготвяне на извадка от производители износители в засегнатите държави*

(29) Предвид потенциално големия брой производители износители в засегнатите държави в известието за започване бе предвидено да се изготви извадка в Индия и Индонезия. Поради това Комисията поиска от всички известни производители износители в Индия и Индонезия да предоставят информацията, посочена в известието за започване, за да реши дали е необходимо изготвянето на извадка и — ако има такава необходимост — да направи подбор на такава извадка.

(30) Освен това Комисията поиска от Мисията на Индия в Европейския съюз и от посолството на Република Индонезия в Брюксел да посочат и/или да се свържат с евентуални други производители износители, ако има такива, които е възможно да проявят интерес към участие в разследването.

1.6.3.1. Индия

(31) Две (групи от) индийски дружества предоставиха своя отговор за изготвянето на извадка в предвидения срок. Въпросните двама производители износители: Chromeni Steels Private Limited („Chromeni“) и групата Jindal съставляваха 100 % от обема на износа на SSCR към Съюза от Индия през разследвания период. Поради това Комисията реши да не бъде изготвяна извадка по отношение на Индия.

(32) Частта от групата Jindal (Индия), участвала в производството и продажбите на SSCR, включва двама производители износители, двама търговци, един доставчик на услуги и един доставчик на суровини.

(33) Групата Jindal е вертикално интегрирана по отношение на производството на кокс, газ и ферохром чрез производството на течна неръждаема стомана, плочи, горещовалцовани рулони, до производството на SSCR.

(34) Chromeni не е вертикално интегрирано. То започва да произвежда SSCR от горещовалцовани рулони от неръждаема стомана.

1.6.3.2. Индонезия

(35) Трима производители износители или групи от производители износители в Индонезия предоставиха поисканата информация и дадоха съгласието си да бъдат включени в извадката. В съответствие с член 27, параграф 1 от основния регламент Комисията подбра извадка от две групи от производители износители въз основа на най-големия представителен обем на износа за Съюза от Индонезия през разследвания период, за които бе разумно да се очаква, че могат да бъдат разследвани в рамките на наличното време: PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy („IRNC“) и PT. Jindal Stainless Indonesia („Jindal Indonesia“). Включените в извадката групи от производители износители съставляваха 71 % от общия изчислен обем на износа на SSCR към Съюза от Индонезия през разследвания период.

(36) IRNC е вертикално интегрирано дружество. То започва производството на SSCR от никелова руда и съответно има свои собствени топилни предприятия. Освен това IRNC е част от група от дружества, които произвеждат различни видове стоманени продукти, които също са вертикално интегрирани (те започват от никелова руда и съответно имат свои собствени топилни предприятия) и предоставят на IRNC стоманени продукти нагоре по веригата за производството на SSCR. Тези дружества (заедно с IRNC наричани „групата IRNC“) са PT. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (GCNS), PT. Indonesia Tsingshan Stainless Steel (ITSS), PT. Sulawesi Mining Investment (SMI) и PT. Tsingshan Steel Indonesia (TSI). Всички те се намират в Morowali Industrial Park в Индонезия.

(37) Jindal Indonesia не е вертикално интегрирано. То започва производството на SSCR от рулони от неръждаема стомана.

(38) В съответствие с член 27, параграф 2 от основния регламент Комисията проведе консултации относно подбора на извадката с всички известни засегнати производители износители и с ПИД. Не бяха получени коментари и съответно извадката беше потвърдена.

1.7. **Индивидуално разглеждане**

(39) Третият индонезийски производител износител, който изпрати обратно формуляра за участие в извадката, уведоми Комисията, че не възнамерява да поиска индивидуално разглеждане по член 27, параграф 3 от основния регламент. Независимо от това Комисията уведоми този невключен в извадката производител износител, че от него се изисква да предостави отговор на въпросника, ако желае да бъде разгледан индивидуално. Той обаче не предостави отговор на въпросника. В резултат на това не бе възможно извършването на индивидуално разглеждане.

1.8. **Отговори на въпросника**

(40) Комисията изпрати въпросници на тримата включени в извадката производители от Съюза, на жалбоподателя, на единия несвързан вносител, който заяви своя интерес, и на четиримата производители износители в засегнатите държави. Същите въпросници бяха публикувани и онлайн ([10]) в деня на започването.

(41) Отговори на въпросника бяха получени от тримата включени в извадката производители от Съюза, от жалбоподателя, от единия несвързан вносител, от двамата производители износители от Индия и от двамата включени в извадката производители износители от Индонезия.

(42) Комисията изпрати въпросник също така на ПИН и ПИД.

(43) Във въпросника за ПИН бяха включени специални въпросници за i) всяка финансова институция, предоставила заеми или експортни кредити на дружествата, предмет на разследването, или на техните купувачи (в контекста на кредити за купувачите на износа), ii) десетте най-големи производители и дистрибутори на материалите за влагане, за които се предполага, че са предоставяни срещу по-ниско от адекватното възнаграждение (хромна руда и желязна руда) на двамата индийски производители износители за производството на продукта, предмет на разследването.

(44) Във въпросника за ПИД беше включен специален въпросник за Lembaga Pembiayaan Ekspor Indonesia (Indonesia Eximbank). Тази финансова институция беше изрично посочена в жалбата като публичен орган или орган, който ПИД е упълномощило или на който е възложило предоставянето на субсидии. Освен това с цел административно улеснение от ПИД беше поискано да препрати специални въпросници до i) всяка друга финансова институция, предоставяла заеми или експортни кредити на включените в извадката дружества или на купувачите на включените в извадката дружества (в контекста на кредити за купувачите на износа) ([11]), ii) десетте най-големи производители и дистрибутори на основните материали за влагане в продукта, предмет на разследването, както и до други производители и дистрибутори на въпросните материали, които са предоставяли материали за влагане на двете включени в извадката дружества, и iii) PT. Asuransi Asei Indonesia (ASEI), изрично посочено в жалбата като доставчик на концесионни начала на услуги по застраховането на експортни кредити, както и евентуално до производителите на продукта, предмет на разследването.

(45) Освен това във въпросника за ПИД беше включен специален въпросник за PT. Indonesia Morowali Industrial Park (IMIP), дружеството, което управлява индустриалния парк, в който е разположено IRNC — един от включените в извадката производители износители. Тъй като IMIP е свързано дружество с IRNC, от IRNC също беше поискано да препрати същия въпросник на IMIP.

(46) От ПИД беше поискано да събере отговорите, предоставени от тези дружества, и да ги изпрати директно на Комисията.

(47) Комисията получи отговори на въпросника от ПИН, но те не включваха отговори на специалните въпросници, посочени в съображение 43, както и от ПИД, които включваха отговори от Indonesia Eximbank, от други три финансови институции и от единадесет доставчици на материали за влагане: четири мини за добив на въглища (PT. Sungai Danau Jaya, PT. Tanah Bumbu Resources, PT. Wahana Baratama Mining и PT. Bukit Asam Tbk), три мини за добив на никелова руда (PT. GAG Nikel, PT. Ceria Nugraha Indotama и PT. Tiran Indonesia), четирима търговци на никелова руда и въглища (PT. Ekasa Yad Resouces, PT. Batu Bara Global Energy, PT. Rwood Resources Indonesia и PT. Bumi Nusantara Jaya), ASEI и IMIP. Комисията получи също така отговорите на същия въпросник от IMIP и от IRNC.

([10]) https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2513

([11]) Списък на финансовите институции, които предоставят заеми или експортни кредити на включените в извадката дружества, бе приложен към въпросника.

1.9. **Контролни посещения**

(48) Поради епидемията от COVID-19 и мерките за изолация, въведени от много държави членки, както и от много трети държави, Комисията не можа да извърши контролни посещения в съответствие с член 16 от основния регламент на етапа на временните мерки. Вместо това Комисията извърши кръстосани проверки от разстояние на цялата информация, която сметна за необходима за своите временни решения в съответствие със своето известие относно последиците от епидемията от COVID-19 за антидъмпинговите и антисубсидийните разследвания ([12]).

(49) Без да се засяга прилагането на член 28 от основния регламент, Комисията извърши кръстосани проверки от разстояние чрез видеоконференция на отговорите на въпросниците от ПИН и ПИД. Длъжностни лица от съответните министерства участваха по време на кръстосаните проверки от разстояние (КПР). Кръстосаните проверки от разстояние на ПИД включваха също така КПР на информацията, предоставена от Indonesia Eximbank и от други двама доставчици на материали за влагане, а именно — PT. Gag Nikel и PT. Sungai Danau Jaya.

(50) Освен това Комисията извърши КПР на следните дружества/страни:

а) Сдружението на Съюза, в което са представени тримата включени в извадката производители от Съюза:

— European Steel Association (EUROFER), Брюксел, Белгия.

б) Производители износители в Индия:

— Chromeni Steels Private Limited (Chromeni), Ахмедабад,

— Jindal Stainless Limited (JSL), New Delhi and Jindal Stainless Hisar Limited (JSHL), Ню Делхи, и свързаните с тях дружества, по-специално свързаните търговци: Jindal Stainless Steelway Limited (JSS), Gurugram and Jindal Steelitalia Limited (JSI), Gurgaon, доставчик на услуги: Jindal United Steel Limited (JUSL), Ню Делхи, и доставчикът на суровини: Jindal Coke Limited (JCL), Ню Делхи, заедно наричани „групата Jindal“).

в) Производители износители в Индонезия:

— PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy (IRNC), Джакарта, и свързаните с него дружества, по-специално неговите основни четири свързани индонезийски доставчици на материали за влагане PT. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (GCNS), Джакарта, PT. Indonesia Tsingshan Stainless Steel (ITSS), Джакарта, PT. Sulawesi Mining Investment (SMI), Джакарта, и PT. Tsingshan Steel Indonesia (TSI), Джакарта (заедно с IRNC наричани „групата IRNC“), и свързания индустриален парк, в който се намира групата IRNC — PT. Indonesia Morowali Industrial Park (IMIP), Джакарта,

— PT. Jindal Stainless Indonesia (Jindal Indonesia), Гресик.

1.10. **Неналагане на временни мерки и последваща процедура**

(51) На 20 октомври 2021 г. в съответствие с член 29, буква а), точка 2 от основния регламент Комисията уведоми заинтересованите страни за намерението си да не налага временни мерки и да продължи разследването.

(52) Комисията продължи да търси и да проверява всяка информация, която считаше за необходима за окончателните си констатации.

1.11. **Окончателно разгласяване**

(53) На 17 декември 2021 г. Комисията уведоми всички страни за основните факти и съображения, въз основа на които възнамерява да наложи окончателно антисубсидийно мито върху вноса на разглеждания продукт („окончателно разгласяване“). На всички страни беше даден срок, в който да представят своите коментари в това отношение. Заинтересованите страни имаха възможност да представят коментари относно започването на разследването и да поискат да бъдат изслушани от Комисията и/или от служителя по изслушванията при търговските процедури.

(54) След това, на 21 януари 2022 г., заинтересованите страни получиха допълнително окончателно разгласяване („допълнително окончателно разгласяване“) и им бе даден срок, в който да представят своите коментари в това отношение. Заинтересованите страни имаха възможност да поискат изслушване от Комисията и/или от служителя по изслушванията при търговските процедури.

([12]) Известие относно последиците от епидемията от COVID-19 за антидъмпинговите и антисубсидийните разследвания (2020/C 86/06) (ОВ C 86, 16.3.2020 г., стр. 6).

(55) Коментари бяха получени от жалбоподателя, от ПИН, от ПИД, от ПКНР, от включените в извадката производители износители, от несвързания вносител LSI и от консорциума от вносители и дистрибутори Euranimi.

(56) Страните, които поискаха да бъдат изслушани, също получиха тази възможност. Бяха проведени изслушвания на групата IRNC и на Euranimi.

(57) Представените от заинтересованите страни коментари бяха разгледани и, когато това бе целесъобразно, бяха взети под внимание в настоящия регламент.

(58) Групата IRNC заяви, че правата ѝ на защита са нарушени, тъй като не ѝ е било дадено достатъчно време да подготви коментарите относно окончателното разгласяване. В отговор Комисията подчерта, че на групата IRNC първоначално е даден 18-дневен срок за коментар, което е доста над законовия срок от 10 дни, който Комисията е длъжна да предостави на заинтересованите страни при окончателното разгласяване. В допълнение Комисията предостави на дружеството тридневно удължаване по негово искане. Поради това Комисията сметна, че на групата IRNC е дадено достатъчно време да представи коментарите си по окончателното разгласяване, и твърдението беше отхвърлено.

(59) Групата Jindal и Jindal Indonesia поискаха от Комисията да гарантира, че предложените изравнителни мита и защитните мерки по отношение на стоманата не са кумулирани, както е направено в антидъмпинговия регламент.

(60) Това бе разгледано в съображения 1083 и 1084.

(61) С цел правна сигурност групата Jindal и Jindal Indonesia поискаха от Комисията също така да включи предложения регламент за налагане на антисубсидийни мита в Регламент (ЕС) 2019/1382 ([13]).

(62) Комисията отбеляза, че в член 3 вече е разгледан въпросът за взаимодействието между митата, наложени съгласно настоящия регламент, и митата, наложени съгласно Регламент (ЕС) 2019/159 ([14]). В последното изменение на Регламент (ЕС) 2019/1382 Комисията вече обяви, че в бъдеще всеки регламент за налагане на антидъмпингови и/или антисубсидийни мерки по отношение на стоманени продукти, които също са предмет на защитната мярка, ще включва специални разпоредби, които предотвратяват едновременното им прилагане с извънквотното защитно мито ([15]).

(63) След окончателното разгласяване Euranimi и LSI изтъкнаха, че Комисията следва да спре действието на мерките в съответствие с член 24, параграф 4 от основния регламент.

(64) Комисията потвърди получаването на информацията, предоставена от тези страни, и им напомни, че ако сметне за целесъобразно, тя може да реши да спре действието на мерките, когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да настъпи отново в резултат на спирането, и когато това е в интерес на Съюза.

2. **РАЗГЛЕЖДАН ПРОДУКТ И СХОДЕН ПРОДУКТ**

2.1. **Разглеждан продукт**

(65) Разглежданият при настоящото разследване продукт представлява плосковалцовани продукти от неръждаема стомана, само студеновалцовани, понастоящем класирани в кодове по КН 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 и 7220 90 80 и с произход от Индия и Индонезия. Кодовете по КН са посочени само за информация.

([13]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1382 на Комисията от 2 септември 2019 г. за изменение на някои регламенти за налагане на антидъмпингови или антисубсидийни мерки по отношение на някои стоманени продукти, обект на защитни мерки (ОВ L 227, 3.9.2019 г., стр. 1).

([14]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 на Комисията от 31 януари 2019 г. за налагане на окончателни защитни мерки срещу вноса на някои стоманени продукти (ОВ L 31, 1.2.2019 г., стр. 27).

([15]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1754 на Комисията от 4 октомври 2021 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1382 за изменение на някои регламенти за налагане на антидъмпингови или антисубсидийни мерки по отношение на някои стоманени продукти, обект на защитни мерки (ОВ L 352, 5.10.2021 г., стр. 1), съображение 6.

2.2. **Сходен продукт**

(66) Разследването показа, че следните продукти имат едни и същи основни физически, химически и технически характеристики, както и едни и същи видове основна употреба:

— разглежданият продукт;

— продуктът, произвеждан и продаван на вътрешните пазари в засегнатите държави; както и

— продуктът, произвеждан и продаван в Съюза от промишлеността на Съюза.

(67) Поради това Комисията заключи, че тези продукти са сходни продукти по смисъла на член 2, буква в) от основния регламент.

2.3. **Твърдения относно обхвата на продукта**

(68) Един производител от Съюза, който е действал също така като вносител и краен потребител, поиска от обхвата на продукта да бъдат изключени студеновалцованите продукти от неръждаема стомана от класове 200 и 201. В разследването се установи, че тези продукти са взаимозаменяеми по отношение на характеристиките. Също така Комисията стигна до заключението, че удовлетворяването на това искане за изключение действително би представлявало неприемлива тежест за митническите органи, които ще трябва да извършват лабораторно изпитване и да проверяват крайната употреба за всяка пратка. Освен това данните, предоставени от дружеството по отношение на неговите покупки на продукти от класове стомана 200 и 201 и други продукти от засегнатите държави, показаха, че то наистина е закупило от тези държави други продукти, попадащи в продуктовия обхват на настоящото разследване, което по своята същност носи риска от кръстосано компенсиране. Освен това, въпреки че дружеството твърди, че тези класове стомана имат само една крайна употреба, не може да се изключи възможността тези класове стомана да имат друга употреба.

(69) Поради това Комисията стигна до заключението, че удовлетворяването на това искане за изключване на продукти не би било целесъобразно и поради това то беше отхвърлено.

3. **СУБСИДИРАНЕ: ИНДИЯ**

3.1. **Субсидии и програми за субсидиране, включени в обхвата на разследванията**

(70) Въз основа на информацията, съдържаща се в жалбата, в известието за започване и в отговорите на въпросниците на Комисията, беше разследвано предполагаемото субсидиране чрез следните субсидии от ПИН:

i) Директен и евентуално директен превод на средства:

— кредитно финансиране преди и след спедицията

— схема за изравняване на лихвите за експортното финансиране

— стимули, предоставени от агенциите за експортно кредитиране

— преференциални заеми от Държавната банка на Индия (SBI) и от Фонда за развитие на стоманодобивната промишленост (SDF)

— безвъзмездни средства за научноизследователска и развойна дейност (НИРД) от SDF и от Министерството на стоманата

ii) Приходи, от които правителството се е отказало или не е събрало, но които обичайно са дължими:

— схеми за освобождаване от мито и опрощаване на мито

а) схема за предварителни разрешителни (СПР)

б) схема на лицензионен режим за безмитен внос (СЛРБВ)

в) схема за възстановяване на мита (СВМ)

г) схема за насърчаване на износа чрез внос на производствено оборудване (СНИВПО)

д) схема за стоков износ от Индия (ССИИ)

е) схема за насърчаване на износа чрез освобождаване от мито или данък — планиран износ.

— стимули за експортно ориентирани единици (ЕОИ) и специални икономически зони (СИЗ)

— стимули, свързани с подоходен данък

iii) Предоставяне на стоки или услуги срещу по-ниско от адекватното възнаграждение (ПНАВ):

— доставка на хромна руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

— доставка на желязна руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

iv) Покупки на стоки чрез политиките на правителството за възлагане на обществени поръчки

v) Стимули, предоставени от Exim Bank под формата на кредити за купувачи

vi) Стимули, предоставени от местните схеми за субсидиране на щата Гуджарат.

3.2. **Схеми, за които не бяха открити доказателства за субсидиране**

– Кредитно финансиране преди и след спедицията

(71) Жалбоподателят заяви, че индийските банки предоставят експортно финансиране преди спедицията на износители, които изискват плащане за продадени стоки преди експедирането на тези стоки. По подобен начин експортното финансиране след спедицията представлява заем, предоставян от финансовите институции на износителите. Схемата се управлява от Резервната банка на Индия (RBI) — централната банка на Индия. Допълнително беше заявено, че чрез своята централна банка ПИН упълномощава или възлага на индийските частни банки да предоставят финансово участие под формата на директен превод на средства (член 3, параграф 1, буква а), подточка i) и член 3, параграф 1, буква а), подточка iv) от основния регламент). За да се ползва от тези схеми, износителят трябва да представи единствено доказателство за износ, без да се изисква оценка на риска. Следователно ползата за износителя е разликата между получения преференциален процент и пазарния процент за подобни заеми в Индия.

(72) Един от индийските производители износители е използвал в ограничена степен кредити след спедиция през РП.

(73) Дружеството е използвало кредити след спедиция в рамките на улеснения за оборотен капитал (кредитни линии), открити от публични и частни банки. Приложеният лихвен процент е определен в съответствие с пазарните условия и на нивото, което се прилага от други публични и частни банки (включително международни банки), в които дружеството е имало открити кредитни линии. Лихвеният процент се основава на референтен основен лихвен процент (BPLR) — в случай на експортни кредити в INR, или на LIBOR — в случай на експортни кредити в USD. И в двата случая е добавен спред въз основа на оценката на кредитния рейтинг на дружеството. Същите кредитни линии са използвани също така по отношение на местното краткосрочно финансиране.

(74) Двамата индийски производители износители не са използвали експортни кредити след спедиция по време на РП.

(75) Поради това Комисията не трябваше да извършва по-нататъшно разследване на тези схеми.

– Схема за изравняване на лихвите при експортното финансиране

(76) Жалбоподателят заяви, че схемата за изравняване на лихвите (СИЛ) предоставя на износителите финансово участие под формата на директен превод на средства чрез предоставяне на компенсация на кредиторите на тези износители, равна на 3 % до 5 % от стойността на лихвата, която иначе би била дължима върху определени заеми.

(77) Двамата индийски производители износители не са използвали СИЛ по време на РП.

(78) Поради това Комисията не трябваше да извършва по-нататъшно разследване на тази схема.

– Стимули, предоставени от агенциите за експортно кредитиране

(79) Правителството на Индия изцяло притежава две агенции за експортно кредитиране: Export Credit Guarantee Corporation of India Ltd (ECGC) и Exim Bank of India. Основната цел на двете агенции е насърчаването на индийския износ. Жалбоподателят заяви, че стимулите, предоставени от тези агенции, осигуряват полза на износителите, тъй като предоставят застраховки, кредитни гаранции, кредитни линии и експортни кредити при условия, които са по-облекчени от тези на пазара.

(80) Двамата индийски производители износители не са използвали кредитни гаранции, експортни кредити или кредитни линии, предоставяни от ECGC или Exim Bank.

(81) Двама производители от групата Jindal обаче имат сключени застрахователни полици с ECGC. Комисията обаче не установи отклонение на тези застрахователни споразумения от нормалните пазарни условия. Премийните такси са зависели от максималното покритие на загубите, от обхванатите от полицата държави и купувачи и от предишната „история на исковете“, т.е. от рисковия профил на дружествата. Комисията провери дали са платени всички премийни и други такси.

(82) Поради това Комисията не трябваше да извършва по-нататъшно разследване на тази схема.

– Преференциални заеми от Държавната банка на Индия (SBI) и от Фонда за развитие на стоманодобивната промишленост (SDF)

(83) Жалбоподателят заяви, че ПИН предоставя специфични за сектора на производителите на неръждаема стомана заеми чрез Държавната банка на Индия (SBI) и чрез Фонда за развитие на стоманодобивната промишленост (SDF).

(84) Държавната банка на Индия (SBI) е една от банките, които са отпускали дългосрочни заеми на групата Jindal, но Комисията не ги счете за специфични за сектора или за преференциални. Лихвеният процент е определян въз основа на BLPR + спред. В действителност прилаганият от SBI лихвен процент е бил малко по-висок от лихвените проценти, прилагани от частните банки, отпускащи дългосрочни заеми на групата Jindal с подобна продължителност.

(85) Двамата индийски производители износители не са получили заеми от Фонда за развитие на стоманодобивната промишленост по време на РП.

(86) Поради това Комисията не трябваше да извършва по-нататъшно разследване на тази схема.

– Безвъзмездни средства за научноизследователска и развойна дейност (НИРД) от SDF и от Министерството на стоманата

(87) Жалбоподателят заяви, че ПИН предоставя на производителите на стомана безвъзмездни средства за НИРД чрез SDF. Безвъзмездните средства за НИРД могат да се получат също така директно от Министерството на стоманата.

(88) Двамата индийски производители износители не са получили безвъзмездни средства за НИРД през РП или безвъзмездни средства, които биха могли да бъдат отнесени към РП.

(89) Поради това Комисията не трябваше да извършва по-нататъшно разследване на тази схема.

– Схеми за освобождаване от мито и опрощаване на мито

(90) Жалбоподателят заяви, че производителите на продукта, предмет на разследването, се ползват от няколко схеми за възстановяване на мито преди и след износа, в рамките на които изнесените суровини или производствено оборудване могат да бъдат освободени от мита и вносни мита. Тези схеми предоставят полза на производителите износители по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 3, параграф 2 от основния регламент, която е равна на размера на приходите, от които правителството се е отказало, и следователно до размера на несъбраните мита и данъци.

(91) Както е разяснено в съображения 117—205 по-долу, единият или двамата индийски производители износители са получили полза от някои от схемите за освобождаване от мито и за освобождаване от задължението за заплащане на мито, а именно: СПР, СВМ, СНИВПО и ССИИ.

(92) Нито един от двамата производители износители обаче не се е ползвал през РП от схемата СЛРБВ, нито от сделките за продажби на вътрешния пазар, класифицирани като планиран износ. Поради това не беше необходимо Комисията да извършва по-нататъшно разследване на тези две схеми.

– стимули за експортно ориентирани единици (ЕОЕ) и специални икономически зони (СИЗ)

(93) Жалбоподателят заяви, че производителите на продукта, предмет на разследването, се ползват от няколко данъчни стимули, регистрирани като ЕОЕ или разположени в СИЗ.

(94) Нито един от двамата индийски производители износители обаче не е бил регистриран като ЕОЕ през РП, нито е ползвал като ЕОЕ предишни субсидии за производствено оборудване, които биха могли да бъдат отнесени към РП. Също така нито един от двамата индийски производители износители не е разположен в СИЗ.

(95) Поради това Комисията не трябваше да извършва по-нататъшно разследване на тези схеми.

– Стимули, свързани с подоходен данък

(96) Жалбоподателят заяви, че производителите на продукта, предмет на разследването, се ползват от облекчения и освобождавания от подоходен данък в рамките на няколко програми, включително:

— намалена ставка на подоходния данък за новосъздадени дружества

— приспадания на подоходен данък и разходи за НИРД

— приспадания на подоходен данък за получени печалби от големи промишлени проекти (ITES)

— приспадания на подоходен данък за получени печалби от специална категория предприятия

— приспадания на подоходен данък за нови съоръжения и машини.

(97) Двамата индийски производители износители не са се ползвали от освобождавания, приспадания или намалени ставки на подоходния данък през РП.

(98) Поради това Комисията не трябваше да извършва по-нататъшно разследване на тази схема.

– Доставка на желязна руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

(99) Жалбоподателят заяви, че ПИН е прилагало политика на налагане на високи износни мита върху желязната руда. По този начин правителството е осигурявало повишаване на вътрешното предлагане на тези продукти и е гарантирало, че цените на желязото ще останат доста по-ниски от международните равнища. Тези износни мита, заедно с други елементи, са дали възможност на ПИН да упълномощава и да възлага на производителите на суровини да предоставят материали за влагане на индийските производители срещу по-ниско от адекватното възнаграждение.

(100) Нито един от двамата индийски производители износители не използва желязна руда в производствения си процес. Поради това не беше необходимо Комисията да извършва по-нататъшно разследване на тази схема.

– Покупки на стоки чрез политиките за възлагане на обществени поръчки

(101) Жалбоподателят заяви, че ПИН е подкрепило индийския отрасъл на студеновалцованите продукти от неръждаема стомана чрез възлагане на обществени поръчки. Беше заявено, че държавните агенции са задължени да използват минимален процент индийска стомана и желязо в своите обществени поръчки (от 15 % до 50 %). Освен това, когато чуждестранен участник предлага най-ниската цена, те могат да получат само до половината от заявеното количество. Другата част трябва да бъде възложена на местен доставчик, който може да определи цена в рамките на 20 % над цената на чуждестранния участник. По-ефикасният чуждестранен участник може да получи останалата част от договора само ако нито един местен доставчик не е в състояние да предложи цена в рамките на 20 % над най-ниската цена (малко вероятно, предвид широкия марж).

(102) Един от индийските производители износители е участвал успешно в процедурите за възлагане на обществени поръчки през РП.

(103) Комисията провери всички процедури за възлагане на обществени поръчки и търгове, свързани с въпросното индийско дружество през РП. Не бяха констатирани обаче елементи на евентуално субсидиране.

(104) Търговете се публикуват онлайн на уебсайтовете на съответните индийски административни звена, институции или публични дружества (например индийските железници) и дружествата са свободни да изпращат офертите си. Стандартна практика е обемът на обществената поръчка да се разпределя между две дружества. На дружеството, предложило най-ниската цена, се възлагат 60 % от обществената поръчка, а на дружеството, предложило втората най-ниска цена, се възлагат останалите 40 % от договора, при условие че то ще коригира цената си до равнището на победителя в търга. Това правило се прилага също така, ако едното или двете въпросни дружества са чуждестранни участници.

(105) Беше признато, че при възлагането на някои обществени поръчки се допускат само местни дружества. Ако процедурата е открита за чуждестранни участници, няма ценова дискриминация, както се твърди от жалбоподателя. Референтната цена (20 %) за местните доставчици се прилага само в случай на обществени поръчки, свързани с производствено оборудване ([16]).

([16]) ПОЛИТИКА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПРЕФЕРЕНЦИЯ НА ВЪТРЕШНО ПРОИЗВЕЖДАНИ ПРОДУКТИ ОТ ЖЕЛЯЗО И СТОМАНА ПРИ ВЪЗЛАГАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНИ ПОРЪЧКИ — ИЗМЕНЕНА, 2019 г., член 2.11 и приложение Б (Вестник на Индия № 324 от 29 май 2019 г.).

(106) Комисията провери дали във всички процедури за обществени поръчки, възложени на индийския производител на SSCR през РП, били те открити за чуждестранни участници или не, избраното дружество е предложило най-ниската цена, или като дружество с класирана на второ място оферта е трябвало да коригира цената си спрямо най-ниската предложена цена.

(107) След окончателното разгласяване жалбоподателят заяви, че изключването на чуждестранните участници от някои от процедурите за възлагане на обществени поръчки е довело до намалена конкуренция и съответно до по-високи цени като цяло, което е равнозначно на финансово участие чрез купуването на стоки срещу по-високо от адекватното възнаграждение.

(108) Освен това жалбоподателят отбеляза, че чрез изключването на вноса от определени търгове с индийските правила за възлагане на обществени поръчки се гарантират определени обеми на покупките за индийските производители, което само по себе си им носи полза.

(109) Комисията е съгласна, че изключването на чуждестранни участници потенциално намалява конкуренцията и може да доведе до създаването на пазар само за местни оференти. Въпреки това обемите, продавани от групата Jindal чрез възлагането на обществени поръчки, са били незначителни на фона на общите продажби на вътрешния пазар на дружеството през РП. Освен това в анализа на процедурите за възлагане на обществени поръчки, възложени на индийския производител на SSCR през РП, Комисията не забеляза съществени разлики в ценовите равнища между спечелилите оферти в търговете, които са били достъпни за чуждестранните дружества, и тези, в които те не са участвали. В резултат на това в този конкретен случай Комисията не е установила съществена полза по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от основния регламент.

– Стимули, предоставени от Exim Bank под формата на кредити за купувачи

(110) Жалбоподателят заяви, че Exim Bank предлага кредитни линии и кредити за купувачи. Тези стимули не се предоставят на износители, а на чуждестранни правителства, чуждестранни банки за развитие и задгранични финансови институции, търговски банки или други субекти. Финансирането им дава възможност да купуват от индийски износители при условия на разсрочен кредит.

(111) Нито една от предназначените за износ продажби на производителите износители, предмет на разследването, не е била обхванати от кредитни линии или кредити за купувачи на Exim Bank през РП.

(112) Поради това Комисията не трябваше да извършва по-нататъшно разследване на тези схеми.

– Стимули, предоставени от местните схеми за субсидиране на щата Гуджарат

(113) Жалбоподателят заяви, че освен предоставените субсидии от ПИН, някои производители на SSCR могат да се ползват от схеми за субсидиране на щатско ниво, предоставени от правителството на Гуджарат (ПГ). В жалбата се посочват четири местни схеми:

— схема за стимулиране на отраслите 2016—2021 г., с която се предоставя данъчен стимул за нови дружества, учредени в Гуджарат.

— схема за възстановяване на ДДС в Гуджарат: предприятие в Гуджарат може да си възстанови платения ДДС за закупени материали за влагане под формата на данъчен кредит.

— Закон за специалните икономически зони: освобождавания от държавна такса и от такса за регистрация.

— Освобождаване от данък продажби и други щатски данъци за закупуване на материали за влагане за СИЗ или за звено в рамките на СИЗ.

(114) Само един от индийските производители износители, предмет на разследването, се намира в щата Гуджарат и би могъл евентуално да използва посочените по-горе местни схеми за субсидиране. Не е установено обаче дружеството да се е ползвало от някоя от тези схеми за субсидиране през РП.

(115) Поради това не е било необходимо Комисията да извършва по-нататъшно разследване на тези схеми.

– Приспадане на такса за електричество (правителство на Гуджарат)

(116) Комисията констатира, че един производител износител се е възползвал от тази мярка през РП. Тъй като се оказа, че създадената полза за това дружество е незначителна (0,02 %), Комисията реши да не извършва по-нататъшно разследване на тази мярка.

3.3. **Схеми, при които бяха установени доказателства за субсидиране**

3.3.1. *Схеми за освобождаване от мито и/или освобождаване от задължението за заплащане на мито*

(117) Схемите СПР, СНИВПО и ССИИ се основават на Закона за външната търговия (Развитие и регулиране) от 1992 г. (№ 22 от 1992 г.), влязъл в сила на 7 август 1992 г. („Закон за външната търговия“). Законът за външната търговия упълномощава ПИН да прави уведомления относно политиката по износа и вноса. Те са обобщени в документи, озаглавени „Политика за външната търговия“, които обичайно се издават на всеки пет години и се актуализират редовно от Министерството на търговията.

(118) Документът относно политиката за външната търговия, относим за РП, е „Политика за външната търговия 2015—2020 г.“ („ВТП 2015—2020 г.“). Правителството на Индия определя също така процедурите за ВТП 2015—2020 г. в „Наръчник на процедурите, 2015—2020 г.“ („ННП 2015—2020 г.“).

(119) Схемата СВМ се основава на раздел 75 от Закона за митниците от 1962 г., на раздел 37 от Закона за централните акцизи от 1944 г., на раздели 93A и 94 от Закона за финансите от 1994 г. и на Правилника за възстановяване на митата, централните акцизи и данъка върху услугите от 1995 г. Ставките за възстановяване се публикуват редовно.

(120) Като обща забележка се отбелязва, че Комисията не бе в състояние да приключи в рамките на разумен период от време кръстосаната проверка от разстояние на някои документи, свързани със сделки за износ/внос в рамките на схемите за възстановяване на мита, описани в този подраздел, както беше поискано и договорено по време на КПР. В това отношение Комисията използва най-добрите налични факти в случай на несъответствия, установени по отношение на докладваните данни от дружествата и от ПИН, въз основа на член 28, параграф 3 от основния регламент.

(121) След окончателното разгласяване един от индийските производители износители заяви, че целта на схемите СПР, СВМ и ССИИ е да се неутрализират митата, които дружеството плаща върху вноса на суровини, използвани в изнасяните продукти, и следователно дружеството не получава полза по тези три схеми.

(122) Противно на това твърдение обаче ползите, получени от дружествата по схемите СВМ и ССИИ, нямат пряка връзка с дължимите мита върху вноса на суровини, използвани от дружеството в изнасяните продукти.

(123) В случая със схемата СВМ дадено дружество износител получава парични плащания, които са свързани единствено със стойността франко борд (FOB) на неговия износ. Въпросното дружество няма никакво задължение за внос на суровини.

(124) В случая със схемата ССИИ производител износител получава митнически кредити, които могат да бъдат продадени на пазара или използвани за компенсиране на бъдещи дължими вносни мита, но това компенсиране не се ограничава до суровините, използвани в производството на изнасяните продукти, за които са получени митнически кредити по ССИИ. Така че митническите кредити по ССИИ могат да се използват за компенсиране на всякакви дължими вносни мита, включително вносни мита върху производствено оборудване. Те могат да бъдат също така осребрени, дори ако дружеството не внася нищо.

(125) Само в случая със схемата СПР има пряка връзка между освобождаването от вносни мита върху внесените от дружеството суровини и изнесените продукти. Поради това Комисията не третира освобождаването от мита като полза за дружеството, при условие че последното може да докаже действителното потребление на суровини, внесени в рамките на СПР в производството на изнасяните крайни продукти.

– Схема за предварителни разрешения (СПР)

(126) Комисията установи, че един индийски производител износител е използвал СПР по време на РП.

а) Правно основание

(127) Подробното описание на схемата се съдържа в точки 4.03—4.24 от ВТП 2015—2020 г. и в актуализираната ВТП 2015—2020 г., както и в глави 4.04—4.52 от ННП 2015—2020 г. и от актуализираната ННП 2015—2020 г.

б) Допустимост

(128) СПР се състои от шест подсхеми, описани по-подробно в следващия раздел. Тези подсхеми се различават, *inter alia*, по отношение на обхвата на допустимост. Производителите износители и търговците износители, „свързани с“ поддържащи производители, отговарят на условията за участие в СПР за „физически износ“ и в подсхемите на СПР за годишни потребности. Производителите износители, които снабдяват крайния износител, отговарят на условията за участие в СПР за междинни доставки. Основните изпълнители, които извършват доставки за категориите за „планиран износ“, посочени в параграф 7.02 от ВТП 2015—2020 г., например доставчиците на експортно ориентирани единици (ЕОЕ), имат право да участват в подсхемите на СПР за планиран износ. И накрая, междинните доставчици на производителите износители могат да се възползват от свързаните с „планирания износ“ ползи в рамките на подсхемите „предварително нареждане за освобождаване“ и „насрещен вътрешен акредитив“.

в) Практическо приложение

(129) СПР могат да се издават в описаните по-долу ситуации.

(130) Физически износ: Това е основната подсхема. Тя дава възможност за безмитен внос на материали за влагане в производството на конкретен краен продукт, предназначен за износ. „Физически“ в този контекст означава, че продуктът, предназначен за износ, трябва да напусне територията на Индия. Разрешението за внос и задължението за износ, включително видът на продукта, предназначен за износ, са посочени в лицензa.

(131) Годишни потребности: Това разрешение не е свързано с конкретен продукт, предназначен за износ, а с по-широкообхватна продуктова група (например химически и свързани с тях продукти). Притежателят на лицензa може — до определен стойностен праг, определен от предишното му равнище на износа — да внася безмитно всякакви материали за влагане, които да бъдат използвани в направата на каквато и да била стока, попадаща в групата. Той може да избере да изнася всеки получен продукт, който попада в продуктовата група, в която се използват освободени от мито материали за влагане.

(132) Междинни доставки: Тази подсхема обхваща случаите, при които двама производители възнамеряват да произвеждат един-единствен продукт, предназначен за износ, и да си поделят производствения процес. Производителят износител, който произвежда междинния продукт, може да внася безмитно материали за влагане и да получи за тази цел разрешение по СПР за междинни доставки. Крайният износител завършва процеса на производство и е задължен да изнесе готовия продукт.

(133) Планиран износ: Тази подсхема дава възможност на главния изпълнител да внася безмитно материали за влагане, необходими за производството на стоки, които ще се продават като „планиран износ“. Според ПИН планираният износ се отнася за онези сделки, при които доставените стоки не напускат страната. Няколко категории доставки са считани за планиран износ, при условие че стоките се произвеждат в Индия, например доставка на стоки на ЕОЕ или на дружество, разположено в специална икономическа зона (СИЗ);

(134) Предварително нареждане за освобождаване (ПНО): Притежателят на СПР, който възнамерява да доставя суровини от местни източници вместо от пряк внос, може за целта да използва ПНО. В такива случаи предварителните разрешения се потвърждават като ПНО и се прехвърлят на местния доставчик при доставката на посочените в тях артикули. Чрез прехвърлянето на ПНО местният доставчик получава право на ползите за планиран износ съгласно посоченото в параграф 7.03 от ВТП 2015—2020 г. (т.е. СПР за междинни доставки/планиран износ, отстъпки при планиран износ и възстановяване на крайния акциз). При механизма на ПНО се възстановяват данъци и мита на доставчика, вместо те да се възстановяват на крайния износител под формата на отстъпки/възстановяване на мита. Възстановяването на данъци/мита е възможно както за местни, така и за вносни суровини.

(135) Насрещен вътрешен акредитив: Тази подсхема също обхваща местните доставки на притежател на предварително разрешение. Притежателят на такова предварително разрешение може да се обърне към банка за откриване на вътрешен акредитив в полза на местен доставчик. Банката ще обяви разрешението за валидно по отношение на прекия внос само по отношение на стойността и обема на артикулите, които са осигурени чрез местни доставки вместо от внос. Местният доставчик ще има право на ползите по линия на планирания износ, предвидени в параграф 7.03 от ВТП 2015—2020 г. (т.е. СПР за междинни доставки/планиран износ, отстъпки при планиран износ и възстановяване на крайния акциз).

(136) Комисията установи, че един производител износител, който използва схемата, е получил отстъпки по първата подсхема, т.е. физически износ по СПР през РП. Следователно не е необходимо да се установи дали останалите неизползвани подсхеми подлежат на изравнителни мерки.

(137) За целите на проверките от страна на индийските органи притежателят на предварително разрешително е задължен по закон да води „вярна и точна отчетност за потреблението и оползотворяването на безмитни вносни стоки/стоки от вътрешния пазар“ в определен формат (глава 4.51 и приложение 4H към ННП 2015—2020 г.), т.е. регистър на действителното потребление. Този регистър трябва да бъде заверен от външен експерт-счетоводител/счетоводител, експерт по управленско счетоводство, който издава сертификат, удостоверяващ, че изискваните регистри и съответните записи са били проверени, и че информацията, представена съгласно приложение 4H, е вярна и точна във всяко едно отношение.

(138) По отношение на подсхемата, използвана през РП от засегнатото дружество, т.е. физически износ, разрешението за внос и задължението за износ са определени от ПИН по отношение на обема и стойността и са отбелязани в разрешението. Освен това към момента на вноса и износа съответните сделки трябва да бъдат отбелязвани от правителствени служители върху разрешението. Обемът на разрешения по СПР внос се определя от ПИН въз основа на стандартните норми за вложените материали в крайния продукт (СНВМКП), които съществуват за повечето продукти, включително за продукта, предмет на разследването.

(139) Внасяните материали за влагане не могат да се прехвърлят и трябва да бъдат използвани за производството на получения продукт, предназначен за износ. Задължението за износ трябва да бъде изпълнено в рамките на предвидения срок след издаването на лицензa (18 месеца с възможност за две удължавания от по 6 месеца всяко).

(140) Няма тясна взаимовръзка между внасяните материали за влагане и изнасяните готови продукти. Допустимите материали за влагане може да се внасят и използват също така за продукти, различни от продукта, предмет на разследването. Освен това лицензите за различните продукти могат да бъдат предмет на групиране. Това означава, че износът на даден продукт по силата на лицензa по схемата СПР може да даде право на безмитен внос на материали за влагане по силата на лицензa по СПР за друг продукт.

(141) Разследването показа, че нито един от използваните от производителя износител лицензи по схемата СПР не е бил приключен. Поради това производителят износител не беше в състояние да покаже приложения 4H към своите лицензи по СПР. Освен това производителят износител е признал, че регистърът му на потреблението не дава възможност да се установи действителното потребление на внесените суровини и обвързването му с произведените и изнасяни крайни продукти. Следва да се отбележи, че въпросният производител е вертикално интегриран на множество равнища:

етап 1: производството на кокс и ферохром

етап 2: производство на течна неръждаема стомана

етап 3: производство на плочи

етап 4: производство на горещовалцовани рулони

етап 5: производство на студеновалцовани плоски продукти (разглеждания продукт)

и внасяните суровини се използват на етап 2, като се смесват със суровини, произведени на етап 1 или закупени на вътрешния пазар.

г) Заключение относно СПР

(142) Освобождаването от вносни мита е субсидия по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 3, параграф 2 от основния регламент, т.е. представлява финансово участие от страна на ПИН, тъй като то се отказва от приходи от мита, които иначе биха били дължими, и от него произтичат ползи за разследвания износител, тъй като по този начин се подобрява неговата ликвидност.

(143) Освен това физическият износ по СПР зависи по закон от извършването на износ и следователно се разглежда като специфичен и подлежащ на изравнителни мерки съгласно член 4, параграф 4, първа алинея, буква а) от основния регламент. Без поемане на задължение за износ никое дружество не може да получава ползи по тази схема.

(144) Подсхемата, използвана в настоящия случай, не може да се разглежда като допустима схема за възстановяване на мита или като схема за възстановяване за заместители по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) от основния регламент. Тя не съответства на правилата, определени в приложение I, буква и), приложение II (определение и правила за възстановяване) и приложение III (определение и правила за възстановяване за заместители) към основния регламент. Правителството на Индия не е приложило по ефективен начин система за проверка или процедура, с която да се потвърди дали и в какви количества са били потребявани материали за влагане в производството на изнасяния продукт (точка 4 от приложение II към основния регламент и, в случай на схеми за възстановяване за заместители, раздел II, точка 2 от приложение III към основния регламент). Също така се счита, че нормите СНВМКП за продукта, предмет на разследването, не са били достатъчно точни и че те сами по себе си не могат да представляват система за

проверка на действителното потребление, тъй като естеството на тези стандартни норми не дава възможност на ПИН да провери с достатъчна точност какво количество материали за влагане е потребено за производството на продукта, предназначен за износ. Освен това ПИН не е провело други проверки въз основа на действителното потребление на материали за влагане, макар това по принцип да се изисква в случаите, в които няма ефективно прилагана система за проверка (точка 5 от приложение II и раздел II, точка 3 от приложение III към основния регламент).

(145) Тази подсхема следователно подлежи на изравнителни мерки.

д) Изчисляване на размера на субсидията

(146) Поради липсата на допустими системи за възстановяване за заместители и лисата на възможност за проверка на нивото на действително потребление на съответните материали за влагане общата сума на пропуснатите мита (основно и допълнително мито) се счита за прекомерно опрощаване на мита, което би представлявало подлежаща на изравняване субсидия в съответствие с член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) от основния регламент.

(147) С писмо от 22 ноември 2021 г. Комисията информира производителя износител за намеренията си да приложи член 28 от основния регламент и да използва най-добрите налични факти в тази връзка.

(148) Обратно на допълнителните твърдения на дружеството, че тази методология за изчисляване на ползата по СПР е отклонение от предишната практика на Комисията и се основава единствено на допускания и изводи, отново се посочва, че дружеството не е предоставило никакви данни, които биха позволили изчисляването на действителното прекомерно опрощаване на мита.

(149) В съответствие с член 7, параграф 1, буква а) от основния регламент платените от дружеството такси за получаване на субсидията бяха приспаднати от общия размер на субсидията, когато е заявена.

(150) В съответствие с член 7, параграф 2 от основния регламент размерът на прекомерното опрощаване следва да бъде отнесено към общия оборот от износа като подходящ знаменател, тъй като субсидията зависи от осъществяването на износа.

(151) Процентът на субсидията, установен по отношение на тази схема през РП, е 0,05 %.

(152) След окончателното разгласяване въпросният индийски производител износител повтори твърденията си по отношение на неоправданото прилагане на член 28 от основния регламент и използваната от Комисията методология за изчисляване на ползите за дружеството по тази схема.

(153) Не бяха представени обаче нови аргументи. Припомня се, че Комисията нямаше друга възможност, освен да се позове на най-добрите налични факти, тъй като дружеството не е предоставило никакви данни, които биха позволили стандартно изчисляване на прекомерното опрощаване на мита. Във всеки случай, като взе предвид установения процент на субсидията, както е посочено в съображение 151 по-горе, Комисията реши да не изравнява незначителната полза, предоставена на групата Jindal по СПР.

– Схема за възстановяване на мита (СВМ)

(154) Комисията установи, че един индийски производител износител е използвал СВМ през РП.

а) Правно основание

(155) Правното основание, приложимо по време на разследвания период в рамките на прегледа, е Правилникът за възстановяване на митата и централните акцизи от 1995 г. („Правилникът за СВМ от 1995 г.“), изменен през 2006 г. ([17]) и след това заменен от Правилника за възстановяване на митата и централните акцизи от 2017 г. ([18]) („Правилника от 2017 г.“), влязъл в сила на 1 октомври 2017 г. В правило 3, параграф 2 от Правилника за СВМ от 1995 г. се урежда методът на изчисление при тази схема за възстановяване на мита. В правило 12, параграф 1, буква а), подточка ii) от въпросния Правилник за СВМ се разглежда декларацията, която производителите износители трябва да попълнят, за да се възползват от схемата. Тези правила са запазени без промяна в Правилника за СВМ от 2017 г. и отговарят съответно на правило 3, параграф 2 и правило 13, параграф 1, буква а), подточка ii).

([17]) http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/formatted-htmls/cs-rulee

([18]) Уведомление № 88/ 2017-CUSTOMS (N.T.) New Delhi, 21 септември 2017 г. http://www.cbic.gov.in/resources//htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2017/cs-nt2017/csnt88-2017.pdf

(156) В допълнение към това в циркулярно писмо № 24/2001 ([19]) се съдържат специфични инструкции за прилагане на правило 3, параграф 2 и декларацията, която износителите трябва да подадат съгласно правило 12, параграф 1, буква а), подточка ii).

(157) Според правило 4 от Правилника за СВМ от 1995 г. централното правителство може да преразглежда сумите или ставките по правило 3. Правителството е направило редица изменения, като последно ставките са преразгледани в Уведомление № 95/2018 — CUSTOMS и Уведомление № 07/2020 — CUSTOMS. В резултат на това ставките на СВМ, приложими за продукта, предмет на разследването, са били съответно 1,8 % и 1,6 % от стойността на изнасяните продукти франко борд през първата и втората част ([20]) на РП. Същите ставки на СВМ са приложени за изнасяните от въпросното дружество горещовалцовани продукти от неръждаема стомана.

б) Допустимост

(158) Допустими за участие в тази схема са всички производители износители или търговци износители.

в) Практическо приложение

(159) Съгласно тази схема всяко дружество, което изнася допустими продукти, има право да получи сума в размер, съответстващ на определен процент от декларираната стойност франко борд на изнесения продукт. В правило 3, параграф 2 от Правилника за възстановяване на митата и централните акцизи се определя начинът на изчисляване на размера на субсидията:

„(2) При определяне на сумата или ставката за възстановяване по силата на настоящото правило централното правителство следва да вземе под внимание:

а) средното количество или средната стойност на всеки клас или описанието на материалите, от които обикновено се произвежда или изработва определен клас стоки в Индия;

б) средното количество или средната стойност на внесените или акцизните материали, използвани за производството или изработването на определен клас стоки в Индия;

в) средния размер на платените мита върху внесените или акцизните материали, използвани за производството на заготовки, компоненти и междинни продукти, влагани в производството на стоки;

г) средния размер на платените мита върху отпадни материали от производствения процес и катализатори: при условие, че ако такива отпадни материали или катализатори се използват повторно в даден производствен процес или се продават, средният размер на митата върху повторно използваните или продадени отпадни материали или катализатори също следва бъде приспаднат;

д) средния размер на платените мита върху внесените или акцизните материали, използвани за поместване или опаковане на изнесените стоки;

е) всяка друга информация, която централното правителство смята за уместна или полезна за целта.“

(160) С други думи ПИН е определило подлежащата на възстановяване сума въз основа на средните за отрасъла стойности на съответните мита, платени върху вносните суровини, и на средния за отрасъла коефициент на потребление по данни на представителни — по преценката на ПИН — производители на допустимите износни продукти. След това ПИН изразява сумата, подлежаща на възстановяване, като процент от средната стойност на износа на допустимите изнасяни продукти.

(161) Правителството на Индия използва този процент, за да изчисли размера на възстановяването на мита, което имат право да получат всички допустими износители. Ставката по тази схема се определя от ПИН за всеки отделен продукт.

([19]) Cus. 20 април, 2001F.NO.605/47/2001-DBK, Правителство на Индия, Министерство на финансите, Управление по приходите, Декларация по правило 12, параграф 1, буква а), подточка ii) от Правилника за възстановяване на митата за ползване на възстановяване по ставката за всички промишлени отрасли. Вж. по-специално раздели 2 и 3 от декларацията по правило 12, параграф 1, буква а), подточка ii) от Правилника за възстановяване на митата за ползване на правото на възстановяване по ставката за всички промишлени отрасли; на разположение на адрес: http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs- circulars/cs-circulars-2001/24-2001-cus

([20]) Нивото на ставката на СВМ е променена, считано от 28 януари 2020 г.

(162) За да може да се възползва от тази схема, дружеството трябва да има износ. В момента на вписване на данните за пратката в митническия сървър се посочва, че износът се осъществява по СВМ и размерът на субсидията по СВМ се фиксира окончателно. След като дружеството превозвач подаде общ манифест за износ и митническата служба направи задоволително сравнение на този документ с данните в товарителницата, са изпълнени всички условия, за да се разреши изплащането на сумата за възстановяване — чрез директно плащане по банковата сметка на износителя или с менителница.

(163) Износителят също така трябва да представи доказателства за реализиране на постъпленията от износа чрез банково удостоверение за реализация (Bank Realisation Certificate — BRC). Този документ може да се представи и след изплащането на сумата за възстановяване, но ПИН си възстановява изплатената сума, ако износителят не предостави банковото удостоверение за реализация в рамките на определен срок.

(164) Сумата от възстановяването на мита може да бъде използвана за всякакви цели и в съответствие с индийските счетоводни стандарти посочената сума може да бъде осчетоводена на основата на текущо начисляване като приход по търговските сметки след изпълнение на задължението за износ.

(165) Съгласно съответното законодателство и административните инструкции индийската митническа администрация не следва да изисква доказателства, че износителят, поискал възстановяване на мита, е имал или ще има митническо задължение по отношение на вноса на суровини, необходими за производството на изнасяния продукт. В допълнение към това, по време на КПР, ПИН потвърди, че дружества, които набавят от националния пазар всички суровини, също могат да се възползват от пълния размер на ставката, изчислена въз основа на правило 3, параграф 2, посочено по-горе.

г) Заключение относно СВМ

(166) В рамките на СВМ се предоставят субсидии по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка i) и на член 3, параграф 2 от основния регламент. Така наречената „сума от възстановяване на мита“ е финансово участие на ПИН, тъй като представлява директен превод на средства от страна на ПИН. Не съществуват ограничения по отношение на използването на тези средства. Освен това сумата от възстановяването на мита създава полза за износителя, тъй като се подобрява неговата ликвидност.

(167) Ставката на схемата за възстановяване на мита при износ се определя от ПИН за всеки отделен продукт. Въпреки че субсидията е наречена „възстановяване на мита“, схемата няма всичките характеристики на допустима система за възстановяване на мита или на система за възстановяване за заместители по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) от основния регламент, нито съответства на правилата, установени в буква и) от приложение I, в приложение II (определение и правила за възстановяване) и в приложение III (определение и правила за възстановяване за заместители) към основния регламент. Заплащането в брой на износителя не е непременно свързано с действителното заплащане на вносни мита върху суровини и не представлява митнически кредит за компенсиране на вносни мита върху минал или бъдещ внос на суровини. В допълнение към това не съществува система или процедура, чрез която да се потвърди кои материали за влагане са потребени за производството на изнасяните продукти и в какви количества. Освен това ПИН не е провело други проверки въз основа на действителното потребление на материали за влагане, макар това по принцип да се изисква в случаите, в които няма ефективно прилагана система за проверка (точка 5 от приложение II и раздел II, точка 3 от приложение III към основния регламент).

(168) Плащането от страна на ПИН след извършения от износителите износ зависи от осъществяването на износ и поради това тази схема се разглежда като специфична и подлежаща на изравняване по смисъла на член 4, параграф 4, буква а) от основния регламент.

(169) С оглед на изложеното по-горе се стигна до заключението, че СВМ подлежи на изравняване.

д) Изчисляване на размера на субсидията

(170) В съответствие с член 3, параграф 2 и член 5 от основния регламент Комисията изчисли размера на субсидиите, подлежащи на изравняване, въз основа на предоставената на получателя полза, за която е установено, че е съществувала през РП. В това отношение Комисията установи, че ползата се предоставя на получателя в момента на осъществяване на сделка за износ по силата на тази схема. В този момент ПИН е длъжно да изплати сумата за възстановяване на мита, която представлява финансово участие по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка i) от основния регламент. След като митническите органи издадат товарителницата за износ, в която, *inter alia*, е посочена сумата за възстановяване, която следва да се предостави за тази сделка за износ, ПИН няма право на преценка дали да предостави субсидията, или не.

(171) С оглед на изложеното по-горе Комисията счете за целесъобразно оценката на ползата от СВМ да се извършва чрез сумиране на възстановените мита по сделките за износ, осъществени по тази схема по време на РП. Комисията взе предвид сумите за възстановените мита по всички сделки за износ на индийския производител износител, тъй като дружеството изнася само продукта, предмет на разследването, и горещовалцовани продукти от неръждаема стомана, които са заготовки за производството на продукта, предмет на разследването, обхванати от ставките на СВМ.

(172) В съответствие с член 7, параграф 2 от основния регламент Комисията отнесе тези размери на субсидията към общия оборот от износа на дружеството през РП като подходящ знаменател, тъй като субсидията зависи от осъществяването на износ, а не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или транспортираните количества.

(173) Процентът на субсидията, установен за тази схема през РП, за групата Jindal бе 1,65 %.

– Схема за насърчаване на износа чрез внос на производствено оборудване

(174) Комисията установи, че двама индийски производители износители са получили отстъпки по схемата СНИВПО, които биха могли да бъдат отнесени към разглеждания продукт.

а) Правно основание

(175) Подробното описание на EPCGS се съдържа в глава 5 от ВТП 2015—2020 г. и в глава 5 от ННП 2015—2020 г.

б) Допустимост

(176) До участие в тази мярка се допускат производителите износители и търговците износители, „обвързани“ с поддържащи производители и доставчици на услуги.

в) Практическо приложение

(177) При условие че поеме задължение да осъществява износ, дружеството получава разрешение да внася производствено оборудване (ново и употребявано оборудване, но не по-старо от 10 години) при намалена митническа ставка. За тази цел след подаване на заявление и заплащане на такса ПИН издава лиценз по СНИВПО. Схемата предвижда намалена митническа ставка, приложима за всяко производствено оборудване, внесено по тази схема. С цел да бъде спазено задължението за износ, внесеното производствено оборудване трябва да бъде използвано за производството на определено количество стоки, предвидени за износ в рамките на определен период от време. Съгласно ВТП 2015—2020 г. и актуализираната ВТП 2015—2020 г. производственото оборудване може да бъде внасяно при нулева митническа ставка в рамките на СНИВПО. В случай на внесено производствено оборудване преди 2015 г. обаче алтернативно се е прилагала митническа ставка от 3 %, като в този случай времето за изпълнение на задължението за износ е по-дълго. Задължението за износ, което е равно на шестократния размер на спестеното мито, трябва да бъде изпълнено в рамките на период от максимум шест години.

(178) Притежателят на лиценз по схемата СНИВПО може да си набави производственото оборудване и от местни източници. В такъв случай местният производител на производствено оборудване може да се ползва от безмитен внос за компонентите, необходими за изработването му. Като алтернатива местният производител може да поиска да получи ползата за планиран износ по отношение на доставката на производствено оборудване на притежателя на лиценз по СНИВПО.

г) Заключение относно СНИВПО

(179) В рамките на СНИВПО се предоставят субсидии по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) и на член 3, параграф 2 от основния регламент. Намаляването на митото представлява финансово участие от страна на ПИН, тъй като тази отстъпка намалява приходите на ПИН от мита, които иначе биха били дължими. В допълнение намалението на митото предоставя ползи на износителя, тъй като спестените при вноса мита подобряват ликвидността на дружеството.

(180) Освен това схемата СНИВПО зависи по закон от осъществяването на износ, тъй като подобни лицензи не могат да бъдат получени без ангажимент за осъществяване на износ. Следователно схемата се разглежда като специфична и подлежаща на изравнителни мерки съгласно член 4, параграф 4, първа алинея, буква а) от основния регламент.

(181) Схемата за насърчаване на износа чрез внос на производствено оборудване не може да се разглежда като допустима система за възстановяване на мита или система за възстановяване за заместители по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) от основния регламент. Производственото оборудване не попада в обхвата на подобни допустими системи, както е посочено в приложение I, буква и) към основния регламент, защото не се влага в производството на изнасяните продукти.

д) Изчисляване на размера на субсидията

(182) Размерът на подлежащите на изравняване субсидии беше изчислен в съответствие с член 7, параграф 3 от основния регламент въз основа на неплатените мита върху внесеното производствено оборудване, разпределени за период, който съответства на нормалната амортизация на такова производствено оборудване в съответната промишленост. Така изчисленият размер, отнасящ се до РП, бе коригиран с добавянето на лихвите за този период, за да представя пълната стойност на парите през това време. За тази цел бе счетен за подходящ приложимият в Индия търговски лихвен процент по време на разследвания период.

(183) В съответствие с член 7, параграф 1, буква а) от основния регламент платените от дружествата такси за получаване на субсидията бяха приспаднати от общия размер на субсидията, когато е заявена.

(184) В съответствие с член 7, параграфи 2 и 3 от основния регламент размерът на тази субсидия бе отнесен към съответния оборот от износа по време на РП като подходящ знаменател, тъй като субсидията зависи от осъществяването на износ, а не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или транспортираните количества. В случая на едно от индийските дружества оборотът от износа на продукта, предмет на разследването, беше използван като знаменател, тъй като дружеството използва машини, закупени по СНИВПО, само за производството на разглежданията продукт.

(185) Един от индийските производители износители поиска корекция за оборота от износа, използван като знаменател при изчисленията. Дружеството твърди, че току-що е започнало производство през РП и е достигнало само 15 % от своя капацитет. Поради това дружеството поиска екстраполиране на оборота му от износ при разглеждането на пълното използване на капацитета.

(186) Изчисляването на процентите на субсидиите обаче винаги се основава на действителни стойности на оборота. Не може да се приеме, че след фазата на започване на стопанска дейност дружеството ще използва напълно своя капацитет. Също така съотношението на бъдещото разделяне между вътрешния оборот и оборота от износ би било само спекулация. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(187) След окончателното разгласяване дружеството повтори това твърдение, като подчерта факта, че СНИВПО е еднократна субсидия и следователно изчисление без корекция на знаменателя не отразява правилно ползата, предоставена на дружеството, което е в началната фаза на дейността.

(188) СНИВПО действително е еднократна субсидия и бе третирана от Комисията като такава: размерът на ползата по схемата бе отнесен към РП, като бе взет предвид периодът на амортизация на въпросното производствено оборудване. Комисията обаче не може да коригира знаменателя, като прави допускания за потенциалния оборот от износа на дружеството, както вече беше подчертано в съображение 186 по-горе. Поради това методологията за изчисляване се потвърждава.

(189) Процентът на субсидията, установен по отношение на тази схема, бе в размер на 5,69 % за Chromeni и 0,36 % за групата Jindal, отнесена към РП.

– <u>схема за стоков износ от Индия (ССИИ)</u>

(190) Комисията установи, че двама индийски производители износители са използвали ССИИ по време на РП.

а) Правно основание

(191) Подробното описание на ССИИ се съдържа в глава 3 от ВТП 2015—2020 г. и в актуализираната ВТП 2015—2020 г., както и в глава 3 от ННП 2015—2020 г. и в актуализирания ННП 2015—2020 г.

б) Допустимост

(192) Допустими за участие в тази схема са всички производители износители или търговци износители.

в) Практическо приложение

(193) Допустимите дружества могат да извлекат ползи от ССИИ, като изнасят конкретни продукти за конкретни държави, които са включени в група А („Традиционни пазари“, включително всички държави — членки на ЕС), група Б („Възникващи и целеви пазари“) и група В („Други пазари“). Държавите, попадащи във всяка една група, и списъкът на продуктите със съответните ставки на възстановяване са посочени в допълнение 3Б от актуализирания ННП.

(194) Ползата е под формата на митнически кредит, еквивалентен на процент от стойността франко борд на износа. Процентът на ССИИ през РП бе 2 % ([21]).

(195) В съответствие с точка 3.06 от ВТП 2015—2020 г. от схемата са изключени някои видове износ, например износът на внесени или претоварени стоки, планираният износ, износът на услуги и оборотът от износа на единици, функциониращи в специални икономически зони/експортно ориентирани единици.

(196) Митническите кредити по ССИИ могат да се прехвърлят свободно и са валидни в рамките на 18 месеца от датата на отпускане, докато митническите кредити, отпуснати на 1 януари 2016 г. или след тази дата, са валидни за период от 24 месеца от датата на отпускане съгласно точка 3.13 от актуализирания ННП 2015—2020 г.

(197) Те могат да се използват за: i) плащане на мита върху вноса на материали за влагане или стоки, включително производствено оборудване, ii) плащане на акцизи при закупуване на вътрешния пазар на материали за влагане или стоки, включително производствено оборудване и плащания, iii) плащане на данък върху услугите при закупуване на услуги.

(198) Заявлението за получаване на ползи в рамките на ССИИ трябва да се подаде онлайн на уебсайта на Генералната дирекция за външна търговия. Към онлайн заявлението трябва да се приложат съответните документи (товарителници, банково удостоверение за реализация и доказателство за разтоварване). След като прегледа документите, съответният регионален орган (РО) на ПИН отпуска митнически кредит. При положение че износителят предостави необходимата документация, РО няма право на преценка относно отпускането на митническите кредити.

г) Заключение относно ССИИ

(199) В рамките на ССИИ се предоставят субсидии по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 3, параграф 2 от основния регламент. Митническият кредит по ССИИ представлява финансово участие от страна на ПИН, тъй като в крайна сметка кредитът ще се използва за компенсиране на вносни мита, платени за производствено оборудване, като по този начин се намаляват приходите на ПИН от мита, които иначе биха били дължими. В допълнение към това митническият кредит по ССИИ създава полза на износителя, който не е задължен да плаща съответните вносни мита.

(200) Освен това схемата ССИИ зависи по закон от осъществяването на износ и следователно се разглежда като специфична и подлежаща на изравняване по смисъла на член 4, параграф 4, първа алинея, буква а) от основния регламент.

(201) Следва да се отбележи, че ССИИ изтече след РП, считано от 1 януари 2021 г. До края на 2021 г. обаче дружествата все още могат да кандидатстват за митническите кредити по схемата ССИИ при сделките за износ, осъществени през 2020 г. Освен това до 15 септември 2023 г. дружествата все още могат да използват разрешението по ССИИ, получено през 2021 г., за да балансират дължимите вносни мита. Следователно през РП бяха получени ползи по тази схема и те ще продължат дори след налагането на мерки.

д) Изчисляване на размера на субсидията

(202) В съответствие с член 3, параграф 2 и член 5 от основния регламент Комисията изчисли размера на субсидиите, подлежащи на изравняване, въз основа на предоставената на получателя полза, за която е установено, че е съществувала през РП. В това отношение Комисията установи, че ползата се предоставя на получателя в момента на осъществяване на сделка за износ по силата на тази схема. Към този момент ПИН предоставя митнически кредит, който се осчетоводява от производителя износител като вземане, което може да бъде компенсирано от производителя износител във всеки един момент. Това представлява финансово участие по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) от основния регламент. След като митническите органи издадат товарителница за износа, ПИН няма право на преценка дали да предостави субсидията, или не. С оглед на изложеното по-горе Комисията счете за целесъобразно оценката на ползата от ССИИ да се извършва чрез сумиране на възстановените мита по сделките за износ, осъществени по тази схема по време на РП. Комисията взе предвид сумите по ССИИ, получени по всички сделки за износ на индийските производители износители, тъй като дружествата изнасят само продукта, предмет на разследването, и горещовалцовани продукти от неръждаема стомана, които са заготовки за производството на продукта, предмет на разследването, обхванати от ставките на ССИИ.

(203) В съответствие с член 7, параграф 1, буква а) от основния регламент платените от дружествата такси за получаване на субсидията бяха приспаднати от общия размер на субсидията, когато е заявена.

([21]) Публично известие на правителството на Индия № 32/2015-2020 от 22 септември 2016 г., на разположение на адрес https://content.dgft.gov.in/Website/PN3216_0.pdf

(204) В съответствие с член 7, параграфи 2 и 3 от основния регламент Комисията отнесе размера на тази субсидия към оборота от износа на дружествата през РП като подходящ знаменател, тъй като субсидията зависи от осъществяването на износ, а не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или транспортираните количества.

(205) През РП процентът на субсидията, установен по отношение на тази схема, бе в размер на 1,87 % за Chromeni и 1,92 % за групата Jindal.

3.3.2. *Доставка на хромна руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение*

3.3.2.1. Жалбата и схемата за субсидиране

(206) Жалбоподателят заяви, че ПИН гарантира изкуствено намаляване на разходите на основни материали за влагане на местната промишленост, като стимулира дружествата за добив на хромна руда в Индия чрез редица регулаторни мерки, включително ограничения на износа (например износни мита, лицензи за износ и участие на държавни търговски предприятия в износа), за да предостави хромната руда надолу по веригата на индийския отрасъл за производство на SSCR срещу по-ниско от адекватното възнаграждение.

(207) Освен това жалбоподателят заяви, че ПИН контролира напълно миннодобивния отрасъл по отношение на хромната руда в Индия. Чрез своите законови и подзаконови разпоредби ПИН определя кой да добива хром (миннодобивните дружества с лиценз). Сред миннодобивните дружества има също така държавна собственост и/или присъствие на държавата. По този начин ПИН е предоставило правомощие на миннодобивните дружества да осъществяват целите на политиката на ПИН.

(208) Тъй като хромната руда се използва основно за производството на ферохром, който се използва основно в производството на неръждаема стомана, тази полза е предоставена на индийските производители на SSCR, които произвеждат както ферохром, така и неръждаема стомана.

3.3.2.2. Правно основание

(209) Политиката за добив, обхващаща хромната руда, се администрира чрез Министерството на минното дело. Износът на полезни изкопаеми се администрира също така от Министерството на търговията и промишлеността.

(210) Както централното правителство, така и регионалните правителства играят жизненоважна роля в миннодобивната индустрия, включително в добива на хромна руда, чрез определяне на национални политики, стандарти, насоки и критерии в областта на минното дело, както и при вземането на решения относно процедури по разрешаване.

(211) Правното основание на съответните правила и разпоредби е, както следва:

— Закон за мините и минералите (разработване и регулиране), 1957 г. ([22])

— Правилник за полезните изкопаеми (Доказателство за минерално съдържание), 2015 г. ([23])

— Правилник за полезните изкопаеми (Търгове), 2015 г. ([24])

— Правилник за полезните изкопаеми (Неизключителни разрешителни за проучване), 2015 г. ([25])

— Правилник на Националния тръст за проучване на полезни изкопаеми, 2015 г. ([26])

([22]) На разположение на адрес: https://indiankanoon.org/doc/25127/, последно посетен на 27 януари 2022 г.
([23]) Уведомление № 246 от 17 април 2015 г.
([24]) Уведомление № 322 от 20 май 2015 г.
([25]) Уведомление № 516 от 29 юни 2015 г.
([26]) Уведомление № 632 от 14 август 2015 г.

— Правилник за полезните изкопаеми (Добив от държавно дружество), 2015 г. ([27])

— Правилник за мините и полезните изкопаеми (Принос към Областната минерална фондация), 2015 г. ([28])

— Правилник за концесията на радиоактивни минерали, 2016 г. ([29])

— Правилник за концесиите за полезни изкопаеми (различни от концесии, свързани с полезните изкопаеми във връзка с атомната енергия и енергията от въглеводородни източници), 2016 г. ([30])

— Правилник за опазване и развитие на полезните изкопаеми, 2017 г. ([31])

— Национална политика за полезните изкопаеми, 2019 г ([32]).

3.3.2.3. Констатации от разследването

(212) Комисията установи, че един вертикално интегриран индийски производител износител на SSCR е закупил хромна руда на национално равнище за производството на ферохром, който е бил използван от него за производството на плочи, впоследствие за производството на горещовалцовани рулони и накрая за производството на студеновалцовани плоски продукти.

(213) По-голямата част от покупките на хромна руда от дружеството през РП са с произход от държавното предприятие (ДП) Odisha Mining Corporation (OMC). Докладвани са също така незначителни покупки от две предполагаемо частни добивни дружества и от едно търговско дружество.

а) Прилагане на разпоредбите на член 28, параграф 1 от основния регламент

(214) Комисията уведоми ПИН, че при разследването относно наличието и степента на предполагаеми субсидии, предоставени на отрасъла за производство на SSCR, включително чрез осигуряване на хромна руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение, може да се наложи да използва наличните факти съгласно член 28, параграф 1 от основния регламент.

(215) Комисията поиска от ПИН във въпросника до него, в писмото с искане на допълнителна информация и по време на КПР да предостави определена информация, свързана с доставчиците и с функционирането на вътрешния пазар на хромна руда в Индия. Тези искания за информация се отнасяха също така, наред с останалото, до въпроси относно правната и институционалната рамка, организацията на пазара на хромна руда, производителите на хромна руда в Индия, механизмите за ценообразуване и цените, както и дяловото участие в дружества.

(216) При започване на процедурата Комисията поиска от ПИН да препрати приложение Б, приложено към антисубсидийния въпросник (въпросник за доставчиците на хромна руда), на десетте най-големи производители и дистрибутори на хромна руда, както и на други производители и дистрибутори на хромна руда, които са доставяли хромна руда на производителите износители. Приложение Б се състоеше от документ във формат Word („Приложение Б_Доставчик на материали за влагане“) и файл в Excel („Приложение Б — Таблици с доставчици на материали за влагане“). Не бяха получени отговори на приложение Б.

(217) В писмото си с искане на допълнителна информация до ПИН от 25 август 2021 г. Комисията отбеляза факта, че не е получила отговор на приложение Б към въпросника.

(218) По време на КПР и след това Комисията информира ПИН, че все още не разполага с информация относно общото производство и потребление на хромна руда на индийския пазар. Правителството на Индия посочи на свой ред, че не е в състояние да предостави статистика, свързана с цените на въпросната суровина на индийския вътрешен пазар. Освен това останаха отворени въпросите относно структурата и участниците на пазара и дали те са държавни или частни страни. Накрая, Комисията все още не разполагаше с надлежното правно основание относно износните мита за хромната руда.

([27]) Уведомление № 749 от 3 декември 2015 г.
([28]) Уведомление № 645 от 20 октомври 2015 г.
([29]) Уведомление № 471 от 11 юли 2016 г.
([30]) Уведомление № (не е посочен номер) от 4 март 2016 г.
([31]) Уведомление № 137 от 27 февруари 2017 г.
([32]) На разположение на адрес: https://mines.gov.in/writereaddata/Content/NMP12032019.pdf, последно посетен на 27 януари 2022 г.

(219) Поради това Комисията уведоми ПИН на 8 декември 2021 г., че възнамерява да прибегне до използването на налични факти в съответствие с член 28, параграф 1 от основния регламент. След това писмо ПИН първо предостави много незначителна част от липсващата информация, главно за структурата на пазара, за собствеността на някои миннодобивни дружества и за правното основание за износните мита. Предоставената информация се състоеше само от няколко страници, без подкрепящи доказателства. След това ПИН изпрати допълнително писмо, с което възрази по принцип срещу прилагането на член 28, параграф 1 от основния регламент, и изтъкна, че Комисията следва да вземе предвид допълнително предоставената информация и съответно да се въздържа от използване на наличните факти.

(220) В отговор Комисията първо отбеляза, че ПИН многократно не е предоставяло тази информация при поискване в хода на разследването и че допълнителната информация е получена на много късен етап от разследването, така че не може да бъде взета предвид. Междувременно Комисията получи съответната липсваща информация за собствеността на миннодобивните дружества и за износните мита за хромната руда от публични източници. Поради това Комисията констатира, че ПИН не е предоставило необходимата информация, както е предвидено в член 28, параграф 1, първо изречение от основния регламент, и че предоставената от ПИН информация толкова късно в разследването не може да бъде използвана в съответствие с условията на член 28, параграф 3 от основния регламент. Във всеки случай Комисията все пак трябваше да допълни много оскъдната информация, предоставена от ПИН, с други налични факти за липсващите части, главно по отношение на ценообразуването, както и по отношение на ролята на ПИН и неговото влияние върху доставчиците (включително частни участници) на пазара на хромна руда. Поради това Комисията поддържаше становището, че се е наложило да се позове на член 28, параграф 1 и да прибегне до използването на наличните факти.

(221) След окончателното разгласяване ПИН повтори своята позиция относно неоправданото прилагане на член 28 от основния регламент, тъй като цялата информация, поискана от Комисията, е била предоставена.

(222) Както е обяснено подробно в съображение 220 обаче, тази информация, достигнала до Комисията на много късен етап от разследването, е непълна. Това се отнася особено до такива ключови елементи като структурата на пазара на хромна руда, методологията за ценообразуването или собственото потребление на хромна руда. Поради това, въпреки че Комисията използва предоставената от ПИН информация, доколкото бе възможно, тя трябваше да прибегне също така до допълнителни източници и до най-добрите налични факти.

б) Анализ

(223) За да се установи съществуването на подлежаща на изравняване субсидия, са необходими три елемента съгласно членове 3 и 4 от основния регламент: i) финансово участие, ii) полза и iii) специфичност (член 3 от основния регламент).

i) Финансово участие

Миннодобивни дружества, действащи като публичен орган

(224) На първо място, при разследването беше направена оценка на това дали ПИН е осигурявало хромна руда на производителите на неръждаема стомана чрез миннодобивни дружества, действащи като „публичен орган“. Съответният правен стандарт и тълкуване при тази оценка по член 3, параграф 1, буква а) и член 2, буква б) от основния регламент произтичат от съдебната практика на СТО относно „публичен орган“.

(225) Съгласно относимата съдебна практика на СТО ([33]) публичният орган е субект, който „притежава, упражнява или му е поверена държавна власт“. Разследването на публичен орган трябва да се провежда за всеки отделен случай, като се вземат предвид „основните характеристики и функции на съответния субект“, „връзката му с държавата“, и „правните и икономическите условия, преобладаващи в държавата, в която субектът, предмет на разследването, извършва дейност“. В зависимост от конкретните обстоятелства във всеки случай съответните доказателства могат да включват: i) доказателство за това, че „действително субект упражнява държавни функции“, особено когато доказателството „говори за трайна и системна практика“; ii) доказателство относно „обхвата и съдържанието на правителствените политики, отнасящи се до сектора, в който разследваният субект извършва дейност“; и iii) доказателство, че

([33]) WT/DS379/AB/R (*US — Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China [„САЩ — Антидъмпингови и изравнителни мита върху вноса на определени продукти от Китай“]*), доклад на Апелативния орган от 11 март 2011 г., DS 379, параграф 318. Вж. също WT/DS436/AB/R (*US — Carbon Steel (India)[„САЩ — Въглеродна стомана (Индия)“]*), доклад на Апелативния орган от 8 декември 2014 г., параграфи 4.9—4.10, 4.17—4.20, и WT/DS437/AB/R (*US — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China [„САЩ — Изравнителни мерки върху вноса на някои продукти от Китай“]*), доклад на Апелативния орган от 18 декември 2014 г., параграф 4.92.

правителството упражнява „значителен контрол над даден субект и неговата дейност“. При провеждане на разследване на публичен орган разследващият орган трябва „да оцени и да отчете надлежно всички съответни характеристики на субекта“, както и да разгледа всички видове доказателства, които могат да бъдат от значение за тази оценка; при това следва да не допуска „фокусиране изключително или неоснователно върху една-единствена характеристика, без да се отделя дължимото внимание на други, които могат да бъдат от значение“.

(226) За да се характеризира даден субект като публичен орган в конкретен случай, от значение е да се прецени „дали функциите или дейността [на субекта] са от вид, който обикновено се класифицира като държавен в правния ред на съответната членка“, и класификацията и функциите на субектите в рамките на СТО като цяло. Следователно преценката за това дали функциите или дейността са от вид, който обикновено се класифицира като държавен в правния ред на съответната членка, може да бъде от значение при определянето на това дали определен субект е публичен орган.

(227) Съществуват много различни начини, по които държавата в тесния смисъл може да предостави власт на субектите. Следователно различни видове доказателства могат да бъдат от значение, за да покажат, че тази власт е била предоставена на конкретен субект. Доказателство, че действително субект упражнява държавни функции, може да е това, че притежава или му е поверена държавна власт, особено когато доказателството говори за трайна и системна практика.

(228) Доказателство, че правителството упражнява значителен контрол над даден субект и неговата дейност може при някои обстоятелства да служи като доказателство, че съответният субект притежава държавна власт и упражнява тази власт при изпълнението на държавни функции. В действителност държавната собственост върху субект, макар и да не е решаващ критерий, може да служи, във връзка с други елементи, като доказателство. Наличието на чисто формални връзки между субекта и държавата в тесния смисъл на думата обаче е малко вероятно да е достатъчно, за да се установи държавна власт. Поради това например само по себе си обстоятелството, че държавата е мажоритарен акционер на даден субект, не доказва, че държавата упражнява значителен контрол върху дейността на този субект, а още по-малко, че държавата му е предоставила държавна власт. Въпреки това в някои случаи, когато доказателствата показват наличието на различни формални признаци на държавен контрол, а същевременно са налице и доказателства, че този контрол е упражняван в значителна степен, тези доказателства могат да позволяват да се направи изводът, че съответният субект упражнява държавна власт.

(229) Основният акцент на разследването на публичен орган не е свързан с това дали дейността, за която се твърди, че води до финансово участие, е логично свързана с определена „държавна функция“. В това отношение правният стандарт за определянето на публичен орган съгласно член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ не предвижда непременно установяване на наличието на връзка от определена степен или характер между определена правителствена функция и конкретното разглеждано финансово участие. Съответното разследване зависи по-скоро от това дали субектът участва в тази дейност, от неговите основни характеристики и от връзката му с правителството. Поставянето на акцент върху субекта, а не върху дейността, за която се твърди, че е довела до финансово участие, се съотнася с факта, че дадено „правителство“ (в тесен смисъл) и даден „обществен орган“ споделят „степен на сходство или припокриване на основните си характеристики“ — т.е. и двете са „държавни“ по своя характер.

(230) Характерът на дейността или практиката на даден субект може със сигурност да представлява доказателство от значение за разследването на публичен орган. В действителност дейността на субект — особено когато тя говори за „трайна и системна практика“ — е едно от видовете доказателства, което в зависимост от обстоятелствата на всяко разследване може да хвърли светлина върху основните характеристики на даден субект и върху връзката му с правителството в тесния смисъл. Оценката на това доказателство обаче има за цел да се отговори на централния въпрос дали самият субект притежава основните характеристики и функции, които биха го квалифицирали като публичен орган. Например за оценката на това дали даден субект е публичен орган в контекста на китайските държавни търговски банки (ДТБ) в DS379 от значение беше информация относно: i) „[г]лавните изпълнителни директори на централните управления на ДТБ са назначени от правителството и [ККП] запазва значително влияние по свой избор“; и ii) в ДТБ „все още няма адекватно управление на риска и аналитични умения“. Това доказателство не е ограничено само по себе си до кредитиращата дейност на ДТБ, а по-скоро е показателно за техните организационни характеристики, за веригите от правомощия за вземане на решения и като цяло връзката с ПКНР. Поради това Апелативният орган в DS379 отбеляза, че макар Министерството на търговията на САЩ да взема предвид доказателствата, свързани с дейността на ДТБ [„отпускането на заеми“], то извършва това в рамките на разследването си на основните характеристики на тези субекти и връзката им с ПКНР. Тези ДТБ са упражнявали държавни функции от името на китайското правителство.

(231) Освен това Апелативният орган е обърнал внимание на факта, че въпросното правителство не е сътрудничило по време на разследването. В действителност в DS379 Апелативният орган е потвърдил решението на Министерството на търговията на САЩ, че ДТБ представляват „публични органи“, в разследването, свързано с промазана (хромна) хартия, по следните съображения: i) почти пълна държавна собственост на банковия сектор в Китай; ii) член 34 от Закона за търговските банки, в който се посочва, че банките са задължени да „провеждат кредитната си дейност съобразно нуждите на националната икономика и социалното развитие, ръководени от промишлената политика на държавата“; iii) рекорден брой доказателства, че в ДТБ „все още няма адекватно управление на риска и аналитични умения; и iv) фактът, че „в [това] разследване [Министерството на търговията на САЩ] не е получило доказателство, което е необходимо за всеобхватното документиране на процеса на кандидатстване, отпускане и оценка на кредитите за хартиената промишленост“ ([34]).

(232) Накрая, за да се смятат за публични органи, въпросните държавни предприятия не е необходимо непременно да са под контрола на ПКНР, когато участват в продажба на материали за влагане в производството надолу по веригата.

(233) В обобщение в оценката на това дали миннодобивните дружества в Индия, участващи в доставката на хромна руда, са „публични органи“, следва да се направи, като се разгледат основните характеристики и функции на тези дружества и тяхната връзка с ПИН. Доказателството за държавна собственост, прекият контрол от страна на държавата, намесата на ПИН на пазара за постигане на определени цели на политиката показват също в контекст, в който няма сътрудничество от страна на въпросното правителство, че миннодобивните дружества упражняват държавни функции от името на ПИН.

Основнихарактеристики на миннодобивните дружества и връзката им с ПИН

(234) Първоначално Комисията потърси информация относно държавната собственост, както и други формални признаци за държавен контрол в държавните мини за добив на хромна руда. За тази цел Комисията можеше да разчита само на информация, предоставена от ОМС — единственото миннодобивно дружество, съдействало на разследването поне на етапа на проверката в рамките на КПР, което е почти изключителен доставчик на индийския производител износител на SSCR, закупувал хромна руда от вътрешния пазар през РП, както е посочено в съображение 212.

(235) Правителството на Индия заяви, че през РП е имало двама активни държавни производители на хромна руда — ОМС и Industrial Development Corporation of Orissa Ltd., чийто дял е бил 21 % от общото производство. Продукцията на второто държавно дружество за производство на хромна руда е била минимална през РП.

(236) В данните на ПИН се посочват също така шест частни миннодобивни дружества, а именно Misrilal Mines Ltd., B.C. Mohanty & Sons Ltd, Ferro Alloys Corporation Ltd, Indian Metals and Ferro Alloys Ltd., Balasore Alloys Ltd. и Tata Steel Mining. Съгласно публично достъпната информация обаче четири от тях произвеждат хромна руда за своето собствено потребление на ферохром и поради това не са активни на свободния пазар. Освен това разрешителното за добив на останалите две миннодобивни дружества е изтекло през РП. То беше купено от Tata Steel Mining за допълване на разширяването на собственото производство на ферохром. Първото от тези дружества все още има ограничено производство през РП (9 % от общото производство).

(237) В резултат на това свободният пазар на хромна руда в Индия е ограничен до две държавни миннодобивни дружества, като едното от тях е незначителен участник (0,1 % от общото производство), а това на практика превръща ОМС в единствен доставчик на хромна руда на свободния пазар.

(238) При разследването бе установено, че ОМС е 100 % държавна собственост. Освен това съгласно неговия устав председателят на съвета, управляващият директор и един от директорите са членове на орган на публичната администрация на Индия (Управление за публичните предприятия), а един директор представлява Министерството на финансите. Също така съгласно неговия устав всички директори се назначават и получават възнагражденията си от губернатора на щата Одиша.

(239) Накрая, съгласно член 54A от устава на ОМС „губернаторът може да издава указания и инструкции, каквито сметне за целесъобразни, по отношение на финансите, дейността и делата на дружеството, а директорите са задължени надлежно да спазват и да привеждат в действие тези указания или инструкции“.

([34]) WT/DS379/AB/R (*US — Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China [„САЩ — Антидъмпингови и изравнителни мита върху вноса на определени продукти от Китай“]*), доклад на Апелативния орган от 11 март 2011 г., DS 379, параграф 349.

(240) Въз основа на горното Комисията стигна до заключението, че свободният пазар на хромна руда е доминиран от едно дружество, ОМС, което е изцяло държавна собственост, а също така се управлява и контролира от държавата. В действителност чрез собствеността, присъствието в управлението на дружеството, както и чрез участието във вземането на решенията относно стопанската му дейност ПИН упражнява значителен контрол над ОМС и неговата дейност.

Функции на миннодобивните дружества в Индия

(241) Комисията прецени дали миннодобивните дружества, и в частност ОМС, притежават държавна власт и дали упражняват тази власт при изпълнението на държавни функции.

(242) Силното влияние на ПИН и значителният контрол на правителството над ОМС е отразено също така в силно регулираната среда по отношение на хромната руда, създадена от ПИН през последните години, което включваше ограничения на износа, в комбинация с преференциални изисквания за лицензиране на миннодобивни дейности за собствена употреба, както и упражняване на контрол над доставките и продажните цени на вътрешния пазар чрез държавни оператори. Доказателствата показаха, че по отношение на хромната руда миннодобивните дружества, включително ОМС, спазват целите на политиката на ПИН и по този начин изпълняват държавни функции.

(243) Още през 2005 г. експертна група, съставена от Министерството на стоманодобивната промишленост, за формулиране на насоки за преференциално предоставяне на разрешителни за минен добив, е изготвила доклад („доклада „Dang“) ([35]) с редица съответни констатации и препоръки.

(244) Към онзи момент беше посочено, че:

„*Желязната руда, манганова руда и* **хромната руда** *са суровини за влагане* от изключителна важност за стоманодобивната промишленост. Тяхната навременна и сигурна наличност в адекватно количество и качество в дългосрочен план е задължително условие за бързия и системен растеж на стоманодобивната промишленост и черната металургия, които са основни за националната икономика“. ([36])

„Сравнение на разходите за добив с нетните реализации от износ при тези цени разкрива огромните печалби на шепа индийски износители на хром с цената на опазването на оскъдния невъзобновяем минерален ресурс. Макар че Индия има под 1 % от известните световни запаси от хромна руда, нейният дял в световната търговия с хромна руда е силно непропорционален — 35 %. В Индия петима основни производители — M/s. TISCO, M/s. Orissa Mining Corporation Ltd., Balasore Alloys Ltd., Ferro Alloys Corporation Ltd. Jindal Strips Ltd. — държат над 90 % от производството. ... С оглед на много ограничените запаси от висококачествена хромна руда изглежда от съществено значение да се ограничи износът на такава естествена руда, която е много търсена от местните производители на стомана и сплави …“. ([37])

(подчертаването е допълнено).

„С дял от само 1 % от 122 световни запаса индийският износ на хромна руда към момента има силно непропорционален дял от 35 % в световната търговия. Това несъмнено е отклонение, предизвикано от големите маржове на печалбата между разходите за добива и нетната реализация на износа. Износът на естествена хромна руда трябва да бъде напълно спрян..“ ([38])

(подчертаването е допълнено).

„С оглед на голямата разлика между разходите за добив и експортните цени правителството следва да обмисли налагането на диференцирани износни мита върху всеки износ на хром, включително на концентрати, ако изобщо такъв бъде разрешен.“ ([39])

„В съответствие с целите на Закона MMDR и подобно на случая с желязната руда на местните заводи, които се нуждаят от хромна руда за производството на железни сплави/хромни стомани с добавена стойност, трябва да бъде дадена абсолютно предимство при предоставянето на лизинги за добив на хром.“ ([40])

([35]) На разположение на адрес: https://steel.gov.in/sites/default/files/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES_0.pdf, последно посетен на 27 януари 2022 г.
([36]) Страница 4 от доклада „Dang“.
([37]) Страници 119—120 от доклада „Dang“.
([38]) Страници 121—122 от доклада „Dang“.
([39]) Страница 157 от доклада „Dang“.
([40]) Страница 121 от доклада „Dang“.

„След предоставянето на първото предимство на производителите на стомана чрез самостоятелни/полусамостоятелни мини от съществено значение е да се въведат политически мерки за насърчаване на глобалната конкурентоспособност на самия миннодобивен отрасъл, като се работи съобразно световните стандарти за научен добив, оптимално използване на целия добиван материал, обогатяване на полезните изкопаеми, систематично и ограничено във времето търсене и опазване на околната среда и биологичното разнообразие. Тези професионални миннодобивни предприятия, независимо дали са в публичния или в частния сектор, трябва на първо място да разпределят определен минимален дял от производството (да речем 70 %) за задоволяване на нуждите на местните ползватели.“ ([41])

(подчертаването е допълнено).

(245) Следователно докладът „Dang“ показва, че хромната руда е считана за жизненоважен ресурс на националната стоманодобивна промишленост, че експортните цени са считани за твърде високи в сравнение с вътрешните цени и че с оглед запазване на разумни вътрешни цени се е наложило въвеждането на комбинация от ограничения на износа и преференциални лизинги за добив за собствено производство. Докладът „Dang“ показва също така, че намерението на ПИН е да регулира в значителна степен сектора на хромната руда като „основен сектор на националната икономика.“

(246) Освен това в доклада на работната група относно стоманодобивната промишленост за дванадесетия петгодишен план, изготвен през ноември 2011 г. ([42]), изрично се посочва, че:

„Хромитът се използва главно в металургичната промишленост при производството на феросплави, например ферохром, леярски хром и силикохром, които се използват като добавки при производството на неръждаема стомана и специална легирана стомана“ ([43]).

„Стоманодобивната промишленост е търсела ограничения на износа на хромни руди. Правителството е въвело фискална рамка за възпиране на прекомерния износ на хромитни руди“. ([44])

(подчертаването е добавено).

„Следват основните препоръки за развитието на сектора, свързан с хромита, в Индия: …. v) ресурсите от хромит в страната не са в изобилие. Страната притежава само 1,8 % от общите запаси на хромитна руда в света, но износът ѝ заема дял от 30—35 % в световната търговия. Поради това има спешна необходимост да се запази този жизненоважен за местната промишленост материал за влагане и да се въведат фискални мерки срещу износа“. ([45])

(247) Накрая, в Националната политика на ПИН за полезните изкопаеми от 2019 г. се посочва също така, че трябва да се положат усилия за насърчаване на местната промишленост, както и да се положат усилия по отношение на лизингите за добив, за да се гарантира непрекъснатото снабдяване с руда за промишлеността надолу по веригата.

(248) След това Комисията направи оценка на начина на изпълнение на това намерение за политика в правен и регулаторен аспект. Първо, по отношение на ограниченията на износа ПИН предприе няколко мерки за възпиране на износа на хромна руда, които могат да бъдат проверени на уебсайта на Министерството на стоманата ([46]) и в база данните на ОИСР за ограничаване на износа на промишлени суровини („База данни на ОИСР“) ([47]).

(249) Основната мярка е износно мито, наложено първоначално през 2008 г. под формата на специфично мито в размер на 2 000 INR за тон ([48]). Формата на това мито е променена в *ad valorem* мито от 30 % за тон през 2012 г. в началото на 12-ия петгодишен план и все още остава на това равнище ([49]). Според базата данни на ОИСР декларираната цел на тази мярка е „Гарантиране на вътрешните доставки; насърчаване на последващата обработка/добавената стойност“.

([41]) Страница 144 от доклада „Dang“.
([42]) На разположение на адрес: http://mme.iitm.ac.in/shukla/wg_steel2212%281%29.pdf, последно посетен на 27 януари 2022 г.
([43]) Страница 77 от доклада на работната група.
([44]) Страница 79 от доклада на работната група.
([45]) Страници 81—82 от доклада на работната група.
([46]) https://steel.gov.in/policies/exportimport-policy-iron-ore (втората таблица се отнася до хромната руда).
([47]) https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials, последно посетен на 27 януари 2022 г.
([48]) Ставката се е повишила до 3 000 INR/тона през 2009 г.
([49]) Неотдавнашно правно основание — Уведомление № 35/2016-Customes от 26.5.2016 г.

(250) Другите ограничения на износа включват изисквания за лицензиране и списък с квалифицирани износители (на практика ограничен до държавното търговско предприятие Metal and Mineral Trading Corporation) за определени класове хромна руда, както и допълнителна такса за претоварване на трафика, наложена върху основните ставки за превоз на индийските железници при железопътния транспорт на хромна руда до Бангладеш и Пакистан (които са единствените държави с железопътна връзка с Индия).

(251) Най-видимият ефект от политиката бе впечатляващото намаляване на обема на износа на хромна руда след въвеждането на целевите ограничения на износа през 2008 г. и след това отново след разширяването им през 2012 г. Развитието на износа на хромна руда е илюстрирано на графиката по-долу:

Индия, износ на хром (HS 261000)

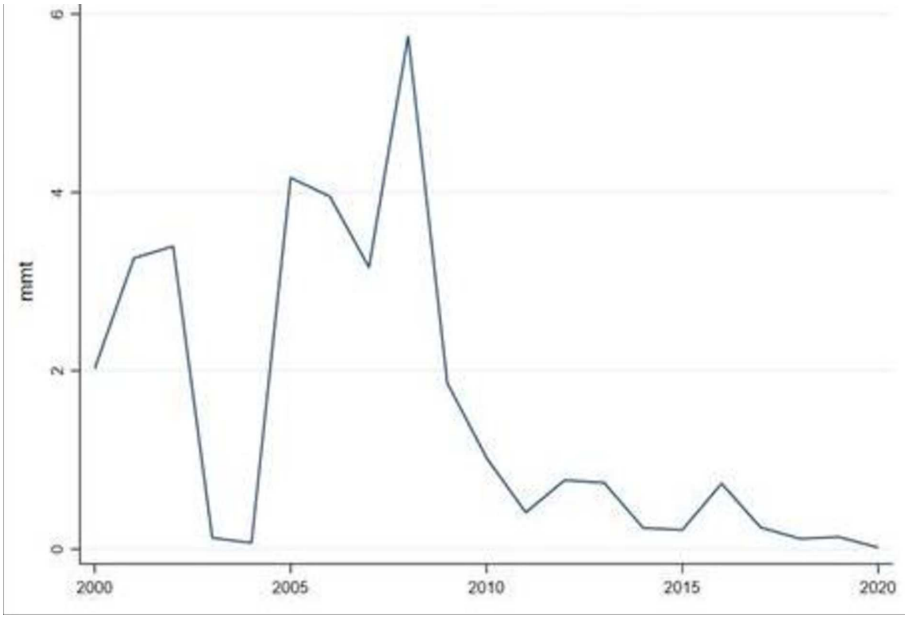

(252) Следователно целевите ограничения на износа са постигнали преследваната от ПИН цел за възпиране на износа и осигуряване на наличие на хромна руда за местната промишленост надолу по веригата.

(253) Тези обеми на износа следва да се разглеждат на фона на вътрешното потребление на хромна руда. В своя отговор ПИН е предоставило само ограничени данни относно износа на хромна руда (за финансова година (ФГ) 18/19 ([50]) —ФГ20/21), а данни за вътрешното производство и потребление са предоставени за ФГ16/17—ФГ19/20). И двата набора от тези данни са предоставени като поверителни. Въпреки това въз основа на горното е възможно да се сравнят обемите на износ и вътрешното потребление за ФГ19/20 (която обхваща 9 месеца от РП) и предходната ФГ18/19. И в двете финансови години обемите на износа не са надхвърлили 1,5 % от вътрешното потребление. Трябва да се отбележи, че делът на вноса на вътрешния пазар също е бил незначителен.

(254) Индийският пазар показа също така постоянен и нелогичен свръхкапацитет на производството в сравнение със сбора на вътрешното потребление и износа, минус вноса. Правителството на Индия не можа да обясни този свръхкапацитет. Следователно този свръхкапацитет може да се обясни само с факта, че миннодобивните дружества, включително ОМС в сектора на хромната руда, в действителност са упражнявали държавни функции (по-специално като са гарантирали адекватно снабдяване с хромна руда в съответствие с целите на политиката на ПИН за подкрепа на промишлеността надолу по веригата и за добавяне на стойност към веригата за доставки).

(255) Второ, Комисията констатира, че съгласно Правилника на ПИН за концесиите за полезни изкопаеми от 2016 г. мините за собствено потребление имат право на първи отказ при изтичане на срока на лизинга за минен добив. В член 8а от Закона за разработването на мини и полезни изкопаеми от 1957 г. (изменен през 2015 г.) се предвиждат също така удължени периоди на лизингите за минен добив за ползвателите при собствено потребление и се потвърждава правото на първи отказ в търгове за разрешителни за ползвателите при собствено потребление. Това дава възможност лизингите за минен добив да останат предимно в ръцете на производители на ферохром надолу по веригата за собствено потребление, в съответствие с твърденията в съображение 244 по-горе. *De facto* Комисията

([50]) „ФГx/x+1“ обхваща период от 1 април на година x до 31 март на година x+1.

констатира също така, както е посочено в съображение 236 по-горе, че всички частни собственици на мини за добив на хромна руда в действителност са използвали рудата за собствено производство. В резултат от затварянето на външните граници и преференциалното разпределяне на лизинги за минен добив за собствено потребление е останал само един основен държавен участник на пазара, ОМС, който по този начин има контрол върху количествата и цените на наличната хромна руда на вътрешния свободен пазар. Като основен доставчик на хромна руда на индийския пазар ОМС трябва да изпълнява целите на политиката на ПИН за подкрепа на промишлеността надолу по веригата чрез ниски цени, както е пояснено допълнително в следващия раздел, и по този начин упражнява държавни функции.

Предоставяне на хромна руда от минодобивните дружества срещу по-ниско от адекватното възнаграждение.

(256) След това Комисията провери дали хромната руда на практика е предоставяна на по-ниско от адекватното възнаграждение, по-конкретно от ОМС.

(257) Както е обяснено в съображение 213, ПИН не е предоставило информация за ценообразуването или ценова статистика относно вътрешните цени на хромната руда в Индия. По-голямата част от продажбите на хромна руда на индийския свободен пазар се е осъществявала от ОМС, а такъв е случаят също така за по-голямата част от покупките на групата Jindal. Поради това тези продажби се считат за представителни за целия индийски свободен пазар.

(258) Хромната руда се продава от ОМС чрез електронен търг. При разследването бе установено обаче, че ОМС е ограничавало достъпа до тези електронни търгове: 70 % от месечното производство са гарантирани за т.нар. „дългосрочни купувачи“, разположени в щата Одиша. Само производители на ферохром надолу по веригата отговарят на условията за дългосрочни купувачи, а гарантираните квоти не могат да нахвърлят конкретния капацитет на дружеството за производство на ферохром. Това показва, че при упражняване на държавните функции ОМС на практика прилага в друг формат преференциалното разпределение на количествата хромна руда към производителите на ферохром надолу по веригата, както вече се е случило при разпределението на лизингите за минен добив. Останалите 30 % са запазени също така за местни производители надолу по веригата извън щата Одиша (с изключение на търговците).

(259) По този начин доставките на хромна руда на свободния пазар се контролират от ОМС и се насочват от него предимно към промишлеността надолу по веригата в съответствие с цялостното намерение и правна уредба на ПИН, както е подчертано в съображения 242—255 по-горе.

(260) Все пак имаше доказателство, което показа, че ценообразуването при малките количества, предложени чрез електронен търг, не се основава на свободно наддаване от страна на дружествата. Търгът започва от базова цена, която се определя произволно от Съвета на ОМС. Правителството на Индия обясни, че в периода след РП тази базова цена се е определяла под формата на процент (съответстващ на 13,5 %) от международната цена на продукта надолу по веригата, т.е. на ферохрома. Правителството на Индия обаче не можа да обясни как е определен този корекционен коефициент. След допълнителен анализ Комисията констатира, че корекционният коефициент на цените след РП в действителност се е основавал на историческата средна стойност на цените на хромната руда, определена с решение на Съвета на ОМС. Комисията не получи достъп до предходни решения на Съвета и ПИН не можа да обясни принципите, на които се основават тези решения. Освен това Комисията не можа да установи обективна връзка между корекционния коефициент и цената на конвертиране на хромната руда във ферохром. Поради това Комисията трябваше да използва наличните факти по отношение на цената на хромната руда въз основа на член 28, параграф 1 от основния регламент.

(261) В това отношение Комисията отбеляза, както е признато от ПИН, че базовата цена без никаква причина е произволно ниска в сравнение с международните цени. Такива изкуствено ниски цени, изглежда, се вписват в политиката на ПИН за предоставяне на евтина местна хромна руда на промишлеността надолу по веригата. Освен това Комисията разгледа емпиричните доказателства. При разглеждане на изкупните цени на въпросната суровина, предоставена от ОМС на групата Jindal, Комисията констатира, че тези цени, в зависимост от вида на хромната руда, са с 15—40 % по-ниски от съответните експортни цени на хромната руда с произход от Турция (която в най-голяма степен прилича на индийската хромна руда) за нейния основен износен пазар — Китай. Въз основа на това Комисията стигна до заключението, че базовата цена на продаваната хромна руда в електронния търг е определена на изкуствено ниско равнище спрямо пазарните цени на хромната руда. Цените на хромната руда бяха също така твърде ниски в сравнение с продукта надолу по веригата (ферохром). Поради това твърденията на ПИН и ОМС, че цените на ферохрома са от значение за цените на хромната руда, бяха отхвърлени.

(262) Следователно доказателствата показват, че ОМС, основният доставчик на хромна руда на свободния пазар, от когото индийският производител износител е купувал тази суровина с цел да бъде използвана в производствения процес на SSCR, не се е държал като пазарен участник, а по-скоро при предоставянето на хромна руда ОМС е упражнявало държавни функции от името на ПИН и в съответствие с целите на политиката на ПИН за подпомагане на промишлеността надолу по веригата.

Заключение

(263) Правната и икономическата среда в Индия показва, че миннодобивните дружества за доставка на хромна руда, и в частност държавното предприятие ОМС, притежават, упражняват или им е поверена държавна власт. Хромната руда, подобно на други полезни изкопаеми в Индия, е природен ресурс, управляван от ПИН като основен сектор на националната икономика. По-специално ПИН е въвело набор от мерки (т.е. налагане на ограничения на износа, които водят до свръхпредлагане и ниски вътрешни цени, и определяне на базовите цени в търговете за руда на изкуствено ниски равнища за такива производители), което показва, че доставчиците на хромна руда, и в частност ОМС, са контролирани в значителна степен от ПИН при упражняването на държавни функции. Така въз основа на наличните доказателства Комисията стигна до заключението, че ПИН е осигурявало хромна руда на отрасъла за производство на неръждаема стомана срещу по-ниско от адекватното възнаграждение по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка iii) от основния регламент, както той се тълкува и прилага съгласно съответните стандарти на СТО в съответствие с член 1, параграф 1, буква а), подточка iii) от Споразумението за СИМ.

(264) След окончателното разгласяване групата Jindal отбеляза, че целта на тръжната система не е да осигури хромна руда на ниска цена, а да увеличи максимално доходите на правителството чрез продажба на хромна руда на възможно най-висока цена. Освен това дружеството посочи, че ПИН не налага цената на хромната руда, а само определя минималната цена на търга.

(265) Накрая дружеството се позова на факта, че индийските експортни цени на ферохром са по-високи от експортните цени на ферохром от Южна Африка, Казахстан и Турция, което според дружеството означава, че групата Jindal не получава полза от субсидирана хромна руда, използвана за производството на ферохром.

(266) Първите два аргумента, приведени от дружеството, не отменят основното заключение на Комисията по отношение на търговете за хромна руда, както е описано в съображения 258—261, а именно, че достъпът до търга и обемите на продажбите са ограничени, минималната цена се определя произволно от съвета на ОМС и нивото ѝ е изкуствено ниско. Всичко горепосочено води до крайна тръжна цена, която наистина е над минималната цена, но все още не е пазарна, както показва по-специално сравнението с турските цени (съображение 261).

(267) Отбелязва се също, че хромната руда, предоставена за по-малко от адекватното възнаграждение на групата Jindal, оказва влияние върху разходите за производство на ферохром, който по-късно се използва от дружеството за собствено производство на неръждаема стомана. Във всеки случай финансовото участие на ПИН се предоставя на нивото на хромната руда, а не на нивото на продукта надолу по веригата — ферохрома. Следователно сравнението на експортните цени на индийския ферохром с експортните цени на ферохрома с произход от други държави е без значение.

(268) Като се вземе предвид гореизложеното, заключението от съображение 263 се потвърждава.

ii) Полза и изчисляване на размера на субсидията

(269) В съответствие с член 3, параграф 2 и член 5 от основния регламент Комисията определи съществуването на полза и изчисли размера на подлежащите на изравняване субсидии по отношение на създадената полза за получателя, за която бе установено, че съществува по време на разследвания период.

(270) Само един от индийските производители износители, предмет на разследването (групата Jindal), е купувал хромна руда за производството на ферохром и SSCR като краен продукт.

(271) Най-напред Комисията установи обемите и среднопретеглените цени на всички покупки на хромна руда от групата Jindal през РП, разпределени според вида руда, определен от дружеството според формата (например ронлива или концентрат) и съдържанието на хромен оксид. Тези два параметъра влияят върху ценовите разлики на различните видове хромна руда.

(272) След това Комисията замени действителните цени на всеки вид закупена хромна руда с подходящата референтна цена.

(273) Комисията отбеляза, че преобладаващите пазарни условия в Индия са повлияни от структурата на пазара. В допълнение, както е обяснено в съображение 257, един основен участник, чийто пазарен дял на свободния пазар в действителност е 100 %, действайки като публичен орган, е налагал своята цена. Поради това бе невъзможно да се установи неизкривена цена на хромната руда за индийски или друг производител на SSCR на индийския пазар. Съответно в Индия нямаше цени на вътрешния пазар, които биха могли да се използват като подходяща референтна стойност.

(274) Поради това в съответствие с член 6г, втора алинея от основния регламент Комисията прибегна към друга държава като външна референтна стойност, надлежно адаптирана към преобладаващите пазарни условия в Индия.

(275) Комисията се опита да определи неизкривена цена на хромната руда, добита в мината на представителна друга държава, като симулира, че тази мина всъщност се намира в Индия. По-голямата част от хромната руда в световен мащаб се изнася от Южна Африка за Китай. Поради това Комисията счете експортната цена от Южна Африка за Китай за възможна референтна цена. Беше установено обаче, че хромната руда с произход от Южна Африка е много различна от хромната руда с произход от Индия по отношение на двата най-важни параметъра: съдържание на хромен оксид и съотношение между хром и желязо („съотношение Cr:Fe“) ([51]).

(276) Алтернативната референтна стойност, предложена от жалбоподателя, бе експортната цена на хромната руда от Турция (която също е един от най-големите световни производители) за Китай. Комисията отбеляза, че двата параметъра, посочени в съображение 275, са доста по-сходни при сравняване на турската с индийската хромна руда, отколкото при сравняване на южноафриканската с индийската хромна руда ([52]).

(277) След окончателното разгласяване групата Jindal оспори констатациите на Комисията, че параметри като съдържанието на хромен оксид и съотношението Cr:Fe правят индийската хромна руда по-сходна с турската, отколкото с южноафриканската. Дружеството посочи, че е важно да се сравни съотношението Cr:Fe на хромните руди с подобно съдържание на хромен оксид. Според дружеството турската хромна руда със съдържание 40—42 % има съотношение Cr:Fe от 2,6—2,8, което е много по-високо, отколкото при индийската или южноафриканската руда със същото съдържание.

(278) Както е обяснено в съображение 281, Комисията не е използвала хромната руда със съдържание 40—42 %, на която се позовава групата Jindal, за да установи основната референтна стойност. Основната референтна стойност, избран от Комисията, има 46—48 % съдържание на хромна руда със съотношение Cr:Fe 2,5 ([53]). Следователно той е много подобен на индийската руда със сравнимо съдържание на хромен оксид, както е потвърдено от самата група Jindal в подадената от нея информация:

„Индийската хромна руда ще има съотношение Cr:Fe от 2,4 само при ниво на Cr2O3 от 46 %“ ([54])

„За да може индийската хромна руда да има съотношение Cr:Fe 2,6—2,8, индийската руда трябва да има много по-висок Cr2O3 от 48—50 % или повече“ ([55]).

С горепосоченото се потвърждава, че индийската руда е много по-подобна на турската руда, отколкото на южноафриканската руда с нейното съотношение Cr:Fe от 1,3—1,5 ([56]).

([51]) Анализ на Heinz H. Pariser — документ с Sherlock № t21.007982 от 25 ноември 2021 г.
([52]) *Пак там.*
([53]) DDC Mining Export Limited, Izmir, Турция, http://www.ddcmining.com/chrome-ore.html
([54]) Jindal, Коментари относно подадената информация от Eurofer за референтната стойност, 29 юли 2021 г., параграф 13, стр. 5.
([55]) Jindal, Коментари относно подадената информация от Eurofer за референтната стойност, 29 юли 2021 г., параграф 8, стр. 4.
([56]) *Пак там.*

(279) Освен това според спецификацията за хромит на Бюрото по индийски стандарти IS:10818-1984 за металургичните отрасли ([57]) нормалното съотношение Cr:Fe за производството на високовъглероден ферохром, използван при производството на неръждаема стомана, е около 2,8. Това означава, че избраната от Комисията референтна стойност е също така по-представителна от южноафриканската алтернатива от гледна точка на крайната употреба на хромната руда от страна на групата Jindal. Тоест превръщането във високовъглероден ферохром за производството на неръждаема стомана.

(280) Освен това Комисията взе предвид изявленията на индийския производител износител относно съществуващите разлики между турската и индийската хромна руда по отношение на тяхната физическа форма и съдържанието на хромен оксид. Тези разлики обаче бяха преодолени посредством корекциите, описани в съображение 289.

(281) След това Комисията използва среднопретеглената турска експортна цена за Китай по време на РП като основна референтна стойност ([58]). Основната референтна стойност от 209 USD за тон се отнасяше за хромната руда с 46—48 % съдържание на хромен оксид под формата на концентрат, доставяна на база CIF.

(282) Комисията взе предвид също така становището на Апелативния орган, че корекциите по отношение на разходите за доставка трябва да отразяват общоприложимите разходи за доставка на въпросната стока в държавата на предоставяне ([59]). Покупните цени на хромната руда, посочени от групата Jindal, съставляват 99,96 % при условия на доставка франко мината.

(283) Комисията коригира съответно основната референтна цена до равнище франко завода. Цената CIF бе намалена с разходите за транспорт по море и за застраховка ([60]), както и с разходите за вътрешен транспорт в Турция ([61]).

(284) След окончателното разгласяване ПИН посочи, че данните на ОИСР, използвани от Комисията за коригиране на турско-китайската експортна цена CIF към нивото франко завода, са налични само до 2016 г. Освен това ПИН заяви, че екстраполирането на съответния показател към РП не може да се смята за обективен анализ на цените.

(285) Комисията обаче не просто екстраполира съотношението CIF-FOB, предоставено от ОИСР за 2016 г. Корекцията за РП се основава на действителните разлики в разходите за навло и застраховка между 2016 г. и РП, цитирани от Baltic Exchange Dry Index („BDI“) за двадесетте основни морски маршрута. Подробно изчисление на базовата референтна цена франко завода беше предоставено на групата Jindal в конкретното разгласяване.

(286) Изчислението на корекциите за навло и застраховка, извършено от Комисията, също беше оспорено в коментарите на групата Jindal след разгласяването. Дружеството предложи алтернативен източник на данни за коригиране на експортната цена Турция-Китай от CIF на FOB ([62]). Според групата Jindal този източник на данни е показал по-добре действителните разходи за навло между Турция и Китай през РП, отколкото данните от ОИСР и BDI, които са „*средно претеглена стойност за всички маршрути за доставка*“.

(287) Предоставената от групата Jindal котировка обаче се отнася само за един месец от РП — за транспорта между Турция и „Североизточна Азия“ като цяло и за транспортирането на калцинирана сода, а не на хромна руда. В използваното от Комисията основно съотношение CIF-FOB на ОИСР са взети предвид цялата година, конкретният морски път (Турция-Китай) и специфичният продукт (хромна руда и концентрати). Само корекцията на разходите на BDI между 2016 г. и РП се отнася средно за няколко морски маршрута.

(288) Въз основа на гореизложеното се потвърждава методологията, използвана за основната корекция на референтната цена франко завода.

([57]) https://archive.org/details/gov.in.is.10818.1984/page/n7/mode/2up стр. 4.

([58]) Източник: 2020 CRU International Ltd. ©.

([59]) Доклад на Апелативния орган, *United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India (Съединени щати — Изравнителни мерки върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от въглеродна стомана от Индия)*, WT/DS436/AB/R, 19 декември 2014 г., точка 4.317.

([60]) Въз основа на набора от данни на ОИСР: Разходи за международен превоз и за застраховка на търговията със стоки (ITIC), Турция — Китай. https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC, коригирани за РП въз основа на Baltic Exchange Dry Index на BDI https://en.wikipedia.org/wiki/Baltic_Dry_Index

([61]) Въз основа на котировките за доставки за Истанбул — пристанище Derince, както е посочено от Световната банка https://www.doingbusiness.org/content/dam/doingBusiness/country/t/turkey/TUR.pdf, стр. 51.

([62]) IHS Markit.

(289) Комисията коригира допълнително основната референтна цена франко завода по отношение на физическата форма на рудата и съдържанието на хромния оксид, за да установи конкретни референтни цени за всеки вид руда, купена от групата Jindal през РП. Корекцията на физическата форма се основаваше на разходите за брикетиране (ронлива руда) и гранулиране, плюс разходите за синтероване (концентрирана руда), предоставени от групата Jindal. Корекцията на съдържанието на хромния оксид се основаваше на разходите за топене на показателя за хром, предоставен от жалбоподателя ([63]). Не беше направена корекция за разликите в съотношението Cr:Fe, тъй като този параметър бе много сходен при сравнението с турската и индийската руда. Използваният подход е консервативен, тъй като в действителност съотношението Cr:Fe на индийската руда е малко по-високо, което обичайно би довело до по-висока цена на рудата в същата форма и със същото съдържание на хромен оксид.

(290) Тъй като турската хромна руда не е засегната от правителствените мерки, които изкривяват индийския пазар, и тъй като преобладаващите пазарни условия в двете държави, включително качество, наличност, продаваемост, транспорт и други условия за покупка или продажба, са сравними, Комисията счете, че цената на хромната руда в Турция е сравнима с тази, която би преобладавала в Индия при отсъствието на изкривяващите мерки на ПИН.

(291) Накрая Комисията сравни действителните разходи за покупката на хромна руда на вътрешния пазар от групата Jindal през РП с разходите, които биха били направени, ако цените по вид руда бъдат заменени със съответните референтни цени.

(292) Общата сума на разликата представлява „икономията“, получена от индийския производител, който е купувал хромна руда на индийския пазар на изкривени цени, в сравнение с цената, която би платил при липсата на изкривявания. И накрая, тази обща сума представлява ползата, предоставена на индийския производител от ПИН по време на РП.

(293) Подробни изчисления на референтните стойности и на предоставената полза бяха предоставени на въпросния индийски производител износител в конкретното разгласяване.

(294) В съответствие с член 7, параграф 2 от основния регламент Комисията отнесе размера на тази субсидия към общия оборот на дружеството през РП като подходящ знаменател, тъй като чрез субсидията е предоставена полза за цялото производство на разглеждания продукт и за неговия продукт нагоре по веригата (горещовалцовани рулони), а не само за производството, предназначено за износ.

iii) Специфичност

(295) Намесата на ПИН по отношение на предоставянето на хромна руда срещу по-малко от адекватното възнаграждение е насочена в полза на някои отрасли, по-специално на отрасъла за производство на неръждаема стомана, включително производители на SSCR. Следователно субсидията е специфична съгласно член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент. Присъщите характеристики на хромната руда ограничават възможното използване на субсидията до определен отрасъл, но това не означава, че за да е специфична, субсидията трябва да бъде освен това ограничена само до част от този отрасъл ([64]).

(296) С оглед на гореизложеното Комисията счете, че намесите на ПИН са специфични за производителите на SSCR по смисъла на член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент.

в) Заключения относно доставката на хромна руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

(297) В контекста на всички гореизложени елементи Комисията установи, че предоставянето на хромна руда от ПИН следва да се счита за специфична субсидия по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка iii) и член 3, параграф 2 от основния регламент под формата на предоставяне на стоки, с което се създава полза за дружествата получатели.

(298) Размерът на субсидията, установена за групата Jindal, бе в размер на 0,45 %.

([63]) Документ с Sherlock № t21.007982 от 25 ноември 2021 г.

([64]) Доклад на Апелативния орган, *United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India (Съединени щати — Изравнителни мерки върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от въглеродна стомана от Индия)*, WT/DS436/AB/R, приет на 19 декември 2014 г., точка 4.398.

3.3.3. *Прехвърляне на субсидиите нагоре по веригата*

(299) След окончателното разгласяване жалбоподателят отбеляза, че констатациите на Комисията показват, че голяма част от субсидиите, определени за интегрираните производители износители, засягат етапите на процеса за производство на SSCR нагоре по веригата. Според жалбоподателя това означава, че неинтегрираният индийски производител на SSCR — Chromeni — също може да е получил полза от субсидиите, предоставени на индийски и/или индонезийски производители нагоре по веригата. Това може да се случи при вътрешни продажби на продукти нагоре по веригата от групата Jindal (Индия) на Chromeni или при покупки от Chromeni на субсидирани продукти с индонезийски произход нагоре по веригата.

(300) Въз основа на анализа на производствения процес на Chromeni и покупките на суровини от дружеството през РП Комисията заключи, че дружеството не би могло да се ползва от покупките на субсидирани продукти с индийски произход нагоре по веригата.

(301) Chromeni обаче е купувал продукти нагоре по веригата, а именно горещовалцовани рулони, от свързано дружество в Индонезия, което може да е получило полза от никеловата руда, предоставяна от ПИД срещу по-малко от адекватното възнаграждение (вж. раздел 4.3). В това отношение Комисията не можа да направи никакви констатации, тъй като в досието нямаше елементи за извършването на такава оценка по този въпрос.

3.4. **Размер на подлежащите на изравняване субсидии**

(302) Установените размери на подлежащите на изравняване субсидии са, както следва:

Дружество	СВМ	СНИВПО	ССИИ	Общо експортни субсидии	ПНАВ за хромната руда	ОБЩО
Chromeni	-	5,69 %	1,87 %	7,56 %	-	7,56 %
Групата Jindal	1,65 %	0,36 %	1,92 %	3,93 %	0,45 %	4,37 %

(303) Като взе предвид високата степен на съдействие (100 %) на индийските производители, Комисията счете за целесъобразно да определи остатъчния размер на субсидията за Индия на равнището на най-високия индивидуален размер на субсидията, който е 7,56 %.

4. **СУБСИДИРАНЕ: ИНДОНЕЗИЯ**

4.1. **Субсидии и програми за субсидиране, включени в обхвата на разследванията**

(304) Въз основа на информацията, съдържаща се в жалбата, в известието за започване и в отговорите на изготвените от Комисията въпросници в хода на разследването бяха разгледани твърденията за субсидиране от страна на ПИД чрез следните субсидии:

i) Директно прехвърляне на средства:

— Предоставяне на преференциални заеми

ii) Предоставяне на стоки или услуги срещу по-ниско от адекватното възнаграждение (ПНАВ)

— Предоставянето на отломки от никелова руда и от неръждаема стомана срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

— Доставката на въглища срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

— Предоставянето на земя срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

— Предоставянето на природен газ срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

— Доставката на електроенергия срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

iii) Приходи, от които правителството се е отказало или не е събрало, но които обичайно са дължими

— Стимули, свързани с подоходен данък

— Освобождаване от вносно мито

— Освобождаване от ДДС за материали за влагане и машини

— Данък земя и сгради (ДЗС) за миннодобивната промишленост

— Освобождаване от подоходен данък (при внос)

iv) Субсидии, свързани с развитието на индонезийската промишленост чрез китайски инвестиции.

4.2. **Коефициенти на прехвърляне**

(305) В коментарите си след окончателното разгласяване групата IRNC заяви, че за изчисляването на коефициентите на прехвърляне са използвани неточни данни за продажбите на двете свързани дружества.

(306) Това твърдение беше счетено за обосновано и поради това Комисията преразгледа надлежно съответните коефициенти на прехвърляне.

4.3. **Контекст на преференциалните политики относно индонезийския отрасъл за производство на неръждаема стомана**

(307) Индонезия има значителни запаси от никел. От 2020 г. ресурсите ѝ са оценени на 21 милиона тона никел ([65]) (1,1 милиарда тона никелова руда), което съставлява около 20 % от известните запаси на никелова руда в света.

(308) В исторически план Индонезия бе един от най-големите производители на никелова руда. Тъй като Индонезия има ограничен вътрешен капацитет за преработване на никеловата руда (само две топилни предприятия, както е пояснено в съображение 315), тя традиционно изнася по-голямата част от никеловата си руда, предимно за Китай.

(309) Темпът на добив на никелова руда се е увеличил значително в Индонезия — от около 5 милиона тона през 1996 г. до около 10 милиона тона през 2007 г. и след това до 70 милиона тона през 2013 г. Този ускорен темп бе предизвикан от търсенето от страна на китайските заводи/топилни предприятия за производство на никелов чугун (НЧ). Никеловият чугун е сплав от желязо и никел с ниско съдържание на никел. Индонезийската никелова руда е особено подходяща за китайската технология за производство на НЧ.

Таблица 1

Индонезийски износ на никелова руда (в тонове)

	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.
Китай	73 353	660 206	5 432 401	6 594 319	7 604 354
Общо износ	3 703 515	4 394 125	9 026 850	10 592 151	10 437 126

Източник: Атлас на световната търговия („GTA“)

(310) Така че ПИД постепенно осъзнава, че като изнася по-голямата част от запасите си от никелова руда, ограничава евентуалните ползи за държавата от тази оскъдна суровина. Ползите за държавата биха могли да бъдат много по-големи, ако ПИД успее да увеличи вътрешната добавена стойност, генерирана от запасите от никелова руда. За да постигне тази цел, ПИД поставя акцент върху развитието на цялата промишлена верига за създаване на стойност на национално равнище, като използва никеловата руда в рамките на отраслите надолу по веригата, т.е. топилните предприятия и отрасъла за производство на неръждаема стомана като краен ползвател на тази суровина. Това дава възможност на Индонезия да извлече много повече ползи на национално равнище, отколкото просто да изнася никелова руда.

(311) За Индонезия обаче не е лесно сама да постигне тази цел. Основните проблеми, пред които е изправено ПИД, са изискванията за значително финансиране при създаването на топилни предприятия и производства надолу по веригата (т.е. няколко милиарда евро първоначални инвестиции), както и относителната липса на ноу-хау и технологии за производството на неръждаема стомана от НЧ, която да съответства на качеството на никеловата руда, добивана в Индонезия. Поради това ПИД се обръща към потенциални държави партньори, които биха могли да му помогнат да постигне тази цел ([66]). Естественият избор пада върху Китай поради историческите връзки и географската

([65]) https://www.statista.com/statistics/273634/nickel-reserves-worldwide-by-country/

([66]) Вж. например усилията на ПИД за привличане на Япония: https://kemenperin.go.id/artikel/3594/Let-Japan-Process-Nickel-in-Indonesia:-Industri-minister

близост, и по-важното поради факта, че китайските производители на неръждаема стомана вече използват индонезийска никелова руда. Освен това Китай е идеалният кандидат, който ПИД да привлече към преференциална двустранна рамка за максимално увеличаване на вътрешната добавена стойност, произтичаща от запасите от никелова руда в Индонезия, тъй като Китай разполага със значително налично финансиране и специфични преференциални политики за насърчаване на отрасъла за производство на неръждаема стомана, включително за инвестиции в чужбина по линия на дългосрочната политика за излизане на чуждестранни пазари, както и с необходимите технологии и ноу-хау за ефективно използване на индонезийската никелова руда. Това води до рамка на дългогодишно сътрудничество, продължило до днес. Основните етапи и съответните официални документи са обобщени в следните съображения.

(312) Опитите на ПИД за привличане на китайски инвестиции за индонезийската никелова промишленост датират поне от 2005 г., когато Индонезия поема ангажимент да създаде „благоприятен инвестиционен климат“ ([67]) за инвеститорите от Китай. През юни 2005 г. по време на посещението в Пекин индонезийският координиращ министър на икономиката предлага на китайския вицепремиер инвестиционни перспективи в четири сектора на индонезийската икономика, включително в природните ресурси, като „[т]ой също така се надяваше, че повече китайски фирми ще могат да отидат да инвестират в Индонезия, като заяви, че индонезийското правителство ще създаде благоприятна среда за улесняване на китайските инвеститори“ ([68]). В отговор на това предложение китайският вицепремиер се обръща към Индонезия да даде гаранции, че китайските инвестиции в Индонезия ще бъдат рентабилни ([69]). Освен това индонезийските официални лица изказват благодарност на Китай за предоставянето на „безвъзмездни и преференциални заеми на Индонезия.“ ([70])

(313) В резултат ПИД и ПКНР подписват съвместна декларация през 2005 г., която полага началото на тяхното сътрудничество в миннодобивния и металургичния сектор. Въз основа на съвместната декларация през 2010 г. ПИД и ПКНР подписват план за действие, който включва план за насърчаване на китайските инвестиции в основани на ресурси отрасли в Индонезия, включително в миннодобивния отрасъл, както е пояснено по-долу в съображения 563 и 584. Тези ранни споразумения вече показват основните параметри на специфичната рамка за сътрудничество между двете правителства и начина, по който те планират да осъществят своята стратегия, като разчитат на частни инвеститори, които биха могли да се възползват от редица преференциални политики и подкрепа, внимателно наблюдавани от правителствата.

(314) През 2007 г. ПИД приема Закон № 27 за дългосрочен план за национално развитие (RPJPN) за периода 2005—2025 г. В него промишленият сектор се определя като двигател на растежа за укрепване на икономическата структура. Миннодобивният сектор също би трябвало да допринесе за това. Постигането на по-голяма добавена стойност в първичния сектор, включително в миннодобивния сектор, е изтъкнато като основна цел за насърчаване на националната и международната конкурентоспособност и за укрепване на националната промишлена база.

(315) В сектора на никела повишаването на добавената стойност означава изграждане на топилни предприятия в Индонезия. По това време (и до 2016 г.) има само две топилни предприятия в Индонезия: завод за топене на никелов материал, принадлежащ на PT. Vale, с капацитет от приблизително 80 000 тона никел, и предприятие за топене на фероникел, принадлежащ на държавната PT. Aneka Tambang („Antam“), с производствен капацитет от 26 000 тона никел.

(316) Само разходите за изграждането на топилно предприятие могат да достигнат 1 милиард евро в зависимост от технологията и производствения капацитет. Както е посочено по-горе, Индонезия няма нито финансовите ресурси, нито необходимата технология за изграждането на топилните предприятия, за разлика от Китай, който има и двете и се нуждае също така от индонезийската никелова руда за производството на продукти от неръждаема стомана.

(317) Една от основните мерки за изпълнението на тази рамка за сътрудничество между ПИД и ПКНР и за създаване на възможност ПИД да постигне целта си е приемането на Закон № 4 за добива на полезни изкопаеми и въглища от 2009 г. („Закона за минното дело от 2009 г.“) през 2009 г., който заменя Закон № 11 за минното дело от 1967 г ([71]). По традиция ПИД упражнява силен контрол върху миннодобивния сектор. В член 1 от Закон № 11 за минното дело от 1967 г. вече е отредена водеща роля на ПИД и правомощия за регулиране на този сектор, като се посочва, че „[в]сички полезни изкопаеми, открити в рамките на индонезийската миннодобивна юрисдикция, под формата на природни ресурси като благословия на всемогъщия Бог, са национално богатство на индонезийския народ и следователно ще бъдат контролирани и използвани от държавата за осигуряване на максимално

([67]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor
([68]) http://en.people.cn/200506/28/eng20050628_192888.html
([69]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor
([70]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor
([71]) В член 1 от Закон № 11 за минното дело от 1967 г. вече бе отредена доминираща роля на ПИД и правомощия за регулиране на този сектор, като се посочва, че „[в]сички полезни изкопаеми, открити в рамките на индонезийската миннодобивна юрисдикция, под формата на природни ресурси като благословия на всемогъщия бог, са национално богатство на индонезийския народ и следователно ще бъдат контролирани и използвани от държавата за осигуряване на максимално благосъстояние на хората“.

благосъстояние на хората“. В преамбюла на Закона за минното дело от 2009 г. се посочва, че „полезните изкопаеми и въглищата, попадащи в миннодобивната юрисдикция на Индонезия, представляват невъзобновяемо природно богатство, което е дар от всемогъщия Бог и което има важна роля за задоволяване на жизнените потребности на много хора, поради което управлението на тези ресурси трябва да бъде под контрола на държавата, за да се осигури реална добавена стойност за националната икономика в опит да се постигне просперитет и *богатство за общността по справедлив начин*“. По-специално в член 4 от Закона за минното дело от 2009 г. се посочва, че „(1) Полезните изкопаеми и въглищата като невъзобновяеми природни ресурси представляват национално богатство, контролирано от държавата за постигане на най-голяма полза за благосъстоянието на хората“ и „(2) Контролът върху полезните изкопаеми и въглищата от страна на държавата, както е посочено в параграф 1, се осъществява от правителството и/или от регионалните правителства“. Важно е да се отбележи, че по силата на член 103 от Закона за минното дело от 2009 г. преработката на полезни изкопаеми като добавена стойност на минерала трябваше да се извършва в Индонезия. В пояснението по този член 103, параграф 1 се посочва, че задължението за извършване на преработка и рафиниране на национално равнище има за цел, наред с другото, а) да се повиши стойността на добива чрез добиваните стоки, б) да се предоставят суровини за промишлеността, в) да се осигури заетост и г) да се увеличат приходите на държавата. С други думи, тези разпоредби налагат задължение на всички дружества за добив на никелова руда да изградят свои собствени съоръжения за преработка/пречистване на никел или да продават своята никелова руда на такова местно съоръжение, така че да постигнат приоритетната цел за увеличаване на добавената стойност на никеловата руда на национално равнище чрез преференциални политики, насочени към производството на неръждаема стомана надолу по веригата. Освен това в член 170 от Закона за минното дело от 2009 г. се предвиждаше петгодишен „гратисен период“. Целта на „гратисния период“ е да се подготви миннодобивната промишленост за задължението за преработка на национално равнище и да се даде възможност на дружествата да изградят пречиствателни съоръжения, които са необходими за усвояване на доставките от никелова руда.

(318) На фона на Закона за минното дело от 2009 г., и по-специално на изискването за преработка на национално равнище, индонезийският износ на никелова руда се увеличи неимоверно, като Китай пое почти целия износ, както е показано в таблицата по-долу.

Таблица 2

Индонезийски износ на никелова руда (в тонове)

	2010 г.	2011 г.	2012 г.	2013 г.	2014 г.	2015 г.
Китай	14 346 464	36 142 281	43 095 682	58 604 652	3 989 894	0
Общо износ	17 566 047	40 792 165	48 449 392	64 802 857	4 160 121	0

Източник: GTA

(319) Тъй като целта на ПИД за създаване на преработвателни мощности в Индонезия не е постигната, на 11 януари 2014 г. чрез няколко наредби ПИД забранява износа на никелова руда от Индонезия (за повече подробности относно ограниченията за износ и забраната за износ на никелова руда вж. съображения 405—413).

(320) През 2017 г. ПИД леко облекчава забраната за износ, като разрешава износ на никелова руда със съдържание на никела под 1,7 % в определени количества. Този износ подлежи на 10 % експортно мито, като износителите трябва да докажат също така, че изграждането на тяхното преработвателно съоръжение върви по график. Причината за това е, че по това време Индонезия не разполага с технологията за преработка на никелова руда със съдържание на никел под 1,7 % до продукти с добавена стойност, която е по-подходяща за акумулаторите на електрическите превозни средства, отколкото за стоманата (вж. по-долу в раздел 4.4). През 2020 г. обаче ПИД забранява напълно износа на цялата никелова руда. Причината за повторното въвеждане на забраната на рудата с ниско съдържание е, че китайските дружества планират да изградят топилни предприятия за този вид никелова руда, които биха могли да се използват за производството на акумулатори за електрически превозни средства.

(321) През годините и благодарение на изискването за преработка на национално равнище и наложените ограничения за износ на никелова руда от ПИД са построени няколко топилни предприятия за никелова руда. Националната потребност от никелова руда също нараства благодарение на действията на ПИД, насочени към преместване в Индонезия на установените преди това в Китай топилни мощности. В действителност чрез RKAB, както е обяснено в съображение 414, ПИД контролира производството на никелова руда. Освен това ПИД поддържа цените на вътрешния пазар значително под международните цени в полза на топилните предприятия и производителите на неръждаема стомана.

Таблица 3

Индонезийска никелова руда (в милиони тонове)

	2014 г.	2015 г.	2016 г.	2017 г.	2018 г.	2019 г.	2020 г.
Продукция	7,81	7,84	20,92	26,0	32,0	61,0	48,0
Износ	4,16	0	0	4,88	19,7	32,3	0

Източник: Отговор на въпросника на ПИД и https://www.statista.com/statistics/707267/production-of-nickel-ore-in-indonesia/

(322) Двустранното сътрудничество с ПКНР, инициирано от ПИД, относно преференциалното третиране на изграждането и предоставянето на предимства при създаването и развитието на индонезийския отрасъл за производство на неръждаема стомана на национално равнище датира още от първите години на 2000 г. То включва редица двустранни документи за установяване на правната и политическата рамка, довели до приемането на няколко специфични политики за подпомагане и преференциални програми, представляващи подлежащи на изравняване субсидии, обхванати от настоящото разследване (вж. основните двустранни документи в съображение 548).

(323) Двустранното сътрудничество се осъществява по-специално в индонезийския индустриален парк „Morowali“ („Morowali Park“). Това е индустриален парк в района на Сулавеси, където Индонезия и Китай са решили да развият отрасъла за производство на неръждаема стомана.

(324) Управляващото дружество, което отговаря за изпълнението на двустранното сътрудничество в Morowali Park, е китайско-индонезийско дружество — IMIP. Това дружество започва официално дейността си през октомври 2013 г.

4.4. **Предоставяне на никелова руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение**

4.4.1. *Жалбата и схемата за субсидиране*

(325) Жалбоподателят твърди, че ПИД контролира сектора за никелова руда и че цените на никеловата руда в Индонезия са изкривени поради намесата на ПИД. Никелът, който се съдържа се в никеловата руда, е основният компонент в неръждаемата стомана и основният фактор за формиране на цената. Според жалбоподателя чрез намесата си на пазара на никелова руда ПИД е гарантирал, че цената на суровините за производството на неръждаема стомана ще остане значително по-ниска от международните цени в полза на производителите износители на SSCR в Индонезия.

4.4.2. *Правно основание*

(326) Политиката за минното дело, включваща никеловата руда, се администрира от Министерството на енергетиката и минералните ресурси (MEMP), представлявано от генералния директор на полезните изкопаеми и въглищата (ГДМВ). Износът на полезни изкопаеми се администрира също така от Министерството на търговията, представлявано от генералния директор на външната търговия.

(327) Както централното правителство, така и регионалните правителства играят съществена роля за миннодобивната промишленост чрез определянето на национални политики, стандарти, насоки и критерии в областта на минното дело, както и при вземането на решения в процедурите по издаване на разрешителни за добив на природни ресурси. Освен това ПИД участва активно в разработването, контрола, оценката и разрешаването на конфликти в сектора.

(328) Миннодобивната промишленост в Индонезия е силно регулирана. Чрез голям брой наредби, които се променят непрекъснато, издавани от различни правителствени органи, се наблюдава и контролира всеки аспект на миннодобивния сектор, както е посочено по-долу. Правното основание на съответните правила и разпоредби е, както следва:

— Закон № 27 за дългосрочен план за национално развитие („RPJPN“) за периода 2005—2025 г.;

— Закон № 4 за минното дело от 2009 г.(„Закон за минното дело от 2009 г.“), изменен със Закон № 3 от 2020 г. („Закон за минното дело от 2020 г.);

— Наредба на правителството 55 от 2010 г. („НП 55/2010“) относно насоките и надзора върху осъществяването на управлението на предприятията за добив на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба на правителството 23 от 2010 г. („НП 23/2010“), изменена с Наредба на правителството 24 от 2012 г. („ НП 24/2012“) относно осъществяваните дейности от предприятията за добив на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба № 27 от 2013 г. на МЕМР относно процедурите и определянето на ценообразуването при продажба на акции и промени в капиталовите инвестиции във въгледобивния сектор и в сектора за добив на минерали(„ МЕМР 27/2013“);

— Наредба на правителството № 1 от 2014 г. („НП 1/2014“) относно второто изменение на НП № 23/2010, изменено допълнително с НП 24/2012 относно осъществяваните дейности от предприятията за добив на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба № 1 от 2014 г. („МЕМР 1/2014“) относно подобряването на добавената стойност на полезните изкопаеми чрез тяхната преработка и рафиниране в страната;

— Наредба на правителството № 77 от 2014 г. („НП 77/2014“), трето изменение на НП 23/2010;

— Наредба на правителството № 1 от 2017 г. („НП 1/2017“), четвърто изменение на НП 23/2010 относно експлоатацията на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба на Министерството на търговията (МТ) № 01/M-DAG/PER/1/2017 относно разпоредбите за износ на преработени и пречистени продукти;

— Наредба на МЕМР № 5 от 2017 г. („МЕМР 5/2017“) относно подобряването на добавената стойност на полезните изкопаеми чрез вътрешни за държавата дейности по преработка и рафиниране на полезни изкопаеми;

— Наредба на МЕМР № 7 от 2017 г. („МЕМР 7/2017“) относно процедурата за определяне на референтна цена при продажбите на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба на МЕМР № 9 от 2017 г. относно процедурите по продажба на активи и механизма на определяне на цената при продажба на акции на предприятията за добив на полезни изкопаеми и въглища („МЕМР 9/2017“), изменено с МЕМР 43/2018;

— Наредба на правителството № 48 от 2017 г. („НП 48/2017“);

— Наредба на МФ РМК № 13/РМК.010/2017 и Наредба на РМК № 164/РМК.010/2018 на МФ за определяне на ставките на износните мита върху различни форми на преработени рудни минерали;

— Указ на МЕМР 2946 К/ 30/ МЕМ/ 2017 относно формулата за изчисляване при определяне на референтната цена на металите и полезните изкопаеми;

— Наредба на МЕМР № 25 от 2018 г. („МЕМР 25/2018“) относно предприятията за добив на полезни изкопаеми и въглища (с която се отменя МЕМР 5/2017);

— Наредба на МЕМР № 26 от 2018 г. („МЕМР 26/2018“) относно прилагането на добри практики в минното дело и упражняването на надзор върху добива на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба на МЕМР № 11 от 2018 г. („МЕМР 11/2018“) относно реда за предоставяне на площ, лицензиране и отчитане на стопанската дейност за добив на полезни изкопаеми и въглища, заменена от Наредба на МЕМР № 7 от 2020 г. („МЕМР 7/2020“) относно реда за предоставяне на регион (разпределяне на площта за добив), лицензиране и отчитане на стопанската дейност за добив на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба № 22 на МЕМР от 2018 г. („МЕМР 22/2018“) за изменение на МЕМР № 11/2018 относно реда за предоставяне на площ, лицензиране и отчитане на стопанската дейност за добив на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба № 11 на МЕМР от 2019 г. („МЕМР 11/2019“), второ изменение на МЕМР 25/2018 относно предприятията за добив на полезни изкопаеми и въглища;

— Наредба на МЕМР № 7 от 2020 г. относно реда за предоставяне на регион (разпределяне на площта за добив), лицензиране и отчитане на стопанската дейност за добив на полезни изкопаеми и въглища („МЕМР 7/2020“);

— Наредба на МЕМР № 11 от 2020 г. („МЕМР 11/2020“) относно третото изменение на Наредба на МЕМР № 7 от 2017 г. относно реда за определяне на референтна цена при продажбите на полезни изкопаеми и въглища; както и

— Решение № 84 К/32/МЕМ/2020 на МЕМР относно насоките за извършване на предлагане, оценка и изчисляване на цените при продажба на акции на предприятията за добив на полезни изкопаеми и въглища.

4.4.3. *Констатации от разследването*

(329) В началото Комисията отбеляза, че един производител износител на SSCR е купувал никеловата руда на вътрешния пазар от свързани или несвързани дружества, за да я топи и да я използва за производството на продуктите SSCR.

(330) Предоставянето на никелова руда срещу по-малко от адекватното възнаграждение е една от ключовите мерки, прилагани от ПИД в контекста на сътрудничеството с ПКНР, за да се гарантира развитието на цялата промишлена верига за създаване на стойност в отрасъла за производство на неръждаема стомана в Индонезия.

(331) През 2007 г. ПИД приема Закон № 27 за дългосрочен план за национално развитие (RPJPN) ([72]) за периода 2005—2025 г. В него промишленият сектор се определя като двигател на растежа за укрепване на икономическата структура. Миннодобивният сектор, включително секторът за добив на никелова руда, също би трябвало да допринесе за това. Постигането на по-голяма добавена стойност в първичния сектор, включително в миннодобивния сектор, е изтъкнато като основна цел за насърчаване на националната и международната конкурентоспособност и за укрепване на националната промишлена база. Развитието на веригата за създаване на стойност чрез обработване и диверсификация на продукти (развитие надолу по веригата), структурно задълбочаване (развитие нагоре по веригата) и вертикална интеграция (развитие нагоре и надолу по веригата) бе изрично посочено в RPJPN. Развитието на преработващата промишленост ще бъде насочено към подсектори, които отговарят на няколко критерия, наред с другото, които обработват местни природни ресурси и които имат потенциал за експортно развитие.

(332) Както е описано в съображения 317 и сл., в съответствие с целта си за повишаване на добавената стойност на полезни изкопаеми в Индонезия, през 2009 г. ПИД приема Закона за минното дело от 2009 г. В преследване на целите на Закона за минното дело от 2009 г. ПИД е издало няколко наредби за прилагане, включително редица изменения. Със Закона за минното дело от 2009 г. са въведени редица значителни регулаторни промени в системата на лицензирането, лицензионните възнаграждения, чуждестранната собственост и износа на суровини. През 2020 г. Законът за минното дело от 2009 г. е изменен със Закона за минното дело от 2020 г., влязъл в сила на 10 юни 2020 г. С този нов закон, който има ограничено значение за настоящото разследване, тъй като е в сила към самия край на РП, се потвърждават или разширяват допълнително определени изисквания към миннодобивните дружества.

(333) Със Закона за минното дело от 2009 г. се предоставят правомощия за лицензиране както на централното правителство, така и на регионалните правителства в зависимост от местоположението на миннодобивната зона, произхода на лиценза и естеството на направената от миннодобивното дружество инвестиция.

(334) Със Закона за минното дело от 2009 г. се въвежда нова система за лицензиране, с която се заменя старата схема за договори за работа (CoW) и местната система Kuasa Pertambangan (KP) или системата за право на добив. Съгласно новата система има два вида разрешителни за добив, които са важни от търговска гледна точка:

а) лицензът за упражняване на миннодобивна дейност (IUP) е разрешително за миннодобивна дейност, което се изисква за извършване на миннодобивни дейности в определена зона на IUP, подразделен на: i) IUP за проучване, валиден за максимален срок от 8 години за мини за рудни минерали; ii) IUP за производствени операции (IUP-OP), валиден за максимален срок от 20 години за мини за рудни минерали, за определени мини за нерудни минерали и за въглищни мини, който може да бъде удължаван два пъти за срок от по 10 години. По този начин със Закона за минното дело от 2009 г. се дава гаранция, че притежателите на разрешителни за проучване ще получат разрешителни за производство.

б) специалният лиценз за упражняване на миннодобивна дейност (IUPK) е специално разрешително за миннодобивна дейност, издадено от MEMP за зони, които се считат за зони на държавния резерв, подразделен на: i) IUPK за проучване, валиден за максимален срок от 8 години за мини за рудни минерали, и ii) IUPK за производствени операции (IUPK-OP), валиден за максимален срок от 20 години за мини за рудни минерали. Съгласно Закона за минното дело от 2009 г. IUPK първо трябва да бъде предложен чрез търг на държавни или регионални дружества. Ако те не проявят интерес, тогава IUPK може да се предложи на търг на частния сектор. IUPK се издава само за един конкретен вид минерал, като за добива на друг вид минерал от същата разрешена зона се изисква отделен IUP.

([72]) https://perpustakaan.bappenas.go.id/e-library/file_upload/koleksi/migrasi-data-publikasi/file/RP_RKP/RPJPN%202005-2025-english.pdf

(335) В Закона за минното дело от 2009 г. не се прави разграничение между IUP/IUPK за производствени операции, които са интегрирани със съоръжения за топене/преработка, и IUP за производствени операции, които не са интегрирани с такива съоръжения. Всички IUP за производствени операции са предоставени за максимален срок от 20 години, който може да бъде удължаван два пъти за срок от по 10 години.

(336) Съгласно разпоредбите относно промишлеността „Лицензът за упражняване на промишлена дейност (IUI)“ е общоприет за основен лиценз за промишлени предприятия за производство на всякакъв вид продукти. Той се издава и администрира от Министерството на промишлеността. През 2013 г. централното правителство въвежда нов вид лиценз; — IUP за производствени операции по преработка и рафиниране (топилна пещ) чрез министерски наредби (последно с Наредба MEMP 7/2020). Този лиценз е предвиден за разработването и експлоатацията на топилни съоръжения и се издава с разрешение на MEMP. Следователно преработвателните дружества извършват дейност въз основа на два лиценза.

(337) В Закона за минното дело от 2009 г. се предвиждат също така административни санкции за притежателите на IUP, IPR или IUPK при нарушения на разпоредбите, както е посочено, *inter alia*, в членове 102 и 103. Тези административни санкции са под формата на: „а) писмено предупреждение; б) временно преустановяване на част или на всички дейности по проучване или производство; и/или в) отнемане на IUP, IPR или IUPK“ (член 151 от Закона). Накрая със Закона за минното дело се въвеждат наказателни санкции за дружествата, които не спазват различните му разпоредби, в размер на до 10 (десет) години лишаване от свобода и максимална глоба от 10 000 000 000 INR (десет милиарда рупии) за невярно отчитане на миннодобивни и продажбени дейности (вж. член 159), както и за продажби или преработка на полезни изкопаеми от субекти, които нямат валиден лиценз (вж. член 161).

4.4.3.1. Прилагане на разпоредбите на член 28, параграф 1 от основния регламент

(338) Комисията уведоми ПИД, че може да се наложи да използва наличните факти съгласно член 28, параграф 1 от основния регламент при проучването относно наличието и степента на предполагаема подкрепа, предоставена на стоманодобивната промишленост, включително чрез предоставяне на никелова руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение.

(339) Комисията поиска от ПИД във въпросника до него, в писмото с искане на допълнителна информация и по време на кръстосаната проверка от разстояние да предостави определена информация, свързана с доставчиците (т.е. миннодобивните дружества) и с функционирането на вътрешния пазар на никелова руда в Индонезия. Тези искания за информация се отнасяха също така, наред с останалото, до въпроси относно правната и институционалната рамка, до организацията на пазара на никелова руда, до производителите на никелова руда в Индонезия, до механизмите за определяне на вътрешните и международните цени и до цените, както и до дяловото участие в дружества.

(340) При започване на процедурата Комисията поиска от ПИД да препрати приложение Б, приложено към антисубсидийния въпросник (въпросник за доставчиците на никелова руда), на десетте най-големи производители и дистрибутори на никелова руда, както и на други производители и дистрибутори на никелова руда, които са доставяли никелова руда на производителите износители. Приложение Б се състоеше от документ във формат Word („Приложение Б_Доставчик на материали за влагане“) и файл в Excel („Приложение Б — Таблици с доставчици на материали за влагане“). Правителството на Индонезия препрати специфичния въпросник, предназначен за доставчиците на материали за влагане, на известни доставчици в Индонезия.

(341) В писмото си до ПИД с искане на допълнителна информация от 4 октомври 2021 г. Комисията отбеляза факта, че не е получила отговор на приложение Б към въпросника от нито един от най-големите доставчици на никелова руда в Индонезия. Свързаните доставчици на никелова руда също не дадоха отговор.

(342) В резултат на това, независимо от наличието на над 290 доставчици на никелова руда в Индонезия, както е посочено в съображение 378, Комисията получи отговор само от един свързан търговец на никелова руда (PT. Ekasa Yad Resources), който така или иначе представи отговора си като свързано дружество с групата IRNC, и само от един несвързан производител на никелова руда (PT. GAG Nikel). В отговор на писмото с искане на допълнителна информация ПИД предостави само два допълнителни отговора за производители на никелова руда (PT. Tiran Indonesia и PT. Ceria Nugraha Indotama).

(343) Отговорите на трите дружества за добив на никелова руда съдържаха много пропуски. PT. GAG Nikel отказа да предостави копие от лиценза си, протоколи от събранието на акционерите и на съвета на директорите по време на РП, като заяви, че те са поверителни.

(344) PT. Ceria Hugraha предостави устава си и сертификат за дейност само на индонезийски език. Въпреки че бяха предоставени няколко версии на устава, всички те бяха на индонезийски език и под формата на изображения, които не можеха да бъдат преведени от компютър и затова Комисията не бе в състояние да ги прочете.

(345) PT. Tiran Indonesia дори не предостави отговор на документа във формат Word в приложение Б_Доставчик на материали за влагане. То предостави само презентация на дружеството на индонезийски език, проект на финансов отчет за 2019 г. и 2020 г. и файла в excel на приложение Б_Таблици с доставчици на материали за влагане. Дружеството не предостави нито устава, нито лиценза си.

(346) По отношение на дружеството, на което бе извършена кръстосана проверка, PT. GAG Nikel, ПИД не предостави нито RKAB (задължителен годишен работен план и бюджет) за 2019 г. и за 2020 г., нито тримесечни, полугодишни и годишни отчети за производството и продажбите, предоставени на MEMP за 2019 г. и 2020 г. След КПР на GAG Nikel ПИД предостави акта за учредяване на GAG Nikel, но само на индонезийски език и във формат, който не можеше да бъде преведен от компютър, затова Комисията не бе в състояние да го използва.

(347) Накрая ПИД заяви, че производственият обем, посочен в RKAB, както е обяснено в съображения 414—424, е определен в съответствие с обемите, предвидени в проучванията за осъществимост. Правителството на Индонезия обаче предостави само няколко страници от проучванията за осъществимост и от анализа на въздействието върху околната среда на дружествата, за които е представило RKAB с няколко стойности, но текстът, свързан с тези стойности, бе оцветен в черно без никакви обяснения, което показва, че ПИД умишлено е възпрепятствало оценяването от Комисията на начина, по който миннодобивните дружества определят годишните си производствени обеми.

(348) Освен това Комисията забеляза несъответствия, свързани с общото потребление на никелова руда на индонезийския пазар. Комисията не бе в състояние да намери съответствие между тези данни и покупките на никелова руда от производителите износители на SSCR. Правителството на Индонезия не предостави също така статистически данни за индонезийските вътрешни цени на никелова руда, въпреки че съгласно действащото законодателство то събира такава информация.

(349) След като получи писмото относно възможното прилагане на член 28 от основния регламент („писмо по член 28“), ПИД разтълкува писмото по член 28 като писмо с искане на допълнителна информация и предостави няколко допълнителни документа за GAG Nikel, като например RKAB за 2019 г. и 2020 г. на GAG Nikel, заявлението/справката за получаване на RKAB за 2019 г. и 2020 г. и тримесечните отчети за производството и продажбите на никел като цяло за 2019 г. и 2020 г. Всички тези документи бяха само на индонезийски език. Правителството на Индонезия предостави също така отговор на приложение Б за Antam.

(350) Като се има предвид много закъснялото предоставяне на тези документи и фактът, че не са представени на английски език, както и фактът, че правният контекст е процедурата по член 28, а не процедура по искане на допълнителна информация, както и фактът, че така или иначе Комисията не би била в състояние да провери тази информация и да поиска разяснения по тези документи, тяхното използване в разследването беше невъзможно. Поради това Комисията реши да не вземе предвид тази информация, както е предвидено в член 28, параграф 3 от основния регламент, и вместо това да използва наличните факти.

(351) По отношение на несъответстващите данни за потреблението на никелова руда в Индонезия ПИД настоя, че тези данни са точни, и заяви, че се позовава на количеството никелова руда, потребено от групата IRNC, с оглед на това, че тя е единственият производител на неръждаема стомана, който използва никелова руда като материал за влагане. Следва да се отбележи, че от ПИД бе поискано да представи данни за общото потребление на никелова руда в Индонезия, а не само потреблението на никелова руда от производителите на неръждаема стомана. Въпреки това, както е изтъкнато в писмото по член 28 до ПИД, тези данни не съответстват на кръстосано проверените данни за покупките на никелова руда от групата IRNC.

(352) Освен това, в противоречие с изявлението на ПИД, че не разполага със записи на цените на никеловата руда в Индонезия, тримесечните отчети, представени от GAG Nikel и в приложението RKAB, показват друго. В тези документи GAG Nikel отчита пред ПИД всички продажби на никелова руда за всяка отделна сделка, с което оповестява на ПИД обема на продажбите, продажните цени на никеловата руда, както и имената на своите клиенти.

(353) Поради липсата на достатъчно сътрудничество Комисията не успя да събере цялата информация, която считаше за необходима за своите заключения в настоящото разследване. Поради липсата на съдействие от дружествата за добив на никел Комисията не успя да събере също така допълнителни документи и да поиска допълнителна информация, а именно относно лицензионните споразумения между дружествата за добив и ПИД, включително относно основните условия, възнагражденията и препратките към законодателния контекст за тяхното уреждане. Впоследствие ПИД не предостави необходимите информация и доказателства, поискани от Комисията, във въпросника и по време на КПР, във връзка с предполагаемото предоставяне от държавата на никелова руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение.

(354) Следователно, при липсата на информация от ПИД за обратното, Комисията се позова частично на наличните факти за своите констатации относно тези аспекти на разследването в съответствие с член 28 от основния регламент.

(355) В коментарите относно окончателното разгласяване ПИД обясни, че е представило устава на GAG Nikel като част от учредителния акт, който е предоставен с писмо от 19 ноември 2021 г. Комисията потвърди, че уставът е част от учредителния акт. Комисията обаче отбеляза, че подаването се е случило на много късен етап от разследването, но по-важното е, че уставът е бил предоставен само на индонезийски език. Поради това Комисията не е могла да го използва.

(356) Освен това ПИД посочи, че за превода на устава на PT. Ceria Hugraha е било необходимо време. Във всеки случай ПИД заяви, че Комисията не е изисквала превод на всички документи на английски език и поради това липсата на превод не следва да възпрепятства разследването. Що се отнася до формата на файла, ПИД потвърди, че такъв не е бил посочен.

(357) Комисията отбеляза, че в инструкциите за антисубсидийния въпросник, към който е предоставено приложението за доставчика на суровини, ясно е посочено „*Моля да предоставите превод на английски език на всички документи и изходни материали, които изпращате в отговор на този въпросник*“. Освен това антисубсидийният въпросник беше изпратен на ПИД на 18 май 2021 г., поради което ПИД е разполагало с повече от достатъчно време за превод на устава на PT. Ceria Hugraha. Що се отнася до формата на файла, Комисията направи забележка относно формата на документа в съображение 344, тъй като той не позволява компютърно подпомогнат превод, поради което документът не можеше да бъде използван. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(358) Що се отнася до RKAB, ПИД припомни, че ги е предоставило като приложения към писмото от 8 декември 2021 г. Комисията припомни, че в писмото от 19 ноември 2021 г. (крайният срок, в който ПИД трябваше да представи доказателствата по КПР) ПИД е информирало Комисията, че въз основа на вътрешно решение GAG Nickel е решило да не предоставя RKAB. Писмото от 8 декември 2021 г. е изпратено в отговор на писмото по член 28. Комисията отбеляза, че тази дата е на твърде късен етап в разследването, за да може Комисията да вземе предвид новите документи. По-важното е, че процесът по член 28 и коментарите, които заинтересованите страни могат да предоставят, се отнасят до непредставянето на информация и не могат да бъдат използвани от страните като възможност за предоставяне на нова информация, която е трябвало да бъде предоставена в по-ранния етап на разследването или като част от процедурата по искане на допълнителна информация. Поради това Комисията отхвърли този аргумент.

(359) Правителството на Индонезия обясни също така, че е почернило текста, който не е свързан с обема на производствените данни, за да опрости четенето на текста.

(360) Комисията отбеляза, че от ПИД е било поискано да предостави пълни документи и да не почерня нито една част от текста. Комисията би трябвало да има достъп до целия текст, за да оцени правилно пълната информация, съдържаща се в RKAB, за своите констатации. Поради това този аргумент беше отхвърлен.

(361) По отношение на статистическите данни за потреблението ПИД заяви, че тъй като Комисията е използвала извадка, тя не е могла да съгласува данните за националното потребление с никеловата руда, закупена от IRNC. Комисията подчерта и поясни, че количеството никелова руда, закупено от IRNC, е значително по-високо в сравнение с данните за националното потребление, докладвани от ПИД. Следователно данните, предоставени от ПИД, изглежда, значително подценяват националното производство на никелова руда. Правителството на Индонезия не предостави факти за оборване на тези констатации. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(362) Освен това ПИД обясни, че към момента на изтичане на крайния срок то все още се е опитвало да предостави информация и данни, тъй като Комисията е посочила в писмото по член 28, че ще обмисли използването на член 28. Правителството на Индонезия заяви, че то самото и GAG Nikel не са имали достатъчно време да преведат документите и че по време на КПР Комисията не е посочила необходимостта от превод на документите на английски език. Що се отнася до превода, Комисията се позова на инструкциите във въпросника и припомни, че не е необходимо да повтаря при всяко искане за документ, че този документ трябва да бъде преведен. Непредоставянето на информация на английски език може да доведе до прилагане на наличните факти поради невъзможност за използване на представените документи. Комисията припомня, че ПИД не е подало никакво искане за удължаване на срока или индикация, че е в ход работа по документите, които по-късно са били предоставени чрез отговора на писмото по член 28. Освен това Комисията припомни, че ПИД е участвало в редица разследвания на изравнително мито и следователно е наясно, че при такива разследвания документите трябва да се представят на английски език. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(363) Правителството на Индонезия повтори съдържанието на писмото си от 8 декември 2021 г. във връзка с издаването на данни за потреблението на индонезийска никелова руда, заявявайки, че е предоставило данни за потреблението на никелова руда за сектора на неръждаемата стомана. Както бе обяснено по-горе в съображение 361, Комисията отново припомни, че е помолила ПИД да представи общото потребление на никелова руда в Индонезия, а не само потреблението на никелова руда за сектора на неръждаемата стомана.

(364) Правителството на Индонезия заяви също така, че то самото и миннодобивните дружества никога не са отказвали да предоставят доказателства за държавните дялове, контрола и процесите на вземане на решения. Правителството на Индонезия призна, че Antam е придобило акционер на GAG Nikel, но припомни, че GAG Nikel все още е регистрирано като чуждестранен субект, както бе обяснено по време на КПР.

(365) Комисията счете, че в отговора на въпросника няма доказателство за държавната собственост на мажоритарния собственик на GAG Nikel, което е споменато едва по време на КПР. Освен това фактът, че GAG Nikel е посочено като чуждестранен субект, няма значение от гледна точка на неговата държавна собственост. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(366) Освен това ПИД обясни, че PT. Vale не е било включено в списъка на десетте най-големи производители на материали за влагане, тъй като ПИД е препратило въпросника на доставчиците на материали за влагане на оказалите съдействие производители износители. Следователно предоставеният списък на десетте най-големи производители на материали за влагане не е включвал PT. Vale.

(367) Комисията припомня, че в указанията във въпросника относно списъка с десетте най-големи производители на материали за влагане ясно е поискано от ПИД да „предостави списък, съдържащ следната информация за десетте най-големи производители на всеки от тези материали за влагане“. В указанията не е имало позоваване на доставката на материали за влагане за производителите износители, и следователно списъкът е трябвало да включва десетте най-големи производители на материали за влагане общо в Индонезия.

(368) В заключение, всички твърдения бяха отхвърлени. Във всеки случай Комисията отбеляза, че нито един от тези коментари, взети поотделно или заедно, не би могъл да промени констатациите за неоказване на съдействие или за други аспекти на разследването, които по този начин бяха потвърдени.

4.4.3.2. Анализ

(369) За да се установи съществуването на подлежаща на изравняване субсидия, са необходими три елемента съгласно членове 3 и 4 от основния регламент: а) финансово участие от ПИД чрез публичен орган и/или упълномощаване или възлагане на частни органи да предоставят никеловата руда на вътрешния пазар; б) полза за получателя и в) специфичност.

4.4.3.2.1. Финансово участие

(370) По отношение на първия елемент Комисията анализира дали наборът от мерки, приети от ПИД, е довел до финансово участие под формата на предоставяне от страна на правителството на никелова руда срещу по-малко от адекватното възнаграждение на индонезийските производители износители на SSCR чрез публичен орган или чрез упълномощаване или възлагане на частни органи по смисъла на член 3, параграф 1, буква а) от основния регламент.

i) Миннодобивни дружества, които действат като публичен орган

(371) На първо място, в хода на разследването бе направена оценка дали ПИД е осигурявало никелова руда на производителите на неръждаема стомана чрез миннодобивни дружества, които са действали като „публичен орган“. Съответният правен стандарт и тълкуване за тази оценка по член 3, параграф 1, буква а) от основния регламент произтичат от съдебната практика на СТО относно „публичен орган“, разяснена в съображения 225—232.

(372) Накратко, следва да се провери дали миннодобивните дружества в Индонезия са „публични органи“, като се разгледат основните характеристики и функции на тези дружества и връзката им с ПИД.

Основни характеристики и функции на миннодобивните дружества в Индонезия

(373) Правителството на Индонезия е създало регулаторен механизъм, чрез който предоставя на дружествата за добив на никелова руда правомощия да упражняват държавни функции.

(374) Добивът и управлението на полезни изкопаеми в Индонезия са от вид, който ги класифицира като държавни в Индонезия. В това отношение в член 33, параграф 3 от Конституцията от 1945 г. се утвърждава, че земята, водата и природните ресурси, които се намират под земята, трябва да са под контрола на държавата и да се използват за постигане на най-голям просперитет за обществото. Както е посочено в преамбюла на Закона за минното дело от 2009 г., *„управлението на тези ресурси трябва да бъде под контрола на държавата, за да се осигури реална добавена стойност на националната икономика в опит да се постигне просперитет и богатство за обществото по справедлив начин*“. Следователно всички полезни изкопаеми в Индонезия са публични природни ресурси, които се контролират и използват от държавата.

(375) Въз основа на няколко закона и наредби ПИД взема решение за издаване на разрешително на определено дружество за добив на никелова руда за определена зона (т.е. от кои миннодобивни райони). Миннодобивните дружества трябва да имат лиценз, за да могат да добиват никелова руда. Правителството на Индонезия определя също така количеството никелова руда, което може да бъде добито от дружествата. Съгласно член 5, параграф 3 от Закона за минното дело от 2009 г. ПИД *„има правомощие да определя количеството на производството на всяка стока годишно във всяка провинция*“. По същия начин съгласно член 5, параграф 1 и член 5, параграф 5 от Закона за минното дело от 2009 г. ПИД може да контролира производството и износа на полезни изкопаеми в национален интерес. Правителството на Индонезия изисква също така от миннодобивните дружества да увеличават добавената стойност на полезните изкопаеми чрез по-нататъшна преработка и пречистване на никеловата руда и определя на кого миннодобивните дружества могат да продават никеловата руда за допълнителна преработка (членове 102—104 от Закона за минното дело от 2009 г.). В член 119 от Закона за минното дело от 2009 г. се посочва още, че лицензът *„може да бъде отнет от министъра, губернатора, окръжния управител/кмета съгласно техните правомощия, когато: а) притежателят на [лиценза] не изпълнява задълженията си, които са предвидени в [лиценза] и в законите и наредбите*“.

(376) Следователно преобладаващата правна и икономическа среда в Индонезия показват, че дружествата за добив на никелова руда са тясно свързани с правителството при изпълнението на държавни функции, както е обяснено по-подробно в съображения 396—400. По-специално целта на миннодобивните дружества, които често са собственост на държавата, е да осъществяват индонезийските политики относно управлението на природните ресурси по начин, който най-добре служи на и допринася за националното развитие.

Връзка с ПИД: собственост и формални признаци за контрол от страна на ПИД

(377) Първоначално Комисията потърси информация относно държавната собственост, както и други формални признаци за държавен контрол в държавните мини за добив на никелова руда. За тази цел Комисията трябваше да се позове почти изцяло на наличните факти съгласно член 28 от основния регламент поради отказа на ПИД и на дружествата за добив на никел да предоставят доказателства относно собствеността, контрола и процеса на вземане на решения, довели до предоставянето на никелова руда срещу по-малко от адекватното възнаграждение, както е посочено в съображения 338—354.

(378) Правителството на Индонезия заяви, че през периода на разследване в Индонезия е имало повече от 290 производители на никелова руда. Правителството на Индонезия предостави списък с десетте най-големи производители на никелова руда и уточни, че само един от тях е държавен, т.е. Antam. Правителството на Индонезия заяви също така, че няма собственост, контрол или връзка с дружествата, които са класифицирани като частни. Освен това ПИД заяви, че нито един държавен служител не е член на съвета на директорите на PT. Aneka Tambang. Следва да се отбележи, че Antam не предостави отговор на приложение Б, посочено в съображение 340, в рамките на крайния срок. Правителството на Индонезия предостави отговор на приложение Б за Antam, след като беше уведомено за прилагането на член 28, както е посочено в съображение 349, и затова не можеше да бъде подложено допълнително на кръстосана проверка.

(379) Освен това ПИД посочи, че 6 % и 4 % от вътрешното производство на никел съответно през 2019 г. и 2020 г. е генерирано от държавни дружества.

(380) В писмото с искане на допълнителна информация Комисията поиска от ПИД да предостави пазарния дял на всеки от десетте най-големи производители на никелова руда или, ако такъв не е наличен, съответните им обороти. В отговора на този въпрос ПИД в действителност предостави друг списък на десетте най-големи дружества за никелова руда въз основа на произведения от тях обем на никелова руда през 2019 г. и 2020 г. Общо тези дружества съставляваха съответно 37 % и 42 % от общото вътрешно производство. Имаше припокриване само с двама производители в двата списъка на десетте най-големи производители на никелова руда.

(381) В писмото с искане на допълнителна информация Комисията поиска от ПИД да представи също така структурата на акционерите на десетте най-големи производители на никелова руда, посочени в отговора на въпросника. Комисията поиска от ПИД да представи също така структурата на акционерите на десетте производители на никелова руда, установени от нея като големи доставчици на IRNC.

(382) Правителството на Индонезия отговори, че освен Antam, което е регистрирано на борсата, другите дружества не са регистрирани на индонезийската фондова борса и поради това не може да получи информация относно структурата на акционерите им. В допълнение ПИД предостави структурата на акционерите на две дружества от втория списък с десетте най-големи производители на никелова руда, от която стана ясно, че тези две дружества са частна собственост. Също така по отношение на списъка с дружества, предоставен от Комисията, ПИД предостави структурата на акционерите на шест дружества, посочени като частни дружества. Накрая, ПИД заяви, че единственият производител износител, който е купувал никелова руда в Индонезия, се е снабдявал с никелова руда само от частни доставчици.

(383) Разследването показа, че твърдението на ПИД, че не разполага с информация относно структурата на акционерите на дружествата за добив на никел, е фактически невярно. Точно обратното, Комисията установи, че ПИД следи отблизо собствеността на миннодобивните дружества. Първо, когато едно дружество кандидатства за получаване на лиценз за упражняване на миннодобивна дейност (например IUP или IUPK), то трябва да представи структурата на акционерите на съответните индонезийски органи, тъй като има определени ограничения за чуждестранна собственост. Съгласно НП 77/2014 ([73]) при предоставяне на IUP и IUPK за проучване чуждестранната собственост може да бъде до 75 %. Началният процент на чуждестранната собственост на IUP/IUPK може да започне от 49 % и постепенно да нараства до 60 %, ако в операцията са включени дейности по преработка или рафиниране, и след това да се увеличи до 70 %, ако операцията се извършва под земята. Второ, структурата на акционерите е необходима също така, за да може ПИД да изпълни изискването относно продажбата на активи съгласно Закона за минното дело от 2009 г., за прилагането му съгласно НП 1/2017 и МЕМР 9/2017 (изменена с МЕМР 43/2018), както е разяснено в съображения 425—433. Накрая, след влизането в сила на Закона за минното дело от 2009 г. ПИД издава няколко наредби, които изискват одобрение от централното или регионалното правителство, за смяна на акционери и членове на съвета в миннодобивните дружества. МЕМР 27/2013 е първата наредба, с която се въвеждат изисквания за одобрение при промяна на акционери и членове на съвета за притежателите на IUP. По същество с тази наредба се изисква одобрение от МЕМР или от ръководителите на регионалните правителства (в зависимост от съответните правомощия) за смяна на акционери и членове на съвета в миннодобивните дружества, които притежават IUP. Последната наредба в това отношение е НП 48/2017 ([74]). Освен това структурата на акционерите на GAG Nikel е включена в заявлението/доклада за получаване на RKAB за GAG Nikel, подадено от ПИД в отговор на прилагането на член 28, както е посочено в съображение 349. Следователно всяка година при кандидатстване на миннодобивното дружество за задължителния RKAB като част от предоставения информационен пакет в тази връзка, то трябва да предостави своята акционерна структура на МЕМР. Поради това Комисията трябваше да прибегне до наличните факти въз основа на член 28 от основния регламент, за да запълни пропуските поради липсата на сътрудничество от страна на ПИД относно собствеността и контрола върху миннодобивните дружества.

(384) Първо, Комисията проучи много ограничената информация за собствеността и контрола на миннодобивните дружества, предоставена в хода на разследването. В отговора на приложение Б на PT. GAG Nickel бе посочено, че Antam е миноритарен акционер и по-голямата част от акциите са собственост на друго дружество. Правителството на Индонезия не предостави конкретна информация относно публичния характер на акционерите на това дружество в отговора на въпросника. Според публично достъпни източници обаче, установени от Комисията ([75]), се оказа, че действителният собственик на това дружество всъщност е ПИД, което е едноличен собственик. Впоследствие това бе потвърдено по време на КПР на PT. GAG Nickel. В резултат на това стана ясно, че ПИД не е предоставило пълна и точна информация за действителната крайна собственост на това дружество.

([73]) http://www.gbgindonesia.com/en/main/legal_updates/government_changes_divestment_requirements_for_mining_companies_in_indonesia.php

([74]) https://jdih.esdm.go.id/peraturan/Permen%20ESDM%20Nomor%2048%20Tahun%202017.pdf

([75]) Годишен отчет на Antam за 2020 г., стр. 296, на разположение на адрес: https://www.antam.com/en/reports/annual-reports.

(385) Освен това Комисията отбелязва, че ПИД не е включило PT. Vale в списъка с най-големите дружества за добив на никелова руда в Индонезия. Въз основа на публично достъпна информация обаче PT. Vale е добило около 4,2 милиона ([76]) тона никелова руда през 2019 г., което е повече от посоченото от ПИД относно добива на най-голямото дружество за добив на никелова руда през 2019 г. Освен това чрез PT. Indonesia Asahan Aluminium (Inalum) ([77]) държавата има също така дял от 20 % в PT. Vale Indonesia ([78]). Правителството на Индонезия става акционер в PT. Vale през 2020 г. като част от изискването на ПИД за продажба на дялове от чуждестранни дружества. Освен това в отговор на писмото по член 28 ПИД заяви, че PT. Vale не е държавно дружество (но запази мълчание относно дела от 20 %, който индонезийската държава притежава в PT. Vale), както и че не произвежда и не продава никелова руда, а никелов щайн. PT. Vale наистина е производител на никелов щайн, но то има също така мина за никелова руда в Индонезия ([79]) и добива никелова руда за собствено потребление.

(386) Това показва, че ПИД е предоставило неточна информация относно най-големите дружества за добив на никелова руда, че има разминаване също така между посоченото от ПИД в отговора на въпросника и в отговора на писмото с искане на допълнителна информация и с дадените обяснения по време на КПР. Освен това ПИД е предоставило ненадеждни данни не само за потреблението на никелова руда, както е обяснено в съображение 351, но и ненадеждни данни за производствения обем на никеловата руда, тъй като ПИД не е включило производството на никелова руда за собствено потребление. Тези очевидни несъответствия поставят под съмнение точността и надеждността на данните на ПИД в тези аспекти на разследването.

(387) За да запълни всички съществени празноти по отношение на собствеността на държавата и упражняването на контрол върху дружествата за добив на никелова руда, предвид ограничената и несъответстваща информация, предоставена от ПИД, Комисията направи проучване, основано на публично достъпни източници. За съжаление липсваше достатъчна публично достъпна информация за собствеността и контрола върху миннодобивните дружества, включително за големите дружества. Все пак от това проучване стана ясно, че освен в Antam ([80]) държавата притежава също така акции в PT. GAG Nickel и в PT. WEDA Bay Nickel ([81]) чрез Antam, въпреки че ПИД заяви, че не разполага с информация за структурата на акционерите на PT. WEDA Bay Nickel.

(388) В допълнение проучването на Комисията показа, че друго държавно дружество — PT. Timah TbK, извършва дейност по добив на никел чрез своето дъщерно дружество PT. Tim Nikel Sejahtera в Югоизточно Сулавеси ([82]). Акционерът на PT. Tonia Mitra Sejahtera, едно от дружествата, посочени от ПИД, е индонезийското министерство на търговията.

(389) След това Комисията изчисли дела на държавните дружества въз основа на процентите на вътрешното производство, предоставени от ПИД в хода на разследването. Дори ако се вземе предвид наличната публично достъпна информация за много ограничения брой дружества (пет) в сравнение с общия брой миннодобивни дружества, докладвани от ПИД (над 290), може да се заключи, че делът на държавните дружества в общото производство съставлява над 27 % през 2020 г. ([83]) (дяловете на PT. Vale и PT. Tim Nikel Sejahtera не бяха включени в информацията, предоставена от ПИД). Това само по себе си вече представлява значителен пазарен дял на дружествата, притежавани от държавата, и следва да се счита за подценен, тъй като е много вероятно сред многобройните други миннодобивни дружества, за които не е налична публично достъпна информация, да има други държавни предприятия. Въз основа на член 28 Комисията следователно би могла да заключи, че действително притежаваните от държавата миннодобивни дружества за производство на никелова руда всъщност съставляват по-голям дял. Този процент може да се увеличи само с оглед на задължението за продажба на активи, разяснено в съображения 425—434.

([76]) http://www.vale.com/indonesia/EN/investors/information-market-id/annual-reports/doc/2020-Annual-Report-PT-Vale-Indonesia-Tbk.pdf

([77]) Индонезийско предприятие със 100 % държавна собственост.

([78]) http://www.vale.com/indonesia/EN/investors/information-market-id/shareholder-profile/Pages/default.aspx

([79]) http://www.vale.com/indonesia/en/business/mining/nickel/nickel-indonesia/pages/default.aspx

([80]) Правителството на Индонезия е контролиращият акционер в Antam чрез Inalum, с дял от 65 % в Antam.

([81]) Antam има дял от 10 % в PT. Weda Bay Nickel. Antam има възможност да увеличи дела си в PT. WBN до 25 %. Останалите 90 % са собственост на Strand Minerals Pte. Ltd, като понастоящем групата Tsingshan притежава дял от 57 %, а Eramet S.A (вж. Годишен отчет на Antam за 2020 г., стр. 421) има дял от 43 %.

([82]) https://timah.com/userfiles/post/2103166050097BA4F96.pdf (Годишен отчет на PT. Timah за 2020 г.).

([83]) PT Vale беше включено въз основа на публично достъпна информация (годишен отчет на PT. Vale).

(390) Комисията трябваше да се позове на собственото си проучване също така по отношение на управлението и контрола на миннодобивните дружества поради липсата на сътрудничество от страна на ПИД. Отново публично достъпната информация бе ограничена. Що се отнася до Antam, Комисията установи, че според годишните му отчети Съветът на комисарите се състои от петима членове, а Съветът на директорите се състои от четирима членове. Изглежда, че ПИД притежава пряко в Antam само акции от серия А от типа „държавна собственост (Dwiwarna Ownership)“. Всички други акционери притежават акции от серия Б. Акционерите/пълномощниците на акциите от типа Dwiwarna имат изключителните права да назначават директори и Съвета на комисарите. През 2018 г. двама от петимата членове на Съвета на комисарите и трима от четиримата членове на Съвета на директорите са освободени и заменени по предложение на ПИД и неговия „пълномощник“. По същия начин през 2019 г. председателят комисар, президентът директор и други двама директори са освободени и заменени по предложение на ПИД и неговия „пълномощник“. Освен това настоящият президент комисар е бивш служител на въоръжените сили, друг комисар е настоящ член на Държавната агенция за разузнаване, а друг е служител в MEMP. Само двама от петимата комисари имат качеството на „независими комисари“. Накрая, в Съвета на комисарите един директор е бивш служител на GAG Nikel, друг е бивш служител на Inalum, а друг е бивш служител на друго държавно дружество. Само един директор идва от частния сектор.

(391) Освен това Съветът на комисарите на GAG Nikel се състои от двама членове, докато Съветът на директорите се състои от двама членове според отговора на въпросника на GAG Nikel или от трима членове съгласно годишния отчет на Antam за 2020 г. Един от настоящите членове на Съвета на комисарите на GAG Nikel е бившият директор на приходите от полезни изкопаеми и въглища на MEMP, докато предишният (заемал поста до 20 юни 2020 г.) президент комисар е бил служител на Antam. Настоящият президент директор на GAG Nikel и друг директор са служители на Antam, а третият директор е служител на Inalum.

(392) Съветът на директорите на PT. Vale се състои от петима членове, а Съветът на комисарите се състои от десетима членове. Настоящият вицепрезидент на Съвета на комисарите е настоящият директор по стратегическите услуги на Inalum ([84]). Друг член на Съвета на комисарите е бившият министър на комуникациите и информацията на Индонезия и заместник главен изпълнителен директор на индонезийското държавно електрическо дружество PT. PLN. Друг член на Съвета на комисарите е бившият генерален директор на MEMP и бивш президент комисар на Antam и настоящ помощник на министъра на промишлеността по въпросите на металите, природния газ и природните ресурси.

(393) Въз основа на информацията в досието и на собствените си изследвания поради цялостното неоказване на съдействие от страна на ПИД Комисията стигна до заключението, че миннодобивните дружества, съставляващи значителен дял в производството на никелова руда, са изцяло или частично държавна собственост и се управляват и/или контролират от държавата в тясна връзка с ПИД.

Държавна власт и упражняване на значителен контрол от ПИД

(394) Освен по отношение на държавната собственост и официалните връзки между държавата и миннодобивните дружества Комисията направи оценка на това дали миннодобивните дружества притежават държавна власт и дали упражняват тази власт при изпълнението на държавни функции.

(395) В хода на разследването се потвърди, че от всички миннодобивни дружества, независимо от тяхната собственост, се изисква и те трябва да прилагат редица предписани от правителството мерки относно предоставянето на никелова руда, а именно: 1) задължение за преработка на национално равнище (DPO), 2) ограничения за износ и/или забрана за износ, 3) задължителен годишен работен план и бюджет (RKAB), 4) задължения за продажба на активи, 5) задължителен механизъм на ценообразуване. Тези задължения ясно показват, че миннодобивните дружества изпълняват държавни функции.

(396) Като подходящ контекст за всички тези мерки Комисията припомня, че съгласно член 4 от Закона за минното дело от 2009 г. полезните изкопаеми са под контрола на държавата. Освен това основната цел на Закона за минното дело от 2009 г. е да се увеличи максимално добавената стойност на запасите от никелова руда за индонезийската икономика. За тази цел в законодателството се предвижда държавен контрол върху дейностите по добиване на полезни изкопаеми и въглища. В член 2, параграф 2 се предвижда, че „Контролът върху полезните изкопаеми и въглищата от страна на държавата, както е посочено в параграф 1, се осъществява от правителството и/или от регионалните правителства“. Освен това ПИД може да определи политика относно полезните изкопаеми, в която се дава приоритет на вътрешните интереси, по-специално чрез контрол на производството и износа. В член 5, параграф 2 се посочва, че „Националните интереси по параграф 1 могат да бъдат реализирани чрез контрол на производството и износа“. Правителството на Индонезия има правомощието да определя годишното производство на всяка стока за всяка провинция. В член 5,

([84]) http://www.vale.com/indonesia/EN/aboutvale/local-leadership/boc/Pages/default.aspx

параграф 3 се посочва, че „При упражняване на контрола, както е посочено в параграф 2, правителството има правомощието да определя годишното производство на всяка стока за всяка провинция.“ Съгласно член 144 ПИД упражнява строг надзор върху управлението на минното дело. В изпълнение на този член ПИД е приело НП 55/2010 относно насоките и надзора върху осъществяването на управлението на миннодобивните дейности. В член 22 се предвижда, че надзорът от страна на ПИД се отнася, наред с другото, до „осъществяването на производството и продажбите, включително качеството и количеството и цената на полезните изкопаеми и въглищата“.

(397) Освен това в изпълнение на Закона за минното дело от 2009 г. ПИД е приело НП 23/2010, изменена с НП 24/2012. Въз основа на член 89, параграф 1 „Министърът контролира производството на полезни изкопаеми и въглища, което се извършва от притежатели на разрешителни за операции за производство на полезни изкопаеми и въглища и от притежатели на специалниразрешителни за операции за производство на полезни изкопаеми и въглища“ и на член 89, параграф 2 „Контролът на производството на полезни изкопаеми и въглища съгласно предвиденото в параграф 1 има за цел: а) спазването на екологичните изисквания; б) запазването на минералните и въглищните запаси; в) контролирането на цените на минералите и въглищата.“ В допълнение съгласно член 90, параграф 1 „Министърът определя националното количество на произведените полезни изкопаеми и въглища на провинциално равнище“ и съгласно член 90, параграф 2 „Министърът може да делегира правомощие на губернаторите да определят количеството на произведените полезни изкопаеми и въглища за съответните области/градове.“ Освен това в член 84 се посочва, че „(1) Притежателите на разрешителни за операции за производство на полезни изкопаеми и въглища и притежателите на специални разрешителни за операции за производство на полезни изкопаеми и въглища трябва да отдават приоритет на вътрешните потребности от полезни изкопаеми и/или въглища. (2) Министърът определя вътрешните потребности от полезни изкопаеми и въглища съгласно параграф 1, което включва потребностите на преработвателните отрасли и тези за пряка вътрешна употреба.“

(398) Контролът на производството се допълва от контрол на вътрешните продажби и цените на полезните изкопаеми. В член 92, параграф 1 от тази наредба се упълномощава министърът „да контролира продажбите на полезни изкопаеми и въглища, извършвани от притежателите на разрешителни за операции за производство на полезни изкопаеми и въглища и от притежателите на специални разрешителни за операции за производство на полезни изкопаеми и въглища“. Освен това в член 92, параграф 2 се предвижда, че „Контролът на продажбите на полезни изкопаеми или въглища съгласно раздел 1 има за цел: а) отдаването на приоритет за удовлетворяване на вътрешните потребности от полезни изкопаеми и въглища; и б) стабилизирането на цените на полезните изкопаеми и въглищата.“

(399) Освен над производствения обем ПИД упражнява строг надзор над всички сделки за продажба на вътрешния пазар. Член 10 от МЕМР 7/2017 гласи: „Притежателите на лиценз за операции за производство на рудни минерали, на лиценз за операции за производство на въглища, на специален лиценз за операции за производство на рудни минерали и на специален лиценз за операции за производство на въглища трябва да предоставят на министъра всеки договор за продажба на рудни минерали или въглища чрез генералния директор или чрез губернатора в съответствие с правомощията си.“ Освен това член 11 гласи следното: „(1) Притежателите на лиценз за операции за производство на рудни минерали, на лиценз за операции за производство на въглища, на специален лиценз за операции за производство на рудни минерали и на специален лиценз за операции за производство на въглища трябва да предоставят отчети за изпълнението на дейности по продажби на рудни минерали или въглища ежемесечно, не по-късно от 5 (пет) календарни дни след края на всеки месец, до министъра чрез генералния директор или чрез губернатора в съответствие с неговите правомощия. (2) Отчетът за продажбите на рудни минерали или въглища, посочени в параграф 1, трябва да съдържа най-малко продажната цена, обема на продажбите, качеството на продадените рудни минерали или въглища, точката на продажба и държавата или региона на продажба.“

(400) Тези мерки вече са показателни за силната намеса и контрола на централното правителство в миннодобивния сектор, включително в добива на никелова руда, inter alia, по отношение на целта за производството и продажбите, контрола на цените и пристрастието в полза на вътрешните потребности от добивани полезни изкопаеми в Индонезия. Това не е само регулаторна рамка за минното дело, а рамка, в която миннодобивните дружества получават правомощия, които им дават възможност да осъществяват държавни функции, свързани с предлагането на пазара и доставката на продукти от минното дело, за да постигнат съответните държавни цели. Следните мерки, които са специфични за сектора на никеловата руда, показват допълнително начина, по който ПИД упражнява своята власт и контрол върху миннодобивните дружества.

Задължение за вътрешна преработка

(401) Съгласно член 102 от Закона за минното дело от 2009 г. „притежателят на IUP и IUPK е длъжен да увеличава добавената стойност на минералните и/или въглищните ресурси при осъществяване на разработване, преработване и пречистване, както и при експлоатацията на полезни изкопаеми и въглища“. Освен това съгласно член 103, параграф 1 „Притежателят на IUP и IUPK за производствени операции е длъжен да извършва дейности по преработка и пречистване на местни продукти на минното дело“ и съгласно член 103, параграф 2 „Притежателят на IUP и IUPK по параграф 1 може да преработва и пречиства продукти на минното дело на други притежатели на IUP и IUPK“.

(402) Задължението за извършване на преработка и рафиниране на национално равнище има за цел, наред с други неща, а) да увеличи стойността на добива чрез своите стоки, б) да осигури суровини за промишлеността, в) да осигури заетост и г) да увеличи приходите на държавата. С други думи, с тези разпоредби се налага задължение на всички дружества за добив на никелова руда да изградят свои собствени съоръжения за преработка/пречистване на никел или да продават своя продукт на такова местно съоръжение.

(403) Освен това в член 170 от Закона за минното дело от 2009 г. се предвижда петгодишен „гратисен период“: „Притежателят на договор за работа […], който вече е започнал производство, трябва да започне пречистване, както е посочено в член 103, параграф 1, не по-късно от 5 (пет) години от влизането в сила на този закон“. В член 112, параграф 4 от НП 23/2010, изменена с НП 24/2012, се потвърждава, че притежателите на лиценз за упражняване на миннодобивна дейност трябва да извършват преработка и рафиниране на национално равнище не по-късно от пет години след влизането в сила на Закона за минното дело от 2009 г. „Разрешителните за добив, регионалните разрешителни за добив и разрешителните за добив на малки количества, издадени съгласно закони и подзаконови актове преди издаването на тази наредба на правителството, остават валидни до изтичането им и предвиждат задължение: […]в) за извършване на преработка и/или рафиниране/топене вътре в страната най-късно 5 (пет) години след влизането в сила на Закон № 4 от 2009 г. относно добива на полезни изкопаеми и въглища“.

(404) Тези задължения показват, че миннодобивните дружества не са свободни да организират своите производствени и преработвателни дейности въз основа на стопански съображения. По-скоро те трябва да изпълняват тези задължения, като произвеждат и преработват рудата на национално равнище, за да увеличат добавената стойност в Индонезия. Следователно разполагат с държавна власт и поради това извършват дейности, възложени от правителството.

Ограничения по отношение на износа

(405) На 11 януари 2014 г. ПИД издава НП 1/2014 за изменение на член 112 от НП 24/2012 и за добавяне на нов член 112B. Основното изменение в член 112 е премахването на член 112, параграф 4, буква в) от НП 23/2010, с което притежателят на лиценз за упражняване на миннодобивна дейност (IUP) или на лиценз за добив на малки количества (IPR) се задължава да извършва преработка и рафиниране на полезни изкопаеми на национално равнище в рамките на пет години след влизането в сила на Закона за минното дело от 2009 г., като се има предвид, че срокът е изтекъл. Основните условия в този допълнителен член 112B са, както следва: 1) Страните, с които са сключени договори за работа по член 170 от Закона за минното дело от 2009 г., трябва да преработват на национално равнище продуктите си от минното дело и 2) Притежателите на лицензи за производствени операции в минното дело (IUPOP) по член 112, параграф 4, буква а) от тази наредба трябва да преработват и пречистват на национално равнище продуктите си от минното дело ([85]).

(406) На същата дата е издадена MEMP 1/2014 ([86]) регламент за изпълнение на НП 1/2014. В MEMP 1/2014 се дават насоки относно степента на необходимата преработка или рафиниране преди износ. В MEMP 1/2014 се посочват 11 рудни минерала, които са забранени за износ от януари 2014 г. Шест метала, включително никел, могат да бъдат изнасяни само в преработена форма.

(407) В опит да облекчи въздействието върху миннодобивните дружества и върху експортните приходи на страната във връзка със забраната за износ на непреработени или недостатъчно преработени полезни изкопаеми GOID издава НП 1/2017, с която се разрешава на миннодобивните дружества да продължат да изнасят полуобработен продукт и някои видове руди за петгодишен период от 11 януари 2017 г., при спазване на условията, установени в наредбите за прилагане. Член 4 от MT 01/M-DAG/PER/1/2017 гласи следното: „Продукти на минното дело, изброени в приложение III, както е предвидено в член 3, параграф 1, могат да бъдат изнасяни само ако са спазени следните разпоредби: а) дружеството, което притежава IUP за операция за производство на никел или IUPK за операция за производство на никел: 1) е използвало никел със съдържание <1,7 % (под едно цяло и седем десети процента) с поне 30 % (тридесет процента) от общия капацитет на материалите за влагане от притежаваното съоръжение за преработка и пречистване; и 2) е изградило или изгражда пречиствателно съоръжение, независимо или в сътрудничество с други страни“.

(408) Въз основа на MEMP 25/2018 са въведени специфични правила, които са приложими за рудни минерали при определени критерии (т.е. никел със съдържание <1,7 %). Член 46, параграф 1 гласи, че „Притежателите на лиценз за упражняване на миннодобивна дейност („IUP“) за производствена операция или на специален лиценз за упражняване на миннодобивна дейност (IUPK) за производствена операция могат да извършват продажбите на никел със съдържание <1,7 % (под едно цяло и седем десети процента) или промит боксит със съдържание Al_2O_3 >= 42 % (над или равно на четиридесет и два процента) в чужбина в специфичните количества, като използват Tariff Post/ HS

([85]) https://www.pwc.com/id/en/publications/assets/eumpublications/newsflash/2014/eumnewsflash-50.pdf
([86]) http://extwprlegs1.fao.org/docs/pdf/ins137694.pdf

(Хармонизирана система) в съответствие с разпоредбите на законите и подзаконовите актове най-късно до 11 януари 2022 г.“ и член 46, параграф 2 гласи, че „Продажбите на никел със съдържание <1,7 % (под едно цяло и седем десети процента) или промит боксит със съдържание Al_2O_3 >= 42 % (над или равно на четиридесет и два процента) по параграф 1 се извършват, ако са спазени следните разпоредби: а) разполагат или изграждат пречиствателно съоръжение; и б) заплащат износно мито в съответствие с разпоредбите на законите и подзаконовите актове.“ Разрешено е съоръжението за рафиниране/топене да бъде изградено самостоятелно или съвместно с други страни.

(409) Износът на тези продукти би могъл да се извърши само след процес на проверка от инспектор и одобрение от Главна дирекция за външна търговия („ГДВТ“) след препоръка на МЕМР. Целта на проверката трябва да гарантира, че продуктите от минното дело отговарят на минималното изискване за преработка и/или рафиниране.

(410) През февруари 2017 г. министърът на финансите („МФ“) издава PMK № 13/PMK.010/2017 ([87]) (впоследствие изменена с Наредба PMK № 164/PMK.010/2018 на МФ за определяне на ставките на износното мито върху различните форми на преработени рудни минерали. За никеловата руда с концентрация < 1,7 % Ni износното мито е 10 %.

(411) Съгласно МЕМР 11/2019 срокът на забраната за износ на никелова руда със съдържание под 1,7 % Ni е съкратен на 31 декември 2019 г. Всяка препоръка за износ, издадена от МЕМР, за никелова руда със съдържание под 1,7 % Ni преди издаването на МЕМР 11/2019, остава в сила. Срокът на действие на тази препоръка обаче изтича на 31 декември 2019 г. МЕМР 11/2019 влиза в сила на 1 януари 2020 г. До 31 декември 2019 г. Министерството на енергетиката и минералните ресурси (МЕМР) все още е могло да дава препоръка за износ на никелова руда със съдържание под 1,7 % Ni.

(412) Следователно от 1 януари 2020 г. износът на всички видове никелова руда е забранен.

(413) Тези ограничения за износ и забраната за износ на никелова руда значително ограничават свободата на миннодобивните дружества да продават никелова руда на купувачи, които предлагат най-високата цена в световен мащаб. Тези дружества могат да продават само на индонезийския пазар в полза на промишлеността надолу по веригата, главно промишлеността за производство на неръждаема стомана, въпреки че ресурсите от никелова руда са оскъдни в световен мащаб и Индонезия е много голям производител. Тези ограничения водят до много ограничен брой клиенти на национално равнище, като потребителските отрасли, а така също и до понижени вътрешни цени на никеловата руда. Това отново показва, че миннодобивните дружества, които съвсем не са участници на свободния пазар, са „публични органи“, които на практика осъществяват държавни дейности.

Годишни работни планове и бюджет (RKAB)

(414) Съгласно член 101 от НП 23/2010, изменена с НП 24/2012, „Притежателите на разрешителни за добив на минерали и въглища и притежателите на специални разрешителни за добив на полезни изкопаеми и въглища трябва да предоставят всички получени данни за операциите по проучване и производство на компетентния министър, губернатори или окръжни управители/кметове.“ В допълнение съгласно член 103 „Отчетите по член 101 са отчети за напредъка на работата в рамките на определен период от време и за определена дейност, предоставени от притежателите на разрешително за проучване и добив и от притежателите на специални разрешителни за проучване и добив, както и от притежателите на разрешително за производствена операция при добив и от притежателите на специално разрешително за производствена операция при добив.“ Освен това „Годишните работни планове и бюджет (RKAB) по член 101 се предоставят на компетентния министър, губернатори или окръжни управители/кметове най-късно 45 (четиридесет и пет) работни дни преди приключването на всяка календарна година“.

(415) В МЕМР 11/2018 ([88]) (изменена с МЕМР 22/2018 и МЕМР 51/2018) годишният RKAB се определя като „годишен работен и бюджетен план за дейността, свързана с добив на полезни изкопаеми и въглища, обхващащ аспектите на дейността, техническите аспекти и околната среда“. В МЕМР 11/2018 притежателите на лиценз за упражняване на миннодобивна дейност се задължават да изготвят и предават годишния RKAB на министъра или на губернатора в съответствие с правомощията му за получаване на одобрение (член 61, параграф 1, буква б). Освен че им се вменява задължение, в МЕМР 11/2018 се забранява на притежателите на лиценз за упражняване на миннодобивна дейност да извършват дейности по строителство, добив, преработка и/или рафиниране, както и транспортни и продажбени дейности преди одобряването на годишния RKAB.

([87]) https://jdih.kemenkeu.go.id/fulltext/2017/13~PMK.010~2017Per.pdf
([88]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2018/02/Peraturan-Menteri-ESDM-No.11-Tahun-2018-English-Version-.pdf

(416) Годишният RKAB трябва да бъде подаден от притежателите на лиценз за упражняване на миннодобивна дейност и от притежателите на специален лиценз за упражняване на миннодобивна дейност най-малко 90 календарни дни след и не по-късно от 45 календарни дни преди края на фискалната година, което включва също така получаването на съгласие за годишния RKAB.

(417) От името на MEMP или на губернатора Генерална дирекция „Полезни изкопаеми и въглища“ (ГДМВ) извършва оценка на годишния RKAB и дава съгласие за или отговор относно годишния RKAB в рамките на 14 работни дни след датата, на която годишният RKAB е полученнадлежно в своята цялост. Притежателите на IUP са длъжни да предоставят преработения вариант на годишния RKAB, който трябва да включва отговора от ГДМВ, в рамките на пет дни след датата, на която е получен отговорът от ГДМВ. Генерална дирекция „Полезни изкопаеми и въглища“ дава съгласие за преработения вариант на годишния RKAB в рамките на 14 работни дни след датата, на която преработеният годишен RKAB е получен надлежно в своята цялост. Притежателите на IUP и IUPK за проучване, на IUP-OP, на IUPK-OP или на IUP-OP специално по отношение на преработката и/или рафинирането могат да кандидатстват за едно изменение на годишния RKAB през текущата година, ако има промяна в производствения им капацитет. Заявлението за изменение на годишния RKAB се подава след като притежателят на IUP представи втория си тримесечен отчет и трябва да бъде подадено най-късно до 31 юли на текущата година. Притежателите на IUP-OP и IUPK-OP трябва да представят изменения в своите доклади относно проучването за осъществимост, ако има промени в техническите, икономическите или екологичните променливи, съгласно разпоредбите на приложимите правила и разпоредби. Притежателите на IUP и IUPK за проучване, на IUP-OP, на IUPK-OP или на IUP-OP специално по отношение на преработката и/или рафинирането трябва да докладват за всяко изменение в използването на техните миннодобивни услуги от предприятията през текущата година.

(418) MEMP 11/2018 е отменена и заменена с MEMP 7/2020 ([89]). MEMP 7/2020 съдържа подобни разпоредби като тези в MEMP 11/2018 относно изискването за наличие на годишен RKAB.

(419) По време на разследването ПИД предостави четири RKAB на дружества за добив на никелова руда. Комисията отбеляза, че RKAB включва подробна количествена, качествена и финансова информация относно проучвателната дейност, ресурсите и запасите, миннодобивните операции, обемите на преработка и рафиниране, предлагането на пазара и доставката при износ, както и относно вътрешните пазари, околната среда, безопасността, работната сила, прогнозните финансови показатели (продажби, лицензионни възнаграждения, приходи, подоходен данък).

(420) За съжаление ПИД не предостави действителни проучвания за осъществимост и избягваше да участва в дискусии относно начина на определяне на производствените цели за всяко дружество и относно начина, по който ПИД наблюдава и реагира впоследствие на действително постигнатото производство за периода, обхванат от проучването за осъществимост. Поради липсата на сътрудничество по този важен аспект Комисията трябваше да се позовава на изводи въз основа на член 28 от основния регламент.

(421) Правителството на Индонезия предостави обема на производство на никелова руда в периода 2017—2020 г. в Индонезия, както и вътрешното потребление на никелова руда през същия период. Тези данни показват, че има значително несъответствие между обема на производство и обема на потребление на никелова руда. Освен това обемът на вътрешното потребление на никелова руда, посочен от ПИД, не отговаря на обема на покупките на никелова руда от страна на IRNC, които бяха предмет на кръстосана проверка по време на КПР, което, изглежда, показва, че ПИД е предоставило грешна информация относно потреблението на никелова руда.

(422) Освен това се отбелязва, че в допълнение към изискването за предоставяне на годишния RKAB, разяснено в съображения 414—419, от притежателите на IUP се изисква също така да предоставят три допълнителни отчета в съответствие с MEMP 11/2018: а) периодичен отчет; б) окончателен отчет; и в) специален отчет с различни изисквания в зависимост от вида на притежателя на IUP. Сред видовете информация, която трябва да бъде предоставена, притежателите на IUP трябва да предоставят информация за своите производствени дейности и дейности по продажби.

(423) По време на КПР GAG Nickel потвърди, че отчита производствения обем, както и обема и стойността на продажбите на никелова руда на тримесечна, шестмесечна и годишна база. Комисията отправи искане до дружеството да предостави тези отчети за разследвания период. Комисията предостави на ПИД няколко дни след края на КПР да предостави тази информация. Правителството на Индонезия обаче предостави тези данни едва след като Комисията го информира относно прилагането на член 28 от основния регламент, както е разяснено в съображение 349.

([89]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/regulation/PERMEN%20ESDM%20NO.%207%20THN%202020%20(ENG-VERSION).pdf

(424) Правилата за RKAB показват още един аспект от значителния и строг контрол, упражняван от ПИД по отношение на производствените цели на всяко миннодобивно дружество за всяка година. Комисията стигна до заключението, че вследствие на правилата за RKAB основните характеристики и функции на миннодобивните дружества са да предоставят никелова руда в съответствие с целта на правителството за подкрепа на промишлеността за производство на неръждаема стомана надолу по веригата. Степента на сходство или припокриване на основните характеристики на миннодобивните дружества с целите и функциите на ПИД в сектора на полезните изкопаеми показва, че миннодобивните дружества притежават, упражняват или им е поверена държавна власт.

Задължение за продажба на активи

(425) Съгласно Закона за минното дело от 2009 г. чуждестранните миннодобивни дружества са задължени да продават акциите си на индонезийски страни с цел да се насърчат местните инвестиции в миннодобивния сектор. В Закона за минното дело от 2009 г. не се посочва делът на акционерното участие, което трябва да бъде продадено, а се оставя то да бъде допълнително регулирано от централното правителство в съответните наредби за неговото прилагане.

(426) Централното правителство постепенно променя минималния процент на изискването за продажба на активи след приемането на Закона за минното дело от 2009 г. Понастоящем преобладаващото минимално изискване за продажба на активи е 51 % съгласно четвъртото изменение на НП 23/2010 през 2017 г. (НП 1/2017) ([90]) и МЕМР 9/2017 ([91]) (изменена с МЕМР 43/2018 ([92])).

(427) Съгласно член 97 „Притежателите на разрешителни за упражняване на миннодобивна дейност и притежателите на специални разрешителни за упражняване на миннодобивна дейност в обхвата на чуждестранната инвестиция трябва след упражняването на 5 (пет) години производствена дейност да продадат акциите си поетапно, така че през десетата година най-малко 51 % (петдесет и един процента) от акциите им да са собственост на индонезийските участници.“ Освен това „Продажбата на акции, както е предвидено в раздел 1, се извършва на индонезийски участници, което включва правителството, провинциалните правителства или областните/градските администрации, държавни субекти, регионални субекти или национални частни субекти“.

(428) Акциите, притежавани от чуждестранните инвеститори, могат да бъдат продадени на индонезийски частни дружества само ако правителството, провинциалните правителства или областните/градските администрации, държавните субекти, регионалните субекти са отказали първи да купят акциите. Продажбата може да се извърши чрез емитирането на нови акции и/или чрез пряко или косвено прехвърляне или продажба на съществуващи акции. Следва да се отбележи, че за разлика от миннодобивните дружества, топилните предприятия нямат задължение за продажба на активи.

(429) В МЕМР 9/2017 се посочва, че цената на акциите при продажбата се основава на „справедливата пазарна стойност“, без да се отчита стойността на минералните запаси по време на извършването на продажбата на активите. Тази разпоредба относно цената на акциите при продажба е изменена с МЕМР 43/2018, която гласи, че справедливата пазарна стойност не включва запасите от полезни изкопаеми или въглища, с изключение на тези, които може да бъдат добити в рамките на срока на IUP-OP или IUPK-OP. Освен това изчисляването на справедливата пазарна стойност се извършва по метода на дисконтирания паричен поток, като се използват икономическите ползи в рамките на периода на извършване на продажбата до края на IUP-OP или IUPK-OP, и/или сравнителен анализ на пазарните данни.

(430) Въз основа на МЕМР 9/2017 регулираната цена на акциите при продажба ще стане: а) максималната цена, която се предлага на централното правителство, провинциалното правителство и/или на оркъжното/общинското правителство; или б) минималната цена, която се предлага на държавно дружество („BUMN“), на регионално дружество („BUMD“) или на национален частен стопански субект.

(431) С МЕМР 43/2018 се изменя горната разпоредба и се предвижда, че регулираната цена на акциите при продажба ще стане: а) максималната цена, която се предлага на централното правителство, провинциалното правителство и/или на окръжното/общинското правителство, на BUMN, на BUMD или на дружество със специална инвестиционна цел, създадено или определено от правителството чрез МЕМР, заедно с органите на управление на ниво провинция и/или на ниво окръг/община, BUMN и/или BUMD; или б) минималната цена, която се предлага на национален частен стопански субект чрез търг.

([90]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2017/02/PP-No.1-2017-ENGLISH-Version.pdf
([91]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2017/02/Permen-ESDM-No.9-2017-English-Version.pdf
([92]) https://jdih.esdm.go.id/peraturan/25_Permen%20ESDM%20No.%2043%20Tahun%202018%20tentang%20Perubahan%20atas%20Permen%20ESDM%20Nomor%209%20Tahun%202017.pdf

(432) Правителството (чрез МЕМР) може да ангажира независим оценител да оцени цената на акциите при продажба. Ако не може да бъде постигнато споразумение относно цената на акциите при продажба, в МЕМР 9/2017 се предвижда продаваните акции да се предлагат въз основа на цената на акциите при продажба, изчислена във основа на извършената от правителството оценка. Понастоящем тази разпоредба е заличена в МЕМР 43/2018.

(433) Със Закона за минното дело от 2020 г. се запазва изискването за продажба на активи от страна на чуждестранни дружества и специално се предвижда изискване за чуждестранните инвеститори да продадат определен брой акции, за да се гарантира, че поне 51 % от всички акции на дружеството са собственост на индонезийски инвеститори. Това изискване за минимална продажба е в съответствие с настоящите изисквания за продажба, прилагани в съответствие с НП 23/2010. Що се отнася до момента и процедурите за такава продажба, в Закона за минното дело от 2020 г. се предвижда тези въпроси да бъдат регламентирани в съответни наредби на правителството (понастоящем НП 23/2010), с което се налага процесът на продажба да започне след петата година от производствената дейност на миннодобивното дружество.

(434) Тези разпоредби показват, че ПИД се стреми да увеличи значителния си контрол над миннодобивните дружества чрез увеличаване на присъствието си и чрез изтласкване на чуждестранните миннодобивни дружества. За да гарантира основната си цел за осигуряване на никелова руда за местната промишленост надолу по веригата, то задължава тези субекти след сравнително кратък период от време да се откажат от собствеността си, като първото право на придобиване се предоставя на ПИД и на други публични дружества. Съществуват също така специфични правила относно оценките на акциите, които не изглежда да са в съответствие с нормалните пазарни преговори, които биха се провели между операторите при липсата на тези разпоредби. Въз основа на това Комисията стигна до заключението, че задълженията за продажба на активи показват как ПИД запазва значителен контрол над собствеността и управлението на миннодобивните дружества, за да гарантира, че те ще продължат да изпълняват държавни функции в съответствие с целите на политиката на ПИД.

Задължителен механизъм на ценообразуване

(435) Разследването показа, че ценообразуването на никеловата руда е подчинено на държавен механизъм, който пречи на нормалната пазарна динамика на търсенето и предлагането при определяне на цената. Промяната на съответното законодателство относно ценообразуването показва, че ПИД активно следи цените на никеловата руда със специфични мерки, датиращи от 2010 г. Отначало ПИД заяви, че механизмът на ценообразуване се прилага главно в контекста на събирането на лицензионни възнаграждения. Впоследствие намесата на ПИД в цените се увеличава през годините, докато се стига до официалното въвеждане в законодателството на специфичен задължителен механизъм на ценообразуване, с който е кодифициран механизъм на ценообразуване, който вече *de facto* е съществувал. През годините и в значителна степен от 2017 г. насам този механизъм винаги е имал за цел определянето на цена със значителна отстъпка в сравнение с преобладаващата цена на международния пазар, за да се благоприятства развитието на промишлеността за производство на неръждаема стомана съгласно споразумението и двустранното сътрудничество с ПКНР.

(436) Основната цел на механизма на ценообразуването е да се гарантира, че никеловата руда се доставя със значителна отстъпка спрямо международните цени в полза на промишлеността за производство на неръждаема стомана. В същото време стремежът по отношение на регулираната цена е да се отчетат също така интересите на миннодобиващите дружества за гарантиране на непрекъснатост на доставките при намалената цена, както и за избягване на фалити и социални вълнения. Накрая, чрез него се гарантира минимално равнище на приходите за държавата, макар и много по-ниско от това, ако нямаше отстъпка спрямо международната цена. Това се потвърждава от изпълняващия длъжността генерален директор за полезните изкопаеми и въглищата, който казва, както е посочено по-долу, че по този начин се цели постигането на „*справедливост за топилните предприятия, които искат възможно най-ниски цени. От друга страна обаче, трябва да се гарантира, че дейностите по добиване на никел осигуряват достатъчен марж за минното дело*.“ ([93])

(437) Въз основа на всички налични доказателства Комисията стигна до заключението, че чрез регулираната цена ПИД е имало за цел изрично да гарантира, че цената на никеловата руда ще даде възможност за значителна отстъпка в сравнение с международните пазарни цени в полза на промишлеността за производство на неръждаема стомана. Чрез този механизъм ПИД е упражнявало значителен контрол над способността на миннодобивните дружества да определят по друг начин цените на различно равнище въз основа на обичайното пазарно търсене и предлагане.

([93]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued

Определяне на миннодобивните дружества за „национални обекти от жизненоважно значение“

(438) Допълнително доказателство, което показва, че на миннодобивните дружества е предоставена държавна власт, е официалното им обозначаване като „национални обекти от жизненоважно значение“.

(439) Разследването показа, че дружествата за добив на никел, PT. Antam TBK UPBN Southeast Sulawesi, PT. Ceria Nugraha Indotama, PT. Vale, са официално признати за национални обекти от жизненоважно значение в сектора на полезните изкопаеми и въглищата ([94]). Припомня се, че Antam е държавно дружество и че държавата притежава също така акции в PT. Vale, докато PT. Ceria Nugraha Indotama е частно дружество.

(440) Този статут се основава на Указ № 202.K/HK.02/MEM.S/2021 на МЕМР относно второто изменение на Указ № 77 K/90/MEMILIKI/2019 на министъра на енергетиката и минералните ресурси относно националните обекти от жизненоважно значение в областта на енергетиката и минералните ресурси от 18 октомври 2021 г. ([95]). 34 дружества в миннодобивния сектор и въглищния сектор са вписани като национални обекти от жизненоважно значение.

(441) Дружествата, които имат право на този статут, са предприятия, които са жизненоважни за икономическото развитие на страната или представляват източници на държавни приходи от стратегически характер. За сектора за добив на полезни изкопаеми и въглища. Националните обекти от жизненоважно значение ще имат първи приоритет от страна на индонезийските национални полицейски сили при оказване на съдействие за сигурност, когато има нарушения или заплаха за дейностите им. Съгласно Наредба 63 от 2004 г. относно сигурността на националните обекти от жизненоважно значение „Националният орган за поддържане на жизненоважни обекти отговаря за опазването на всеки национален жизненоважен обект въз основа на принципа на вътрешната сигурност“. Освен това „Държавната полиция на Република Индонезия е задължена да осигури помощ за сигурността на всеки национален обект от жизненоважно значение“ и „Държавната полиция на Република Индонезия е разположила силите си за защита на националните обекти от жизненоважно значение въз основа на необходимостта и на оценката на евентуалната заплаха и/или нарушения, които биха могли да възникнат.“ Държавната намеса е осигурена и в случай на синдикални действия ([96]).

(442) Въз основа на гореизложеното Комисията стигна до заключението, че фактът, че миннодобивните дружества, които извършват дейност, свързана с никелова руда — независимо дали са публични или частни — имат право да бъдат официално признати за „национални обекти от жизненоважно значение“, показва още веднъж, че те притежават, упражняват или им е поверена държавна власт.

Заключение

(443) Гореописаната цялостна правна среда и оценка показват, че миннодобивните дружества, които предоставят никелова руда, са „публични органи“. Преобладаващата правна и икономическа среда в Индонезия показва, че миннодобивните дружества упражняват държавни функции, като предоставят никелова руда от името на ПИД. В действителност никеловата руда, подобно на други полезни изкопаеми в Индонезия, е природен ресурс, който напълно се контролира и управлява от ПИД. Въпреки повсеместната липса на съдействие от страна на ПИД, разследването показа, че редица миннодобивни дружества със значителен дял в производството на никелова руда на национално равнище са пълна или частична собственост на държавата, и/или че се управляват, и/или че се контролират от ПИД.

(444) Освен формалните признаци за контрол ПИД е създало пълна нормативна рамка, която миннодобивните дружества трябва да спазват. Сами по себе си основните характеристики на миннодобивните дружества показват, че дружествата за добив на никел вместо да бъдат нормални пазарни оператори, просто прилагат рамката, определена от ПИД, при упражняването на държавни функции по отношение на промишлеността за производство на SSCR. Постоянният и системен характер на всички мерки, въведени от ПИД, обхваща всички аспекти на производството и преработката, продажбата, експортните ограничения и пазарното ценообразуване на никеловата руда, както и строгия контрол над чуждестранните дружества чрез задължения за продажба на активи и официалното обозначаване на местните миннодобивни дружества за национални стратегически обекти.

(445) Поради това Комисията стигна до заключението, че ПИД предоставя финансово участие под формата на предоставяне на никелова руда за топилни предприятия, свързани с производители на неръждаема стомана, чрез местни миннодобивни дружества, които действат като публични органи по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка iii) от основния регламент.

([94]) https://cerindocorp.com/News/61835aaa4161220b3a25ea7d
([95]) https://cerindocorp.com/News/61835aaa4161220b3a25ea7d
([96]) https://industriallindah.com/tag/obyek-vital-nasional/

ii) Упълномощаване или възлагане от ПИД на миннодобивни дружества

(446) В допълнение към констатациите, че миннодобивните дружества са „публичен орган“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква а) от основния регламент, Комисията разгледа като алтернатива също така дали ПИД е предоставило финансово участие чрез упълномощаване или възлагане на дружества за добив на никелова руда (като частни органи) да продават никелова руда на производителите на неръждаема стомана срещу по-ниско от адекватното възнаграждение, както е предвидено в член 3, параграф 1, буква а), подточка iv) от основния регламент.

Правен стандарт

(447) В член 3, параграф 1, буква а), подточка iv), второ тире от основния регламент се посочва, че е налице финансово участие, когато правителството: „упълномощава или възлага на частен орган да изпълнява една или повече от функциите, изброени в подточки i), ii) и iii), които обикновено се упражняват от правителството, като практиката в действителност не се отличава от практиките, които обичайно се следват от правителствата“. Видът на функциите, описани в член 3, параграф 1, буква а), подточка iii) от основния регламент, е налице, когато „правителството предоставя стоки или услуги, които не са част от общата инфраструктура, или купува стоки...“. Посочените разпоредби отразяват член 1, параграф 1, буква а), точка 1, подточки iii) и iv) от Споразумението за СИМ и следва да се тълкуват и прилагат с оглед на съответната съдебна практика на СТО.

(448) Специализираната група на СТО по делото *US — Export Restraints* („САЩ — Ограничения на износа“) постанови, че обичайното значение на двете думи „упълномощава“ и „възлага“ в член 1, параграф 1, буква а), точка 1, подточка iv) от Споразумението за СИМ предполага действието на правителството да съдържа понятието за делегиране (в случай на упълномощаване) или за нареждане (в случай на възлагане). Тя отхвърли „причинно-следствения аргумент“ на САЩ и изиска наличието на изрично и утвърдително действие на делегиране или нареждане. В последващо дело обаче (*US — Countervailing duties on DRAMS*) („САЩ — изравнителни мита върху DRAMS“) становището на Апелативния орган бе, че замяната на думите „упълномощава“ и „възлага“ с „делегиране“ и „нареждане“ е твърде строго като критерий. Според Апелативния орган „упълномощаване“ е налице, когато дадено правителство възлага отговорност на частен орган, а „възлагане“ препраща към ситуациите, в които правителството упражнява своята власт над частен орган. И в двата случая правителството използва частен орган като пълномощник за предоставяне на финансово участие и „в повечето случаи би могло да се очаква упълномощаването или възлагането на частен орган да включва някаква форма на заплаха или подтикване“.

(449) В същото време по силата на член 1, параграф 1, буква а), точка 1), подточка iv) от Споразумението за СИМ не се позволява на членовете да налагат изравнителни мерки по отношение на продукти, „когато правителството само упражнява своите общи регулаторни правомощия“ или когато правителствената намеса „може да доведе или да не доведе до конкретен резултат само на основата на дадените факти и обстоятелства и упражняването на свободен избор от страна на участниците на този пазар“. Упълномощаването и възлагането по-скоро предполагат „по-активна роля на правителството, а не просто действия за насърчаване“. Освен това СТО не счете, че „оставянето на преценката в ръцете на частен орган непременно *противоречи на упълномощаването или* възлагането на този частен орган […]. Въпреки че може да има случаи, при които предоставената свобода на действие на частния орган е такава, че е невъзможно надлежно да се заключи, че той е упълномощен или му е възложено (да изпълнява специфична задача), това е въпрос от фактическо/доказателствено естество, който трябва да бъде разгледан за всеки отделен случай.“ В съответствие с посочените решения на СТО не всички мерки на правителството, които са в състояние да предоставят ползи, са равнозначни на финансово участие съгласно член 3 от основния регламент и член 1, параграф 1, буква а) от Споразумението за СИМ.

(450) Накратко, в съответните решения на СТО се предвижда, че:

i) решението за наличие на „финансово участие“ съгласно член 1, параграф 1, буква а), точка 1 от Споразумението за СИМ следва да се съсредоточи по-скоро върху естеството на действията на правителството, а не толкова върху последиците или резултатите от тези действия. С други думи, добре известен факт е, че правителствата се намесват на пазара като регулатори и предизвикват последици за пазара и участниците на пазара. В този смисъл правителството може например законосъобразно да наложи износни мита с цел да се генерират приходи в случай на стока, която е силно конкурентна на международните пазари. От друга страна, не е законосъобразно налагането на ограничения за износ, когато е очевидно, че този инструмент се използва заедно с други механизми, за да бъдат задържани стоки на вътрешния пазар, и за да бъдат принуждавани доставчиците да продават на цени, по-ниски от пазарните, като част от по-мащабна схема, специално създадена от правителството с цел подпомагане на конкретна промишленост или група от промишлени отрасли за повишаване на тяхната конкурентоспособност. Поради това естеството на действията на правителството, включително техния контекст, предмет и цел, е от значение за целите на оценката на елемента „финансово участие“;

ii) „упълномощаване“ или „възлагане“ включва изрично и утвърдително действие, насочено към определен субект във връзка с конкретна задача или задължение, което много се различава от ситуация, в която правителството се намесва на пазара по някакъв начин, като тази намеса може доведе или да не доведе до конкретен резултат предвид фактическите обстоятелства и упражняването на свободен избор от страна на участниците на пазара. В крайна сметка основният въпрос по отношение на понятията за упълномощаване или възлагане е дали тази дейност, т.е. финансовото участие под формата на предоставяне на стоки срещу по-ниско от адекватното възнаграждение, се отнася за действия на правителството или представлява свободен избор на частни субекти, диктуван от пазарни съображения, като например регулаторни ограничения;

iii) По същество член 1, параграф 1, буква а), точка 1, подточка iv) от Споразумението за СИМ представлява разпоредба за незаобикаляне, което означава, че за да се констатира упълномощаване или възлагане, е необходимо правителството да предостави отговорност на частен орган или да упражнява своята власт над частен орган, за да осъществи финансово участие. В повечето случаи се очаква упълномощаването или възлагането на частен орган да включва някаква форма на заплаха или подтикване, което на свой ред може да послужи за доказателство за упълномощаване или възлагане. Правителствата обаче може да разполагат и с други средства за упражняване на власт над частен орган, някои от които може да са „по-незабележими“, отколкото даването на нареждане, или може да не включват същата степен на принуда;

iv) трябва да е налице „доказуема връзка“ между действията на правителството и дейностите на частния орган. Няма причина даден случай на упълномощаване или възлагане от страна на правителството да не се основава на косвени доказателства (като имплицитни и неформални актове на делегиране или нареждане), при условие че имат доказателствена сила и са убедителни. В това отношение доказателствата за намерението на правителството да подкрепи промишлеността надолу по веригата (например чрез публично обявени политики, решения или други свои действия) или наличието на други правителствени мерки, които да гарантират определен резултат на пазара (например ограничения на износа, заедно с правителствена мярка, която пречи на подложените на такива ограничения икономически оператори да натрупват запаси от продуктите си, или правителствено регулиране на цените с оглед поддържане на ниски вътрешни цени за разглеждания продукт), могат да бъдат от значение при определянето на наличието на „финансово участие“ по член 1, параграф 1, буква а), точка 1, подточка iv) от Споразумението за СИМ (по-специално като косвен начин правителството да предоставя стоки, както е предвидено в подточка iii)). При някои обстоятелства „насоките“ от страна на правителството могат да представляват възлагане. Накрая, в зависимост от обстоятелствата, даден частен орган може да реши да не извършва функция, която му е възложена или за която е упълномощен, въпреки евентуалните отрицателни последици. Това обаче не доказва само по себе си, че не е налице упълномощаване или възлагане на частен орган.

(451) В съответствие с тази съдебна практика Комисията проучи естеството на намесата на ПИД, т.е. дали намесата на ПИД включва упълномощаването или възлагането на производителите на никелова руда да предоставят никелова руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение на топилните предприятия; естеството на органите, по отношение на които е извършено упълномощаване или възлагане, т.е. дали производителите на никелова руда, са частни органи по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка iv) от основния регламент; и действията на органите, по отношение на които е извършено упълномощаване или възлагане, т.е. дали производителите на никелова руда, по отношение на които е извършено упълномощаване или възлагане, предоставят никелова руда на индонезийските топилни предприятия срещу по-малко от адекватното възнаграждение и по този начин действат като пълномощник на ПИД. Освен това Комисията направи оценка дали тази функция обичайно се извършва от правителството, т.е. дали предоставянето на никелова руда на топилни предприятия в Индонезия е обичайна дейност на правителството и дали тази функция в действителност не се отличава от практиките, които правителствата обичайно следват, т.е. дали действителното предоставяне на никелова руда от производителите/миннодобивните дружества в действителност се отличава от действията, които самото правителство би предприело.

Оценяване

(452) С оглед на съдебната практика на СТО, посочена в предишния раздел, Комисията първо анализира дали подкрепата на ПИД за индонезийската стоманодобивна промишленост под формата на предоставяне на никелова руда срещу по-малко от адекватното възнаграждение е действителна цел на различните съответни правителствени мерки, а не просто „страничен ефект“ от упражняването на обща регулаторна власт. В рамките на разследването бе разгледано по-специално дали установените по-ниски цени на никеловата руда са били част от целите на правителството или дали по-ниските цени са били по-скоро „непреднамерен“ страничен резултат от общата регулаторна дейност на правителството. Комисията стигна до заключението, че различните намеси на ПИД са имали за цел да подкрепят промишлеността за производство на неръждаема стомана и че по-ниските цени на никеловата руда са били набелязана цел на тези мерки.

(453) През годините ПИД е предприемало редица мерки, за да постигне целта на политиката си. В раздел 4.4 се описват подробно съответните предпоставки и контекст, довели до решението на ПИД да увеличи в максимална степен добавената стойност на значителните запаси от никелова руда чрез развиване на промишленост за топене и производство на неръждаема стомана надолу по веригата на национално равнище. Част от тази цялостна политика на ПИД е включвала създаването на стимули за топилните предприятия да изграждат и поддържат топилни мощности в

Индонезия, *inter alia*, като им се осигурят ниски цени на никеловата руда, по-специално чрез ограничения на износа в комбинация с допълнителни правителствени мерки, особено изискванията за преработка на национално равнище и задължителен механизъм на ценообразуване за поддържане на изкуствено ниски цени.

(454) По-специално със Закона за минното дело от 2009 г. на всички дружества за добив на никелова руда се вменява задължението или да изградят свои собствени съоръжения за преработка/пречистване на никел, или да продават продукта си на такова вътрешно съоръжение. Това *de facto* представлява забрана за износ на непреработена никелова руда. Една от основните заявени цели в Закона за минното дело от 2009 г. в това отношение е: „*да се подкрепя и да се развива разширяването на националните мощности, така че да се постигне по-голяма конкурентоспособност на национално, регионално и международно равнище*“ (член 3, буква г)). В Закона за минното дело от 2009 г. се потвърждава целта на ПИД да се изградят отрасли за преработка на полезни изкопаеми надолу по веригата и да се гарантира, че те ще имат конкурентно предимство на международно равнище. Тъй като основната употреба на никеловата руда е за производство на неръждаема стомана, е ясно, че основните бенефициери на Закона за минното дело от 2009 г. са производителите износители.

(455) Както е обяснено подробно в предишния раздел относно миннодобивните дружества, които действат като публични органи, ПИД е въвело по-специално следните мерки относно никеловата руда, които се прилагат за всички миннодобивни дружества, независимо дали са с държавна или частна собственост:

i) задължение за преработка на национално равнище (вж. съображения 401—404);

ii) ограничения на износа до 2019 г. и пълна забрана на износа от 1 януари 2020 г. (вж. съображения 405—413);

iii) задължителен механизъм на ценообразуване (вж. съображения 435—437).

(456) Накратко, вмененото задължение за преработка налага на топилните предприятия да преработват никеловата руда на национално равнище, което показва, че целта на ПИД е да гарантира, че никеловата руда ще се произвежда и преработва на национално равнище, а няма да се изнася. Последвалите *de facto* или *de jure* ограничения и забрани за износ на никелова руда, които са в сила от 2014 г., след преходния период, започнал през 2009 г., и по-специално пълната забрана за износ от 1 януари 2020 г., са специално предназначени да гарантират, че никеловата руда освен че трябва да бъде преработвана на национално равнище, не може да бъде изнасяна. Вместо това тя е трябвало да остане на вътрешния пазар в полза на промишлеността за производство на неръждаема стомана, което е довело до занижени цени на никеловата руда на вътрешния пазар.

(457) Ниските цени на никеловата руда в резултат на ограниченията за износ (и изискването за преработка на национално равнище) са подкрепени допълнително от задължителен механизъм на ценообразуване, въведен през 2020 г.

(458) Правителството на Индонезия започва да регулира определени аспекти на цените на никеловата руда още през 2010 г. чрез член 85 от НП 23/2010. Законодателството включва референтна цена главно с цел изчисляване на равнището на лицензионните възнаграждения, дължими на ПИД. То все още не предвижда регулиране на цените на сделките между миннодобивните дружества и топилните предприятия. Освен това тогава референтната цена се прилага само за сделки с никелова руда на национално равнище. Правителството на Индонезия е искало да гарантира, че предвид потенциално ниското равнище на вътрешните цени в сравнение с експортните цени, правителството ще може да събира справедливо равнище на лицензионни възнаграждения от продажбите на вътрешния пазар. Механизмът на ценообразуване, посочен в член 85, претърпява сериозно изменение през 2017 г. чрез НП 1/2017, в резултат на което ПИД започва да регулира не само цената на никеловата руда по отношение на лицензионните възнаграждения, но и действителната цена на сделките. Измененият вариант на член 85 от НП 1/2017 гласи следното: „(1) Притежателите на IUP за операции за производство на полезни изкопаеми и въглища, които ги продават, трябва да се позовават на референтната цена. (2) Посочената в параграф 1 цена се определя от: а) министъра за металите и въглищата б) губернатора и/или окръжния управител/кмета, в зависимост от неговата функция, по отношение на нерудните минерали и скали. (3) Посочената в параграф 1 цена се определя чрез пазарен механизъм и/или в зависимост от цената, приета на международния пазар. (4) Подробностите относно определянето на цените на рудните минерали и въглищата се уреждат с министерска наредба.“ ([97])

([97]) Правителството на Индонезия заяви, че този изменен вариант на член 85 от НП 1/2017 е предназначен за прилагане на НРМ при продажбата на полезни изкопаеми и въглища за целите на изчисляването на държавните приходи. При все това не изглежда да има някакво позоваване на факта в тази наредба, че НРМ трябва да се използва само за целите на изчисленията на държавните приходи.

(459) Правителството на Индонезия е регламентирало действителния механизъм за определяне на референтните цени за сделките между миннодобивните дружества и топилните предприятия чрез специалните си наредби, за да се постигне значителна отстъпка от цената на никеловата руда на международните пазари. Референтната цена за никела (HPM) е определена по формула, установена в Постановление 2946K/30/MEM/2017 на министъра на енергетиката и минералните ресурси, както следва: HPM за никеловата руда = % Ni x CF x HMA за никела. „1. HPM за никеловата руда е референтната цена на рудния минерал под формата на никелова руда в USD/DMT 2. % Ni е съдържанието на Ni в никеловата руда. 3. CF е корекционният коефициент, представляващ процентната стойност на отстъпката или премията спрямо качеството на продаваната стока, при условие че: а) CF за никеловата руда с 1,9 % Ni = 20 %; и б) CF ще се колебае нагоре/надолу с 1 % при всяко повишаване на съдържанието на Ni с 0,1 %.“ Референтната цена за никела (HPM) в MEMP 7/2017 е определена като „цената на рудните минерали, определена в точката на продажба франко борд за всяка добита стока от рудни минерали;“ и HMA като „получената цена от средните публикувани цени на рудните минерали за предходния месец или цената в деня на сделката съгласно котировката от публикуваната цена на рудните минерали“. Размерът на HMA се определя от министъра всеки месец и се основава на международните цени, като цената на никела на Лондонската борса за метали (ЛБМ).

(460) Макар в действителност формулата за изчисляване на регулираната HPM за никеловата руда да е свързана с международната цена на никеловата руда, тази формула включва значителен корекционен коефициент, с който се гарантира, че индонезийската вътрешна цена на никеловата руда е значително по-ниска от международните цени.

(461) Регулирането на ценообразуването показва конкретно също така намерението на ПИД да регулира цените в полза на местната промишленост за производство на неръждаема стомана на равнище под нормалните пазарни условия. Механизмът е предназначен да постигне цена със значителна отстъпка спрямо цената на международните пазари. Това бе потвърдено в различни изявления на ПИД. Този механизъм на ценообразуване е от основно значение също така за целите на политиката на ПИД, тъй като с него се гарантира, че миннодобивните дружества ще могат да продължат да произвеждат и извършват доставки за промишлеността надолу по веригата, тъй като приоритетната политика на ПИД в полза на топилните предприятия е застрашила оцеляването на няколко миннодобивни дружества.

(462) В съобщение за медиите № 253.Pers/04/SJI/2020 на MEMP относно новата Наредба за референтната цена на добивната руда ([98]) се потвърждава фактът, че чрез механизма на регулираните цени ПИД възнамерява да запази ниска цената на никеловата руда в полза на националната топилна промишленост като основна цел, като същевременно се гарантира, че цената ще дава възможност за продължаване на производството на никелова руда. Изпълняващият длъжността директор за полезните изкопаеми и въглищата открито пояснява, че „правителството определи по-ниска HPM в сравнение с международната цена с цел да се увеличат икономиите от мащаба на топилните предприятия,“ и че„колкото по-ниска е HPM, толкова по-големи са икономиите за топилните предприятия. Ние винаги определяме по-ниска HPM в сравнение с цената на международните пазари.“ Директорът за насърчаване и предприемачество в областта на минералните ресурси, Yunus Saefulhak, дава пример за определянето на по-ниска HPM в сравнение с международната цена. „Например, ако международната цена е 60 USD (за мокър метричен тон), нашата цена (в Индонезия) е 30 USD (за MMT)“ ([99]).

(463) Други коментатори също съобщават, че при определянето на цената на никеловата руда ПИД следи зорко за интереса на топилните предприятия. Изпълняващият длъжността генерален директор за полезните изкопаеми и въглищата, потвърждава, че по този начин се цели постигането на „справедливост за топилните предприятия, които искат възможно най-ниските цени. От друга страна обаче, трябва да се гарантира, че дейностите по добиване на никел осигуряват достатъчен марж за минното дело“ ([100]) и добавя „Разбира се, обърнете внимание, че след изчислението средната цена на минерала пак е по-ниска от международната цена с 30 процента. С това се цели да се насърчи инвестиционният климат за топилните предприятия да изграждат съоръжения за преработка и рафиниране в Индонезия.“ ([101]) Необвързването на регулираната цена на никеловата руда с пазарните условия може да работи само при паралелно прилагане на забраната за износ, което не дава други възможности за продажба на миннодобивните дружества, нито възможност да заобиколят ценовите ограничения, като продават продуктите си в чужбина на по-висока цена.

([98]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued
([99]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued
([100]) http://www.ima-api.org/wp-content/uploads/2020/07/IMA-Daily-Update-Tuesday-July-21-2020-dikonversi.pdf
([101]) http://www.ima-api.org/wp-content/uploads/2020/07/IMA-Daily-Update-Tuesday-July-21-2020-dikonversi.pdf

(464) Като налага на миннодобивните дружества ограничения за износ на никелова руда, заедно с други правителствени мерки, в т.ч. по-специално i) регулиране на цените, с което цените на никеловата руда се поддържат изкуствено ниски, и (ii) изисквания за преработка на национално равнище, водещи до свръхпредлагане и занижени цени, ПИД поставя миннодобивните дружества в нерационална ситуация от икономическа гледна точка, като ги принуждава да продават никеловата руда на вътрешния пазар на изкуствено занижени цени в сравнение със значително по-високите цени, които иначе биха могли да получат от много повече потенциални клиенти при липсата на лицензионните задължения и на механизма на ценообразуване. Поради това дружествата за добив на никелова руда са лишени от рационален търговски избор и са подтикнати да се съобразяват с целта на политиката на ПИД в полза на промишлеността за производство на неръждаема стомана.

(465) Въз основа на данните, предоставени от ПИД, относно производството и потреблението на никелова руда в Индонезия, ако се приеме, че тези данни са точни, както заявява ПИД (вж. съображения 348—351), производството на никелова руда е значително по-голямо от потреблението на никелова руда.

(466) С други думи, тези мерки, взети заедно, представляват изрично и утвърдително действие от страна на ПИД за делегиране или разпореждане на дружествата за добив на никелова руда, така че да предоставят никелова руда на топилните предприятия срещу по-малко от адекватното възнаграждение. Ролята на ПИД излиза далеч извън обикновената намеса като пазарен регулатор в миннодобивния сектор. Съответните мерки не само способстват за регулиране на общите аспекти на пазара, но налагат специфично поведение на миннодобивните дружества чрез задължението за преработка на рудата на национално равнище, чрез затварянето на експортните пазари и чрез определянето на цена със значителна отстъпка спрямо международния пазар. Всички тези мерки са предприети с цел миннодобивните дружества да предоставят никелова руда срещу по-малко от адекватното възнаграждение в полза на промишлеността надолу по веригата. Това намерение е ясно изразено чрез множество изявления и действия, свързани с политиката.

(467) Като задължава миннодобивните дружества да спазват тези мерки (включително чрез санкции и отнемане на лицензите, вж. съображения 337—375), ПИД ги лишава от възможността свободно да избират своите стратегии за производство и продажба по пазарни съображения. С други думи, тези мерки очевидно представляват „доказуема връзка“ между действието на правителството и дейността на частните миннодобивни дружества. Правителството на Индонезия използва миннодобивните дружества като пълномощници за подпомагане на топилните предприятия и производителите на неръждаема стомана. Освен това Комисията вече отбеляза, че ПИД управлява и контролира добива на природни ресурси, включително никелова руда, като част от своите държавни функции (вж. съображение 374). Следователно предоставянето на никелова руда може да се третира като функция, която обикновено се възлага на правителството в съответствие с упражняването на неговите регулаторни правомощия.

(468) В действителност вместо да предоставя пряко на промишлеността за производство на неръждаема стомана никелова руда срещу по-малко от адекватното възнаграждение, за да постигне целите на публичната си политика за привличане на топилни мощности чрез ниски цени на никеловата руда, ПИД подтиква чрез набор от внимателно насочени закони и подзаконови актове миннодобивните дружества да правят това от негово име.

(469) В коментарите относно окончателното разгласяване ПИД първо възрази срещу позоваването на Конституцията от 1945 г. в съображение 374 като напълно неотносимо в контекста на установяването на финансовото участие. В това отношение ПИД припомни принципа на държавния суверенитет, който включва принципа на суверенитет над националните ресурси, признат от специализираната група на СТО „*Китай — Суровини*“ ([102]).

(470) Комисията отбеляза в началото, че позоваването на Конституцията от 1945 г. не засяга принципа на държавния суверенитет, включително принципа на суверенитет върху природните ресурси. Всъщност Комисията не постави под въпрос възможността или способността на ПИД да прави политически и регулаторен избор. Единствената констатация, която в съображение 374 Комисията е направила, позовавайки се на Конституцията от 1945 г., заедно със Закона за минното дело от 2009 г., е, че всички полезни изкопаеми в Индонезия са обществени природни ресурси, които се контролират и използват от държавата. Въз основа на цитирането на Конституцията от 1945 г., ограничено само до член 33, параграф 2, Комисията не установи, че ПИД е предоставило финансово участие в контекста на предоставянето на никелова руда на ПНАВ. Значението на Конституцията от 1945 г. се обосновава с факта, че член 33 се споменава два пъти в преамбюла на Закона за минното дело от 2009 г., който действително регулира миннодобивния сектор и осигурява прилагане на принципа, залегнал в Конституцията от 1945 г. Освен

([102]) Доклади на специализираната група, *China — Measures Related to the Exportation of Various Raw Materials (Китай — Мерки, свързани с износа на различни суровини)*, WT/DS394/R, Доп. 1 и Кор. 1 / WT/DS395/R, Доп. 1 и Кор. 1 / WT/DS398/R, Доп. 1 и Кор. 1, приети на 22 февруари 2012 г., изменени с докладите на Апелативния орган WT/DS394/AB/R / WT/DS395/AB/R / WT/DS398/AB/R, DSR 2012:VII, стр. 3 501, точки 7.378 и 7.380.

това Комисията отбеляза, че принципът на държавния суверенитет не изключва определени политически и регулаторни решения, свободно приети от ПИД, да могат да се квалифицират, заедно с всички останали налични доказателства, като предоставящи финансово участие за целите на задълженията на ПИД по СТО. В действителност специализираната група „Китай — Суровини“, макар да признава, че „възможността за сключване на международни споразумения — като Споразумението на СТО — е типичен пример за упражняване на суверенитет“ ([103]), припомня, че „Членовете трябва да упражняват своя суверенитет по отношение на природните ресурси в съответствие със задълженията си в рамките на СТО“ ([104]). Следователно по същество на делото специализираната група „Китай — Суровини“ даде препоръка ([105]) — и апелативният орган потвърди ([106]) — че Китай трябва да приведе своето експортно мито и експортната си квота за някои суровини в съответствие със задълженията си в рамките на СТО. Поради това Комисията счете позоваването на Конституцията за значимо, за да се разбере правният контекст, и отхвърли това възражение.

(471) Правителството на Индонезия заяви също така, че цитираните от Комисията закони, наредби и политики в областта на минното дело са неотносими в контекста на установяването на финансовото участие, тъй като не се намесват в търговските сделки между стопанските субекти. Правителството на Индонезия изказа твърдението, че Комисията е разтълкувала погрешно значението на думата „контрол“, включена в редица разпоредби, които всъщност се отнасят до дейността по управление и надзор на миннодобивните предприятия или на дейностите за борба с незаконния добив, за предотвратяване на екологични щети, причинени от миннодобивните дейности, както и да се гарантира, че минното проучване е напълно в съответствие с добрите миннодобивни практики. В това отношение ПИД се позова на определенията за управление, надзор, обществена защита и насоки за прилагане, включени в глава XIX от Закона за минното дело от 2009 г. и в член 3 от НП 55/2010, като настоя Комисията да вземе предвид цялото законодателство, включително мерките за прилагане, по-специално НП 55/2010. Правителството на Индонезия бе на мнение, че тези разпоредби не доказват, че то се намесва в частни стопански сделки и че нарежда на миннодобивните дружества да доставят никелова руда на ПНАВ.

(472) По-конкретно ПИД оспори приписваната му от Комисията в съображение 327 роля на пазара на никелова руда, като се позова на преамбюла на МЕМР 26/2018 относно прилагането на добри миннодобивни правила и надзора над добива на полезни изкопаеми и въглища, прилаган съгласно НП 55/2010, която гласи, че задачата на ПИД е само да наблюдава и да предоставя насоки за прилагането на добрите миннодобивни принципи и практики.

(473) Освен това ПИД реагира на констатацията в съображение 374, че всички природни ресурси се контролират от него, с твърдението, че то трябва да контролира миннодобивния сектор, за да предотврати отрицателното въздействие на миннодобивните дейности, като влошаване на околната среда и замърсяване във връзка с миннодобивни райони.

(474) Комисията смята, на първо място, че трябва да вземе предвид всяка съответна законодателна или подзаконодателна разпоредба относно миннодобивния сектор, включително наредбата за прилагане, за да стигне до заключение относно финансовото участие в контекста на предоставянето на никелова руда за ПНАВ. Правна оценка, основана само на частична информация и доказателства в досието, които пренебрегват потенциално значима информация и доказателства, би подкопала точността и адекватността на констатациите на Комисията. Следователно Комисията е имала правно задължение да анализира всички значими доказателства, противно на твърдението на ПИД. Поради това този аргумент беше отхвърлен.

(475) Що се отнася до другите искания, твърденията, че Комисията е разбрала погрешно значението на думата „контрол“, и частични, ограничени цитати на някои законодателни актове не могат в този смисъл да отменят констатациите на Комисията.

(476) В действителност Комисията не оспорва факта, че контролът на ПИД чрез управление и надзор се упражнява също така с цел борба с незаконния добив, предотвратяване на щети върху околната среда и гарантиране на добри миннодобивни практики. Контролът на ПИД обаче не се ограничава само до тези дейности. Разследването и доказателствата ясно показаха че, контролът от страна на ПИД е упражняван също така във връзка с основната цел за

([103]) Доклад на специализираната група *„Китай — Суровини“*, цит., точка 7.382.
([104]) Доклад на специализираната група *„Китай — Суровини“*, цит., точка 7.381.
([105]) Доклад на специализираната група *„Китай — Суровини“*, цит., точка 8.8.
([106]) Доклади на Апелативния орган, *China — Measures Related to the Exportation of Various Raw Materials (Китай — Мерки, свързани с износа на различни суровини)*, WT/DS394/AB/R / WT/DS395/AB/R / WT/DS398/AB/R, приети на 22 февруари 2012 г., DSR 2012:VII, стр. 3295, точка 362, буква б).

развитие на местната преработвателна индустрия, наред с останалото, чрез контролиране на производствените и продажните цени на никеловата руда. Фактът, че контролът може да има други съпътстващи и/или спомагателни цели, не намалява тази реалност. Това вече би било достатъчно за отхвърлянето на това твърдение.

(477) За пълнота на изложението Комисията анализира също така определенията за ръководство, надзор и обществена защита в глава XIX от Закона за минното дело от 2009 г. Комисията отбеляза, че те се отнасят до дейността по ръководство и надзор, която централното ПИД упражнява на провинциално и областно/градско равнище в рамките на компетенциите за управление на миннодобивния сектор. Това става ясно от параграфите, въвеждащи определенията, докладвани от ПИД, а именно член 139: „Министърът дава разпореждания относно управлението на миннодобивната дейност, извършвана от провинциалните правителства и/или областните/градските правителства в рамките на своите правомощия“, и член 140, параграф 1: „Министърът упражнява надзор над управлението на миннодобивната дейност, извършвана от провинциалните правителства и/или областните/градските правителства в рамките на техните правомощия.“ Това се потвърждава допълнително от приписваните на централното ПИД функции в член 6, параграф 1 от Закона за минното дело от 2009 г., където буква н) гласи: „да ръководи и упражнява надзор над добива на полезни изкопаеми и въглища, който се извършва от регионалните правителства“. Следователно дейността по ръководство и надзор и нейните определения се отнасят до ръководството и надзора на централното ПИД по отношение на равнищата на местно управление. Това обаче представлява само една от приписаните функции на централното ПИД. Комисията отбелязва например, че ПИД не се е позовало в аргументите си на глава III от Закона за минното дело от 2009 г., изрично озаглавена „Контрол на полезните изкопаеми и въглищата“. Този контрол се упражнява на всички равнища на ПИД (член 4, параграф 2: „се извършва от правителството и/или от регионалните правителства“), за разлика от ръководството и надзора в глава XIX, упражнявани изрично от министъра на енергетиката и минералните ресурси. Освен това в член 5 от Закона за минното дело от 2009 г. допълнително се развива понятието за контрол, като се посочва, че „в национален интерес … правителството … може да приеме политика на предпочитане на вътрешни полезни изкопаеми и/или въглища“ (параграф 1), че „Националните интереси... могат да бъдат реализирани чрез упражняване на надзор над производството и износа“ (параграф 2) и че „При упражняването на надзор... правителството има правомощие да определя годишното производствено количество на всяка стока за всяка провинция“ (параграф 3). Надзорът, посочен в член 5, е много различен от надзора, посочен в глава XIX. Всъщност не може да се намери позоваване на производство и износ в докладваното от ПИД определение за надзор, включено в член 141 от глава XIX от Закона за минното дело от 2009 г. Правителството на Индонезия не предостави никакви доказателства, че понятието за контрол е определено като надзор в член 141, нито че надзорът, посочен в член 5, е определен в член 141. В действителност в определението за надзор в член 141 ясно се посочва „Предвиденият в член 140 надзор“, т.е. надзорът на централното ПИД над местните правителствени равнища в управлението на миннодобивния сектор.

(478) Отново, също във връзка с член 3 от НП 55/2010, ПИД прави частичен прочит на законодателството. В действителност, макар че Комисията не оспорва определението за насоки, предоставено в член 3, тя отбелязва, че това не е от значение за оценката на контрола. От значение вместо това е например фактът, че „Министърът, губернаторът или окръжният управител/кметът в съответствие с правомощията си контролират изпълнението на управлението на миннодобивните предприятия …“ (член 13, параграф 2), че „Надзорът, както е посочено в член 13, параграф 2, се осъществява върху следното: … б) предлагане на пазара“ (член 16, буква б) и накрая, че „Надзорът върху предлагането на пазара, посочен в член 16, буква б), следва да обхваща най-малко следното: а) реализацията на производството и продажбите, включително качеството и количеството и цената на полезните изкопаеми и въглищата“ (член 22). Правителството на Индонезия не е разгледало нито едно от тези ясни правни основания за контрола на ПИД и неговата намеса при определянето на цените на никеловата руда.

(479) Освен това по отношение на МЕМР 26/2018 Комисията не е оспорила, че съгласно нейния преамбюл задачата на ПИД е само да наблюдава и да предоставя насоки за прилагането на добрите миннодобивни принципи и практики. Комисията смята, че само това твърдение не е достатъчно, за да се опише ролята на ПИД. Напротив, трябва да се отбележи, че определението за добри миннодобивни практики „включва … б) управление на миннодобивната дейност“ (член 3, параграф 2, буква б), което от своя страна „включва изпълнението на: а) предлагане на пазара“ (член 3, параграф 4, буква а). Тези разпоредби относно предлагането на пазара се прилагат от притежателите на IUP и IUPK за производствената дейност и „включват най-малко: … в) продажната цена на полезните изкопаеми и въглищата, почиваща на референтната цена на минерала, референтната цена на въглищата или на продажната цена, определена от министъра; г) ценообразуване на съответните договори за продажба, почиващи на референтната цена на полезните изкопаеми или на референтната цена на въглищата“ (член 30, параграф 1, букви в) и г). В този случай ПИД се позова също така на избрани цитати и умишлено пропусна да разгледа най-важните разпоредби на законодателството, които е цитирало в подадената от него информация. Поради това тези твърдения бяха отхвърлени.

(480) Освен това ПИД поддържаше становището, че дружествата за добив и топене на никелова руда са били напълно свободни и независими от ПИД да договарят своите стопански сделки, включително цената на никеловата руда. Според ПИД НРМ е предназначена да гарантира i) лицензионни възнаграждения и ii) справедливост на дейността, при което НРМ служи също така за задължителна минимална цена на никеловата руда.

(481) Комисията отбеляза в началото, че само по себе си е противоречиво ПИД да твърди, от една страна, че дружествата за добив и топене на никелова руда са напълно свободни да договарят цената на никеловата руда, а от друга страна, че НРМ се използва като задължителна минимална цена. Самото съществуване на НРМ и нейната роля показват, че дружествата за добив и топене на никелова руда не са напълно свободни да договарят цените на никеловата руда. Освен това твърдението, че НРМ е минимална цена, е в противоречие с неопровержимите доказателства в досието, които показват, че цените на никеловата руда на практика съответстват на НРМ при сделките между свързани и несвързани лица през целия период (вж. съображение 518). Това показва, че НРМ е бил регулиран и задължителен ценови механизъм, прилаган от всички страни, и че неговата механика чрез произволния корекционен коефициент е разработена и внедрена, за да се гарантира значителна отстъпка в сравнение с международните цени на никеловата руда. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(482) В отговор на констатацията, че индонезийската вътрешна цена се поддържа значително под международните цени, ПИД заяви, че нито една разпоредба не се намесва по такъв начин. Правителството на Индонезия заяви, че, точно обратното, съгласно МЕМР 7/2017 НРМ е определена въз основа на преобладаващата пазарна цена и че задължителното ѝ въвеждане съгласно МЕМР 11/2020 показва как ПИД поддържа международната цена, тъй като НРМ включва НМА, в която е вграден международен ценови елемент. Въпреки това ПИД поддържаше становището, че търговските решения по сделките са зависели изцяло от страните, без каквато и да е намеса от страна на ПИД.

(483) Комисията категорично отхвърли твърдението на ПИД като неоснователно. В действителност, макар да е вярно, че НРМ се позовава на НМА, която отразява международната цена на никела на LME, НМА след това се коригира с произволен корекционен коефициент, както е обяснено в съображение 460. С корекционния коефициент се въвежда значителна „отстъпка или премия спрямо качеството на продаваната стока“ (приложение към Постановление на МЕМР № 2946 K/30/MEM/2017), с което се гарантира, че вътрешните цени на никеловата руда остават винаги под международните равнища. Поради това този аргумент беше отхвърлен.

(484) По отношение на ролята на миннодобивните дружества, действащи като публичен орган, ПИД заяви, позовавайки се на съображение 373, че никога не е упълномощавало миннодобивните дружества да изпълняват държавни функции и няма доказателства за това в досието.

(485) В отговор на съображение 375 ПИД уточни също така, че никога не е определяло на кого миннодобивните дружества е трябвало да продават никелова руда за по-нататъшна преработка. По-специално ПИД се позова на член 104, параграф 1 от Закона за минното дело от 2009 г., където формулировката *„може да си сътрудничат“* означава, че миннодобивните дружества са свободни да си сътрудничат с други стопански субекти.

(486) Комисията отбеляза, че констатацията, че дружествата за добив на никелова руда действат като публични органи, е резултат от неопровержимите доказателства и последващите констатации, развити в съображения 371—445. По отношение на указанията относно това на кого миннодобивните дружества следва да продават никелова руда, Комисията призна, че ПИД не принуждава пряко миннодобивните дружества да си сътрудничат с други притежатели на разрешително за добив или на специално разрешително за добив. Миннодобивните дружества обаче са задължени да увеличат добавената стойност на своята продукция съгласно член 102 от Закона за минното дело от 2009 г. В такъв случай, ако не могат да направят това сами, те трябва да си сътрудничат с други притежатели на разрешително за добив или на специално разрешително за добив. След като вземат решение да си сътрудничат, Законът за минното дело от 2009 г. значително ограничава броя на потенциалните сътрудничещи страни, като в член 103 се посочва, че продукцията трябва да се преработва на национално равнище в Индонезия, и участието в обработката на продукцията се ограничава до притежатели на разрешително за добив или на специално разрешително за добив. Освен това разрешителните за добив или специалните разрешителни за добив се издават от ПИД. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(487) Освен това ПИД заяви, че никога не е определяло на кои дружества и райони е разрешено да добиват никелова руда. То посочва, че разрешителните за добив имат контролна и регулаторна функция, за да се гарантира, че дейностите не са в противоречие помежду си и няма злоупотреба с предоставените разрешителни. В подкрепа на това ПИД се позова на МЕМР 7/2020, в която се посочва, че целта на разрешителните за добив е да гарантират правна сигурност, да осигурят ефективност и ефикасност на минните дейности и да насърчат развитието на стопанската дейност. Правителството на Индонезия поиска отново от Комисията да разгледа също така наредбите за прилагане, като например МЕМР 25/2018 относно предприятията за добив на полезни изкопаеми и въглища, в която се обясняват

планирането и административните стъпки за добива на никелова руда. По-специално по отношение на RKAB ПИД припомни, че количеството никелова руда за извличане зависи от констатациите от проучването и от проучването за осъществимост, изготвено от дружествата. Правителството на Индонезия одобрява RKAB, когато той е в съответствие с проучването за осъществимост, и изисква от миннодобивните дружества единствено да преработват допълнително полезните изкопаеми до определено ниво на пречистване. Правителството на Индонезия твърдеше, че това изискване е нормално и не произлиза от промишлеността за производство на неръждаема стомана.

(488) Комисията отбеляза, че различните цели на издаването на разрешителното за добив не са повлияли на констатацията, че чрез разрешителните за добив ПИД определя на кои дружества е разрешено да добиват никелова руда. Освен това Комисията отбелязва, че ПИД не е оспорило констатацията, че чрез решението за планиране на национално и местно равнище ПИД определя в кои райони е разрешено да се добива никелова руда. Освен това Комисията потвърди, че е взела предвид MEMP 25/2018 в своя анализ и че това не е довело до констатации, различни от тези в настоящия регламент. Накрая, по отношение на RKAB, Комисията отбеляза, че ПИД не е успяло да предостави пълни проучвания за осъществимост и е избягвало да участва в обсъждания относно начина на определяне на производствените цели за всяко дружество и за това как следи и действа впоследствие по отношение на действително постигнатото производство за периода, обхванат от проучването за осъществимост. Поради липсата на сътрудничество по този важен аспект Комисията трябваше да се позовава на изводи въз основа на член 28 от основния регламент. Поради това тези твърдения, които не бяха допълнително обосновани в този смисъл, бяха отхвърлени.

(489) В отговор на заключението в съображение 393, че голяма част от дружествата за добив на никелова руда са собственост на ПИД, то припомня, че съгласно член 2 от Закон № 19 от 2003 г. държавните предприятия се създават с цел да се увеличат максимално печалбите от стопанските им операции.

(490) Във връзка с това ПИД твърдеше, че установяването на упълномощаване и възлагане на миннодобивните дружества предполага наличие на разписано законодателство, което в случая липсва. Правителството на Индонезия посочи примера с въгледобивния сектор, където с Указ на MEMP № 261 от 2019 г. е въведен таван на цените на въглищата, предназначени за обществено производство на електроенергия. Противно на това, ПИД заяви, че такъв таван не съществува за никеловата руда или за отрасъла за производство на неръждаема стомана. Правителството на Индонезия повтори, че единственото изискване е за допълнителна преработка на никеловата руда, за да се постигне определено минимално пречистване, в съответствие с MEMP 25/2018.

(491) Правителството на Индонезия поддържаше становището, че нито един от трите елемента за съществуването на упълномощаване и възлагане, както са изложени от специализираната група „САЩ — Ограничения на износа“ ([107]), не може да се установи в настоящия случай. То добави, че упълномощаването и възлагането не могат да бъдат установени дори въз основа на икономическите ефекти от правителствена мярка, позовавайки се на специализираната група „*САЩ — Изравнителни мерки за меката дървесина от Канада*“ ([108]).

(492) Комисията отбеляза, че фактът, че държавните предприятия са създадени с цел максимално да се увеличат печалбите в съответствие със законодателството, не поставя под въпрос държавната собственост и всички други елементи, които са в подкрепа на заключението, че дружествата за добив на никелова руда са действали като публичен орган. Наличието на мерките за задължения за вътрешна преработка, ограничения за износ и задължителният ценови механизъм показват, че тези държавни предприятия и други миннодобивни дружества, далеч от целта за максимално увеличение на печалбата, са били принудени да следват ирационално икономическо поведение, като са били задължени да преработват рудата на национално равнище и им е било забранено да изнасят и по този начин да постигнат по-висока цена на международните пазари. Дори на вътрешния пазар те са могли да продават само на ниската, определена от правителството цена (т.е. HPM). Следователно правната среда, създадена от ПИД, е обективно несъвместима с предполагаемата законодателна цел на тези дружества за максимално увеличение на печалбата им.

([107]) Доклад на специализираната група, *United States — Measures Treating Exports Restraints as Subsidies („Съединени щати — Мерки, третиращи ограниченията на износа като субсидии“)*, WT/DS194/R, приет на 23 август 2001 г., точка 8.29.

([108]) Доклад на специализираната група, *United States — Countervailing Measures on Softwood Lumber from Canada („Съединени щати — Изравнителни мерки за меката дървесина от Канада“)*, WT/DS533/R, разпространен до членовете на СТО на 24 август 2020 г., точки 7.600 и 7.606.

(493) По отношение на упълномощаването и възлагането Комисията отбеляза в началото, че основните ѝ констатации са, че дружествата за добив на никелова руда са действали като публични органи. Следователно, дори ако това твърдение на ПИД е основателно, *quod non,* то няма да има никакво влияние върху заключението относно финансовото участие на правителството или на публичен орган. По същество Комисията доказа съществуването на упълномощаване и възлагане от страна на ПИД по отношение на миннодобивните дружества в съображения 446—499. Смята се, че намерените доказателства отговарят на условията и изискванията, посочени в съответната съдебна практика на СТО. Както се припомня от Комисията в съображение 448, констатациите в „*САЩ — Ограничения на износа*“ трябва да се приемат заедно с констатациите на Апелативния орган, както бе признато и от специализираната група „*САЩ — Изравнителни мерки за меката дървесина от Канада*“. Комбинацията от мерки, предприети от ПИД, включително задълженията за преработка на национално равнище, ограниченията за износ и задължителният механизъм на ценообразуване, както и изявленията, направени във връзка с тях, показаха, че ПИД умишлено е приложило тези мерки, за да упълномощи или да възложи на доставчиците на никелова руда да доставят никелова руда на ПНАВ. Следователно последиците, постигнати с тези мерки, не са били непреднамерени или просто страничен продукт от икономическото въздействие на тези политики. Поради това тези твърдения бяха отхвърлени.

(494) По отношение на забраната за износ, посочена в съображения 405—413, ПИД заяви, че тя не е предназначена да се изкриви цената на никеловата руда в Индонезия. Вместо това тя е имала за цел да се запазят минералните запаси и околната среда. Правителството на Индонезия повтори също така, че сделките с никелова руда са извършвани независимо, без намесата на ПИД и при НРМ като минимална цена, определена от преобладаващите международни пазарни цени и практики.

(495) В това отношение ПИД припомни заключението на специализираната група „САЩ — Ограничения на износа“, според която третирането на ограниченията на износа като финансово участие въз основа просто на реакцията на мярка е в противоречие със Споразумението за СИМ ([109]). Специализираната група заяви, че съществуването на финансово участие следва да се докаже чрез позоваване на действието на правителството. В конкретния случай ПИД заяви, че просто изпълнява функциите си и че политиката му за никеловата руда не представлява действие, насочено към предоставяне на субсидии. Правителството на Индонезия потвърди, че констатациите на Комисията се отнасят до реакцията или до въздействието на политиката за никеловата руда.

(496) Комисията се позова на аргументите си в съображение 493 и отбеляза, че констатациите ѝ относно съществуването на финансово участие не се основават само на забраната за износ, въведена от Индонезия, но и на набор от мерки и механизми, предприети от ПИД, включително по-специално задължението за вътрешна преработка, на RKAB, на задължението за продажба на активи, на механизма за определяне на цените на никеловата руда и на определянето на миннодобивните дружества за „национални обекти от жизненоважно значение“. Съгласуваното прилагане на всички тези мерки говори за преднамерените действия на ПИД да постигне целта на политиката си в полза на отрасъла за преработка на никел, главно на производителите на SSCR. Поради това твърдението беше счетено за неоснователно и беше отхвърлено.

(497) В отговор на констатацията в съображение 330 относно връзката между политиката на ПИД за никеловата руда и сътрудничеството между ПИД и ПКНР, ПИД заяви, че Споразумението между ПИД и ПКНР за разширяване и задълбочаване на двустранното икономическо и търговско сътрудничество няма никаква връзка с предоставянето на никелова руда на ПНАВ. В действителност според ПИД сътрудничеството с ПКНР не се ограничава до промишлеността за производство на неръждаема стомана. Във всеки случай ПИД припомни, че прилагането на всяко международно споразумение се подчинява на индонезийското законодателство, което е приложимо за всички пазарни субекти в Индонезия.

(498) Комисията отбеляза, че сътрудничеството между ПКНР и ПИД, установено в настоящото разследване, показва, че достъпът до индонезийска никелова руда е една от основните цели на сътрудничеството на Китай в проекта Morowali. Споразумението между ПИД и ПКНР за разширяване и задълбочаване на двустранното икономическо и търговско сътрудничество датира още от 2011 г., когато износът на никелова руда за Китай е висок, както показва таблица 2, а забраната за износ от 2014 г. все още не е в сила. Независимо от това споразумението още тогава включва позоваване на „стоманодобивната промишленост“ (член III) като една от областите на сътрудничество, тъй като Законът за минното дело от 2009 г. вече предвижда задължение за преработка на национално равнище с 5-годишен гратисен период. Във всеки случай целта на китайското сътрудничество няма никакво отношение към констатациите относно изравнителните мерки при предоставянето на никелова руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение, тъй като се отнася само до контекста, в който тази програма е била изпълнена. Това, което бе от значение за констатацията относно тази програма, са мерките, предприети от ПИД. Поради това твърдението беше отхвърлено.

([109]) Доклад на специализираната група, *US — Exports Restraints („САЩ — Ограничения на износа“)*, цит., точка 8.34.

Заключение

(499) Поради това Комисията заключи, че има достатъчно доказателства, че мерките, предприети от ПИД, са специално предназначени да се упълномощят дружествата за добив на никел или да им бъде възложено да изпълняват целите на политиката в полза на промишлеността за производство на неръждаема стомана по начин, равнозначен на подлежаща на изравняване субсидия, както е посочено в член 3, параграф 1, буква а), подточки iv) и iii) от основния регламент, тълкуван и прилаган в съответствие с приложимия стандарт на СТО съгласно член 1, параграф 1, буква а), подточки iv) и iii) от Споразумението за СИМ.

4.4.3.2.2. Полза

(500) Комисията стигна до заключението, че дружествата за добив на никелова руда представляват публичен орган и/или са били упълномощени, или им е било възложено от ПИД да предоставят никелова руда на промишлеността за производство на неръждаема стомана.

(501) След това Комисията оцени дали миннодобивните дружества, които са действали в качеството на публичен орган или са били упълномощени, или им е било възложено от ПИД, действително са предоставяли никелова руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение. Това изискваше извършването на подробен анализ на развитието на пазара в Индонезия спрямо подходяща референтна стойност.

(502) В съответствие с член 3, параграф 2, член 5 и член 6, буква г) от основния регламент Комисията оцени размера на подлежащите на изравняване субсидии с оглед на ползата, предоставена на получателя, чието наличие през разследвания период е установено.

(503) Поради това Комисията първо оцени дали определените от миннодобивните дружества цени в Индонезия биха могли да представляват подходяща референта стойност.

(504) Както е посочено в съображения 435—437, разследването показа, че ценообразуването на никеловата руда се е извършвало в рамките на ценообразуващ механизъм от правителството и чрез други правителствени намеси, които са попречили на нормалната пазарна динамика на търсенето и предлагането при определянето на цената.

(505) Както се напомня в съображение 458, ПИД е започнало да регулира определени аспекти на цените на никеловата руда още през 2010 г.

(506) С постепенното въвеждане на ограничения на износа и другите мерки през 2014 г., за да постигне целта си за създаване на отрасъла за производство на неръждаема стомана надолу по веригата на национално равнище и за подкрепата му,*inter alia*, чрез ниски цени на никеловата руда, ПИД постепенно е променяло начина на определяне на цената. Тези политики на ПИД са довели до постигане на целта за създаване на свръхпредлагане на никелова руда на индонезийския пазар в полза на отрасъла за производство на неръждаема стомана. В резултат на това този отрасъл придобива значителна ценова мощ по отношение на миннодобивните дружества, което води до значително понижаване на цените на никеловата руда в Индонезия.

(507) В този контекст, както бе обяснено по-горе, ценообразуващият механизъм, посочен в член 85, е изменен през 2017 г., когато ПИД започва да регулира не само цената на никеловата руда по отношение на лицензионните възнаграждения, но и действителната цена по сделките.

(508) Припомня се, че ПИД е определял действителния механизъм за определяне на референтните цени за сделките между миннодобивните дружества и топилните предприятия чрез специалните си наредби, за да постигне значителна отстъпка от цената на никеловата руда на международните пазари. Референтната цена за никела (HPM) е определена по формула, установена в Постановление на MEMP 2946K/30/MEM/2017 („MEMP 7/2017“), както следва: HPM за никеловата руда = % Ni x CF x HMA за никела. „1. HPM за никеловата руда е цената на рудния минерал под формата на никелова руда в USD/DMT 2. % Ni е съдържанието на Ni в никеловата руда. 3. CF е корекционният коефициент, представляващ процентната стойност на отстъпката или премията спрямо качеството на продаваната стока, при условие че: а) CF за никеловата руда с 1,9 % Ni = 20 %; и б) CF ще се колебае нагоре/надолу с 1 % при всяко повишаване на съдържанието на Ni с 0,1 %.“ Референтната цена за никела (HPM) в MEMP 7/2017 е определена като „цената на рудните минерали, определена в точката на продажба франко борд за всяка добита стока от рудните минерали;“ и HMA като „получената цена от средните публикувани цени на рудните минерали за предходния месец или цената в деня на сделката съгласно котировката от публикуваната цена на рудните минерали“. Размерът на HMA се определя от министъра всеки месец и се основава на международните цени, като цената на Лондонската борса за метали.

(509) Освен това член 2 от MEMR 7/2017 гласи следното: „(1) Притежателите на лиценз (IUP) за операции за производство на рудни минерали, притежателите на лиценз (IUP) за операции за производство на въглища, притежателите на специален лиценз (IUPK) за операции за производство на рудни минерали и притежателите на специален лиценз (IUPK) за операции за производство на въглища при продажбите на продукти от рудни минерали или въглища трябва да се ръководят от HPM или от HPB за металите.“

(510) Правителството на Индонезия заяви, че HPM е свързана с международните цени и следва да се приема като минималната цена за реалната сделка между производителите на никелова руда и купувачите на никелова руда. Комисията отбелязва, че макар наистина формулата за изчисляване на регулираната HPM за никеловата руда да е свързана с международната цена на никеловата руда, в нея е включен значителен корекционен коефициент, с който се гарантира, че индонезийската цена на местната никелова руда е значително по-ниска от международните цени. По своята същност действителната цена на сделките трябва да гарантира значителна отстъпка спрямо международните цени.

(511) Въпреки че HPM не е била задължителна цена към онзи момент, е било важно да се защитят участниците в миннодобивния и топилния отрасъл при покупката и продажбата на полезни изкопаеми. Генералният директор на MEMP заявява, че правителството ще въведе цената през октомври 2017 г. и тя ще бъде съобщавана ежемесечно. Освен това се заявява, че „HPM ще стане референтен показател, така че миннодобивните дружества да не продават на по-висока цена, в противен случай топилните предприемачи няма да купуват никел на цена, която е доста по-ниска от пазарната цена. В този случай правителството не желае една страна да има предимство пред другата при *определяне на цените на* стоките“ ([110]). Това е потвърдено от публикация на Индонезийската асоциация на дружествата за преработка и рафиниране (AP3I) през септември 2017 г., в която се посочва, че предназначението на HPM е да се защитят топилните и миннодобивните дружества при сделките за продажба и покупка на полезни изкопаеми ([111]). С други думи, HPM — определена на доста по-ниско равнище от международната цена — става референтната цена за никеловата руда в Индонезия.

(512) Тъй като политиката на ПИД за развитие на промишлеността за производство на неръждаема стомана е ефективно приложена и успешна, произтичащите от това понижени цени на никеловата руда, съчетани с насърчаваната от правителството покупателна способност на промишлеността за производство на неръждаема стомана, водят до влошаване на тежкото финансово положение на миннодобивните дружества, повечето от които са застрашени от прекратяване на дейността. Миннодобивните дружества организират също така протести и социални вълнения поради този едностранен подход в полза на промишлеността за производство на неръждаема стомана. Поради това ПИД трябва да прибегне до HPM като начин за облагодетелстване на промишлеността за производство на неръждаема стомана, като едновременно с това не допусне фалит на миннодобивните дружества или изостряне на тяхното социално недоволство срещу правителството. Това би причинило прекъсване на доставките и възможни увеличения на цените за сметка на промишлеността за производство на неръждаема стомана, застрашавайки основната цел на политиката на ПИД. HPM има също така като страничен ефект да се гарантира минималното равнище на държавните приходи от лицензионни възнаграждения, които също са значително засегнати от свръхпредлагането на никелова руда и от съответното понижение на цените поради успешната политика на предпочитание в полза на промишлеността за производство на неръждаема стомана.

(513) През януари 2020 г. ПИД отново въвежда пълна забрана за износ на никелова руда за всички степени на чистота. Това увеличава вече съществуващия дисбаланс на пазара на индонезийска никелова руда в полза на топилните предприятия, в резултат на което ПИД решава да регулира цената на никеловата руда чрез специфично законодателство, като използва HPM. Поради това през април 2020 г. MEMP преразглежда MEMP 7/2017 и издава MEMP 11/2020. С тази наредба се изменя член 2 за насоките относно продажбите на рудни минерали и въглища. Съгласно новия член 2: „(1) Притежателите на лиценз (IUP) за операции за производство на рудни минерали, притежателите на лиценз (IUP) за операции за производство на въглища, притежателите на специален лиценз (IUPK) за операции за производство на рудни минерали и притежателите на специален лиценз (IUPK) за операции за производство на въглища при продажбите на продукти от рудни минерали или въглища трябва да се позовават на HPM или на HPB.“ Така съгласно MEMP 7/2017 миннодобивните дружества е трябвало да се ръководят от HPM в сделките си за продажба, а съгласно MEMP 11/2020 е трябвало да използват HPM като цена на сделката. Както е посочено в съображение 508 по-горе, HPM означава „цената на рудните минерали, определена в точката на продажба.“ С други думи, миннодобивните дружества са задължени да определят цената в съответствие с HPM и да прилагат това на практика.

(514) Освен това в MEMP 11/2020 е добавен член 2A относно процедурите и задълженията за продажба на никелова руда, който гласи следното: „(1) Притежателите на лиценз (IUP) за операции за производство на метални полезни изкопаеми и притежателите на специален лиценз (IUPK) за операции за производство на рудни минерали, които произвеждат никелова руда, трябва да се позовават на HPM при продажбата на произведената никелова руда. (2) Задължението за позоваване на HPM, както е посочено в параграф 1, се отнася също така за притежателите на лиценз (IUP) за операции за производство на метални полезни изкопаемии за притежателите на специален лиценз (IUPK) за операции за производство на рудни минерали при продажбата на произведената никелова руда на свързани с тях дружества. (3) Други страни, които пречистват никелова руда, закупена от притежателите на лиценз (IUP) за операции за производство на рудни минерали и притежателите на специален лиценз (IUPK) за операции за производство на рудни минерали, са задължени да купуват никелова руда с позоваване на HPM.“

([110]) https://www.tambang.co.id/harga-patokan-mineral-akan-diterapkan-di-bulan-oktober-15712/
([111]) https://www.ap3i.or.id/News/News-Update/Oktober-ESDM-Terapkan-Harga-Patokan-Mineral.html

(515) Член 3 гласи, че „(1) НРМ на метала, посочена в член 2, е: а) по-ниската прагова цена при изчисляването на задължението за плащане на производствени такси от притежателите на лиценз (IUP) за операции за производство на рудни минерали и притежателите на специален лиценз (IUPK) за операции за производство на рудни минерали“. В същия член се посочва, че „(3) В случаите когато има разлика в референтния период за референтната цена на рудния минерал при изчислението на НРМ на метала спрямо периода на котировката на сделката се налагат санкции за примеси или бонуси за определени полезни изкопаеми при продажбата на никелова руда, при следните условия: а) ако цената на сделката е по-ниска от НРМ на метала в периода на котировката съгласно референтната цена на рудния минерал или ако има санкция за примеси, продажбата може да се извърши по НРМ на метала с максимална разлика от 3 % (три процента); или б) ако цената на сделката е по-висока от НРМ на метала в периода на котировката съгласно референтната цена на рудния минерал или ако има бонус за определени полезни изкопаеми, продажбата трябва да следва цената на сделката над НРМ на метала“.

(516) Като продължение на механизма на ценообразуване, приет в края на 2017 г., регулираната цена за никеловата руда, както е транспонирана в законодателството, отразява същия подход и логика. Това е цена, определена от правителството, чиято основна цел е да се гарантира, че никеловата руда се доставя със значителна отстъпка спрямо международната цена на LME в полза на промишлеността за производство на неръждаема стомана. В същото време стремежът по отношение на цената е да се отчетат също така интересите на миннодобивните дружества, за да се гарантира непрекъснатост на доставките при намалената цена и да се избегнат фалити и социални вълнения. Накрая, чрез нея се гарантира минимално равнище на приходите за държавата, макар и много по-ниско, отколкото ако нямаше отстъпка спрямо международната цена. Това е потвърдено също така от изпълняващия длъжността генерален директор за полезните изкопаеми и въглищата, който казва, както е посочено, че по този начин се цели постигането на „справедливост за топилните предприятия, които искат възможно най-ниските цени. От друга страна обаче, трябва да се гарантира, че дейностите по добиване на никел осигуряват достатъчен марж *за* минното дело.“ ([112]) С други думи, цената на никеловата руда в Индонезия не се определя свободно според пазарните условия, а се фиксира в тесен ценови коридор от ПИД, за да се постигнат съответните цели на политиката.

(517) Фактът, че транспонираната в законодателството през април 2020 г. НРМ е продължение на механизма от 2017 г., също бе потвърден в разследването. Основната разлика е, че преди влизането в сила на MEMP 11/2020 в споразуменията за покупко-продажба на никелова руда цената на никеловата руда е определена като абсолютна стойност. След влизането в сила на MEMP 11/2020 цената на никеловата руда в споразуменията за покупко-продажба е определената от правителството НРМ. Събраните в разследването емпирични доказателства (т.е. покупки на никелова руда на групата IRNC) потвърждават, че цените през РП преди и след влизането в сила на MEMP 11/2020 са по същество еднакви, което е в съответствие с механизма за НРМ във варианта му преди и след април 2020 г.

(518) Разследването също така показа, че формулата за цените от април 2020 г. е коригирана с „1 % съдържание на влага“. IRNC заяви, че правителствената формула се отнася за суха никелова руда и тъй като никеловата руда се продава в мокра форма, тази формула трябва да бъде съответно коригирана. Ако това е така, тогава това противоречи на твърдението на ПИД, че НРМ е използвана в миналото само за изчисляване на лицензионните възнаграждения. В действителност разследването показа, че покупната цена на IRNC и свързаните с нея дружества през разследвания период е била много сходна с цената на правителството. Освен това няма ценова разлика между покупките на никелова руда от свързани доставчици в сравнение с тези от несвързани доставчици. Накрая, сделките за продажба през разследвания период на единственото дружество за добив на никел, което предостави такава информация в рамките на разследването, показаха, че много сходна цена е била начислена на всички клиенти за един и същ вид никелова руда. Това показва, че определената от правителството цена за никеловата руда е била спазвана на практика.

(519) Въз основа на всички горепосочени доказателства Комисията стигна до заключението, че ПИД се намесва на пазара на никелова руда чрез специално регулиране на цената на сделките за никелова руда между миннодобивните дружества и топилните предприятия. Следователно тази цена не е пазарна цена, а цена, определена от правителството с оглед на неговите конкретни цели на политиката. Само тази причина е достатъчна Комисията да счете, че цените на никеловата руда в Индонезия са изкривени и не могат да бъдат използвани като референтна стойност за определяне на ползите.

(520) Освен правителственото регулиране на цените на никеловата руда обаче има и други пазарни изкривявания от страна на ПИД, които засягат конкретно цените на никеловата руда в Индонезия, което потвърждава, че тези цени не могат да служат за референтна стойност. По-специално наложеното от правителството задължение на топилните предприятия да преработват никелова руда на национално равнище, заедно със специфичните производствени цели,

([112]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued

води до свръхпредлагане на вътрешния пазар и до съответно понижаване на вътрешните цени. Ограниченията за износ също допринасят за свръхпредлагането на никелова руда на вътрешния пазар и до съответно понижаване на цените. Не може да се отрече по отношение на нито една сделка с никелова руда в Индонезия, че различните пазарни изкривявания, които засягат пряко или косвено цените, водят до изкривяване на всички цени на никеловата руда в Индонезия.

(521) В резултат на това Комисията стигна до заключението, че целият вътрешен пазар на никелова руда е засегнат от тези мерки и е било невъзможно да се установи неизкривена цена на никеловата руда на индонезийския пазар в съответствие с преобладаващите вътрешни условия. Съответно няма вътрешни цени, които биха могли да се използват като подходяща референтна стойност.

(522) Поради това Комисията трябваше да потърси подходяща външ (определена извън държавата) референтна стойност ([113]). В това отношение Комисията отбеляза, че след като индонезийският износ на никелова руда спира през 2014 г., износът на никелова руда от Филипините се развива в значителна степен, по-специално за основния потребителски пазар, а именно КНР. Никеловата латеритна руда на Филипините има същите свойства като индонезийската никелова латеритна руда. Тя се добива чрез използване на същия процес за открит добив като в Индонезия и има подобно съдържание на никел като индонезийската руда. Както филипинската, така и индонезийската руда се добиват в подобен влажен климат, така че имат относително високо и подобно съдържание на вода. Следователно, тъй като филипинската никелова руда не е засегната от правителствените мерки, нарушаващи индонезийския пазар, и тъй като преобладаващите пазарни условия в двете държави, в т.ч. качеството, наличността, възможността за пазарна реализация, транспортът и други условия за покупка или продажба, са сходни, Комисията счете филипинската и индонезийската никелова руда за сравними. Съществува и географска близост, която също допринася за сравнимостта на филипинската никелова руда с тази, която би преобладавала в Индонезия при отсъствието на изкривяващите мерки на ПИД.

(523) Поради това Комисията сметна, че в съответствие с член 6, буква г), втора алинея, подточка ii) от основния регламент експортната цена от Филипините представлява подходяща референтна стойност за оценка на това дали цените на индонезийската никелова руда са определени да бъдат по-ниски от адекватното възнаграждение. Цената, която се счита за референтна за никеловата руда във Филипините, е цената FOB на Филипините, както се съобщава от FerroAlloyNet, със съдържание на никел от 1,8 %. Тази информация е предоставена от жалбоподателя на тримесечна основа. Освен това жалбоподателят е предоставил референтни стойности (също на тримесечна основа) за продукти със съдържание на никел от 1,5 %, 1,6 %, 1,9 % и 2,0 %. Тези референтни стойности бяха използвани за установяване на други класове, закупени от групата IRNC въз основа на съдържанието на никел (1,3 %, 1,4 %, 1,7 %, 2,1 %, 2,2 %, 2,3 % и 2,4 %).

(524) Тези референтни стойности бяха сравнени с отчетените покупни цени на дружествата от групата IRNC (IRNC, GCNS, ITSS, SMI и TSI) през РП по отношение на съдържанието на никел и за съответното тримесечие. Разликите, получени от това сравнение, бяха изчислени за всяко дружество в групата в IDR. От горните съображения следва, че индонезийските цени на никеловата руда на вътрешния пазар са били постоянно по-ниски от референтната цена аналог (цените франко борд Филипините). Така Комисията стигна до заключението, че мерките на ПИД задължават дружествата за добив на никелова руда да действат като публични органи и/или като упълномощени от ПИД, или на които ПИД е възложило да предоставят никел срещу по-ниско от адекватното възнаграждение на индонезийската промишленост за производство на неръждаема стомана.

(525) Поради това Комисията сравни действителната вътрешна покупна цена на никеловата руда за оказалите съдействие производители с неизкривената референтна цена във Филипините.

(526) В коментарите по окончателното разгласяване ПИД и групата IRNC изразиха несъгласие по отношение на референтнната стойност на никеловата руда, основана на никеловата руда от Филипините, защото: i) филипинският латерит има свойствата на никелова руда Ni <1,5 % (лимонит), докато индонезийската никеловата латеритна руда има свойствата на никелова руда Ni >1,5 %, ii) количеството на произведената в Индонезия никелова латеритна руда е два пъти по-голямо от производството във Филипините и iii) себестойността/производството на тон никел в Индонезия е по-ниска от тази на Филипините, тъй като средната дебелина на никелоносния латерит е 30 m в Индонезия, докато във Филипините дебелината е само 20 m, а находището на никел в Индонезия е с 1,8 % съдържание на никел, докато във Филипините е с 1,6 % съдържание на никел. Освен това както ПИД, така и IRNC заявиха, че индонезийската забрана за износ, макар и да е потиснала вътрешната цена, е довела до повишаване на цените на никеловата руда от Филипините. Според ПИД правилната референтна стойност следва да бъде

([113]) Доклад на Апелативния орган, *United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India („Съединени щати — Изравнителни мерки върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от въглеродна стомана от Индия“)*, WT/DS436/AB/R, приет на 19 декември 2014 г., точка 4.158.

действителната цена за производството на никеловата руда на IRNC, установена в антидъмпинговото разследване на вноса на някои горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана ([114]), или според групата IRNC — действителните производствени разходи, действителните ПОАР и подходяща печалба на разследваните индонезийски производители на никелова руда.

(527) Жалбоподателят отговори, че според него никеловата руда от Филипините остава най-подходящата референтна стойност за индонезийската никелова руда. Жалбоподателят добави, че ако Комисията прецени, че филипинската никелова руда не представлява подходяща референтна стойност, той подкрепя позоваването на международната цена на никела на ЛБМ като единствен съществуващ алтернативна референтна стойност. Жалбоподателят припомни, че публикуваната индонезийска цена HMA за никела, използвана за определяне на вътрешната продажна цена на никеловата руда (HPM), също се основава на ЛБМ. Тъй като ЛБМ се отнася до сухи метрични тонове, според жалбоподателя тя трябва да се коригира за съдържанието на влага. Жалбоподателят поясни, че това би било консервативен подход, тъй като не се отчита съдържанието на желязото в никеловата руда.

(528) IRNC предостави писмена дуплика на отговора на EUROFER относно използването на ЛБМ като алтернативна референтна стойност. Групата IRNC подчерта първо, че никелът, за който се отнася ЛБМ, и никеловата руда са различни продукти. Според групата IRNC различните тенденции в данните за цената за никела на база ЛБМ, която намаляваше, и за никеловата руда от Филипините, която се увеличаваше, биха поставили под съмнение използването им, тъй като търсенето и предлагането на никел и никелова руда би било различно. Второ, групата IRNC твърди, че чрез формулата, предложена от EUROFER, се завишава цената на никеловата руда, защото: i) не цялото съдържание на никел, съдържащо се в никеловата руда, може да бъде извлечено от никеловата руда и допълнително преработено в чист никел, а трябва да се вземе предвид съотношението на добив на никел от никелова руда; ii) цената на чистия никел отразява всички разходи и разходите, които са необходими за предлагането на чист никел на пазара (например цена на никеловата руда, разходи за енергия, разходи за амортизация на машини, разходи за труд, транспортни разходи, ПОАР и печалби на производители и търговци и т.н.). Групата IRNC стигна до заключението, че според нея формулата, основана на ЛБМ, завишава референтната стойност и че правилната референтна стойност би се основавала на действителните производствени разходи, действителните ПОАР и подходяща печалба на разследваните индонезийски производители на никелова руда.

(529) Комисията разгледа внимателно аргументите, изтъкнати от страните. Започвайки с искането на ПИД и групата IRNC за използване на вътрешна референтна стойност, която се основава на производствените разходи, на ПОАР и на подходящ марж на печалбата на индонезийските производители на никелова руда, Комисията заключи, че това не би било осъществимо и във всеки случай не би било в съответствие със съответното законодателство. Поради липсата на съдействие от страна на производителите на никелова руда Комисията не разполагаше с налични данни в досието за вътрешните производствени разходи и ПОАР на индонезийските производители на никелова руда, нито с информация за подходящ марж на печалба в Индонезия. Поради това не би било възможно референтнната стойност да се формира така, както е поискано от тези страни. Във всеки случай Комисията отбеляза, че с оглед на широко разпространените вътрешни изкривявания на индонезийския пазар на никелова руда, както е описано подробно в раздел 4.4.3.2.2, Комисията стига до заключението в съображение 521, че не може да намери подходяща вътрешна референтна стойност и затова е трябвало да прибегне до референтна стойност извън държавата. Поради това тази вътрешна алтернативна референтна стойност беше отхвърлен.

(530) След това Комисията разгледа внимателно аргументите относно формулата, която се основава на цените на никела на ЛБМ. В началото Комисията счете, че ЛБМ е сред най-големите финансови пазари за неблагородни метали в света. По отношение на цената на никела Комисията отбеляза, че цената на ЛБМ се основава на действителни сделки и че условията ѝ са добре съгласувани с условията на индонезийския пазар. По-важното е, че Комисията смята за убедителен аргумента, че цената на никела на ЛБМ е отправната точка на методологията, използвана от самото ПИД за определяне на вътрешната референтна цена на никеловата руда, тъй като това би представлявало по-тясна връзка с пазара и положението в Индонезия. Следователно цените на никела на ЛБМ представляват подходяща основа за изчисляване на никеловата руда в Индонезия. В същото време Комисията отбеляза, че формулата, предложена от жалбоподателя по отношение на цените на никела, ще трябва да бъде адаптирана, за да отразява някои от елементите, споменати от групата IRNC в нейното опровержение. Поради липсата на достатъчно доказателства в досието на изключително късния етап на разследването обаче беше практически невъзможно за Комисията да извърши гореспоменатата адаптация и по този начин да използва цените от ЛБМ като референтна стойност в разследването.

([114]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408 на Комисията от 6 октомври 2020 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на определени горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана, с произход от Индонезия, Китайската народна република и Тайван (ОВ L 325, 7.10.2020 г., стр. 26).

(531) С оглед на гореизложеното Комисията разгледа след това изтъкнатите от страните аргументи относно референтна стойност, основана на действителните цени на никеловата руда във Филипините на база франко борд, използвани за изчисляване на ползите. Комисията отбеляза, че ПИД и групата IRNC не са обосновали как посочените от тях елементи на различни технически характеристики и количества на продукцията между индонезийската и филипинската никелова руда са повлияли на тези филипински цени, нито са представили каквито и да било доказателства в опит да определят количествено възможни корекции, произтичащи от тези разлики, спрямо филипинските цени, използвани като референтна стойност. Аргументът, че индонезийската забрана за износ е довела до изкуствено понижение на вътрешните индонезийски цени и също така до по-високи цени във Филипините, не повлия на факта, че цените във Филипините са представлявали подходяща референтна стойност, тъй като са отразявали действителните пазарни цени на никеловата руда, произтичащи от всички съвпадащи пазарни обстоятелства, и регулаторен избор на различните държави (включително Индонезия), и по този начин не са подкопали действителната пазарна представителност на тези цени. По отношение на твърдението за различно съдържание на никел в никеловата руда във Филипините, референтната стойност, използвана от Комисията, отчита тази разлика (Комисията формира референтна стойност за всеки тип никелова руда, закупена от групата IRNC). Що се отнася до твърдението, че разходите за производство на никелова руда в Индонезия са по-ниски от тези във Филипините, както е посочено в съображение 528, индонезийските дружества за добив на никелова руда не са сътрудничили в разследването и следователно Комисията не е била в състояние да оцени тези разходи. Поради това Комисията потвърди своя избор да използва референтната стойност за Филипините като най-подходящата при тези обстоятелства, като взе предвид също така значителните количества, изнесени от Филипините, и факта, че основните купувачи на филипинската никелова руда са китайски производители на неръждаема стомана, които използват същата технология като групата IRNC за производство на разглеждания продукт. Поради това аргументите на ПИД и групата IRNC в това отношение бяха отхвърлени.

(532) Правителството на Индонезия заяви също така, че никеловата руда не е пряка суровина за SSCR. Точно обратното, никеловата руда е суровина за НЧ и за горещовалцовани неръждаеми продукти, които от своя страна са материали за влагане нагоре по веригата за SSCR. Според ПИД този факт трябва да се вземе предвид при изчисляването на ползата.

(533) Групата IRNC заяви, че субектът IRNC продава закупената никелова руда в рамките на групата IRNC и следователно при изчисляването на ползата не следва да се включва ползата, произтичаща от закупената от него никелова руда. Този аргумент бе повторен от групата IRNC след допълнителното окончателно разгласяване.

(534) Комисията потвърди, че е взела предвид и двата аспекта при изчисляването на размера на субсидирането на групата IRNC. Първо, за свързаните доставчици на материали за влагане ползата, установена в тези дружества, беше разпределена пропорционално на техния оборот, свързан с производителя износител. След това тази разпределена полза беше добавена към ползата на производителя износител и включена в изчисленията на субсидията на този производител. На ниво производител износител знаменателят на ползата представляваше общият оборот на дружеството. Подробната методология за изчисляване беше разкрита на групата IRNC в индивидуално разгласяване за нея, тъй като съдържаше поверителна информация.

(535) Комисията отбеляза, че крайната употреба на закупената никелова руда, независимо дали за разглеждания продукт или за продажба на свързани дружества за по-нататъшна преработка, е без значение, тъй като при изчисляването на процента на субсидията знаменателят е общият оборот на групата IRNC. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(536) Така изчисленият размер на ползата за групата IRNC е 9,64 %.

4.4.3.2.3. Специфичност

(537) Наборът от мерки на ПИД е насочен в полза на определени отрасли, по-специално на промишлеността за производство на неръждаема стомана. В действителност въпреки че изкривяванията на цената на никеловата руда са от полза също така за продуктите надолу по веригата, различни от неръждаема стомана (т.е. за производителите на електрически акумулатори за превозни средства, използващи нови енергийни източници), ползата е достъпна само за определени отрасли в Индонезия, а именно тези, които участват във веригата за създаване на стойност по отношение на никела. Поради това мерките на ПИД са специфични съгласно член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент. Присъщите характеристики на никеловата руда ограничават възможното използване на субсидията до определена промишленост, но това не означава, че за да е специфична, субсидията трябва да бъде освен това ограничена само до част от тази промишленост ([115]).

([115]) Доклад на Апелативния орган, DS 436, точка 4.398.

(538) В коментарите си относно окончателното разгласяване ПИД заяви, че няма специфичност в политиките за никеловата руда, тъй като те не се отнасят само за сектора на неръждаемата стомана, а за различна гама от продукти.

(539) Комисията отхвърли това твърдение. В действителност политиките на ПИД за никеловата руда винаги разглеждат никеловата руда като суровина за сектора на неръждаемата стомана. Всъщност документите в досието на разследването показват, че никеловата руда, използвана за производството на неръждаема стомана, трябва да има съдържание на никел > 1,7 %. Точно обратното, никеловата руда с < 1,7 % намира различни приложения, например в акумулатори за електрически превозни средства. Доказателство за това е фактът, че от НП 1/2017 и до Наредба на МЕМР 11/2019 забраната за износ се отнася само за никеловата руда с > 1,7 %, т.е. само никеловата руда, използвана в сектора за производство на неръждаема стомана. Поради това твърдението беше отхвърлено.

4.4.3.3. Заключения

(540) Чрез специфичен набор от мерки ПИД, чрез миннодобивните дружества, които действат като публични органи или които са упълномощени/на които е възложено от ПИД, предоставят никелова руда на промишлеността за производство на неръждаема стомана срещу по-ниско от адекватното възнаграждение. Това предоставяне на стоки представлява финансова полза за получателя и е специфично и поради това подлежи на изравнителни мерки.

(541) Нямаше достатъчно доказателства, за да се установи до каква степен Jindal Stainless Indonesia може да се възползва от тази схема, тъй като Jindal Stainless Indonesia не е вертикално интегрирано и започва производствения си процес на равнището на горещо валцованите рулони.

(542) Размерът на субсидията, установен за предоставянето на никелова руда срещу по-ниско от адекватното възнаграждение през разследвания период за групата IRNC, е:

Дружество	Общ размер на субсидията
Групата IRNC	9,64 %

4.5. **Сътрудничество между Индонезия и Китай и Morowali Industrial Park**

4.5.1. *Въведение и фактически контекст*

(543) Жалбоподателят заяви, че като част от плана на ПИД за развитие на промишлеността за производство на неръждаема стомана то е разчитало на финансова подкрепа, предоставяна от ПКНР. Тази подкрепа е конкретно свързана с развитието на парка Morowali, който по същество се управлява от китайски дружества, по-специално Shanghai Decent Investment (група), холдинговата компания на групата Tsingshan. Според жалбата ПИД не само активно е търсило, признало и приело като свое собствено китайското финансиране, но е упражнило също така предполагаем натиск върху ПКНР да подкрепя китайски дружества, които преди това са разтопявали никеловата руда, внесена от Индонезия, в НЧ в Китай, за да преместят топилните си дейности в Индонезия.

(544) Историческите и фактическите предпоставки за много тясното сътрудничество между Индонезия и Китай за развитие на напълно интегрирана промишленост за производство на неръждаема стомана надолу по веригата, която да разчита на запасите от никелова руда в Индонезия, както и на финансите и ноу-хауто, внесени от Китай, са представени в раздел 4.3. Както бе обяснено, Индонезия има значителни запаси от никелова руда и е един от най-големите участници на този пазар в световен мащаб. От 2005 г. насам добивът на никелова руда, както и износът са се увеличили значително (вж. таблици 1 и 2). Таблиците показват също така, че Китай постепенно се е превръщал в преобладаващо най-голямата дестинация за износ на никелова руда, с оглед на факта, че индонезийската руда е най-подходяща за производството на неръждаема стомана. Правителството на Индонезия е било загрижено, че запасите му от никелова руда ще бъдат изчерпани от износа, тъй като няма достатъчно вътрешен капацитет за допълнителна обработка на рудата и по този начин страната няма да получи достатъчно ползи от тях.

(545) Чрез новия Закон за минното дело от 2009 г. ПИД решава да увеличи вътрешната добавена стойност чрез насърчаване на вътрешната преработка на полезни изкопаеми, включително на никелова руда, главно чрез налагане на задължение за вътрешна преработка (вж. съображения 401—404). То решава също така да въведе ограничения за износ след гратисен период от 5 години, за да се гарантира изграждането на достатъчен вътрешен капацитет за усвояване на произведената никелова руда, както и за да се гарантира, че миннодобивните дружества ще я предоставят срещу по-ниско от адекватното възнаграждение (вж. предишния раздел).

(546) В този контекст ПИД започва разговори с потенциално заинтересовани трети държави с местна промишленост за производство на неръждаема стомана. Например ПИД се стреми да убеди Япония и нейната промишленост за преработка на никелова руда да инвестира в Индонезия. Японското правителство обаче е против планираните индонезийски ограничения за износ, тъй като ги смята за несъвместими с правилата на СТО, и заплашва да започне дело срещу Индонезия пред СТО ([116]).

(547) Правителството на Индонезия постига успех, когато се обръща към китайското правителство. В резултат на двустранното сътрудничество, одобрено в споразуменията през 2011 г. и 2013 г., а след това допълнително засилено, китайците започват изграждането и развиването на топилни предприятия в Индонезия. Износът за Китай достига своя връх от 58 милиона тона през 2013 г., докато вътрешният капацитет в Индонезия нараства постепенно от 7,81 милиона тона през 2014 г., когато влизат в сила задължението за вътрешна преработка и ограниченията за износ, до 61 милиона тона през 2019 г. (вж. таблица 3).

4.5.1.1. Правно основание

(548) Съответните двустранни споразумения, подписани през годините между ПИД и ПКНР, и направени съвместни изявления, включват:

— Съвместна декларация между Индонезия за стратегическо партньорство, подписана в Джакарта на 25 април 2005 г.;

— План за действие за прилагане на Съвместната декларация за стратегическо партньорство между ПИД и ПКНР, подписан в Джакарта на 21 януари 2010 г.

— Споразумение между ПИД и ПКНР за разширяване и задълбочаване на двустранното икономическо и търговско сътрудничество, подписано в Джакарта на 29 април 2011 г.;

— Съвместно комюнике между ПИД и ПКНР относно по-нататъшно укрепване на стратегическото партньорство между Китай и Индонезия, обявено в Джакарта на 29 април 2011 г.;

— Протокол за изменение на Меморандума за разбирателство между Министерството на морското дело и рибарството на Индонезия и Държавната океанска администрация на КНР относно морското сътрудничество, подписан в Джакарта на 29 април 2011 г.;

— Съвместно изявление, приканващо китайските предприятия да увеличат инвестициите си в Индонезия, направено в Пекин на 25 март 2012 г.;

— Петгодишна програма за развитие на икономическото и търговско сътрудничество между Индонезия и Китай, подписана в Джакарта на 2 октомври 2013 г.;

— Споразумение между ПИД и ПКНР относно интегрираните индустриални паркове, подписано в Джакарта на 2 октомври 2013 г.;

— Съвместно изявление за укрепване на всеобхватното стратегическо партньорство между КНР и Индонезия, направено в Пекин на 26 март 2015 г.;

— План за действие за прилагане на всеобхватното стратегическо партньорство между ПИД и ПКНР (2017—2021 г.), подписан в Пекин на 14 май 2017 г.;

— Меморандум за разбирателство относно насърчаването на сътрудничеството за развитието на регионални всеобхватни икономически коридори между координиращото Министерство по морските въпроси на Индонезия и Националната комисия за развитие и реформи на КНР, подписан в Богор на 7 май 2018 г.; както и

— Меморандум за разбирателство относно създаването на съвместен ръководен комитет за развитието на регионални всеобхватни икономически коридори между Координиращото министерство по морските въпроси на Индонезия и Националната комисия за развитие и реформи на КНР, подписан в Пекин на 23 октомври 2018 г.

(549) Освен това ПИД е приело национални законодателни актове за прилагането на гореспоменатите двустранни споразумения или свързани с тях актове:

— Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г. („MP3EI“), публикуван през май 2011 г.; както и

— Постановление на Министерството на промишлеността на Индонезия № 432/M-IND/Kep/7/2014 относно екипа за сътрудничество или относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални зони от 22 юли 2014 г.

([116]) https://kemenperin.go.id/artikel/3594/Let-Japan-Process-Nickel-in-Indonesia:-Industri-minister

4.5.2. *Частична липса на съдействие и използване на наличните факти във връзка с подкрепата в Morowali Park*

4.5.2.1. Прилагане на разпоредбите на член 28, параграф 1 от основния регламент във връзка с ПИД

(550) Комисията поиска от ПИД да предостави определена информация относно рамката за двустранно сътрудничество, установена от ПИД и ПКНР, и по-специално условията, при които първоначално е създаден Morowali Park, и дали и до каква степен Morowali Park и предоставената финансова помощ от ПКНР са част от двустранното сътрудничество между съответните правителства на Индонезия и Китай.

(551) Комисията поиска изрично от ПИД да предостави документ, подписан на 3 октомври 2013 г. от Xiang Guanda of Shanghai Decent Investment and Halim Mina от групата Bintang Delapan в присъствието на китайския и индонезийския президент. Правителството на Индонезия не предостави този документ, който според информацията, с която разполага Комисията, съдържа споразумението за съвместно създаване на IMIP и последващо развитие на Morowali Industrial Park ([117]). Освен това по време на КПР на ПИД то потвърди наличието на това споразумение, но ПИД заяви, че не разполага с него.

(552) Както е обяснено в съображение 573, Комисията поиска от ПИД да ѝ предостави списъка с приоритетни проекти, които са избрани за осъществяване в съответствие с разпоредбите на индонезийско-китайската програма. Вместо това ПИД предостави различен списък с проекти, т.е. списъка с проекти за сътрудничество между Индонезия и Китай в рамките на икономическия диалог на високо равнище (HLED).

(553) Освен това, както е обяснено в съображения 639 и сл., Комисията поиска от ПИД да ѝ предостави документация, свързана с изпълнението на предвидените споразумения и механизмите за консултация, въведени от ПКНР и ПИД в това отношение. Правителството на Индонезия обаче отговори, че екипът за КІТ Индонезия, създаден във връзка с това, не е създал съществени политики и отказа да предостави каквато и да било документация по този въпрос.

(554) С оглед на това Комисията уведоми ПИД, че при проучването относно наличието и степента на твърдяното субсидиране на дружества, установени в Morowali Industrial Park, може да се наложи да използва наличните факти в съответствие с член 28, параграф 1 от основния регламент.

(555) Поради липсата на поисканата информация Комисията счете, че не ѝ е била предоставена информация от основно значение за този аспект на разследването. Поради това по отношение на тези въпроси Комисията приложи член 28 от основния регламент и се позова на наличните факти.

4.5.2.2. Прилагане на разпоредбите на член 28, параграф 1 от основния регламент по отношение на ПКНР

(556) Както бе напомнено по-горе в съображение 15, в известието за започване Комисията прикани ПКНР да стане заинтересована страна в деня на публикуването му, изпрати на ПКНР известието за започване, като изрично обърна внимание на поканата. С електронно писмо от 19 февруари 2021 г. ПКНР потвърди, че се е регистрирало като заинтересована страна.

(557) Комисията изпрати искане за информация до ПКНР, за да събере информация относно прегледа на финансовия сектор в Китай, информация, свързана с Китайската банкова и регулаторна комисия, както и информация за финансова подкрепа, експортни гаранции и застраховане в контекста на Morowali Park и зони за отвъдморска търговия и сътрудничество. Правителството на Индонезия обаче отказа да предостави тази информация

([117]) Годишен доклад на IMIP за 2017 г.;
https://www.business.hsbc.com.cn/en-gb/belt-and-road/story-5;
www.etsingshan.com/Art/Art_38/Art_38_69.aspx;
https://www.dsppatech.com/dsppa-pa-system-applied-in-indonesia-morowali-industrial-park.html

(558) Поради това Комисията уведоми ПКНР, че може да се наложи да прибегне до използването на налични факти в съответствие с член 28, параграф 1 от основния регламент във връзка с въпросната схема за субсидиране. Не бяха получени коментари от ПКНР.

(559) Поради липсата на поисканата информация Комисията счете, че не ѝ е била предоставена информация, която е необходима и е от основно значение за този аспект на разследването. Поради това по отношение на тези въпроси Комисията приложи член 28 от основния регламент и се позова на наличните факти.

4.5.3. *Правни и политически документи на рамката за двустранно сътрудничество между ПИД и ПКНР*

(560) Инициираното от ПИД сътрудничество с ПКНР относно преференциалното третиране за създаване и насърчаване на създаването и развитието на индонезийската промишленост за производство на неръждаема стомана може да се проследи до началото на 2000 г. То включва редица двустранни документи за установяване на правната и политическата рамка, довели до приемането на няколко специфични политики за подпомагане и преференциални програми, представляващи подлежащи на изравняване субсидии, обхванати от настоящото разследване.

(561) Тези документи показват, че през годините двете държави са изградили рамка за сътрудничество въз основа на редица двустранни правни и политически документи, за да засилят постепенно сътрудничеството си. Те съдържат всички условия за сътрудничество и основната цел за създаване и развитие на местна промишленост за производство на неръждаема стомана в Индонезия чрез редица различни преференциални мерки и политики, приложими за китайско-индонезийски субекти, насърчавани и подкрепяни от съответните правителства за осъществяване на това сътрудничество.

(562) Сътрудничеството между ПИД и ПКНР в миннодобивния и металургичния сектор започва през 2005 г. с подписването на Съвместна декларация между Индонезия и Китай за стратегическо партньорство, в която се посочва, че двете страни ще „подобрят инвестиционното сътрудничество чрез увеличаване на взаимното разбирателство и създаване на мрежа между инвестиционните органи, включително с частния сектор, както и чрез създаване на по-благоприятен еко-социално-политически и правен климат за потока от инвестиции“. Още тогава ПКНР иска уверение от ПИД за гарантиране на интересите на чуждестранните инвеститори за получаване на печалба ([118]). Освен това тогава се заявява, че през последните десет години на икономическо развитие китайското правителство винаги е гарантирало, че всяка инвестиция в Китай е печеливша. Това сътрудничество е в съответствие с китайската политика на излизане на чуждестранни пазари, която започва през 1999 г. и благоприятства установяването в чужбина, износа и интернационализацията на китайските дружества.

(563) През януари 2010 г. в изпълнение на Съвместната декларация от 2005 г. Индонезия и Китай подписват документа „Индонезийско-китайски план за действие“ („План за действие 2010 г.“) за продължаване на своето стратегическо партньорство. Този документ съдържа план за насърчаване на китайските инвестиции в основани на ресурси отрасли в Индонезия, включително минното дело ([119]). В раздел 3.2 относно „Търговско сътрудничество“, член 3.2.14 се позовава на „формулиране и изпълнение на петгодишния план за икономическото и търговско сътрудничество между Китай и Индонезия“, който наистина е подписан скоро след това (вж. по-долу). Главата „Инвестиционно сътрудничество“ предвижда насърчаване на участието на частни участници (член 3.4.3) и насърчаване на „китайските инвестиции в основани на ресурси отрасли в Индонезия, като (...) минно дело и енергетика (...)“ (член 3.4.8). Документът се позовава също така на Меморандум за разбирателство между ПИД и ПКНР относно сътрудничеството в областта на инфраструктурата и природните ресурси, подписан на 25 април 2005 г.

(564) В хода на разследването се установи, че в Джакарта в края на април 2011 г. са подписани три меморандума за разбирателство и една техническа наредба от представителите на китайското и на индонезийското правителства по време на посещението на тогавашния министър-председател на Китай, г-н Wen Jiabao. Комисията отправи искане до ПИД да предостави тези три меморандума за разбирателство и техническата наредба.

(565) Правителството на Индонезия предостави три документа. Първият документ бе протокол за изменение на меморандума за разбирателство между Министерството на морското дело и рибарството на Индонезия и Държавната океанска администрация на КНР относно морското сътрудничество, подписан на 29 април 2011 г.

([118]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor
([119]) https://treaty.kemlu.go.id/apisearch/pdf?filename=CHN-2010-0093.pdf

(566) Вторият документ бе споразумение между ПИД и ПКНР за разширяване и задълбочаване на двустранното икономическо и търговско сътрудничество, подписано на 29 април 2011 г. Съгласно това споразумение „*две правителства се споразумяха да насърчават предприятията*“ да осъществяват икономическо сътрудничество под различни форми в няколко области, като стоманодобивната промишленост, индустриалния парк и зоната за експортна обработка.

(567) Третият документ бе съвместно комюнике между ПИД и ПКНР относно по-нататъшното укрепване на стратегическото партньорство между Китай и Индонезия, подписано на 29 април 2011 г. Съгласно това комюнике „Двете страни изразиха задоволство от плана за действие за прилагане на съвместната декларация за стратегическо партньорство между ПКНР и ПИД, подписана на 21 януари 2010 г., и се споразумяха да предприемат конкретни мерки за прилагане на плана за действие и насърчаване на прагматичното сътрудничество в различни области между двете държави“. Освен това „Китайската страна се надява също така да засили сътрудничеството с индонезийската страна за развитието на зоната за икономическо и търговско сътрудничество“.

(568) На 25 март 2012 г. ПИД и ПКНР се договарят в съвместно изявление, направено в Пекин в края на официалното посещение на индонезийския президент Yudhoyono, да изготвят двустранно споразумение за икономическо и търговско сътрудничество между Индонезия и Китай в съответствие със специфичните преференциални политики в 12-ия петгодишен план на ПКНР и MP3EI на ПИД ([120]). Освен това ПИД насърчава китайските предприятия да участват в повишаването на промишления капацитет на Индонезия и обещава да „ *да* продължи да създава благоприятна инвестиционна атмосфера за чуждестранни инвеститори, включително тези от Китай“. По-конкретно, ПИД очаква китайските предприятия да „инвестират повече в миннодобивния отрасъл на Индонезия“ и „информира Китай за усилията си да подобри управлението на своите минни ресурси“. Накрая и двете страни се споразумяват да „увеличат усилията за по-нататъшно укрепване и разширяване на сътрудничеството в […] минното дело“. Това изявление показва стремежа на двете страни да прилагат своите съответни вътрешни преференциални политики, по-специално с цел укрепване на промишления капацитет на Индонезия надолу по веригата чрез включване и предоставяне на актуална информация на Китай относно развитието на политиката за суровините.

(569) По отношение на Индонезия в MP3EI се признава, че промишлеността трябва да бъде развита допълнително в Индонезия и определя Сулавеси като зона за развитие на промишлеността. За да подкрепи развитието на стоманодобивната промишленост, ПИД предвижда, наред с други действия, регулаторни промени за улесняване на доставката на суровини, изграждане на национални бизнес партньорства нагоре и надолу по веригата, основано на клъстери развитие на стоманодобивната промишленост надолу по веригата и отдаване на предимство на интегрирането на топенето на стомана и производството на неръждаема стомана ([121]). В допълнение то се насочва към природните ресурси, и по-специално към минното дело и никела, с цел увеличаване на промишлената преработка в Индонезия, за да се постигне по-висока добавена стойност. По отношение на никела акцентът се поставя върху укрепването на отраслите надолу по веригата, свързани с никела, чрез улесняването на силни партньорства между отраслите нагоре и надолу по веригата ([122]).

(570) По отношение на КНР в 12-ия петгодишен план за национално икономическо и социално развитие, който е в сила към момента на създаването на IMIP, се подчертава стратегическата визия на ПКНР за подобряване и насърчаване на ключови отрасли. В него се посочва, че ПКНР изготвя политики за подкрепа на техническия напредък на предприятията с цел да се подобри конкурентоспособността им на пазара. При предишните разследвания се установи, че стоманодобивната промишленост заема видно място сред тези ключови отрасли ([123]). Освен това ПКНР публикува специален план за стоманодобивната промишленост, т.е. 12-ия петгодишен план за стоманодобивната промишленост („12-ият петгодишен план за стоманодобивната промишленост“), който също е в сила към момента на създаването на IMIP. В 12-ия петгодишен план за стоманодобивната промишленост се посочва, че стоманодобивната промишленост е важен основен отрасъл на националната икономика, и се подчертава значението на „укрепването на връзката между фискалните, финансовите, търговските политики, политиките за земята, енергоспестяването, опазването на околната среда, безопасността и други политики с политиката за стоманодобивната промишленост“. При предишните разследвания се установи, че тези планове са правно обвързващи ([124]) и разкриват водещата роля на

([120]) https://tingroom.com/print_173679.html

([121]) Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г., стр. 65—68.

([122]) Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г.

([123]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/969 на Комисията от 8 юни 2017 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от желязо, от нелегирани стомани или от други легирани стомани с произход от Китайската народна република и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/649 на Комисията за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от желязо, от нелегирани стомани или от други легирани стомани с произход от Китайската народна република (ОВ L 146, 9.6.2017 г., стр. 17), съображения 49 и сл.

([124]) *Пак там*, съображение 55.

ПКНР чрез държавните предприятия в стоманодобивния сектор ([125]). Водещата роля на ПКНР в стоманодобивния сектор и произтичащите от това значителни изкривявания на пазара се потвърждават допълнително от работния документ на службите на Комисията относно значителни изкривявания в икономиката на КНР за целите на разследването на търговската защита, в който се посочва, че „[с] високата степен на държавна намеса в стоманодобивната промишленост и с високия дял на държавните предприятия в сектора дори частните производители на стомана са възпрепятствани да работят при пазарни условия“ и признават „значителната държавна собственост, държавен контрол и/или държавна намеса по отношение на предполагаемо частните стоманодобивни дружества“ ([126]).

(571) На 2 октомври 2013 г. министърът по икономическите въпроси на Индонезия и министърът на търговията на Китай подписаха в Джакарта „Индонезийско-китайска петгодишна програма за развитие на икономическото и търговското сътрудничество“ („Индонезийско-китайската програма“). Индонезийско-китайската програма предвижда „насърчаване на търговските инвестиции между двете държави и ускоряване на изпълнението на общи приоритетни проекти“ ([127]), които е трябвало да бъдат конкретният израз на програмата.

(572) В глава III от Индонезийско-китайската програма ПИД и ПКНР пояснявят, че програмата се материализира чрез приоритетни проекти, чийто принцип на „подбор следва да отговаря на стратегическите интереси и нуждите на социално-икономическото развитие на двете държави, да е в съответствие със средносрочното и дългосрочното планиране на икономическото развитие на двете държави и да отговаря на плановете за развитие на участващи предприятия“.

(573) Комисията поиска от ПИД да предостави списък с приоритетни проекти, избрани за изпълнение съгласно разпоредбите на Индонезийско-китайската програма. Вместо това обаче ПИД предостави различен списък с проекти, т.е. списъка с проекти за сътрудничество между Индонезия и Китай в рамките на икономическия диалог на високо равнище (HLED). Въз основа на прилагането на член 28, параграф 1 поради отказа за сътрудничество в това отношение Комисията заключи, че проектът Morowali също е включен в този списък с приоритетни проекти в рамките на двустранното сътрудничество. Наистина това е важен проект, в който присъствието на китайски дружества е значително.

(574) В Индонезийско-китайската програма се потвърждава също така изявлението от 2012 г., че една от основните цели на сътрудничеството е прилагането на преференциални политики за стоманодобивния сектор в глава I, точка 1.2.3, като се посочва, че една от всеобхватните цели на двустранното сътрудничество е „да се насърчат конкурентоспособни и уважавани китайски предприятия и финансови институции да участват в развитието на шест икономически коридора в Индонезия и в проекта, посочен в MP3EI на ПИД, както и да се насърчат конкурентоспособни и уважавани индонезийски предприятия в разработването на 12-ия петгодишен план на ПКНР“ ([128]).

(575) Индонезийско-китайската програма показва, че и двете правителства са определили ключовите области ([129]) на сътрудничество, които, наред с другото, включват минно дело, металургична промишленост и индустриални паркове (включително специални икономически зони). В действията, посветени на минното дело, в раздел 2.4.2 ПИД и ПКНР изрично се споразумяват за „Сътрудничество в проучването, рафинирането и преработката на минерални ресурси, включително …никел...“, „Ускоряване и улесняване на двустранното сътрудничество по линия на миннодобивните и металургичните проекти“, „Насърчаване на развитието на минералните ресурси чрез изграждане на специални индустриални паркове и зони в шестте икономически коридора...“, „Сътрудничество в разработването на минерални ресурси в Индонезия“.

([125]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/688 на Комисията от 2 май 2019 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на някои стоманени продукти с органично покритие с произход от Китайската народна република вследствие на преглед с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 18 от Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 116, 3.5.2019 г.), съображения 37 и 70.

([126]) Работен документ на службите на Комисията относно значителните нарушения в икономиката на Китайската народна република за целите на разследванията за търговска защита, SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017 г., стр. 360. За по-обща информация относно стоманодобивния сектор в КНР, вж. глава 14 — Стоманодобивен сектор, стр. 346—376 от същия документ.

([127]) „Индонезийско-китайска петгодишна програма за развитие на икономическото и търговското сътрудничество“ (глави I и III).

([128]) „Индонезийско-китайска петгодишна програма за развитие на икономическото и търговското сътрудничество“ (глава I, т. 1.2.3).

([129]) „Индонезийско-китайска петгодишна програма за развитие на икономическото и търговското сътрудничество“ (глава II).

(576) В раздел 2.7.8 от Индонезийско-китайската програма, насочен към металургичната промишленост, ПИД и ПКНР изрично се споразумяват за „Насърчаване на китайските металургични производители да правят преки инвестиции в Индонезия, да използват природните ресурси на Индонезия и да инвестират под формата на интегрирани металургични индустриални паркове с цел подпомагане на подобряването на веригата на металургичната промишленост и с цел увеличаване на добавената стойност на минералните проекти“ ([130]). В програмата също така се потвърждава, че китайските металургични производители се насърчават да създават съвместни предприятия с индонезийски дружества. В раздел 2.9 относно индустриалните паркове (включително специалните икономически зони) ПИД и ПКНР се споразумяват за насърчаване на индустриалните паркове, „насърчаване на китайските предприятия да инвестират в индустриални паркове в Индонезия...“, “...улесняване и предоставяне на политическа подкрепа при развитието на индустриални паркове“. По този начин ПИД активно търси и приема политическата подкрепа, предоставена от ПКНР по конкретни проекти, като индустриалния парк в Morowali.

(577) На 27 март 2015 г. двете правителства публикуват „Съвместно изявление за укрепване на всеобхватното стратегическо партньорство между КНР и Индонезия“ ([131]). В това изявление „…Двете страни се ангажираха активно да прилагат индонезийско-китайския петгодишен план за развитие на икономическото и търговското сътрудничество и да финализират списъка с приоритетни проекти на ранен етап с оглед…“. По същия начин и двете правителства „… застъпиха мнението, че инициативата за морския път на коприната от 21-ви век, предложена от президента Xi Jinping, и стратегията на глобалната морска опорна точка, инициирана от президента Joko Widodo, силно се допълват една друга“. По същия начин и двете правителства „…обещаха да ускорят изграждането на интегрирани индустриални паркове между Китай и Индонезия и да създадат възможно най-скоро междуправителствения координационен комитет.“ Индонезийската страна „…. ще въведе преференциални политики за индустриалните паркове, за да осигури защита и улеснение за повече китайски предприятия да влязат в парка в съответствие с индонезийските закони и разпоредби, така че да се ускори развитието на индустриалните паркове.“, а Китай се ангажира „...да продължи да предоставя финансова подкрепа за изграждането на инфраструктура в Индонезия и големи проекти чрез двустранни и многостранни финансови канали.“

(578) На 7 май 2018 г. ПИД и ПКНР подписват меморандум за разбирателство „за насърчаване на сътрудничеството за развитието на регионални всеобхватни икономически коридори“, в който и двете страни се съгласяват да започнат сътрудничество за развитие на inter alia Северно Сулавеси. В този меморандум двете страни се споразумяват да „мобилизират и координират съответните правителствени агенции, квалифицираните предприятия и институции за участие във формулирането на плана за развитие на тези коридори.“

(579) На 23 октомври 2018 г. ПИД и ПКНР подписват Меморандум за разбирателство „за създаване на съвместен управителен комитет за развитието на регионални всеобхватни икономически коридори“. В този меморандум се създава новата организационна структура на сътрудничеството: съвместен секретариат, съвместни работни групи, работни механизми, управителен комитет и др. Тази структура показва още веднъж, че рамката за двустранното сътрудничество се прилага съвместно чрез специални съвместни административни органи.

(580) Горните двустранни споразумения и документи показват, че двустранното сътрудничество е определено в споразумения, в които се уточняват условията и участието на всяко правителство. Подробностите за финансирането, управлението чрез IMIP и другите двустранни административни механизми ще бъдат описани в следващите раздели. Разгледаните в този раздел документи обаче потвърждават, че двете правителства са сключили специални споразумения за прилагане на своите преференциални политики в полза на конкретните отрасли и проекти, обхванати от това сътрудничество. Те показват, че политиките за облагодетелстване на развитието на отрасъла за преработка на никелова руда и на отрасъла за производство на неръждаема стомана надолу по веригата в Индонезия чрез стимулиране на китайските инвестиции чрез китайска преференциална подкрепа са включени изрично. Групата IRNC е недвусмислен бенефициер на тези политики, договорени в рамките на двустранното сътрудничество.

(581) Горните споразумения и документи показват рамката на сътрудничеството между Индонезия и Китай и развитието и постоянното задълбочаване на това сътрудничество през годините. Това задълбочаващо се сътрудничество позволява на китайските инвестиции и дружества да се възползват от суровините и географското местоположение на Индонезия. Китайската страна осигурява финансиране за инвестиции в избраните „коридори“ в рамките на инициативата „Един пояс, един път“ (ЕПЕП), докато индонезийската страна активно поддържа благоприятна законодателна, стратегическа и политическа рамка, за да насърчи изпълнението на проектите в определени части на

([130]) „Индонезийско-китайска петгодишна програма за развитие на икономическото и търговското сътрудничество“ (глава II, т. 2.7.8.).
([131]) https://www.mfa.gov.cn/ce/cebe//eng/mhs/t1249201.htm

собствената си територия. Създаването на Morowali Park в провинция Сулавеси и установяването на основния производител износител, напълно интегриран в него, се осъществява в тази рамка и контекст, както е обяснено по-подробно в следващите раздели.

4.5.4. *Преференциална финансова подкрепа в контекста на двустранното сътрудничество*

(582) Един от стълбовете на двустранното сътрудничество в промишлеността за производство на неръждаема стомана е китайската страна да предостави преференциална финансова подкрепа на китайски дружества за развитие на промишлеността за производство на неръждаема стомана в Индонезия. Това е условие, наложено от Индонезия, за да се осигури достъп на китайските дружества до големите им запаси от никелова руда, която е подходяща за техния производствен процес.

(583) Както се вижда от гореизложеното, още през 2005 г. в контекста на Съвместната декларация между Индонезия и Китай за стратегическо партньорство китайското правителство подчертава необходимостта от защита на интересите на инвеститорите за постигане на печалба и показва, че през предходните години китайското правителство винаги е гарантирало постигането на тази цел. Това са годините, в които китайската политика на излизане на чуждестранни пазари се прилага успешно след въвеждането ѝ през 1999 г. с цел *inter alia* да се насърчават и стимулират китайските чуждестранни инвестиции и увеличаването на износа.

(584) В член 3.1.10 от плана за действие от 2010 г. в контекста на „финансовото сътрудничество“ се посочва, че двете страни „ще засилят редовните двустранни консултации и координация с цел ускоряване на използването и изпълнението на кредитните улеснения за купувачи при преференциален износ, заеми при благоприятни условия и други финансови схеми за подкрепа на развитието.“

(585) В пресата е съобщено ([132]), че още през 2011 г. Индустриалната и търговска банка на Китай (ICBC) и Китайската централна банка поемат ангажимент да предоставят капиталов заем в размер на 8 милиарда щатски долара на установени в Китай дружества, които искат да инвестират в Индонезия.

(586) Основният документ, с който се регламентира предоставянето на преференциално финансиране от Китай, е писменото споразумение между ПИД и ПКНР от 29 април 2011 г. за разширяване и задълбочаване на двустранното икономическо и търговско сътрудничество. В член VI недвусмислено се посочва, че „Страните се съгласяват да насърчават съответните си финансови и застрахователни институции , за да дадат приоритет на финансирането и застрахователната подкрепа за тези проекти […]“.

(587) В Индонезийско-китайската програма за икономическо и търговско сътрудничество от 2 октомври 2013 г. също изрично се посочва в глава V относно финансовите услуги, в точка 5.2.1, че „китайските финансови институции се насърчават да подкрепят финансирането на инвестиционно и проектно строителство, осъществявано от финансирани от Китай предприятия в Индонезия при спазването на вътрешните закони и разпоредби“.

(588) Както бе обяснено в предишния раздел, финансирането е предоставено в контекста на основната цел на двустранното сътрудничество, а именно „ да се насърчават конкурентоспособни и уважавани китайски предприятия и финансови институции да участват в развитието на шест икономически коридора в Индонезия и в проекта, посочен в MP3EI на ПИН[Д], както и да се насърчават конкурентоспособни и уважавани индонезийски предприятия в разработването на 12-ия петгодишен план на ПКНР“ ([133]). Позоваването на съответните вътрешни преференциални политики, включително на техния отрасъл за производство на неръждаема стомана, е обвързано с целта за предоставяне на преференциално финансиране за изпълнение на двустранното споразумение относно Morowali Industrial Park в полза на отрасъла за производство на неръждаема стомана.

(589) По време на срещата на върха Индонезия/Китай в присъствието на президентите на двете държави на 2 октомври 2013 г. акционерите учредители на IMIP, PT. Bintangdelapan Investama (BDI) и Shangai Decent Investment Group (SDI) (вж. съображения 626 и 777), подписват споразумение за инвестиции и финансиране с Фонда за инвестиционно сътрудничество между Китай и АСЕАН (CAF) за развитие на дейности в Morowali Park ([134]). Фондът за инвестиционно сътрудничество между Китай и АСЕАН (CAF) е офшорен капиталов фонд, одобрен от Държавния съвет на Китайската народна република и от Националната комисия за развитие и реформи. Създаването на фонда е спонсорирано от Банката за износ и внос на Китай (Export-Import Bank of China), заедно с други китайски и

([132]) Bisnis, „China-based lenders back investment in Indonesia“, 26 април 2011 г., https://bisnis.tempo.co/read/331438/cina-diminta-investasi-pengolahan-hasil-tambang

([133]) „Индонезийско-китайска петгодишна програма за развитие на икономическото и търговското сътрудничество“ (глава I, т. 1.2.3).

([134]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1

международни институционални инвеститори. CAF е насочено към инвестиции в секторите на инфраструктурата, енергетиката и природните ресурси в АСЕАН, заема челно място в насърчаването на „сътрудничеството Юг—Юг“ между Китай и нововъзникващите пазари и улеснява стратегията за излизане на чуждестранни пазари на китайските предприятия.

(590) Съобщава се също така, че по време на посещението на китайския президент в Индонезия през октомври 2013 г. са подписани 23 споразумения, свързани по-специално с никела. От тях цели 60 процента са влезли в сектора на преработващата промишленост с обща инвестиция от 32,8 милиарда долара (36,1 трилиона Rp) ([135]). Това допълнително показва, че ПИД е търсил директно китайското финансиране в никеловата промишленост.

(591) Съвместното изявление от март 2015 г. препотвърди ангажимента на ПКНР да „...продължи да предоставя финансова подкрепа за изграждането на инфраструктура и големи проекти в Индонезия чрез двустранни и многостранни финансови канали.“

(592) Освен това председателят на IMIP, дружеството, управляващо Morowali Industrial Park, където се намира производителят износител IRNC, съобщава, че „проектът“ (паркът и неговите наематели) „имат лесен достъп до средносрочно и дългосрочно финансиране. Когато проектът е в най-ранната си фаза, стратегически банки, включително Китайската банка за развитие, Банката за износ и внос на Китай (Export—Import Bank of China) и държавните китайски банки, включително Bank of China, се включват със средносрочна и дългосрочна финансова подкрепа.“ ([136])

(593) Накрая, ПИД очевидно не би могло да е в неведение за предоставянето на такова преференциално финансиране от китайските банки, тъй като неговите служители присъстват няколко пъти като свидетели на подписването на такова финансиране. Един пример вече бе предоставен в съображение 589 по-горе. Друг пример е свързан с подписването от страна на ITSS и PT. Dexin Steel Indonesia (DSI), друго свързано дружество, разположено в IMIP Park, на срочен заем за 170 милиона щатски долара и Меморандум за разбирателство с Китайската банка за развитие вечерта на 7 май 2018 г. Това се случва по време на официална вечеря на бизнес срещата на върха Индонезия-Китай, организирана от премиера на Китай Li Keqiang и вицепрезидента на Индонезия Jusuf Kalla.

(594) Тези писмени документи, изявления и действия потвърждават по недвусмислен начин, че ПИД активно търси, приема и признава преференциалната финансова подкрепа, предоставена от ПКНР, като своя собствена. Вместо пряко предоставяне на такава подкрепа, ПИД създава рамка за двустранно сътрудничество с ПКНР, за да гарантира, че ПКНР, за да осигури необходимите доставки на никелова руда за китайските дружества, предоставя преференциално финансиране за инвестициите на китайските дружества в Индонезия в контекста на преференциалните политики. Както показа разследването (вж. раздела относно IMIP и раздела относно преференциалното финансиране), IRNC е бил основен бенефициер на това преференциално финансиране, предоставено от китайските стратегически и държавни банки за финансиране на строителството и оперативните дейности на топилните предприятия и свързаните с тях производители на неръждаема стомана надолу по веригата в Morowali Industrial Park.

4.5.5. *Morowali Industrial Park*

(595) По отношение конкретно на преработката на никелова руда и промишлеността за производство на неръждаема стомана тясното сътрудничество между ПИД и ПКНР на територията на държавата износител завършва със създаването и функционирането на Morowali Industrial Park. Правителството на Индонезия и ПКНР предоставят на дружествата за производство на неръждаема стомана в този парк благоприятни условия, които им предоставят ползи. Това обединяване на ресурси чрез толкова тясно сътрудничество служи на една обща цел и облагодетелства един общ получател на средства — групата IRNC ([137]).

(596) Morowali Park е индустриален парк, насочен към изграждането на напълно интегрирана промишленост за производство на неръждаема стомана — от добива на никеловата руда до крайния продукт от неръждаема стомана надолу по веригата. Паркът се намира в Баходопи, област Моровали, провинция Централно Сулавеси.

([135]) www.beritasatu.com/whisnu-bagus-prasetyo/ekonomi/142063/sby-presiden-tiongkok-hadiri-penandatanganan-bisnis-lebih-rp-36-t

([136]) https://www.business.hsbc.com.cn/en-gb/belt-and-road/story-5

([137]) Jindal Stainless Indonesia не се е възползвало от преференциална схема за финансиране, тъй като не е част от двустранното сътрудничество между ПКНР и ПИД и не е получило никакви заеми при преференциални условия.

(597) Основният оказал съдействие индонезийски производител износител, IRNC, се намира в Morowali Park. Паркът заема площ от 2 500 ha и включва 29 наематели, от които повече от половината наематели са свързани с IMIP. Основният инвеститор в IRNC и IMIP е китайската група Tsingshan Steel.

(598) Съответната двустранна регулаторна рамка, посочена по-горе, показва, че Индонезия и Китай са се споразумели да създадат и развият специална зона в Morowali Industrial Park в подкрепа на отговарящите на условията дружества в изпълнение на сътрудничеството си. Morowali Park се е възползвал от статута на признат индустриален имат, който се подчинява *inter alia* на преференциалните индонезийски вътрешни правила за индустриални зони.

(599) Следва да се отбележи, че Morowali Park е класифициран от ПКНР като зона за икономическо и търговско сътрудничество в Индонезия ([138]).

(600) Макар че сътрудничеството за разработването на IMIP е обявено за първи път на среща на върха през 2013 г. между китайския президент Xi Jinping и тогавашния президент на Индонезия Susilo Bambang Yudhoyono, развитието му може да се проследи до 2007 г., когато групата Bintangdelapan започва своите миннодобивни операции в рамките на концесия от 47 000 хектара в Morowali ([139]). Дружеството се обръща към китайски инвеститори да инвестират в дейности за добив на никел, тъй като Китай по това време е най-големият пазар за износ на никел от Индонезия ([140]).

(601) През 2009 г., което съвпада с по-строгите мерки за запазване на никеловата руда в Индонезия, предвидени в Закона за минното дело от 2009 г., BDI и SDI учредяват съвместно предприятие за развитие на минната промишленост в района. Двете страни учредяват PT. Sulawesi Mining Investment (SMI), което участва в производството и износа на никелова руда главно за Китай. Това партньорство е в съответствие с политиката за излизане на чуждестранни пазари на SDI. На уебсайта на SDI е съобщено, че „с цел активно прилагане на политиката за излизане на чуждестранни пазари SDI създаде партньорство със SMI през 2009 г., за да стане пионер в добива и износа на индонезийска никелова руда и топене на фероникел и инвестира в изграждането на PT. IMIP, *което е от* голямо значение за икономическото сътрудничество между Китай и Индонезия и между Китай и АСЕАН“ ([141]).

(602) В съвместното комюнике относно по-нататъшното укрепване на стратегическото партньорство между Китай и Индонезия от 29 април 2011 г. се посочва, че „Китайската страна също се надява да засили сътрудничеството с индонезийската страна за развитието на зоната за икономическо и търговско сътрудничество“.

(603) През май 2011 г. е съобщено, че индонезийският Координационен съвет за инвестиции (BKPM) е поискал от китайските инвеститори да инвестират в преработката на минни суровини (включително никел в югоизточната част на Сулавеси): „(…) Координационният съвет на инвестициите (BKPM) насочва потенциалните инвеститори да инвестират в преработката на минни продукти. (…) Допълнително BKPM поиска от Китай да инвестира в обработката на никел в Югоизточно Сулавеси “ ([142]). Освен това във връзка с проект, свързан с изграждането на алуминиево топилно предприятие, стана ясно, че има ограничения по отношение на придобиването на земя. Това отново показва стремежа на ПИД да привлече китайски инвестиции в Индонезия.

(604) Раздел 2.9 относно индустриалните паркове (включително специалните икономически зони (СИЗ)) на петгодишната програма на ПИД и ПКНР за развитие на икономическото и търговското сътрудничество от 2 октомври 2013 г. гласи: „Насърчаване на китайските предприятия да инвестират в индонезийски специални икономически зони, в парк за икономическо и технологично развитие, в парк за икономическо и търговско сътрудничество, в индустриални паркове, в зона за демонстрация на технологии и в други форми на индустриални паркове. Двете страни се съгласиха, че правителството ще улесни и ще предостави подкрепа на политиката за развитието на индустриалните паркове“.

(605) На 2 октомври двете правителства подписват Споразумение за интегрирани индустриални паркове между Индонезия и Китай. В член V се определя подкрепата за политиката, договорена от държавите: „Правителството на Китайската народна република потвърждава, че ще предоставя подходяща подкрепа и улеснение за изграждането, привличането на предприятия и експлоатацията на индустриалните паркове в съответствие с действащите закони, разпоредби и политики на двете държави. Правителството на Индонезия ще се стреми да предостави подкрепа и да улесни мерките в съответствие със своите национални закони, разпоредби и политики. Подробностите относно политиките за подкрепа се решават чрез двустранни обсъждания.“

([138]) http://www.cccme.org.cn/cp/cooperation/zones.aspx
([139]) https://enterpriseasia.org/apea/indonesia/awards/id-2015/halim-mina/
([140]) https://www.thejakartapost.com/news/2017/11/15/morowali-investors-jittery-over-policy-uncertainties.html
([141]) http://www.decent-china.com/index.php/index/about/index?cid=15
([142]) https://bisnis.tempo.co/read/331438/cina-diminta-investasi-pengolahan-hasil-tambang

(606) Освен това, в допълнение към „Индонезийско-китайската програма“ двете правителства подписват в същия ден, 2 октомври 2013 г., друго двустранно споразумение, специално посветено на развитието на интегрираните индустриални паркове в Индонезия. Съгласно член 1 от това споразумение ПИД и ПКНР се споразумяват да „подкрепят създаването на индонезийско-китайски интегрирани индустриални паркове в Индонезия“, които „да бъдат изграждани приоритетно в богати на минерални ресурси региони в Индонезия“.

(607) В това споразумение ПКНР се ангажира да „предоставя съответна подкрепа и улеснение за изграждането, привличането на предприятия и експлоатацията на индустриални паркове в съответствие с действащите закони, разпоредби и политики на двете държави“ ([143]). В същото време ПИД декларира, че ще „полага усилия да предоставя подкрепа и да улеснява мерките в съответствие с националните си закони, разпоредби и политики“ ([144]).

(608) Важен двустранен документ, регламентиращ Morowali Park, е Споразумението между ПКНР и ПИД относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални паркове от 2013 г. („Споразумение за интегрираните индустриални паркове“). Член 1 гласи, че „Целта на настоящото споразумение е да подкрепи създаването на индонезийско-китайски интегрирани индустриални паркове в Индонезия“, наричани по-долу „индустриални паркове“. Индустриалните паркове да бъдат изграждани приоритетно в богати на минерални ресурси региони в Индонезия.“ Член 3.1 гласи, че „Обхватът на сътрудничеството на настоящото споразумение обхваща координацията, улесняването и консултациите относно създаването на индустриални паркове.“ В глава V от това споразумение относно „Подпомагане на политиката“ в член 5.1. се посочва, че „Правителството на Китайската народна република потвърждава, че ще предоставя съответната подкрепа и съдействие за изграждането, привличането на предприятия и експлоатацията на индустриалните паркове в съответствие с действащите закони, подзаконови актове и политики на двете държави.“

(609) По време на двустранната среща на върха на 3 октомври 2013 г. китайският президент Xi представя план за изграждане на морски път на коприната от 21-ви век. В предишния ден на срещата на върха, на 2 октомври 2013 г., индонезийското и китайското правителства подписват „Индонезийско-китайска петгодишна програма за развитие на икономическото и търговското сътрудничество“ и „Споразумение между правителствата на Китайската народна република и правителството на Република Индонезия относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални паркове“. Тези споразумения за сътрудничество трябва да бъдат въплътени в избрани приоритетни проекти.

(610) В Съвместното изявление Китай/Индонезия относно укрепването на стратегическото партньорство от март 2015 г. се заявява, че ПИД „… ще въведепреференциални политики за индустриалните паркове, за да осигури защита и улесняване на повече китайски предприятия да влязат в парка в съответствие с индонезийските закони и разпоредби, така че да се ускори развитието на индустриалните паркове“.

(611) В допълнение към съвместното изявление ПИД приема Наредба № 142/2015 относно индустриалните зони за замяна на предишна наредба за индустриалните зони от 2009 г., за да я приведе в съответствие с двустранното съвместно изявление от 2015 г. и с двустранното споразумение от 2013 г. относно интегрираните индустриални паркове. В тази наредба в глава 8 се определят основните стимули за дружествата, които се установяват в тези индустриални зони, например групата IRNC. Те са включени в член 4, буква и), в който се посочва, че правомощията на министъра обхващат „определянето на насоки за референтна продажна цена или наем на индустриални блокове и/или сгради в рамките на индустриална зона въз основа на предложенията на Комитета за индустриални зони“. В член 41, параграф 1 се предвижда, че „На дружествата, представляващи индустриални паркове, и на индустриалните дружества, разположени в индустриална зона, се предоставят данъчни стимули“. В член 45, параграф 1 са посочва че „Правителството може да инициира развитието на индустриални зони като индустриална инфраструктура а) в случай че частният сектор не е заинтересован или не може да развие индустриална зона; и/или б) да ускори разпространението и равномерното разпределение на индустриалното развитие“. Освен това ПИД е имало недвусмислено участие и е наблюдавало дружествата, управляващи тези зони, чрез органа, предвиден в член 51, параграф 1: „С цел подпомагане на развитието на индустриалните зони се създава Комитет по индустриални зони“.

(612) Цялостната интеграция по отношение на преработката в парка е в съответствие с целите на политиките на ПИД за развитие. По-конкретно топилните мощности отговарят на правните изисквания на Закона за минното дело от 2009 г. и свързаните с него разпоредби на Министерството на промишлеността относно добавената стойност към първичния материал. Съгласно този закон и съответните разпоредби дружествата за добив на никелова руда трябва да изградят свои собствени топилни мощности с цел развиване на промишлени отрасли с по-висока добавена стойност в Индонезия (вж. предишния раздел).

([143]) Споразумение между правителствата на Китайската народна република и правителството на Република Индонезия относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални паркове, 5.1.

([144]) Споразумение между правителствата на Китайската народна република и правителството на Република Индонезия относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални паркове, 5.2.

(613) Развитието на Morowali Park включва ключови елементи, които са заложени като приоритет от ПИД в плановете за развитието му. В този смисъл Morowali Park се намира в стратегическия географски район Сулавеси, функционира в насърчавания стоманодобивен сектор, спомага за интеграцията нагоре и надолу по веригата и допринася за създаването на по-висока добавена стойност от природните ресурси и минното дело, а именно никел.

(614) От географска гледна точка Morowali Park се намира в коридора Сулавеси ([145]), един от шестте икономически коридора, идентифицирани и насърчавани от правителството на Индонезия като оси на плановете за икономическо развитие на страната. Добивът на никел е определен като един от секторите, обосноваващи развитието на района.

(615) Morowali Park е получил специален официален статут както от индонезийските, така и от китайските власти.

(616) Индонезийското правителство официално му дава статут на национален стратегически проект ([146]) (PSN). Това е от значение от две гледни точки — за развитието на приоритетни индустриални зони/специални икономически зони и за проекти за развитие на топилни предприятия. Националните стратегически проекти (PSN) се избират в съответствие с политиките за развитие в Индонезия, получават стриктно наблюдение от правителството и отговарят на условията за получаване на определени привилегии ([147]). Освен това притежавайки статут на национален стратегически проект, на IMIP е било разрешено да започне развитието на индустриалния комплекс и да започне изграждането на заводите, докато чака разрешителното за строеж.

(617) Китайското правителство, и по-специално министерството на търговията, официално признава Morowali Park като определена зона за отвъдморско търговско и икономическо сътрудничество през 2016 г. ([148]) и *de facto* още през 2009 г. ([149]).

(618) Според уебсайта на MOFCOM ([150]) официалното признаване на зона за отвъдморско икономическо и търговско сътрудничество се отнася до индустриален парк с цялостна инфраструктура, ясни водещи производствени отрасли, стабилни функции на обществените услуги и целеви и общи стимули за инвестиции и изграждане на притежавани от Китай предприятия, регистрирани на територията на КНР. При изграждането на зона за отвъдморско икономическо и търговско сътрудничество предприятието, в съответствие със съответните разпоредби за чуждестранни инвестиции, трябва да изпълни формалностите за регистриране или одобрение на чуждестранните инвестиции на държавата в Китай, да получи сертификат за чуждестранна инвестиция на предприятие, издадено от компетентния търговски отдел, и да завърши съответните регистрационни процедури в съответствие със законите на приемащата страна и да създаде предприятие в зоната за сътрудничество. Строителното предприятие придобива земята чрез закупуване или наемането ѝ и завършва пълните правни процедури по отношение на земята. Предприятията в зоната за строителство трябва да формулират ясни планове за изграждане и експлоатация на парка и за промишлената ориентация, да завършат инфраструктурното изграждане на водоснабдяването, електроснабдяването и пътищата, необходими за парка, и да формулират ясни насоки за обслужване на предприятията, които влизат в зоната, за да ги привличат да инвестират и да произвеждат в нея.

(619) Както е посочено в един от членовете, „Съгласно насоките на службите на правителството в рамките на инициативата „Един пояс, един път“ и във връзка със стратегията на приемащата държава на най-високо равнище, отвъдморските зони за сътрудничество са се превърнали в средство за прилагане на инициативата „Един пояс, един път“ и за международно сътрудничество в областта на производствените мощности“ ([151]). Този коридор отговаря също така на условията по линия на ЕПЕП като една от зоните, насърчавани посредством този инструмент.

(620) Горната рамка потвърждава, че създаването и развитието на Morowali Park са се осъществявали при специален режим в рамките на законодателство, отнасящо се до индустриалните зони, с цел насърчаване на индустриализацията и развитието на Индонезия чрез индустриални паркове. Тази правна рамка предоставя различни предимства и специфична подкрепа от страна на индонезийските власти, като например улесняване на лицензирането, предоставяне на инфраструктура и данъчни стимули. Това бе потвърдено от констатациите на разследването, описани подробно в следващите раздели ([152]). Освен това чрез своите действия ПИД недвусмислено е търсило преференциалната финансова подкрепа на ПКНР за дружества в Morowali Park и е приемало тази подкрепа като своя собствена.

([145]) Master Plan Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development 2011-2025. pg 120-140 (Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г., стр. 120—140).

([146]) Комитет за ускоряване на изграждането на приоритетна инфраструктура (KPPIP) и Наредба на президента на Република Индонезия № 3 от 2016 г. за ускоряване на изпълнението на национални стратегически проекти.

([147]) Както е предвидено в Наредба на президента № 3 от 2016 г. за ускоряване на изпълнението на национални стратегически проекти.

([148]) http://www.scio.gov.cn/ztk/wh/slxy/31200/Document/1493265/1493265.htm

([149]) https://mscconference.com/wp-content/uploads/MSC18-presentations/Evolving-Seascape-3-Xue-BRI.pdf and http://www.acfic.org.cn/zzjg_327/nsjg/llb/llbgzhdzt/2019zhinan/2019zhinan_1/201910/t20191029_144336.html. Вж. също https://www.etsingshan.com/Art/Art_19/Art_19_103.aspx and https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/s11442-018-1526-5.pdf

([150]) http://fec.mofcom.gov.cn/article/jwjmhzq/article02.shtml

([151]) Annual Report on Development in Africa, No.19 (2016-2017, Yellow Books of Africa, p. 13) [Годишен доклад за развитието в Африка, № 19 (2016—2017 г., Жълти книги за Африка, стр. 13)].

([152]) „Наредба относно индустриалните зони 142/2015 спрямо 24/2009“ и последваща „Наредба относно индустриалните зони 142/2015 “.

4.5.6. *Съвместно управление чрез IMIP*

(621) Субектът, който разработва и управлява Morowali Park, е индонезийско дружество, PT. Indonesian Morowali Industrial Park (IMIP). Той е създаден и учреден в съответствие с индонезийското законодателство през септември 2013 г.

(622) Макар че сътрудничеството за разработването на IMIP е обявено за първи път на среща на върха през 2013 г. между китайския президент Xi Jinping и тогавашния президент на Индонезия Susilo Bambang Yudhoyono, развитието му може да се проследи до 2007 г., когато групата Bintangdelapan започва своите миннодобивни операции в рамките на концесия от 47 000 хектара в Morowali ([153]). Дружеството се обръща към китайски инвеститори да инвестират в дейности за добив на никел, тъй като Китай по това време е най-големият пазар за износ на никел от Индонезия.

(623) През 2009 г. BDI и SDI учредяват съвместно предприятие за развитие на минната промишленост в района. Двете страни учредяват PT. Sulawesi Mining Investment (SMI), което участва в производството и износа на никелова руда главно за Китай. SDI е дъщерно дружество на групата Tsingshan Steel, крайното дружество майка на основните оказали съдействие производители износители, IRNC. От друга страна, BDI е дъщерно дружество на групата Bintang Delapan, конгломерат, който се състои от миннодобивни дружества с големи залежи на никелова руда в Индонезия.

(624) Настоящите акционери на IMIP са SDI (49,7 %), BDI (25 %) и SMI (25,3 %). SMI става акционер през 2015 г.

(625) По време на срещата на върха през октомври 2013 г. между SDI и BDI е подписано споразумение за изграждането на IMIP. По време на КПР ПИД потвърди подписването на това споразумение. То обаче твърди, че не разполага с копие от него. Освен това IMIP също отказа да представи това споразумение по време на разследването.

(626) На същата среща на върха на 2 октомври 2013 г. акционерите учредители, BDI и SDI, също подписват споразумение за инвестиции и финансиране с Фонда за инвестиционно сътрудничество между Китай и АСЕАН (CAF) за развитие на дейности в Morowali Park ([154]). Фондът за инвестиционно сътрудничество между Китай и АСЕАН (CAF) е офшорен капиталов фонд, одобрен от Държавния съвет на Китайската народна република и от Националната комисия за развитие и реформи. Създаването на фонда е спонсорирано от Банката за износ и внос на Китай (Export-Import Bank of China), заедно с други китайски и международни институционални инвеститори. CAF е насочено към инвестиции в секторите на инфраструктурата, енергетиката и природните ресурси в АСЕАН, заема челно място в насърчаването на „сътрудничеството Юг—Юг“ между Китай и нововъзникващите пазари и улеснява стратегията за излизане на чуждестранни пазари на китайските предприятия.

(627) След учредяването на дружеството IMIP Morowali Park се развива бързо. Последователно се изграждат инфраструктурата, поддържащите мощности и производствените фабрики. До декември 2017 г. инвестициите в парка се оценяват на 6 милиарда щатски долара ([155]). IMIP е акционер в няколко от дружествата, установени в парка, включително в оказалия съдействие производител износител. IMIP е свързано дружество с производителя износител.

(628) Независимо че групата Tsingshan изглежда е частно дружество, то следва стриктно политиката на ПКНР, а така също и на ПИД в Индонезия поради рамката за двустранно сътрудничество. Председателят на Tsingshan Holding Group съобщава, че „Всеки ход, предприет от дружеството, е тясно свързан с националната стратегия и структурната трансформация на китайската икономика“ ([156]). Освен това от групата Tsingshan Steel ([157]) се съобщава, че тя активно е прилагала китайската инициатива „Един пояс, един път“ (ЕПЕП) чрез ускоряване на разработването на международна стратегия, като е изграждала големи индустриални паркове в Индонезия и в други държави. Накрая, в независими източници групата Tsingshan Group се описва като имаща „значителни връзки с провинциалното правителство на Джъдзян“ ([158]).

([153]) https://enterpriseasia.org/apea/indonesia/awards/id-2015/halim-mina/
([154]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1
([155]) Стратегически информационен документ на Tenggara: Инициативата „Един пояс, един път“: What's in it for Indonesia?, https://tenggara.id/assets/source/Insights/BRI-Briefing-Paper-English.pdf
([156]) http://www.chinatoday.com.cn/english/report/2016-11/29/content_731597.htm
([157]) https://www.tssgroup.com.cn/en/tsingshan-became-a-newcomer-of-the-fortune-500/
([158]) https://pandapawdragonclaw.blog/2021/01/17/indonesia-morowali-industrial-park-how-industrial-policy-reshapes-chinese-investment-and-corporate-alliances/

(629) IMIP в своите годишни отчети се представя като пилотна зона на това икономическо сътрудничество между Индонезия и Китай.

(630) Съгласно годишния отчет на IMIP за 2017 г. (стр. 1, стр. 18 и стр. 80) и уебсайта на групата Eternal Tsingshan: „На 3 октомври в присъствието на китайския президент Xi Jinping и на индонезийския президент Susilo Bambang Yudhoyono собственикът на китайската Tsingshan Group Xiang Guangda и собственикът на индонезийската Bintang Delapan Group Halim Mina подписаха споразумение за сътрудничество за създаване на Indonesia Morowali Industrial Park (IMIP) и на първия проект в зоната“. В същия отчет се посочва, че „Президентът на Индонезия Joko Widodo и всички равнища на централно, провинциално и областно управление обръщат голямо внимание, подкрепят и насърчават изграждането на IMIP“.

(631) Другата връзка на IMIP с двете правителства е по отношение на това, че дейността и мандата му трябва да отговарят на специалните правила за индустриалните зони, за да получи основните ползи и да изпълнява специфичната си задача в рамките на по-широките преференциални политики, предложени от правителствата. Рамката, в която функционира IMIP, е двустранното сътрудничество между Индонезия и Китай за реализиране на един от договорените стратегически проекти, а именно за развитие на индустрията за преработка на никелова руда в Morowali Park. Следователно то действа в рамките на основните документи на двустранното сътрудничество.

(632) От правна гледна точка официалната връзка с двете правителства и мониторингът на прилагането на правителствените политики се осъществява чрез системата на лицензиране, предвидена в индонезийските наредби за индустриалните зони, т.е. в действащата Наредба № 142 от 2015 г. Член 1, параграф 7 се отнася до разрешителното за извършване на дейност, свързана с индустриални зони (IUKI) — лиценз, който се предоставя от правителството за развитие и управление на индустриална зона. В глава IV от Наредба № 142 в член 12 и сл. се предвиждат правила за получаване на IUKI от правителството. В наредбата се предвижда също така създаването на Комитет по индустриални зони, който е организация, създадена от министъра със задачата да подпомага прилагането на политиките за развитие и управление на индустриални зони (раздел 1.10). В глава XII от Наредба № 142 е посочен списък с административни санкции и съответна процедура, в случай че управляващите дружества не изпълняват съответната наредба.

(633) Накрая, има публично достъпни доказателства, че IMIP е в редовен контакт с органите на ПИД и ПКНР, както става ясно например от проведената среща между Министерството на промишлеността, главния изпълнителен директор на Tsingshan, китайския посланик в Индонезия и IMIP на 3 март 2017 г. за обсъждане на развитието на Morowali Industrial Park ([159]). Друг пример е проведена среща между главния изпълнителен директор на Tsingshan и президента на Индонезия през юли 2019 г., за да докладва за развитието на инвестициите на Tsingshan в парка, както и за ситуацията с дейностите за насърчаване на промишлените инвестиции в парка ([160]).

(634) Тези официални процедури, доказващи тясна връзка между IMIP и двете правителства, както и рамката за двустранно сътрудничество, и по-конкретно споразумението от октомври 2013 г., което ПИД и IMIP отказаха да предоставят, за което Комисията основава своите изводи в съответствие с член 28 от основния регламент, показват, че IMIP не е частно дружество, което управлява Morowali Park в съответствие с пазарните принципи. Точно обратното, мисията на IMIP е да изпълнява основната цел на политиката на индонезийското и на китайското правителство за улесняване на създаването и развитието на отрасъла за производство на неръждаема стомана, и по-специално на IRNC, за да се постигне успешното изпълнение на този приоритетен проект, договорен между двете правителства.

(635) В допълнение Комисията отбелязва, че IMIP също така улеснява предоставянето на земя за дружествата, установени в Morowali Park, и на всички други стимули, посочени в глава VIII от Наредба № 142 от 2015 г. (вж. раздел 4.8).

4.5.7. *Други двустранни административни механизми за осъществяване на двустранното сътрудничество*

(636) Освен IMIP двете правителства са създали редица двустранни административни органи, които отговарят за изпълнението и мониторинга на няколкото споразумения, сключени за утвърждаване на сътрудничеството им от 2005 г.

([159]) https://kemenperin.go.id/artikel/17208/Kunjungan-Chairman-Tsingshan-Holding-Group-Tiongkokhttps://kemenperin.go.id/artikel/17208/Kunjungan-Chairman-Tsingshan-Holding-Group-Tiongkok

([160]) https://www.etsingshan.com/Art/Art_14/Art_14_196.aspx

(637) По отношение конкретно на Morowali Park, както е обяснено по-горе, на 2 октомври 2013 г. двете правителства подписват споразумение относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални паркове в Индонезия. В член IV се предвижда специален „механизъм за сътрудничество“ между страните: „Двата определени органа ще създадат механизма за сътрудничество, състоящ се от:“ а) Индонезийско-китайски междуправителствен координационен комитет за интегрирани индустриални паркове; б) Координационен комитет на местно равнище; и в) дружества за развитие на индустриални паркове “.

(638) За прилагането на това споразумение Индонезия издава Указ 432/M-IND/kep/7/2014. Това води до създаването на специален екип за индонезийската страна, а именно екипът за сътрудничество между Китай и Индонезия относно интегрираните индустриални зони („KIT Indonesia“). На KIT Indonesia са вменени задълженията да предоставя „указания относно прилагането на Споразумението между правителството на Индонезия и правителството на КНР относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални зони„ , както и „да докладва резултата от подготовката за изпълнението на Споразумението между правителството на Индонезия и правителството на КНР относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални зони“. Освен това „Екипът за подкрепа на политиката има задължението да провежда координация и да подготвя стратегическите материали и улеснения в рамките на създаването на индонезийско-китайските интегрирани индустриални зони.“

(639) Комисията отправи искане до ПИД да посочи постигнатия напредък в това отношение, както и да предостави подкрепящи документи относно създаването на този механизъм за сътрудничество. Правителството на Индонезия обаче просто отговори, че екипът, създаден с Указ № 432/M-IND/KEP/7/2014, не е създал съществени политики, но не предостави други документи.

(640) Поради липсата на сътрудничество от страна на ПКНР Комисията не можа да получи съответната информация относно създаването на този конкретен двустранен комитет от китайска страна. Наличните доказателства по досието обаче показаха, че намерението на ПКНР е да създаде такъв комитет, както може да се види в Съвместното изявление от 2015 г. за укрепване на всеобхватното стратегическо партньорство между Китайската народна република и Република Индонезия, в което се заявява, че „Двете страни обещаха да ускорят изграждането на интегрирани индустриални паркове между Китай и Индонезия и да създадат възможно най-скоро междуправителствен координационен комитет ([161])“.

(641) Във всеки случай доказателствата в досието показват още, че Индонезия и Китай са създали други съвместни административни органи, в които да се разглежда управлението и функционирането на Morowali Park. Примерите включват китайско-индонезийски съвместен комитет за двустранно сътрудничество и китайско-индонезийски съвместен ръководен комитет за развитието на регионални всеобхватни икономически коридори между Китай и Индонезия, в които се обсъждат проекти за сътрудничество в рамките на ЕПЕП, както и проекти в рамките на всеобхватните икономически коридори. И двете се отнасят също така до Morowali Park.

(642) Поради това, поради липсата на сътрудничество от страна на ПКНР и частичното сътрудничество от страна на ПИД по този аспект, Комисията трябваше да разчита на наличните факти. Въз основа на публичните изявления, целящи създаването на субекти, които да предоставят възможност за междуправителствена координация между ПИД и ПКНР, отказът на двете правителства да предоставят какъвто и да е документ в това отношение, както и съществуването на множество съвместни комисии между ПКНР и ПИД, Комисията стигна до заключението, че съществуват двустранни механизми за изпълнение, натоварени с оценката на успешното развитие и мониторинга на Morowali Park относно проекта за преработка на никелова руда. Чрез тези механизми за изпълнение ПИД е в състояние да гарантира, че ПКНР спазва своите ангажименти, включително предоставянето на преференциална подкрепа за дружествата в Morowali Park, гарантирайки икономическия успех на този проект.

([161]) Съвместно изявление за укрепване на всеобхватното стратегическо партньорство между КНР и Индонезия, на разположение на адрес: https://www.mfa.gov.cn/ce/ceindo/eng/zgyyn/zywx/t1249223.htm

4.5.8. *Правна оценка*

(643) Тясното сътрудничество между ПИД и ПКНР на територията на държавата износител се увенчава със създаването и функционирането на Morowali Industrial Park. Правителството на Индонезия и ПКНР са обединили ресурсите си за осигуряване на благоприятни условия на дружествата за производство на неръждаема стомана в този парк, които им предоставят ползи. Това обединяване на ресурси чрез толкова тясно сътрудничество служи на една обща цел и облагодетелства един общ бенефициер — групата IRNC.

(644) Съгласно член 1, параграф 1, буква а) от Споразумението за СИМ субсидия съществува само когато има финансово участие на правителство или на публичен орган на територията на държавата — членка на СТО.

(645) В подадената информация на 21 октомври 2021 г. ПКНР се позова на позицията си по делото AS656 ([162]) и изтъкна, че така нареченото разследване на междудържавно субсидиране е в нарушение както на Споразумението за СИМ, така и на основния регламент на ЕС. Правителството на КНР се позова на членове 1 и 2 от Споразумението за СИМ, като заяви, че финансовите вноски за субекти извън територията на предоставящия член не се квалифицират като субсидии по смисъла на Споразумението за СИМ, тъй като субсидия съществува, когато има финансово участие на правителство или публичен орган на територията на член“, а субсидията е специфична само ако е предоставена на субект „в рамките на компетентността на предоставящия орган“. Правителството на КНР се позова освен това на член 2 от основния регламент, като твърдеше, че терминът „правителство“ се определя като „правителство или всеки публичен орган на територията на държавата на произход или износ“. То цитира също така член 4, параграф 2 от основния регламент, съгласно който субсидията се смята за специфична, когато се предоставя на „предприятие или производствен отрасъл ... в рамките на компетентността на предоставящия орган.“ Въз основа на това ПКНР заключи, че настоящото разследване не може да бъде разширено извън територията и компетентността на Индонезия и нито един акт на ПКНР не може да стане основа за определяне на съществуването на субсидии от индонезийското правителство.

(646) Комисията отбеляза, че в тези коментари се разглежда въпросът дали ПКНР носи отговорност съгласно Споразумението за СИМ за предоставянето на субсидии за производство на стоки в чужбина, които се изнасят за трети държави — членки на СТО. Те обаче не засягат отделния въпрос дали в конкретни случаи правителството на държавата износител носи отговорност съгласно Споразумението за СИМ за това, че активно е търсило, признало и приело такива субсидии като свои в полза на произведените на неговата територия продукти.

(647) В действителност, както е установено в дело AS656 ([163]), термините „от правителството“ в член 3, параграф 1, буква а) от основния антисубсидиен регламент и в член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ, тълкувани, *inter alia*, в контекста на член 11 от Разпоредбите на КМП относно отговорността на държавата за действия, които са неправомерни действия от международен характер („Разпоредби на КМП“), позволява приписването на ПИД на финансовата подкрепа, предоставена от ПКНР на индонезийски производители износители в Morowali Industrial Park в Индонезия.

(648) Съгласно член 11 от Разпоредбите на КМП дадена дейност може да бъде приписана на държава „ако и доколкото държавата признава и приема въпросната дейност като своя собствена“. В коментарите към проекта за Разпоредби на КМП се потвърждава, че изразът „признава и приема въпросната дейност като своя собствена“ има за цел да се разграничат случаите на признаване и приемане от случаите на обикновена подкрепа или одобрение. В този смисъл, като общо правило, дадена дейност не може да бъде приписана на държава съгласно член 11, когато държавата просто признава фактическото съществуване на дейността или изразява устно одобрение за нея.

([162]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/776 на Комисията от 12 юни 2020 г. за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на определени тъкани от тъкàни и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/492 на Комисията за налагане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на определени тъкани от тъкàни и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет (ОВ L 189, 15.6.2020 г, стр. 1).

([163]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/776 на Комисията от 12 юни 2020 г. за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на определени тъкани от тъкàни и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/492 на Комисията за налагане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на определени тъкани от тъкàни и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет (ОВ L 189, 15.6.2020 г, стр. 1).

(649) Освен това признаването и приемането на дейност от страна на държава може да бъде изрично или може да бъде изведено от дейността на въпросната държава (като случаите, когато държавата е най-малкото запозната и е дала съгласието си за въпросната дейност). Във всеки случай актът на признаване и приемане, независимо дали е под формата на думи или дейност, трябва да бъде ясен и недвусмислен. Следователно в член 11 от Разпоредбите на КМП се изисква *in concreto* преглед на дейността на държавата износител, в който се посочва, че тя е признала и е приела като своя дейността на чуждестранно правителство.

(650) В това отношение вместо прякото предоставяне на субсидии Комисията ще проучи дали дейността на чуждестранното правителство (т.е. ПКНР, когато отпуска преференциални заеми) следва да се припише на държавата износител (т.е. ПИД) като предоставяща тези субсидии непряко чрез чуждестранното правителство, както е договорено от двете правителства. Трябва да се установи ясна/изрична връзка между ПИД и действията, предприети от ПКНР, за да гарантира договорената преференциална подкрепа на производителите износители в Индонезия. В този случай ПИД ще носи отговорност за активното търсене, признаване и приемане като свои на такива субсидии в полза на продуктите, произведени в Индонезия.

(651) Поради това Комисията бе в правото си да провери дали предоставените на групата IRNC ресурси могат да бъдат счетени за предоставени от ПИД подлежащи на изравняване субсидии по смисъла на членове 2, 3 и 4 от основния регламент.

4.5.8.1. Финансово участие на правителство или публичен орган

(652) Съгласно член 3, параграф 1, буква а) от основния регламент субсидия съществува, ако е налице финансово участие от страна на правителството в държавата на произход или износ. Аналогично, съгласно член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ се приема, че съществува субсидия, „*в случай че е налице финансово участие от страна на правителството*“.

(653) Правителството на Индонезия е предоставило на групата IRNC никелова руда, земя и редица допълнителни субсидии. Следователно тези субсидии се управляват и са предоставени пряко от ПИД.

(654) Още от самото начало на двустранното сътрудничество обаче, със Свместната декларация между Индонезия и Китай от 2005 г. и с Меморандума за разбирателство относно сътрудничеството в областта на инфраструктурата и природните ресурси съгласно съображения 563 и сл., ПИД активно е подтиквало ПКНР да предоставя финансова подкрепа за дружества в Индонезия, и по-специално е участвало в създаването и развитието на промишлеността за производство на неръждаема стомана в Индонезия чрез Morowali Park. Това е ясно посочено в Индонезийско-китайския план за действие от 2010 г., а именно в главата „Инвестиционно сътрудничество“ (вж. съображение 563). Сътрудничеството е засилено допълнително с три документа, подписани между ПИД и ПКНР през 2011 г. (вж. съображения 548 и сл.). В Споразумението от 29 април 2011 г. (съображение 566) правителствата „приеха да насърчат съответните свои финансови и застрахователни институции да дадат приоритет на финансирането и застрахователната подкрепа за тези проекти“, включително в стоманодобивната промишленост и в индустриалните паркове (като Morowali). Правителството на Индонезия, чрез своя Инвестиционен координационен съвет (BKPM), отправя изрично искане към Китай да инвестира в преработката на никел в Югоизточно Сулавеси, т.е. където се намира паркът Morowali (вж. съображение 603).

(655) Ключова година за засилването на сътрудничеството е 2013 г. Правителството на Индонезия и ПКНР подписват Индонезийско-китайската петгодишна програма за развитие на икономическо и търговско сътрудничество, в която се определят ключови области на сътрудничество, включително металургичната промишленост, проекти за никел и индустриални паркове, и се насърчават китайски предприятия и финансови институции да участват в развитието на икономически коридори и конкретни приоритетни проекти (вж. съображения 604 и 609). След това сътрудничеството е подкрепено на най-високо политическо равнище със споменатото посещение на президента на Китай при президента на Индонезия през октомври 2013 г.

(656) Morowali Park се управлява от дружеството IMIP, както е посочено по-горе. Индонезийско-китайското дружеството е създадено официално през 2013 г. и получава официалното признание от ПИД като национален стратегически проект през 2016 г. и от ПКНР като проект за отвъдморска инвестиционна зона в рамките на китайската инициатива ЕПЕП. Тези официални правителствени признания означават, че дружеството извършва дейност в изпълнение на държавни политики и е обект на специфични регулации и контрол при изпълнение на задачите си от обществен интерес. Това вече показва, че IMIP не е просто частно дружество, а израз на споразумението на двете правителства да осъществят сътрудничеството си за развитие на отрасъла за преработка на никелова руда в Morowali Park в полза на групата IRNC. Това се потвърждава от самото IMIP, което се е обявило за пилотен проект на двустранното сътрудничество.

(657) Освен това IMIP е субект с тесни връзки с най-високите политически равнища в Китай и Индонезия, както се вижда от одобрението на съответните президенти, които присъстват на подписването на споразумението за създаването му през октомври 2013 г. Показателно е, че както ПИД, така и IMIP многократно отказаха да предоставят това споразумение. Поради липсата на сътрудничество по този аспект от страна на ПИД и IMIP Комисията заключи въз основа на член 28, параграф 1 от основния регламент, че споразумението съдържа също така конкретни доказателства за това, че на IMIP е възложено от двете правителства да осъществи проекта за никеловата руда като един от стратегическите проекти, договорени от правителствата. Освен това IMIP подлежи на изискванията за лицензиране и мониторинг от ПИД съгласно Наредба № 142 от 2015 г., за да изпълни задълженията си, произтичащи от признаването му за индустриална зона.

(658) Въз основа на всички тези елементи Комисията заключи, че Morowali Park и IMIP са израз на съвместното управление от ПИД и ПКНР на проекта за преработка на никелова руда в полза на групата IRNC.

(659) Правителството на Индонезия и ПКНР са създали също така съвместни административни органи за сътрудничество, отговарящи за осигуряването на безпроблемното осъществяване на тяхното двустранно сътрудничество, включително чрез Morowali Park и IMIP. Един от тях е екипът за двустранно сътрудничество по Споразумението между Китай и Индонезия за интегрирани индустриални паркове в Индонезия, който включва правителствени представители, избрани от ПИД (KIT Indonesia), и въз основа на изводи съгласно член 28, параграф 1 от основния регламент, по-специално рамката за двустранно сътрудничество, и от ПКНР.

(660) С обединените усилия на ПИД и ПКНР са постигнати няколко цели.

(661) От индонезийска гледна точка целта е да се насърчи Китай да привлече инвестиции, ноу-хау и капитал, за да развие цялата верига на създаване на стойност в отрасъла за производство на неръждаема стомана, и по този начин да увеличи в максимална степен добавената стойност на големите запаси от никелова руда за страната. Индонезия не е била в състояние да постигне тази цел сама и затова се е нуждаела от китайско сътрудничество и подкрепа. Правителството на Индонезия се възползва от привилегированото си положение да разполага с големите запаси от никелова руда, от които силно се нуждае китайската промишленост, за да накара ПКНР да се ангажира активно в предоставянето на необходимата подкрепа за конкретния проект. Като допълнителен стимул, както беше заключено по-горе, ПИД поставя изискването никеловата руда да се предоставя срещу по-ниско от адекватното възнаграждение.

(662) От китайска гледна точка, предвид ситуацията, ПКНР няма голям избор, освен да се съгласи с индонезийското искане. Китайската промишленост за производство на неръждаема стомана за известно време е разчитала на внос на индонезийска никелова руда, която по отношение на качеството е съответствала напълно на нейната технология и производствени процеси. Това се потвърждава от статистическите данни за износа за Китай в таблици 1 и 2. Промяната на политиката на ПИД чрез засилване на вътрешната верига за създаване на стойност чрез забрана на износа на никелова руда излага на риск китайското производство на неръждаема стомана. Китайската промишленост се опитва да се снабди с никелова руда от Филипините, но този опит е неуспешен. Поради това Китай се съгласява да влезе в рамката за двустранно сътрудничество с Индонезия.

(663) С постепенното задълбочаване на сътрудничеството ПКНР разчита на своята инициатива ЕПЕП, за да даде приоритет на този проект и да предостави съответното преференциално финансиране и друга подкрепа. Съгласно 13-ия петгодишен план на МФ за развитие на външната търговия една от основните задачи, залегнали в инициативата ЕПЕП, е да се подобри търговското сътрудничество с други държави по линия на ЕПЕП, с цел да се насърчи и разшири износът, както е посочено в следното изявление: „Стабилизиране на износа на изгодни продукти, например продукти с вложен интензивен труд, към горепосочените държави, използване на възможностите за изграждане на инфраструктура за тези държави и насърчаване на износа на мащабни комплектни съоръжения, технологии, стандарти и услуги. Приспособяване към тенденциите, свързани с преобразуването и модернизацията на

промишлените отрасли в тези държави, и увеличаване на износа на електромеханични и високотехнологични продукти. ... Ускоряване на навлизането в нововъзникващи пазари и избор на няколко нововъзникващи пазара за начално навлизане след обстоен анализ на икономическия мащаб, темпа на растеж, обезпечеността с ресурси, степента на риск и други фактори. Разширяване на износа на авангардно техническо оборудване и насърчаване на износа на висококачествени производства и продукти със сравнителни предимства.“

(664) Предвидените мерки за постигане на тези задачи включват „разработване на зони и различни паркове за икономическо и технологично развитие на държавно равнище“. Morowali Park попада в този контекст. Освен това „Акцент върху държави с добри условия по отношение на ресурсите, силни поддържащи способности и голям пазарен потенциал по линия на инициативата „Един пояс, един път“, допълнително подобряване на механизма за инвестиционно сътрудничество със съответните държави, засилване на координацията […] и надлежно насърчаване на износа на изгодни производствени мощности, предотвратяване на прибързана и неорганизирана конкуренция […] насърчаване на изгодни стоманодобивни предприятия да създават бази за производство на стомана, както и центрове за преработка и дистрибуция в чужбина, стимулиране на износа на модерно оборудване, технологии и управление“ ([164]). Сделката с богатата на ресурси Индонезия отговаря идеално на тази цел.

(665) Освен това в 13-ия петгодишен план за преструктуриране и модернизиране на стоманодобивната промишленост се посочва, че Китай „насърчава изгодните стоманодобивни предприятия да създават бази за производство на стомана, както и центрове за обработка и дистрибуция в чужбина, стимулиране на износа на съвременно оборудване, технологии и управление.“ Още веднъж това показва пристрастието в политиката на ПКНР в полза на стоманодобивните производства с висока добавена стойност, като производството на неръждаема стомана.

(666) По този начин отвъдморските зони, като тази в Morowali Park, обслужат също така няколко стратегически цели на Китай. На първо място, те спомагат за увеличаване на търсенето на произведени в Китай машини и оборудване. Второ, като произвеждат в чужбина и изнасят за Европа или Северна Америка, китайските дружества са в състояние да избегнат търговските търкания и бариерите, наложени върху износа от Китай (вече има антидъмпингови мита върху вноса на продукти от неръждаема стомана от Китай и пазарният дял на вноса от Китай почти не съществува). Трето, те подпомагат усилията на Китай да стимулира преструктурирането у дома и да заеме по-високо място във веригата за създаване на стойност ([165]).

(667) Китайският инвеститор групата Tsingshan, основният инвеститор в производителя износител групата IRNC, изрично потвърди, че е прилагал активно китайския ЕПЕП (вж. съображение 628).

(668) От гореизложеното следва, че ПИД е подтикнало Китай да предостави, *inter alia*, преференциално финансиране на производителите на неръждаема стомана чрез тясното сътрудничество в рамките на Morowali Park. Както бе разяснено по-горе, ПКНР не имало голям избор, освен да участва в двустранното сътрудничество, включително в предоставянето на финансова подкрепа, и е използвало контекста на ЕПЕП за финансиране на този проект, който, както показаха предишните случаи ([166]), е използван от ПКНР за предоставяне на преференциално финансиране на китайски дружества.

(669) При тези обстоятелства Комисията счита, че определението „от страна на правителството“ в член 3, параграф 1, буква а) от основния регламент следва да включва не само мерки, които произтичат пряко от ПИД, но също и мерки от страна на ПКНР, които могат да бъдат отнесени към ПИД въз основа на наличните доказателства.

(670) От началото на сътрудничеството още през 2005 г. ПИД активно търси китайската финансова подкрепа, за да насърчи своите отрасли за производство на никел и надолу по веригата, което се материализира в Morowali Park. Както подробно е описано по-горе, по-специално относно споразуменията от 2011 г. и 2013 г. между Индонезия и Китай, както и китайските разпоредби относно прилагането на ЕПЕП и на политиките за стоманата, предоставянето на преференциално финансиране е неразделна част от сделката между Индонезия и Китай. Например в споразумението от 2011 г. се посочва, че „Страните се съгласяват да насърчат съответните свои финансови и застрахователни институции да дадат приоритет на финансирането и застрахователната подкрепа за тези проекти.“ В точка 5.2.1 от Индонезийско-китайската програма се посочва, че „Китайските финансови институции се насърчават да подкрепят финансирането за инвестиции и строителство на проекти, предприети от финансирани от финансирани от Китай предприятия в Индонезия.“ След това сделката е подкрепена на среща на върха през 2013 г. с присъствието на тогавашния президент на Индонезия Susilo Bambang Yudhoyono и китайския президент Xi Jinping. Индонезийско-китайската петгодишна програма за развитие на икономическото и търговското сътрудничество от 2013 г. недвусмислено показва също така, че ПИД е признало и одобрило китайската преференциална подкрепа и за индустриалните паркове, като Morowali Park.

([164]) Раздел IV — 8 от 13-ия петгодишен план за преструктуриране и модернизиране на стоманодобивната промишленост.

([165]) D. Brautigam & Xiaoyang Tang; Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas (Глобализиране на дейността в групи: Преструктурирането и отвъдморските специални икономически зони на Китай), World Development, том 63, 2014 г., стр. 78—91.

([166]) Антисубсидийното разследване относно ТСВ и процедурата относно гумите (раздели 4.3.3 и 3.7).

(671) Характеристиките на китайската инициатива ЕПЕП са публично известни. В членове 30—36 от Насоките на Държавния съвет от 13 май 2015 г. относно насърчаването на капацитета за международно производство и сътрудничеството при производството на оборудване се изброяват всички видове стратегическа помощ, която дружествата със задгранична дейност могат да получават. Те включват фискална и данъчна подкрепа, заеми при благоприятни условия, финансова подкрепа чрез синдикирани заеми, експортно кредитиране, финансиране на проекти, дялови инвестиции и застраховане на експортни кредити. Член 31 от Насоките се отнася до „заеми при благоприятни условия“, които да „подкрепят предприятията да участват в износа на мащабни комплектни съоръжения, договаряне на проекти и мащабни инвестиционни проекти“. На практика тази политика доведе до множество схеми за преференциално финансиране от банки или от специално създадения „Фонд на пътя на коприната“ съгласно член 35 от Насоките, както наскоро бе установено от Комисията в друга процедура ([167]).

(672) Тъй като президентите на Индонезия без съмнение са знаели, че китайската инициатива ЕПЕП е свързана със значително държавно финансиране чрез преференциално финансиране и други финансови инструменти (вж. съображения 577 и 589), налице е ясен акт на признаване и приемане на най-високо политическо равнище на този вид преференциално финансиране от ПКНР чрез съвместното създаване на Morowali Park.

(673) Фактът, че Индонезия активно е търсела преференциалното финансиране от Китай като една от основните аспекти на тяхното двустранно сътрудничество, потвърждава, че преференциалната подкрепа, предоставена от ПКНР, следва да бъде приписана на ПИД. Това е в основата на заключението, че Индонезия е признала и приела китайското преференциално финансиране като свое собствено. Това се основава, *inter alia*, на член VI от двустранното споразумение от 2011 г. и на член 5.2.1 от Индонезийско-китайската програма. Индонезийското правителство също така се е споразумяло Китай да определи Morowali Park и IMIP за „зона за отвъдморски инвестиции“ съгласно неговите закони за целите на инициативата ЕПЕП и го е отразило чрез официалното вътрешно признаване на този проект за национален стратегически проект съгласно индонезийското законодателство. Тъй като „зоните за отвъдморски инвестиции“ са средство на ЕПЕП и тъй като в рамките на тази инициатива преференциалното финансиране се използва като инструмент, подобно определяне на Morowali Park и на IMIP довежда до това, че групата IRNC вече започва да отговаря на условията за кандидатстване за преференциално кредитиране от китайски стратегически банки и на условията за преференциално експортно застраховане. Както вече беше установено в редица предишни разследвания ([168]), преференциалното финансиране от страна на Китай не се ръководи от ясно разписани програми за финансиране със строги критерии за допустимост, а се отпуска чрез определяне на няколко насърчавани сектора на най-високо равнище ([169]). Официалното определяне на Morowali Park и IMIP в Индонезия за отвъдморска зона за инвестиции за китайските дружества в контекста на общото споразумение между двете правителства за подкрепа на финансирането се вписва идеално в обичайния китайски модел на задействане на преференциално финансиране от стратегическите банки на държавата. Това отразява общото разбиране на Индонезия и Китай, че ПКНР не е следвало да предоставя финансиране по пазарни лихвени проценти, а проактивно да предоставя държавни стимули с оглед също така на огромния размер на необходимите инвестиции и свързаните с това рискове от провал на проектите. Това още веднъж показва предоставените им ползи или преференции.

(674) По този начин китайските преференциални мерки в полза на китайските субекти, установени в Индонезия, ясно и недвусмислено са „идентифицирани“ и „признати и приети като свои собствени“ от Индонезия.

(675) Освен това ПИД бе тясно ангажирано с дейностите на IMIP като средството, избрано за управление на Morowali Park, чрез разрешенията за установяване в района на парка, улесняването на закупуването на земята (вж. по-долу). Също толкова важно средство за държавна намеса е системата за лицензиране чрез IUKI и дейностите по мониторинг, предписани в Наредба № 142 от 2015 г., чрез Комитета по индустриални зони. Те дават възможност на ПИД да контролира отблизо и да наблюдава дейностите на дружества за управление на индустриални зони, като IMIP. Освен това индонезийски служители са участвали постоянно в двустранния механизъм за прилагане, създаден през 2014 г. съгласно двустранното споразумение относно интегрираните индустриални паркове (съображение 605). Правителството на Индонезия е отговаряло също така за предоставянето на официалния статут на отговаряща на условията индустриална зона на IMIP като администратор на Morowali Park чрез издаване на временен лиценз за експлоатация по този статут и впоследствие да проверява дали всички изисквания на съответните закони и политики са изпълнени, така че да му бъде издаден постоянен лиценз.

([167]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1690 на Комисията за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на определени пневматични гуми от Китай (ОВ L 283, 12.11.2018 г., стр. 1), съображения 409—412).

([168]) Например Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/96 на Комисията от 8 юни 2017 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от желязо, от нелегирани стомани или от други легирани стомани с произход от Китайската народна република и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/649 на Комисията за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от желязо, от нелегирани стомани или от други легирани стомани с произход от Китайската народна република, (ОВ L 146, 9.6.2017 г., стр. 17).

([169]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1690 на Комисията за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на определени пневматични гуми от Китай (ОВ L 283, 12.11.2018 г., стр. 1), съображение 377.

(676) Освен това, що се отнася по-специално до преференциалното финансиране, ПИД разполага с процес за наблюдение, чрез който да може да проверява всички финансови потоци дали са свързани с чуждестранни инвеститори и с чуждестранен капитал, включително необходимостта от насочване на чуждестранни средства през местни индонезийски клонове. Освен това, в случай на специфични заеми и финансова подкрепа, предоставени на дружествата от групата IRNC, средствата са предоставяни от държавни търговски банки или от стратегически банки, разположени в Китай, но в споразуменията за заем, подписани от дружествата, намиращи се в Индонезия, са регламентирани също така т.нар. банки кореспонденти. Това са местни индонезийски клонове на китайските банки, чиято роля е била да действат като посредници за насочване на средствата от Китай към дружествата получатели в Индонезия. По този начин ПИД е могло да наблюдава надлежно договорената финансова подкрепа.

(677) Чрез всички тези механизми Индонезия показва също така пълната си подкрепа и строгия си контрол над китайското преференциално финансиране в полза на производителя на неръждаема стомана в Morowali Park.

(678) Въпреки липсата на сътрудничество от страна на ПИД и ПКНР, свързано с тази част от разследването, от наличните доказателства следва, че преференциалното финансиране от китайски публични органи на групата IRNC може да се припише на ПИД като правителство на държавата на произход или износ съгласно член 3, параграф 1, буква а) от основния регламент. Доказателствата показаха, че ПИД активно е искало от Китай и съответно е одобрило преференциалната финансова подкрепа за производителя на неръждаема стомана в Morowali Park в съответствие с договорените ангажименти за развитие и подкрепа на развитието на производството на неръждаема стомана в Индонезия.

(679) В този контекст Комисията отбеляза също така, че възможността на правителствата да осигуряват косвено финансово участие чрез частни органи попада в обхвата както на основния регламент, така и на Споразумението за СИМ ([170]). Действително, в случаите, когато правителствата упълномощават частни органи или им възлагат определена дейност, ключово изискване е да съществува „доказуема връзка“ между действието на правителството и дейността на съответния частен орган ([171]). По същия начин в този случай е налице ясна и изрична връзка между одобрените действия, предприети от страна на Китай с цел осигуряване на договорената финансова подкрепа за групата IRNC и ПИД.

(680) Поради това Комисията счете, че преференциалното финансиране, предоставено от ПКНР на производителите износители на SSCR в Morowali Park, представлява финансово участие на ПИД по смисъла на член 3, параграф 1, подточка i) от основния регламент ([172]).

4.5.8.2. Полза

(681) След това Комисията разгледа дали това финансово участие, което се приписва на ПИД, е предоставило полза на групата IRNC съгласно член 3, параграф 2 от основния регламент. Тя припомни, че дружествата от IRNC извършват дейност в Индонезия и са учредени в съответствие с индонезийското законодателство. Поради това по принцип е уместно да се провери дали тези получатели на финансиране са получили по-изгодни условия от тези, които биха получили на индонезийския финансов пазар. Както е посочено в съображения 732 и 733, Комисията провери този въпрос и се увери, че случаят е точно такъв.

(682) Въпреки това Комисията взе предвид също и извънредните обстоятелства по този случай. Припомня се, че производителите износители са свързани с китайски дружества майки. Китайските публични органи са предоставили преференциалното финансиране след преговори и подписване на съответните документи в Китай, а получателите са получили финансирането пряко или косвено чрез тяхното дружество майка в Китай (междуфирмени заеми). В споразуменията за заем се посочва, че средствата ще се използват за проекти в Индонезия. Чрез създаването на рамката за двустранно сътрудничество, обусловена от действията на ПИД за насърчаване на преместването на китайските топилни мощности в Индонезия, ПИД се е опитвало и е приело тези субекти да получават преференциална подкрепа, включително евтини заеми в съответствие с китайското законодателство, т.е. съгласно китайските условия. Китайските публични органи са предоставили това финансиране в съответствие с преференциалните политики за финансиране, прилагани в Китай.

([170]) Вж. член 3, параграф 1, буква а), подточка iv) от основния регламент и член 1, параграф 1, буква а), точка 1), подточка iv) от Споразумението за СИМ.

([171]) Доклад на Апелативния орган „Съединени щати — Динамична памет с произволен достъп (DRAM)“ (US — DRAMs), (WT/DS296/AB/R), точка 112.

([172]) Впрочем спорните факти може да се разглеждат и от гледна точка на член 16 от разпоредбите на КМП. Тясното сътрудничество между ПИД и ПКНР не само е довело до признаване и приемане на действията на Китай от страна на ПИД, но е създало и предпоставки за евентуално заобикаляне на действителни и потенциални мита, наложени от ЕС върху китайския износ на разглеждания продукт, произведен в Индонезия.

(683) Поради това Комисията заключи, че приемането и признаването от страна на ПИД на финансовото участие на китайските публични органи за IRNC включва също така аспектите за преференциите/ползите от него. Ето защо Комисията установи китайските пазарни лихвени проценти за преференциалното финансиране и изчисли ползата въз основа на тях. Тези подробности са разгледани по-задълбочено по-долу в раздел 4.6. Комисията отбеляза, че при прилагането на този рационален подход размерът на субсидиите е по-малък, отколкото при прилагането на хипотетична референтна стойност за Индонезия.

4.5.8.3. Специфичност

(684) Що се отнася до третия въпрос относно специфичността, Комисията проучи дали тези субсидии са специфични съгласно изискванията на член 4, параграфи 2—4 от основния регламент.

(685) Правителството на Индонезия е предоставящият орган по отношение на преференциалното финансиране посредством неговото признаване и приемане. По-специално ПИД е признало и приело определянето от страна на ПКНР на Morowali Park и IMIP като задгранична зона за инвестиции и е одобрило пълното изпълнение на двустранното споразумение и други двустранни документи от него чрез, *inter alia*, предоставянето на преференциалното финансиране от ПКНР.

(686) Тези субсидии са ограничени до дружества, които извършват дейност в Morowali Park. Поради това Комисията стигна до заключението, че това са регионални субсидии по смисъла на член 4, параграф 3 от основния регламент, които попадат в рамките на компетентността на предоставящия орган в съответствие с член 4, параграфи 2—4 от основния регламент.

4.5.9. *Коментари относно окончателното разгласяване*

(687) Жалбоподателят, ПИД, ПКНР и групата IRNC представиха коментари по окончателното разгласяване относно сътрудничеството между ПИД и ПКНР.

4.5.9.1. Коментари относно финансовото участие

(688) Правителството на Индонезия, ПКНР и групата IRNC заявиха, че настоящото разследване, доколкото се занимава със субсидии за производството на разглеждания продукт, предоставени от държава, различна от държавата износител, е в нарушение както на Споразумението за СИМ, така и на основния регламент. Според тях антисубсидийното разследване не е можело да бъде разширено извън територията и компетентността на Индонезия.

(689) Освен това ПКНР припомни, че вече е изразило позицията си в антисубсидийното разследване относно ТСВ. В разглеждания случай ПКНР е разбрало съображение 646 като потвърждение, че Комисията споделя мнението на ПКНР, че Споразумението за СИМ не включва връзката между правителство и производители, които са установени в чужбина.

(690) Във връзка с това ПКНР и групата IRNC заявиха, че съгласно членове 1 и 2 от Споразумението за СИМ предоставените финансови участия по отношение на субекти извън територията на предоставящата държава не се квалифицират като субсидии по смисъла на Споразумението за СИМ. По-конкретно ПИД заяви, че в член 1, параграф 1, буква а), точка 1), подточки i)—iv) от Споразумението за СИМ също се споменава „правителство/правителството“ във всеки от параграфите, които се отнасят до един и същ субект в началната му част, и тези препратки не могат да се тълкуват като означаващи, че ще бъде включено правителство извън територията на държавата, предоставяща финансовото участие.

(691) Правителството на Индонезия добави, че съдебната практика на СТО тълкува член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ като „изчерпателен затворен списък“ ([173]), с който „се определя и идентифицира дейността на правителството, която представлява финансово участие за целите на Споразумението за СИМ“ ([174]) и „от самото начало е предвидено от нейните привърженици именно да гарантира, че не всички правителствени мерки, които предоставят ползи, могат да се смятат за субсидии“ ([175]). Във връзка с тълкуването на член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от

([173]) Доклад на специализираната група, *United States — Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft (Second Complaint) [„Съединени щати — мерки, засягащи търговията с големи граждански въздухоплавателни средства (втора жалба)“]*, WT/DS353/R, приет на 23 март 2012 г., изменен с доклад на Апелативния орган WT/DS353/AB/R, DSR 2012:II, стр. 649, точка 7.955.

([174]) Доклад на Апелативния орган, *United States — Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft (Second Complaint) [„Съединени щати — мерки, засягащи търговията с големи граждански въздухоплавателни средства (втора жалба)“]*, WT/DS353/AB/R, приет на 23 март 2012 г., DSR 2012:I, стр. 7, точка 614.

([175]) Доклад на специализираната група, *US — Exports Restraints („САЩ — Експортни ограничения“)*, цит., точки 8.65 и 8.73.

Споразумението за СИМ чрез член 11 от Разпоредбите на КМП, посочени в съображения 647—650, ПИД припомни съдебната практика на СТО относно тълкуването на споразуменията на СТО. ([176]) След това то твърдеше, че Комисията, тълкувайки „от страна на правителството“ в член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ като включващо възможно приписване на предоставянето на субсидии на други правителства, е добавила думи, които не са в текста на Споразумението за СИМ.

(692) Правителството на Индонезия, ПКНР и групата IRNC освен това изказаха твърдението, че тъй като терминът „правителство“, включен в член 2 от основния регламент, се определя като „правителство или всеки публичен орган на територията на държавата на произход или износ“, предполагаемите субсидии на ПКНР не биха могли да попаднат в обхвата на настоящото разследване. Според ПКНР и групата IRNC в член 4, параграф 2 от основния регламент това виждане се подсилва чрез позоваване на „*компетентността на предоставящия орган*“.

(693) Комисията изрази несъгласие с всички горепосочени твърдения. Комисията отбеляза, че аргументите на ПИД, ПКНР и IRNC се припокриват в голяма степен, а по някои въпроси се позовават на отделни аргументи. Комисията анализира всички припокриващи се точки заедно, а останалите аргументи на всяка от страните разгледа един по един.

(694) В началото Комисията се позова на аргументите, посочени по дело AS 656, по-специално в съображения 685 и сл. и в съображения 709 и сл., които сами по себе си са достатъчни, за да бъдат отхвърлени твърденията на тези страни. Въпреки това Комисията предостави следните разяснения в подкрепа на позицията си.

(695) По отношение на тълкуването на разпоредбите на СТО и на разпоредбите на основния регламент Комисията отбеляза, че страните не са се позовали на съответната юриспруденция на СТО. Апелативният орган на СТО („АО“) постанови по делото US-Gasoline ([177]), че правото на СТО не може да се чете в клинична изолация от общото международно право. По този начин общите принципи на международното право са част от правния ред на СТО, който не е самостоятелен режим ([178]). Съгласно член 3.2 от ДППУС и член 31, параграф 3, буква в) от Виенската конвенция за правото на договорите (ВКПД) при оценката на контекста на условията на даден договор трябва да се вземат предвид „всички съответни норми на международното право, прилагани в отношенията между страните“. Тези „норми“ включват международното обичайно право ([179]) и по определение са задължителни за всички членове на СТО, включително Индонезия, Китай и Европейския съюз. Разпоредбите на КМП са неразделна и важна част от международното обичайно право в съответствие с мандата на Общото събрание на ООН съгласно член 13, параграф 1, буква а) от Устава на ООН. Нормите в Разпоредбите на КМП са „от значение“ и по смисъла на член 31, параграф 3, буква в) от ВКПД, тъй като предоставят насоки за тълкуване на понятието за приписване, т.е. кога определени действия или бездействия могат да бъдат приписани на дадена държава, дори когато тези действия или бездействия не произтичат пряко от тази държава. В това отношение понятието за приписване придобива значение за тълкуването на понятието „от страна на правителството“ в уводния текст на член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ, и по-специално за определянето на правилното приписване на дадено поведение в ситуация на сътрудничество между две държави по отношение на субсидии, както е в разглеждания случай ([180]). Следователно Разпоредбите на КМП може да се използват при тълкуване на формулировката „от страна на правителството“ в уводната част на член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ, за да се припише дейността (предоставяне на субсидия) на ПИД, дори когато финансовото участие не е предоставено пряко от ПИД.

(696) По отношение на твърденията относно член 2, буква б) от основния регламент този член предвижда, че „правителство“ означава правителство или всякакъв публичен орган на територията на държавата на произход или на износ.“ Комисията се съгласи с тълкуването, че тази разпоредба обхваща действия на правителството, от чиято територия субсидираните продукти се изнасят за ЕС. Точно такъв е настоящият случай. Разглежданият продукт се произвежда в Индонезия и се изнася от Индонезия в Европейския съюз. В член 2, буква б) от основния регламент обаче не е засегнат отделният въпрос кои действия правителството може да разреши на своя територия и да ги признае като свои. Също както понятието „публичен орган“, понятието „правителство“ подлежи на тълкуване, като се вземат предвид неговият контекст, предмет и цел. Така действията, за които може да бъде вменена отговорност на

([176]) Доклад на Апелативния орган, *United States — Continued Existence and Application of Zeroing Methodology („САЩ — Продължаващо съществуване и прилагане на методологията за нулиране“)*, WT/DS350/AB/R, приет на 19 февруари 2009 г., DSR 2009:III, стр. 1291, точка 268, и Доклад на Апелативния орган, *India — Patent Protection for Pharmaceutical and Agricultural Chemical Products („Индия — Патентна закрила за фармацевтични и селскостопански химически продукти“)*, WT/DS50/AB/R, приет на 16 януари 1998 г., DSR 1998:I, стр. 9, точка 45.

([177]) WT/DS2/AB/R — *US — Reformulated Gasoline („САЩ — Реформулиран бензин“)*, доклад на Апелативния орган, приет на 20 май 1996 г., стр. 17.

([178]) Вж. за подробности J. Pauwelyn, The Role of Public International Law in the WTO — How far can we go? (Ролята на международното публично право в СТО — Колко далеч можем да стигнем?), American Journal of International Law (2001), стр. 535 и сл.; Graham Cook, Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles (Преглед на юриспруденцията на СТО относно концепции и принципи на международното публично право) (CUP 2015).

([179]) WT/DS379 — United States — Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China (Съединени американски щати — Окончателни антидъмпингови и изравнителни мита върху определени продукти от Китай), доклад на Апелативния орган, приет на 11 март 2011 г.,§§308; M.E. Villiger, „Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties“ („Коментар по Виенската конвенция от 1969 г. за правото на договорите“) (Martinus Nijhoff, 2009 г.), стр. 433.

([180]) WT/DS379/AB/R, точки 304—322.

правителството на държавата на произход или износ, може да включват не само действия, пряко произтичащи от това правителство, но и действия, които могат да бъдат приписани на това правителство. Това се потвърждава също така от формулировката на член 3, параграф 1, буква а) от основния регламент, в която се говори за финансово участие „от страна на“ правителството. По същите причини нямат основание и другите аргументи, позоваващи се на разпоредбите на Споразумението за СИМ, а именно член 1, параграф 1, буква а), точка 1).

(697) Следователно въз основа на тълкуването на член 2, буква б), член 3, параграф 1, буква а) и член 4, параграф 2 от основния регламент в съответствие с приложимите разпоредби на Споразумението на СТО за СИМ и Разпоредбите на КМП Комисията заключи, че има право да изравни субсидиите, предоставени от ПИД, което не само е признало и приело основните подлежащи на изравнителни мерки финансови участия, предоставени от ПКНР, като свои собствени, но дори активно ги е търсило. Поради това Комисията отхвърли тези твърдения.

(698) По отношение на съображение 646 групата IRNC заяви, че като е променила темата на приписването, Комисията е заобиколила предпоставките за предприемане на изравнителни мерки. Според групата IRNC Комисията стига до заключението, че ПИД е предоставящият орган, без надлежно обяснение и анализ, чрез приписване въз основа единствено на член 11 от Разпоредбите на КМП, въпреки че такова позоваване не е направено. Групата IRNC заяви, че за да може финансовата подкрепа на ПКНР да бъде приписана на ПИД съгласно член 11 от Разпоредбите на КМП, Комисията е трябвало да докаже, че предполагаемата финансова подкрепа, предоставена от ПКНР, е на първо място „неправомерно действие от международен характер“, в противен случай цялото основание на аргумента на Комисията не би съществувало. Тъй като СТО смята, че развиващите се страни имат право да използват пълноценно собствените си ресурси за икономическо развитие, двустранното сътрудничество между две развиващи се страни не може да попадне в определението за „неправомерни действия от международен характер“. Групата IRNC добави, че дори Комисията по някакъв начин да установи приписването, все още има съществено логическо несъответствие между „ПИД е отговорно“ и самото „ПИД е предоставящият орган“.

(699) Комисията обясни подробно чрез своя препратка към аргументите и правните основания, представени по делото AS656, в съчетание с допълнителните обяснения в съображения 647—651, как се прилага член 11 от Разпоредбите на КМП в настоящото разследване. В допълнение в раздел 4.5.8.1 са описани подробно всички правни аргументи и основни доказателства в подкрепа на приписването на финансовото участие и на съответните субсидии на ПИД. Комисията припомни, че съгласно член 11 от Разпоредбите на КМП дадена дейност може да бъде приписана на държава, „ако и доколкото държавата признава и приема въпросната дейност като своя собствена“. В коментарите към проекта на Разпоредби на КМП се потвърждава, че изразът „признава и приема въпросната дейност като своя собствена“ има за цел да се разграничат случаите на признаване и приемане от случаите на обикновена подкрепа или одобрение. В този смисъл дейност не може да бъде приписана на държава съгласно член 11, когато дадена държава просто признава фактическото съществуване на дейност или изразява устно одобрение за нея. Актът на признаване и приемане, независимо дали е под формата на думи или дейност, трябва да бъде ясен и недвусмислен ([181]). Следователно в член 11 от Разпоредбите на КМП се изисква in concreto преглед на дейността на държавата износител, като се посочва, че тя е признала и приела като своя собствена дейността на чуждестранно правителство. Комисията е направила точно това в своя подробен анализ в раздел 4.5.8.1, като е заключила, че ПИД е търсело, признало и приело като своя собствена дейността на ПКНР. Действията, състоящи се в предоставяне на подлежащи на изравняване субсидии на ПИД и ПКНР, са били в противоречие с разпоредбите на Споразумението за СИМ и на основния регламент и следователно попадат изцяло в обхвата на член 11 от Разпоредбите на КМП. Без значение е дали подобно преференциално кредитиране е предизвикало от нормативна гледна точка възникването на международната отговорност и за Китай за нарушаване на Споразумението за СИМ. С други думи Комисията приписа на ПИД китайска „дейност“ (а именно предоставянето на преференциално кредитиране), а не „неправомерни действия“. Поради това аргументите на страните бяха отхвърлени. Правителството на КНР поиска разяснение от Комисията относно това дали позоваването на Комисията на член 11 от Разпоредбите на КМП е приложимо за тълкуването на основния регламент, тоест, както е посочено от ПКНР, може ли обичайното международно право да се използва за тълкуване на вътрешното право на ЕС.

(700) Комисията отбеляза в началото установената съдебна практика на европейските съдилища, съгласно която разпоредбите на основния регламент трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, в светлината на съответните разпоредби на споразуменията на СТО ([182]). Това изискване за тълкуване на вторичното законодателство на ЕС по начин, съвместим с международно споразумение, предполага, че е възможно да се постигне съгласуваност между различните разпоредби, и се прилага само „доколкото е възможно“. Освен това Комисията отбеляза, че Съдът преди

([181]) Коментари по проекта за Разпоредби относно отговорността на държавата за действия, които са неправомерни в международен план, приет от Комисията по международно право на нейната петдесет и трета сесия (2001 г.) („Коментари на КМП“), член 11, параграф 8.

([182]) Вж. решения от 22 май 2014 г., *Guangdong Kito Ceramics и други/Съвет*, T-633/11, EU:T:2014:271, точка 38; от 11 юли 2017 г., *Viraj Profiles/Съвет*, T-67/14, EU:T:2017:481, точка 88; и от 10 април 2019 г., *Jindal Saw*, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, точка 101.

това е постановил, че предимството на международните споразумения, сключени от ЕС, пред вторичното законодателство на ЕС, изисква последното да се тълкува, доколкото е възможно, по начин, съвместим с тези споразумения, включително когато разпоредбите на последните нямат пряко действие ([183]).

(701) Разпоредбите на разглежданите основни регламенти, а именно член 2, буква б), член 3, параграф 1, буква а) и член 4, параграф 2, произтичат от задължения, съдържащи се в съответните разпоредби на Споразумението за СИМ, а именно член 1, параграф 1, буква а), точка 1), и поради това по принцип трябва да се тълкуват в съответствие с тях. Фактът, че член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ и съответните разпоредби на основния регламент не се позовават изрично на възможността да се приписва финансово участие, предоставено от една държава на друга държава, не е пречка за тълкуване на условията в съответствие с принципите за приписване в Разпоредбите на КМП. Член 11 от Разпоредбите на КМП е от значение, тъй като се отнася до същия предмет като тълкуваните клаузи на договора ([184]). Тълкуването на термините „от страна на правителството“ в тези разпоредби в съответствие с член 11 от Разпоредбите на КМП позволява да се „установи общото намерение на страните по конкретно споразумение“ ([185]). Следователно правилното тълкуване на член 1, параграф 1 от Споразумението за СИМ и на Основния антисубсидиен регламент наистина изисква да се вземат предвид Разпоредбите на КМП, които вече са били изрично разгледани от Съда в редица дела ([186]).

(702) Групата IRNC заяви, че дори ако разследванията на субсидии между държави са разрешени съгласно Споразумението за СИМ, Комисията не би могла да установи финансово участие в този случай. В действителност според групата IRNC фактът, че ПИД е идентифицирало, признало и приело като свои собствени китайските преференциални мерки (съображение 674), пълното одобрение и стриктният контрол на китайското преференциално финансиране (съображение 677), както и ясната и изрична връзка между действията на ПКНР и на ПИД (съображение 679), са логически погрешни и не са подкрепени от съществени доказателства.

(703) В това отношение групата IRNC подчерта, че Комисията не е доказала участието на ПИД или на публичен орган. Комисията не е доказала пълното одобрение на ПИД, докато предполагаемият строг контрол по мнението на групата IRNC съответства на няколко нормални административни функции и нормален контрол върху чуждестранните финансови потоци. Участието на местни клонове в изплащането на заемите е отговаряло също така на обичайната бизнес практика. Комисията счете тези аргументи за неоснователни. В целия раздел 4.5 се разяснява много подробно как сътрудничеството е довело до това ПИД да признае и да приеме като свое собствено финансовото участие, предоставено от ПКНР. Това е специално разгледано по-нататък в отделен раздел 4.5.8.1. Противно на твърдението на тази страна, има достатъчно съществени доказателства в подкрепа на тези заключения и тези доказателства не са били опровергани от страните. В оценката се заключава, че финансовото участие е предоставено от финансови институции, установени в КНР, които действат като публичен орган (вж. също съображения 727—731), и че това финансово участие е търсено активно от ПИД, което го превръща в негово собствено. Правителството на Индонезия и ПКНР са създали редица двустранни административни органи, отговарящи за изпълнението на проекта Morowali, както е описано подробно, наред с другото, в раздел 4.5.7. Накрая Комисията отбеляза, че не само китайското преференциално финансиране е трябвало да преминава през индонезийски „банки кореспонденти“ (вж. съображение 751), но също така офшорните заеми, свързани с проекти за развитие, като проекта Morowali, са подлежали на специално одобрение и наблюдение от междуведомствен екип за офшорни търговски заеми (Tim Pinjaman Komersial Luar Negeri или „PKLN“) съгласно Президентски указ № 39 от 1991 г., както е обяснено по-подробно в съображения 752 и сл. Поради това представените аргументи бяха отхвърлени.

4.5.9.2. Коментари относно Morowali Park

(704) Правителството на Индонезия реагира на констатациите на Комисията, като заяви, че е отворено за международно сътрудничество и че е сключило много двустранни споразумения. Това обаче не означава, че ПИД дава предпочитание на чуждестранните инвестиции, тъй като всяка инвестиция в Индонезия се извършва в съответствие с индонезийското законодателство. Правителството на Индонезия отказа да разгледа който и да е от документите, цитирани от Комисията, тъй като смята, че всички те са необвързващи. В допълнение ПИД подчерта, че сътрудничеството с ПКНР не е с акцент върху промишлеността за производство на неръждаема стомана или върху индустриалните паркове.

(705) В началото Комисията отбеляза, че ПИД (и ПКНР) не оспорва точността на фактите и съответните доказателства относно сътрудничеството между тези две правителства, както е описано в раздел 4.5.

([183]) Вж. по-специално решения от 7 юни 2007 г., *Řízení Letového* Provozu, C-335/05, EU:C:2007:321, точка 16, и от 8 март 2011 г., *Lesoochranárske zoskupenie VLK*, C-240/09, ECLI:EU:C:2011:125, точки 45 и 51, които се отнасят до тълкуването на основния регламент в съответствие с Антидъмпинговото споразумение на СТО.

([184]) Доклад на Апелативния орган на СТО, *United States — Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*“ (*„САЩ — Окончателни антидъмпингови и изравнителни мита върху някои продукти от Китай“*), (WT/DS379/AB/R), приет на 25 март 2011 г., точка 308 (*„За да бъдат от значение, тези норми трябва да се отнасят до същия предмет като тълкуваните условия на договора*“).

([185]) Доклад на Апелативния орган на СТО, United States — Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China („САЩ — Окончателни антидъмпингови и изравнителни мита върху някои продукти от Китай“) (WT/DS379/AB/R), приет на 25 март 2011 г., точка 312.

([186]) Вж. по-специално решения от 6 май 2010 г., C-63/09, *Axel Walz*, ECLI:EU:C:2010:251, точки 27—29; и от 6 октомври 2020 г., Дело C-66/18, *Европейска комисия/Унгария*, ECLI:EU:C:2020:792, точка 90. Вж. също Становището на AG Kokott от 15 април 2010 г. C-334/08, *Европейска комисия/Италианска република*, ECLI:EU:C:2010:187, точки 29 и 30.

(706) Освен това Комисията отбеляза, че фактът, че ПИД е отворено за международно сътрудничество и има много двустранни споразумения с други държави — макар и общо споменати без конкретни подробности — не влияе на заключението, че сътрудничеството с ПКНР в Morowali Park е протекло далеч отвъд обикновеното международно сътрудничество или други неуточнени двустранни споразумения. Комисията признава, че правителствата сключват споразумения за сътрудничество или други двустранни споразумения за различни цели, включително когато предвиждат определени разпоредби за насърчаване или поощряване на инвестициите. Тези разпоредби сами по себе си биха били недостатъчни за приписване на подлежаща на изравняване финансова подкрепа от държавата, която ги предоставя, на държавата износител за целите на основния регламент. Настоящото разследване обаче не е свързано със съществуването на обикновено общо сътрудничество или обикновени двустранни споразумения между Индонезия и Китай. Вместо това Комисията основа своя анализ и констатациите си за това, че китайската финансова подкрепа се приписва на ПИД, на наличието на голям брой документи и елементи, които, взети заедно, показаха, че сътрудничеството между ПИД и ПКНР надхвърля в значителна степен обикновеното насърчаване на развитието и привличането на инвестиции. Вместо това двете правителства са се споразумели да изпълнят много специфичен проект в Morowali Park и са създали подробни двустранни административни механизми, за да гарантират успешното изпълнение на този проект, както е обяснено подробно в раздел 4.5.5. Сътрудничеството по проекта Morowali се е основавало на поредица от конкретни двустранни споразумения и документи, които недвусмислено са предвиждали, *inter alia*, задължението на китайската страна да осигури масивно преференциално финансиране за регистрираните в Китай инвеститори в Morowali Park. Последващото успешно изпълнение на проекта потвърди, че неговият обхват и цел надхвърлят тези на споразуменията за общо развитие и сътрудничество. Поради това представените аргументи бяха отхвърлени.

(707) Правителството на Индонезия заяви, че всяка инвестиция в контекста на сътрудничеството с ПКНР е извършена от частния сектор.

(708) Комисията отбеляза, че дори действителните инвеститори в дружествата, произвеждащи разглеждания продукт, и в свързаното дружество, извършващо дейност в Morowali Park, да са частни, това е без значение и не засяга заключението, че преференциалното финансиране, предоставено от ПКНР и приписано на ПИД, представлява подлежаща на изравняване субсидия. Предполагаемите частни инвеститори са били просто получатели на тези подлежащи на изравняване субсидии, които бяха приписани на ПИД и които са били предоставени от него. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(709) Освен това ПИД заяви, че не съществува списък с приоритетни проекти в рамките на икономическите диалози на високо равнище с ПКНР.

(710) Комисията отбеляза, че е безспорно, че проектът Morowali е официално признат за специален допустим проект, както в КНР — по линия на ЕПЕП, така и в Индонезия — като национален стратегически проект. Освен това Комисията отбеляза, че има няколко препратки към списъка със стратегически проекти в рамките на двустранното сътрудничество, както е посочено, *inter alia*, в съображения 577 и 609. Както е обяснено в съображения 552 и 573, ПИД представи списък с проекти, различен от списъка с приоритетни проекти в рамките на икономическия диалог на високо равнище, и Комисията направи заключение въз основа на наличните факти съгласно член 28, параграф 1 от основния регламент, че проектът Morowali е сред приоритетните проекти, определени от ПИД и ПКНР. Дори ако твърдението на ПИД, че не съществува официален списък с приоритетни проекти в рамките на икономическия диалог на високо равнище, беше обосновано и вярно, това не повлия на заключението, че проектът Morowali е официално признат за национален стратегически проект от ПИД и от ПКНР по линия на ЕПЕП, и със сигурност, че във всеки случай той се е смятал за стратегически приоритетен проект, следен и изпълняван отблизо от двете правителства поради важността му. Следователно, дори и да е бил правилно обоснован — *quod non* — този аргумент не би повлиял на заключението, че Morowali Park е приоритетен проект, официално признат от двете правителства в контекста на тяхното двустранно сътрудничество. Следователно неговите инвеститори са получавали в този контекст подлежащи на изравняване субсидии. Поради това Комисията отхвърли това твърдение.

(711) Във връзка със съображение 599 ПИД заяви, че няма доказателства, че IMIP е китайската индонезийска зона за икономическо и търговско сътрудничество. Във всеки случай то твърди, че тази квалификация не предполага никакво специално отношение от страна на ПИД.

(712) Комисията отбеляза неопровержимите доказателства, вече представени в съображение 599, които потвърждават, че IMIP наистина е зона за икономическо и търговско сътрудничество. Освен това в отговор на това твърдение се отбелязва, че същата информация може да бъде намерена и на други уебсайтове на ПКНР ([187]). Ето защо това твърдение беше отхвърлено. Правителството на Индонезия заяви също така, че не е прилагано специално третиране към IMIP по отношение на лицензи за дейност с индустриални зони. Правителството на Индонезия поясни, че IMIP не се регулира от Споразумението между Индонезия и Китай за интегрирани индустриални паркове, а от НП № 142 от 2015 г., която не е била приета, за да бъде в съответствие с двустранните споразумения с ПКНР. Според ПИД i) в нея няма препратка към споразуменията, ii) тя се прилага за всички индустриални зони и iii) ПИД просто е предоставяло стимули, достъпни и за дружества извън индустриалните зони.

(713) Комисията отбеляза, че в допълнение към Указ № 142 от 2015 г. съществува специално двустранно споразумение между Индонезия и Китай от 2 октомври 2013 г., определящо значението на индустриалните паркове за успешното изпълнение на двустранното сътрудничество по проекта Morowali, както е посочено в раздели 4.5.3 и 4.5.5. Указ № 142 предвижда редица специални разпоредби, приложими само за допустимите дружества, представляващииндустриални паркове, при посочените условия, които се прилагат за IMIP. Във всеки случай Комисията не изравни субсидии, предоставени от IMIP, а субсидии, предоставени от ПИД, включително като му приписа финансова подкрепа, предоставена от ПКНР. Конкретното двустранно споразумение за индустриалните зони между Индонезия и Китай представлява неразделен значим контекст на двустранното сътрудничество за изпълнението на проекта Morowali. Поради това Комисията сметна за неоснователно това твърдение на ПИД и го отхвърли.

(714) Правителството на Индонезия уточни, че квалификацията национален стратегически проект не означава предоставяне на финансово участие. Правителството на Индонезия уточни, че чрез квалификацията национален стратегически проект не се предоставя финансово участие.

(715) Подобно на опровержението си в съображение 713, Комисията сметна, че тези аргументи нямат отношение към основните констатации от разследването. В действителност Комисията не изравни финансовите участия или други субсидии, предоставени от IMIP, а само субсидии, предоставени от ПИД. Квалификацията за национален стратегически проект представляваше значим контекст, който показа, че проектът Morowali е бил специално насърчаван и осъществяван отблизо, както от ПКНР — чрез официалното му признаване в рамките на програмата „Един пояс, един път“, така и от ПИД — чрез тази специална квалификация. Комисията разгледа специфичната дисциплина, свързана с квалификацията за национален стратегически проект в своята оценка в този контекст, както е посочено в съображение 616. Що се отнася до аргумента относно общата инфраструктура, Комисията не е оценила предоставянето на обща инфраструктура, която действително не подлежи на изравнителни мерки съгласно член 3, параграф 1, буква а), подточка iii) от основния регламент. Следователно Комисията отхвърли тези твърдения като необосновани.

4.5.9.3. Коментари относно специфичността

(716) Правителството на Индонезия оспори констатацията за специфичност, тъй като твърдеше, че сътрудничеството с ПКНР не обхваща само индустриални паркове, а редица области.

(717) В своя анализ на спецификата, подробно описан в раздел 4.5.8.3, и по-специално в съображение 686, Комисията разясни, че подлежащите на изравняване субсидии, обхванати от сътрудничеството между ПИД и ПКНР, са регионално специфични, тъй като са ограничени до отговарящи на условията дружества, официално установени в Morowali Park като част от изпълнението на проекта за развитие, изпълняван от двете правителства. Поради това твърдението беше отхвърлено.

([187]) http://fec.mofcom.gov.cn/article/jwjmhzq/ and http://www.cocz.org/index.aspx.

4.5.9.4. Коментари относно неоказването на съдействие във връзка с ПИД

(718) Групата IRNC заяви, че липсващото споразумение, свързано с IMIP, не може да представлява най-добрите налични факти и не може да бъде основа за констатацията, че IMIP е частен орган с поверена функция. Групата IRNC призна, че споразумението може да бъде едно от съображенията, но не и единственото, и заяви, че Комисията следва да стигне до изчерпателно заключение въз основа на всички събрани документи. Според групата IRNC те показват, че не е имало такава поверена функция. Правителството на Индонезия повтори, че не разполага с липсващото споразумение, тъй като IMIP е създадено и финансирано от частни лица.

(719) Комисията обаче установи, че това твърдение е невярно и неуместно. Липсващото споразумение, което IRNC умишлено не предостави и с което ПИД заяви, че не разполага, беше използвано за извличане на определени изводи въз основа на член 28, параграф 1 поради неоказване на съдействие, както е обяснено в съображение 634. Тези изводи бяха взети предвид при оценката на съвместното управление на Morowali Park от ПИД и ПКНР, заедно с редица други доказателства и съображения, описани подробно в раздел 4.5, и по-специално в правната оценка в раздел 4.5.8. Това наистина беше само един от елементите и съображенията, които позволиха на Комисията да стигне до заключението, че на IMIP, наред с другото, е възложено да осъществи успешното изпълнение на проекта Morowali в качеството на управител на Morowali Park в съответствие с всеобхватното двустранно сътрудничество, договорено между ПИД и ПКНР. Следователно, противно на това, което твърдят страните, липсващото споразумение не беше нито единственото, нито решаващото доказателство, което беше използвано за достигане до това заключение (независимо от възможността, според Комисията, тя да стигне до същото заключение дори само на основата на това споразумение, поради важността му, заедно с отказа на IRNC и ПИД да го предоставят). Поради това твърдението беше отхвърлено.

4.5.9.5. Коментари относно неоказването на съдействие във връзка с ПКНР

(720) Правителството на КНР заяви, че не е било задължено да предоставя информация в разследването, което се води срещу Индонезия и в което получатели и бенефициери на предполагаемите субсидии са индонезийски производители, установени в Индонезия.

(721) Комисията отбеляза, че ПИД и ПКНР са въвели няколко административни механизма в контекста на тяхното двустранно сътрудничество, и по-специално за успешното изпълнение на проекта Morowali, както е обяснено в раздел 4.5.6. Чрез тези механизми за сътрудничество ПИД е имало възможност да събира исканата информация от ПКНР. Фактът, че едната страна от съвместното сътрудничество (т.е. ПКНР) реши да не предоставя никаква информация, не означава автоматично, че другата страна в двустранното сътрудничество (т.е. ПИД) не трябва да носи отговорност по отношение на това задължение. В контекста на съвместното сътрудничество, каквото е безспорно установеното между ПИД и ПКНР, едната страна не може да използва бездействието на другата, за да твърди, че е сътрудничила напълно в разследването, доколкото е било възможно. В противен случай при подобни обстоятелства в други случаи участващите правителства биха могли умишлено да решат да не предоставят поисканата от Комисията информация, без да поемат каквито и да е правни последици за неоказването на съдействие.

(722) Комисията не искаше от ПИД да използва принудителни средства за събиране на исканите данни от ПКНР, а по-скоро даде възможност на ПКНР да се намеси и да предостави съответната информация от самото начало на разследването, като го третира като заинтересована страна. По-специално съгласно точка 5.3 от известието за започване Комисията изрично покани ПКНР да участва като заинтересована страна предвид твърденията в жалбата. Правителството на КНР поиска да бъде регистрирано в разследването, за да има достъп до досието, и изрично потвърди, че е заинтересована страна с електронно писмо от 19 февруари 2021 г. Разпоредбите на член 28 от основния регламент се прилагат изцяло за всички заинтересовани страни, както е посочено ясно също така в точка 10 от известието за започване. Комисията също така припомни, че ПКНР е било добре запознато с правната ситуация след процедурите относно ТСВ и ПМСВ. Въз основа на всички тези аргументи Комисията отхвърли това твърдение.

4.5.10. *Заключение*

(723) В заключение Комисията установи, че както субсидиите, предоставени пряко от ПИД на дружества, извършващи дейност в Morowali Park (предоставяне на никелова руда, предоставяне на земя, данъчни облекчения), така и субсидиите, предоставени косвено чрез преференциално финансиране от ПКНР, подлежат на изравняване съгласно членове 2—4 от основния регламент. Последните се приписват на ПИД по силата на признаването и приемането на мерките на ПКНР от страна на ПИД като негови собствени, например чрез двустранното споразумение от 2011 г., Споразумението за сътрудничество от 2013 г. по Индонезийско-китайската програма, както и тясното сътрудничество и различните нива на механизми за сътрудничество. Финансовото участие също е носело ползи и е било специфично. По-долу Комисията разглежда по-подробно всички субсидии, имащи отношение към случая.

4.6. **Преференциално финансиране**

4.6.1. *Заеми от стратегически банки, предоставени на IRNC и на свързаните с него дружества*

4.6.1.1. Държавни банки, действащи като публични органи

(724) Разследването показа, че всички заеми за групата IRNC са предоставени от китайски банки (Eximbank, China Development Bank, Bank of China, Industrial and Commercial Bank of China) с изключение на IMIP, което е получило заеми от Eximbank Indonesia. Първите заеми са използвани за финансиране на изграждането на заводите, а други са използвани за нуждите от оборотен капитал.

(725) Комисията първо провери дали тези банки са били „публични органи“ по смисъла на член 3 и член 2, буква б) от основния регламент. Комисията съответно потърси информация относно държавната собственост, както и формални признаци за държавен контрол в държавните банки. Комисията също така потърси информация за това дали ПКНР е упражнявало значителен контрол върху дейността на държавните банки по отношение на кредитните им политики и оценката на риска.

(726) Както е посочено по-горе, ПКНР отказа да съдейства на разследването и да предостави исканата информация. Поради това Комисията прибягна до разпоредбите на член 28 от основния регламент, за да оцени дейността на китайските банки, посочени по-горе като публични органи, като се позова на наличните факти, а именно относима информация от предишни разследвания, обхващащи периода 2015—2020 г. ([188]), включително съвсем отскоро на антисубсидийното разследване относно ТСВ и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/870 на Комисията от 24 юни 2020 г. за налагане на окончателно изравнително мито и окончателно събиране на временното изравнително мито, наложено върху вноса на продукти от стъклени влакна с непрекъсната нишка с произход от Египет, и налагане на окончателно изравнително мито върху регистрирания внос на продукти от стъклени влакна с непрекъсната нишка с произход от Египет ([189]) („разследване относно ПМСВ“).

(727) Както е посочено в раздели 3.4.1.2—3.4.1.5 от разследването относно ТСВ, както и в раздели 3.3.1.2—3.3.1.4 от разследването относно ПМСВ, Eximbank (EXIM), China Development Bank (CDB), Bank of China (BOC), Индустриалната и търговска банка на Китай (ICBC) са китайски държавни банки и има формални признаци за контрола на ПКНР над тези банки. Освен това в същите раздели от антисубсидийното разследване относно ТСВ и от разследването относно ПМСВ Комисията стигна до заключението, че ПКНР е създало нормативна уредба, която назначените от ПКНР ръководни и надзорни кадри, отчитащи дейността си пред него, са били задължени да спазват. Следователно ПКНР се е позовавало на нормативната уредба, за да упражнява значителен контрол над дейността на държавните банки.

(728) В допълнение към общата правна рамка, изложена в антисубсидийното разследване относно ТСВ и в разследването относно ПМСВ, целият правен контекст, предвиден в рамките на двустранното сътрудничество, изложен в раздел 4.6.3.1, както и конкретната точка за CDB, разгледана в следващото съображение, са били приложими за заемите, предоставени от тези банки на групата IRNC.

([188]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/969 на Комисията от 8 юни 2017 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от желязо, от нелегирани стомани или от други легирани стомани с произход от Китайската народна република и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/649 на Комисията за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от желязо, от нелегирани стомани или от други легирани стомани с произход от Китайската народна република (ОВ L 146, 9.6.2017 г., стр. 17) („процедурата относно ГВПП“), Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1690 на Комисията от 9 ноември 2018 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на определени пневматични гуми, нови или регенерирани, от каучук, от видовете, използвани за автобуси или камиони, с индекс на натоварване, по-голям от 121, с произход от Китайската народна република, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1579 на Комисията за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито върху вноса на определени пневматични гуми, нови или регенерирани, от каучук, от видовете, използвани за автобуси или камиони, с индекс на натоварване, по-голям от 121, с произход от Китайската народна република, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/163 (ОВ L 283, 12.11.2018 г., стр. 1) („процедурата относно гумите“) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/72 на Комисията от 17 януари 2019 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на електрически велосипеди с произход от Китайската народна република (ОВ L 16, 18.1.2019 г., стр. 5) („процедурата относно електрическите велосипеди“), антисубсидийното разследване относно ТСВ.

([189]) ОВ L 201, 25.6.2020 г., стр. 10.

(729) През 2013 г. МТ издава „Известие относно аспекти, свързани с подкрепата на Китайската банка за развитие (CDB) за създаване и развитие на задгранични зони за търговско и икономическо сътрудничество“. Съгласно това известие МТ и CDB ще предоставят подкрепа по линия на политиката за инвестиции и финансиране за предприятия, които навлизат в зоната в рамките на отговарящи на условията зони за сътрудничество“. Китайската банка за развитие (CDB) ще изяснява основните условия за приоритетно финансиране в зоната за сътрудничество в съответствие с изискванията на Министерството на търговията и на Министерството на финансите“ и „CDB ще подпомага избирателно проектите в процес на изграждане и проектите за сътрудничество, на които МТ е отделило специално внимание заедно с правителството на приемащата държава за зоната за сътрудничество.“

(730) Комисията установи, че всички държавни китайски финансови институции са прилагали описаната по-горе правна рамка при изпълнението на държавни функции по отношение на сектора за производство на SSCR. От това следва, че те са публични органи по смисъла на член 2, буква б) от основния регламент, тълкуван във връзка с член 3, параграф 1, буква а), подточка i) от основния регламент и в съответствие със съдебната практика на СТО.

(731) Освен това, дори държавните финансови институции да не се разглеждат като публични органи, Комисията установи, че за тях би била приложима констатацията, че ПКНР ги е упълномощило или им е възложило да изпълняват функции, които обикновено се упражняват от правителството, по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка iv) от основния регламент, по същите причини, като изложените по-горе.

4.6.1.2. Полза и изчисляване на размера на субсидията

(732) Комисията счете, че по принцип за разположените в Египет бенефициери е целесъобразно да се провери дали тези получатели на заемите са получили по-изгодни условия от тези, които биха имали на индонезийския финансов пазар. Според информацията, предоставена от ПИД, средните лихвени проценти по заеми в щатски долари, отпуснати от индонезийски търговски банки през разглеждания период, в общи линии са в съответствие с лихвените проценти, плащани от дружествата от групата IRNC ([190]).

(733) Комисията сметна обаче, че тези статистически данни не отразяват специфичните обстоятелства на случая, и по-конкретно рисковите фактори, подчертани в съображения 737—742. В действителност статистическите данни се отнасят до множество заеми за различни суми (включително заеми за МСП), срок, цел, кредитен риск и т.н. Не бе предоставена информация за заеми за ситуации при започване на дейност, които изискват значително финансиране при огромен базисен риск. Тъй като ПИД е гарантирало, че ПКНР ще финансира необходимите инвестиции за китайските дружества, за да пренесат своите топилни мощности в Индонезия, изглежда разумно да се заключи, че няма частен кредитор в Индонезия, който би предоставил подобни заеми на производителите износители. Освен това информацията за заемите в Индонезия се отнася само до заеми, предоставени от местни банки на техните местни клиенти и следователно не се взема предвид факта, че в разглеждания случай заеми са били предоставени от китайски финансови институции на клиенти в чужбина. Освен това информацията за заемите в Индонезия се отнася само до заеми, предоставени от местни банки на техните местни клиенти и следователно не се взема предвид факта, че в разглеждания случай заеми са били предоставени от китайски финансови институции на чуждестранни клиенти.

(734) С оглед на извънредните обстоятелства, посочени в съображение 682, Комисията изчисли размера на подлежащата на изравняване субсидия, като взе предвид факта, че получателите са получили преференциалното финансиране в Китай. За извършването на това изчисление Комисията направи оценка на ползата за получателите по време на разследвания период. В съответствие с член 6, буква б) от основния регламент ползата за получателите е разликата между размера на лихвата, която дружеството плаща за преференциалния заем, и размера, който дружеството би платило за сравним търговски заем, който може да се получи на китайския финансов пазар.

(735) Комисията взе решение да установи пазарните лихвени проценти за преференциалните заеми от китайските банки въз основа на хипотетични референтни стойности за китайските инвеститори на пазара в съответствие с член 6, буква б) от основния регламент.

([190]) https://www.ojk.go.id/id/kanal/perbankan/data-dan-statistik/statistik-perbankan-indonesia/Default.aspx

(736) Ето защо Комисията реши да използва същата методология за изчисляване като тази за други заеми, деноминирани в чуждестранна валута и отпуснати от китайски финансови институции в КНР, и добави следната рискова премия, свързана с инвестицията в Индонезия.

(737) Комисията установи първо кредитния рейтинг на дружествата в групата IRNC. По време на разследването IRNC и другите четири свързани лица представиха кредитния си рейтинг, изготвен от индонезийската рейтингова агенция Pefindo в периода 2017—2020 г. Рейтингът варираще между BBB и A. Въпреки това, в единствения пълен доклад за кредитния рейтинг, който беше предоставен, беше ясно посочено, че един от подкрепящите фактори за рейтинга е фактът, че IRNC е подкрепена от Eximbank China и от акционерни заеми.

(738) Освен това Комисията отбеляза, че инвестицията, направена в Индонезия, е инвестиция на зелено, което предполага много високи рискове. Без подкрепата на ПКНР и ПИД кредитният риск на тези дружества би бил много по-висок.

(739) Никелът е стока и цената на стоките, включително цените на никеловата руда и на никеловия чугун, може да се променя бързо и се влияе от множество фактори извън контрола на дадено дружество. Тези фактори включват световно търсене на стоки, равнища на производствените разходи, макроикономически фактори, като очаквания по отношение на инфлацията, лихвените проценти и глобалното и регионално търсене и предлагане на стоки, както и общите глобални икономически условия. Тези фактори може да окажат неблагоприятно въздействие върху дейностите на дружеството, както и върху способността на дружеството да финансира тези дейности. Както бе обяснено в раздела относно никела, ПИД, чрез своя ценови механизъм, се е уверило, че групата IRNC има достъп до никелова руда на цени, значително по-ниски от международните цени.

(740) Освен това, както бе обяснено в раздела относно земята, дружествата са започнали да строят заводите, без да имат сертификати за право на строеж. Следователно без подкрепата на ПИД групата IRNC не би могла да инвестира значителни суми в изграждането на своите заводи, без действително да има законното право да го осъществи.

(741) Освен това Индонезия е нововъзникващ пазар и следователно инвестирането в Индонезия включва по-голям риск, отколкото инвестирането в по-развити пазари, включително в някои случаи значителен правен и икономически риск. Миннодобивната промишленост в Индонезия е силно регулирана и се променя непрекъснато. Групата IRNC е чуждестранна инвестиция и в определени сектори на индонезийската икономика има ограничения по отношение на дяловото участие на чуждестранни предприятия.

(742) Като новосъздаден субект кредитният риск на тези дружества е бил значителен. Тъй като дружествата са започнали да произвеждат и да продават своите продукти, рискът им постепенно намалява.

(743) С оглед на тези специфични обстоятелства по случая Комисията реши да установи два кредитни рейтинга. По отношение на периода на започване на дейност Комисията счете, че дружествата са били в ситуация, подобна на начални дялови инвестиции. Такива инвестиции носят висок риск и следователно биха отговаряли на кредитен рейтинг, еквивалентен на CCC или по-нисък. За следващия период, когато дружествата са работили при нормални условия, Комисията счете, че цялостното финансово състояние на групата IRNC съответства на рейтинг BB, който е най-високият рейтинг под изискванията за инвестиционен рейтинг. Независимо от това Комисията установи, както е посочено в съображения 757—759 по-долу, че дружествата от групата IRNC е трябвало да допълнят своите нужди от финансиране, като получат акционерни заеми от своите дружества майки, и че не са спазили погасителните планове на дълга си по тези заеми.

(744) За да вземе предвид увеличената рискова експозиция на банките, подчертана от наличието на акционерни заеми и опрощаване на дълг, Комисията реши да свали една степен по скалата за оценка на риска и стигна до заключението, че използването на кредитен рейтинг B (вместо BB) би било по-подходящо за определяне на пазарна референтна стойност.

(745) В съответствие с други заеми, деноминирани в чуждестранна валута и емитирани от китайски финансови институции в КНР, корпоративните облигации с рейтинг B, емитирани в щатски долари през разследвания период, бяха използвани за определяне на подходяща референтна стойност за периода на нормална дейност.

(746) За заеми, отпуснати през началния период на съответните дружества, Комисията счете, че е оправдано да се използва различна референтна стойност, тъй като тези заеми се отнасят до много значителни суми (няколко милиарда щатски долара) за много рисков проект в чужбина, а банките не са се възползвали от елемента на рискова премия под формата на капитал (например право на преобразуване в акции). Следователно съответната референтна стойност трябва да отразява особеностите на ситуацията, която е подобна на началните инвестиции за рисков капитал/дялови инвестиции. Комисията потърси публично достъпна информация, но не намери лесно достъпни референтни стойности за рисков капитал или сделки за дялови инвестиции. Комисията обаче счете, че лихвен процент на високодоходни облигации в щатски долари (еквивалентен на кредитен рейтинг CCC или по-нисък) би бил еквивалентен на възвръщаемостта, която фонд за дялови инвестиции би изисквал от такива сделки.

(747) Накрая, заемите, предоставяни от китайски финансови институции, обикновено се отпускат на китайски дружества на вътрешния китайски пазар. Групата IRNC обаче се намира в Индонезия и следователно има кредитен риск, различен от китайските дружества, свързан с външните условия, преобладаващи в самата държава, както е подчертано в съображение 741 по-горе. За да вземе предвид специфичната среда на кредитен риск, преобладаваща в Индонезия, Комисията добави надбавка към референтния лихвен процент, определен за включените в извадката китайски дружества, за да интегрира държавния риск в пазарния лихвен процент.

(748) Премията, свързана с държавния риск, беше определена въз основа на класификацията на ОИСР на държавния риск при експортни кредити, както и на съответната минимална ставка на премията, определена от ОИСР. Премията, свързана с държавния риск, за заеми, предоставени от китайски банки, бе установен между 0,13 % до 0,88 % в зависимост от срока на кредита.

(749) Така установеният размер на субсидията за подкрепа на заеми от стратегически банки възлиза на 1,84 %.

4.6.1.3. Коментари относно окончателното разгласяване

(750) Правителството на Индонезия и групата IRNC представиха коментари относно окончателното разгласяване относно преференциалното финансиране от стратегически банки.

(751) Правителството на Индонезия заяви, че Комисията не е направила никаква относима констатация, нито е посочила, че ПИД е органът, предоставил финансиране на групата IRNC, да не говорим за преференциално финансиране. Според ПИД въз основа на погрешното тълкуване на „*финансово участие*“ съгласно член 1, параграф 1, буква а), точка 1) от Споразумението за СИМ Комисията е приписала чуждестранното финансиране на ПИД по силата на „*признаване и приемане*“. Освен това ПИД отбеляза, че нищо в констатациите не посочва или не предполага, че ПИД или „публичните органи“ на ПИД са предоставили финансирането, и твърди, че е несправедливо да се налагат изравнителни мита въз основа на финансово участие от страна на чуждестранни субекти. Освен това ПИД се оплака, че не може да се защити по отношение на това дали китайските финансови институции са „публични органи“ или не, тъй като тези субекти са извън компетентността на ПИД. То обаче заяви, че е нормално всяко дружество да търси финансиране, което сметне за подходящо, и че самото ПИД не е в състояние да отхвърли или ограничи финансовия поток от китайски финансови институции или от друг източник.

(752) В отговор Комисията желае първо да подчертае, че общите коментари относно „признаването и приемането“ на финансирането от китайски източници от страна на ПИД вече бяха разгледани в раздел 4.5.8 по-горе. Освен това Комисията отбеляза, че средствата, предоставени от китайски финансови институции, като банките EXIM, са били насочвани през т. нар. „банки посредници“, отговорни за всекидневното изпълнение на отпускането и погасяването на заемите. Тези банки посредници бяха индонезийски клонове на китайски банки, предмет на индонезийското банково законодателство и разположени на територията на Индонезия.

(753) Що се отнася до акционерните заеми, Комисията установи, че в заемните споразумения за такива заеми се споменава конкретно „подаването на периодични отчети до Банката на Индонезия, Министерството на финансите и Екипа за офшорни търговски заеми (Tim Pinjaman Komersial Luar Negeri или „PKLN“)“. Екипът за офшорни търговски заеми (PKLN) е създаден съгласно Президентски указ № 39 от 1991 г. относно координацията на управлението на офшорни търговски заеми („Президентски указ № 39“) ([191]) и се състои от представители на различни министерства,

([191]) Президентски указ № 39 от 1991 г. относно координацията на управлението на офшорни търговски заеми от 4 септември 1991 г.

както и от Банката на Индонезия. Съгласно член 2 от този указ заемите, попадащи в обхвата на PKLN, трябва да бъдат одобрени от Екипа, подлежат на изисквания за периодично отчитане на тяхното изпълнение и се наблюдават отблизо от PKLN. Освен това в член 6 относно обхвата на това законодателство се уточнява, че заемите, предмет на правомощията на Екипа, са само заеми „свързани с проекти за развитие“, като се потвърждава, че само заеми, свързани с развитие на специални проекти, като проекта Morowali, са обект на такъв контрол и наблюдение.

(754) Въпреки че Президентски указ № 39 беше отменен през юли 2020 г. с Президентска наредба № 82 от 2020 г. относно Комитета за справяне с COVID-19 и за възстановяване на националната икономика, в тази нова наредба се предвижда също така изпълнението на задълженията и функциите на PKLN по отменения ПУ 39 да продължи да се осъществява от Министерството на финансите. Това действително е станало на практика, както може да се види от примери за посещения за наблюдение на място на проекти в обхвата на PKLN, изброени на уебсайта на Министерството на финансите ([192]).

(755) Поради това Комисията продължи да поддържа позицията си, че преференциалното финансиране от китайски източници е било признато и прието от ПИД и че ПКНР е било в състояние да се намеси във финансовия поток.

(756) Групата IRNC оспори референтната стойност за банковите заеми и заяви, че не е стартиращо предприятие, изложено на много висок риск, тъй като е част от групата Tsingshan и се е възползвало от своите утвърдени производствени техники и ключов технически и управленски персонал. Освен това групата IRNC отбеляза, че има изключително предимство по отношение на разходите, тъй като фабриката се намира близо до суровините и съответно цените на суровините и транспортните разходи са ниски.

(757) Комисията отбеляза, че практиката ѝ е да прави индивидуални оценки на дружествата в група и да определя единна референтна стойност за групата като цяло въз основа на тази оценка или да модулира референтната стойност въз основа на специфичните обстоятелства на отделните дружества в групата. Всъщност фактът, че дадено дружество принадлежи към по-широка група, не засяга факта, че определени проекти, изпълнявани от групата (като пускането в експлоатация на завод), са по-рискови от други. Както е подчертано в съображения 738—744 по-горе, Комисията е взела предвид различни рискови фактори, като естеството на инвестицията „на зелено“, размера на капитала, необходим за инвестицията, рискове, свързани с придобиването на активи и материали, както и повишената рискова експозиция на банките, подчертана от наличието на акционерни заеми и опрощаването на дълг. Групата IRNC не предостави допълнителни доказателства, които биха могли да променят оценката на Комисията относно тези фактори. Накрая, във всеки случай Комисията не беше в състояние да направи оценка на групата Tshingshan като такава, тъй като нито едно от дружествата майки в групата не сътрудничи на разследването.

4.6.2. *Заеми от акционери за дружества от групата IRNC*

(758) В периода 2015—2019 г. дружествата майки от групата IRNC са предоставили поредица от междуфирмени заеми (общо 13 заема) на различните дружества от групата IRNC на обща стойност 380 милиона щатски долара.

(759) Тези заеми са били подчинени на банковите заеми. Разследването разкри, че с изключение на заемите към GCNS, както и един заем към ITS, IRNC и другите свързани дружества изобщо не плащат лихвен процент за тези заеми. Освен това в повечето случаи заемите не са имали крайна дата и дружествата от групата IRNC не са изплатили никаква главница по непогасените заеми. Дружествата майки обаче не са предприели никакви мерки за съответно коригиране на лихвените проценти, за да отразяват реалния риск на сделките, нито са поискали плащане на дължимите суми.

(760) Поради това Комисията счете, че тези заеми всъщност са еквивалентни на допълнителни капиталови вноски от дружествата майки. Затова третирането на тези заеми ще бъде разгледано допълнително в раздела относно подкрепата за капиталовите инвестиции по-долу.

([192]) https://www.djppr.kemenkeu.go.id/page/load/3265 и https://www.djppr.kemenkeu.go.id/page/load/2631, последно посетен на 19 януари 2022 г.

4.6.3. *Разходи за кредитни линии*

(761) Целта на кредитната линия е да се установи максимална граница за заемите, които дружеството може да използва по всяко време за финансиране на текущите си операции, като по този начин финансирането на оборотния капитал е гъвкаво и незабавно на разположение при нужда. Поради това Комисията счете, че по принцип цялото краткосрочно финансиране на включените в извадката дружества, като например краткосрочни заеми, менителници с банков акцепт и др., следва да бъде осигурено чрез инструмент за кредитна линия.

4.6.3.1. Констатации от разследването

(762) Комисията установи, че китайските финансови институции са предоставяли кредитни линии на групата IRNC във връзка с предоставянето на финансиране. Те се състоят от рамкови договори, съгласно които банката разрешава на включените в извадката дружества да използват различни дългови инструменти, като например заеми за оборотен капитал, менителници с банков акцепт и други форми на търговско финансиране в рамките на определена максимална сума.

(763) Както е посочено в съображение 760 по-горе, всяко краткосрочно финансиране следва да бъде осигурено чрез кредитна линия. Поради това Комисията сравни размера на кредитните линии, които са били на разположение на оказалите съдействие дружества по време на разследвания период, с размера на краткосрочното финансиране, използвано от тези дружества по време на същия период, за да се установи дали цялото краткосрочно финансиране е било осигурено чрез дадена кредитна линия. Когато размерът на краткосрочното финансиране надвишаваше границата на кредитната линия, Комисията увеличи размера на съществуващата кредитна линия със сумата, действително използвана от производителите износители над съответната граница на кредитната линия.

(764) При нормални пазарни условия спрямо кредитните линии се прилага така наречената „такса за ангажимент“, за да се компенсират разходите и рисковете на банката за откриване на кредитна линия, както и „такса за подновяване“, която се плаща на годишна база за подновяване на валидността на кредитните линии. Комисията установи обаче, че групата IRNC се е възползвала от кредитни линии, повечето от които са били предоставяни безплатно. Следователно на разследваните групи от дружества е била предоставена полза по смисъла на член 6, буква г) от основния регламент.

4.6.3.2. Изчисляване на размера на субсидията

(765) В съответствие с член 6, буква г), подточка ii) от основния регламент Комисията счете предоставената полза на получателите като разликата между сумата, която плащат като такса за откриването или подновяването на кредитни линии от китайските финансови институции, и сумата, която ще заплатят за съпоставима търговска кредитна линия, получена при незасегнат от нарушения пазарен лихвен процент.

(766) Подходящите референтни стойности за таксата за ангажимент и за таксата за подновяване бяха определени съответно в размер на 1,5 % и 1,25 % въз основа на публично достъпни данни ([193]) и използваните в предишни разследвания референтни стойности ([194]).

(767) По принцип таксата за ангажимент и таксата за подновяване се заплащат като еднократна сума при откриване на нова кредитна линия или съответно при подновяването на съществуваща кредитна линия. За целите на изчисляването обаче Комисията взе предвид кредитните линии, които са били открити или подновени преди разследвания период, но които са били на разположение на включените в извадката групи по време на разследвания период, както и кредитните линии, които са били открити през разследвания период. След това Комисията изчисли ползата въз основа на периода в рамките на разследвания период, през който кредитната линия е била налична.

(768) Размерът на субсидията, установен по тази схема, възлиза на 0,06 % за групата IRNC.

4.6.4. *Подкрепа за капиталови инвестиции*

(769) В допълнение към преките и вътрешнофирмените заеми групата IRNC е трябвало покрие своите финансови нужди чрез капиталови вноски.

([193]) Вж. https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/, последно посетен на 18 август 2021 г., такси за овърдрафти за изпълнение — *„по овърдрафтите за над 15,000 £ има първоначална такса от 1,5 % от договорения лимит на овърдрафта и такса за подновяване от 1,5 %“*

([194]) Вж. процедурата относно ТСВ, съображения 354 и 355.

(770) В предишни разследвания е установено, че на ниво дружества майки на китайски групи са получени значителни субсидии в подкрепа на чуждестранни инвестиции в рамките на ЕПЕП под формата на безвъзмездни средства, преференциално финансиране и вливания на капитал. Такъв най-вече е случаят в приключилото неотдавна антисубсидийно разследване относно определени пневматични гуми („процедурата относно гумите“), както и в антисубсидийното разследване относно ТСВ и разследването относно ПМСВ ([195]).

(771) Следната правна рамка е от значение в това отношение:

1) Тринадесетият петгодишен план за развитието на външната търговия, публикуван от Министерството на търговията (МТ), 26 декември 2016 г.;

2) Насоки на Държавния съвет за насърчаване на международния производствен капацитет и сътрудничество в производството на оборудване, публикуван през 2015 г. („Насоките“);

3) Произведено в Китай 2025 г., Държавен съвет, 7 юли 2015 г.

4.6.4.1. Вливане на капитал от Фонда за инвестиционно сътрудничество между Китай и АСЕАН (CAF)

(772) От разследването стана ясно, че през октомври 2013 г. Reed International Ltd. е придобило дял от 24 % в SMI, което е свързано дружество с IRNC.

(773) Reed International Ltd. е дружество със специална инвестиционна цел, което е изцяло притежавано и контролирано от CAF. Както е посочено в годишния отчет на IMIP за 2017 г., „Reed International Limited е дружество със специална инвестиционна цел на Фонда за инвестиционно сътрудничество между Китай и АСЕАН, създадено за инвестиране на проекта SMI“ ([196]). За да определи дали CAF може да се счита за публичен орган, Комисията поиска конкретна информация от ПКНР относно CAF. При липсата на отговор например относно устава на CAF Комисията трябваше да се позове на наличните факти съгласно член 28, параграф 1 от основния регламент, за да анализира този аспект.

(774) Според публично достъпната информация CAF е деноминиран в щатски долари офшорен квазидържавен фонд за дялово участие. Той е собственост и е спонсориран от няколко държавни банки и от други китайски финансови институции (като Банката за износ и внос на Китай — EXIM Bank) и китайския държавен инвестиционен фонд, Китайската инвестиционна корпорация (CIC), заедно съставляващи повече от 76 % от акциите в CAF) ([197]). Фондът за инвестиционно сътрудничество между Китай и АСЕАН (CAF) е на подчинение на Държавния съвет на КНР ([198]) и подлежи на одобрение от Националната комисия за развитие и реформи. Exim Bank и CIC съвместно основаха фонда за дялово участие на стойност 1 милиард щатски долара. Exim Bank и CIC поотделно са инвестирали по 300 милиона щатски долара в CAF. Другите акционери са Bank of China Group Investment Co., Ltd. и China Communications Construction Co., Ltd — две китайски държавни финансови институции ([199]). Главният изпълнителен директор и главният оперативен директор на дружеството са от Exim Bank.

(775) Фондът е насочен към възможности за инвестиции в инфраструктура, енергетика и природните ресурси в държавите от АСЕАН ([200]). Неговите целеви инвестиционни сектори включват по-специално природни ресурси в сектора на черните и цветните метали ([201]).

(776) През май 2010 г. Li Ruogu, президент на China EXIM Bank, заяви, че CAF представлява „съществена иновация в модела на финансиране на China EXIM] Bank“ ([202]). На 9 септември 2013 г. китайският премиер Li Keqiang заяви, че CAF е част от китайската стратегия за задълбочаване на сътрудничеството между КНР и АСЕАН. В речта си министър-председателят каза, че „Китай ще активира нов кръг от специални заеми, ще използва добре Фонда за инвестиционно сътрудничество между Китай и АСЕАН и ще проучва активно с други страни създаването на платформа за финансиране за развитие на инфраструктурата в Азия за финансиране на големи проекти“ ([203]).

([195]) Вж. също раздел 4.3.3 от разследването относно ТСВ.
([196]) Годишен отчет на IMIP за 2017 г., стр. 84.
([197]) https://web.archive.org/web/20131029223637/http:/www.chinaeconomicreview.com/node/43071
([198]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1
([199]) https://business.sohu.com/20100524/n272300363.shtml
([200]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1
([201]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1
([202]) https://business.sohu.com/20100524/n272300363.shtml
([203]) http://eg.china-embassy.org/eng/rdwt/201309/201309/t20130915_7245108.htm

(777) Освен това в точка 35 от Насоките, посочени в съображение 770 по-горе, изрично се споменава CAF като средство за предоставяне на финансова подкрепа в рамките на ЕПЕП, както следва: „Ние ще дадем пълен приоритет на ролята на фонда „Път на коприната“, на Китайско-африканския фонд, на фонда Китай/АСЕАН и на Китайската корпорация за чуждестранни инвестиции.“ Активно ще подпомагаме международния производствен капацитет и проекти за сътрудничество в производството на оборудване чрез капиталови инвестиции и дългово финансиране. Ще насърчим местните агенции за управление на фондове за дялово участие да „излизат в световен мащаб“ и ще дадем пълен приоритет на ролята им за подкрепа на предприятията да излизат на чуждестранни пазари да извършват инвестиции на зелено, инвестиции в сливания и поглъщания и т.н.“. Следва да се отбележи, че въз основа на същите доказателства Комисията установи в разследването относно гумите, че подобен фонд (SRF) е публичен орган ([204]).

(778) Накрая, както е посочено в съображения 589 и 626 по-горе, по време на срещата на върха Индонезия/Китай на 2 октомври 2013 г., в присъствието на съответните държавни президенти, акционерите учредители на IMIP, BDI и SDI подписват споразумение за инвестиции и финансиране с CAF за развитие на дейности в Morowali Park ([205]). Дяловата инвестиция на CAF в SMI точно съвпада по време с подписването на това споразумение и съответства на инвестиция за развиване на дейности в парка. Освен това, както може да се види в съображението по-горе, финансовата подкрепа, предоставена от ПКНР чрез CAF, може да включва капиталови инвестиции или дългово финансиране. Следователно такава подкрепа за дялово участие би попаднала също така в рамките на преференциалното финансиране, договорено между Китай и Индонезия в двустранната рамка за сътрудничество, приписвано на Индонезия по същите причини, обяснени по-горе, и следователно може да бъде отнесено към продуктите, изнасяни от Индонезия.

(779) Въпреки липсата на сътрудничество по този аспект Комисията стигна до заключението, въз основа на публично достъпна информация, че CAF може да се счита за публичен орган по смисъла на член 3 и член 2, буква б) от основния регламент, който предоставя финансово участие за SMI. Всъщност CAF е собственост и подлежи на контрол от страна на ПКНР. Действията му се ръководят от Държавния съвет в съответствие с целите на политиката, определена от ПКНР, и поради това на CAF е предоставена държавна власт.

(780) След това Комисията направи анализ дали финансовото участие, предоставено от CAF, е донесло полза на групата IRNC. Както е посочено по-горе, Reed International Ltd. е инвестиционен инструмент на CAF със специална цел, специално създаден за инвестиране в SMI — едно от дружествата на групата IRNC. Съгласно условията на споразумението за записване с другите акционери ([206]) Reed International Ltd е трябвало да продаде обратно своите акции на останалите акционери на същата цена в рамките на 5 до 6 години след първоначалната си инвестиция, независимо от действителната пазарна стойност на акциите. Освен това придобитите акции на Reed са специални акции с много ограничени права на управление. Тези условия вече показват, че противно на желанието на един пазарен оператор, Reed International Ltd не е очаквало никаква разумна възвръщаемост от покупката на акциите, а инвеститорът не се е стремял да получи права за контрол. Така операцията не може да бъде квалифицирана като извършена при пазарни условия.

(781) Освен това разследването показа, че след началния период инвестицията в SMI е станала по-малко рискова, а финансовото състояние на дружеството е станало по-добро. Следователно стойността на акциите му нараства с течение на времето, но това не е отразено в продажната цена на Reed International Ltd. Това не отразява рационално поведение на оператор при нормални пазарни условия. Въз основа на доказателствата в досието Комисията стигна до заключението, че финансовото участие, предоставено от ПКНР чрез CAF, което действа като публичен орган, е довело до предоставянето на полза по смисъла на член 3, параграф 2 от основния регламент.

4.6.4.2. Предоставяне на капитал в натура срещу по-ниско от адекватното възнаграждение и акционерни заеми

(782) По време на началния период всички дружества от групата IRNC са се възползвали от капиталови вноски в натура под формата на производствено оборудване.

([204]) Процедура относно ТСВ; съображение 775; процедура относно гумите, съображение 357.
([205]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1
([206]) Китайските дружества майки, част от групата Tsingshan.

(783) В действителност разследването показа, че всички машини за производствения процес на групата IRNC са внесени от свързани дружества в Китай, които не са производители на оборудването. Комисията поиска фактурите, свързани с покупката, от първоначалните производители на оборудването, но поради липсата на съдействие от китайските дружества майки, те не бяха предоставени, което попречи на Комисията да провери дали цените са договорени между несвързани лица при справедливи пазарни условия и дали произходът им наистина е Китай, както е заявено.

(784) Освен това, както е посочено в съображение 759, те са се възползвали от акционерни заеми, които са били равнозначни на вливания на капитал.

(785) При липсата на отговор от китайските дружества майки, предоставили въпросното оборудване и акционерни заеми, както и от ПКНР, и след прилагането на разпоредбите на член 28, параграф 1 от основния регламент Комисията трябваше частично да се позове на наличните факти за констатациите си относно придобиването на това оборудване и тези акционерни заеми. По-специално Комисията трябваше да използва наличните факти, за да установи произхода на оборудването и източника на финансиране на оборудването и заемите, предоставени от китайските дружества майки на дружествата от групата IRNC.

(786) За да достигне до това заключение, Комисията установи наличието на ясен ангажимент от китайските дружества майки да инвестират в чужбина в насърчавани промишлени отрасли. В това отношение, както бе споменато по-горе, Tsingshan се рекламира на своя уебсайт като „винаги следваме националната стратегия за развитие на глобализацията и активно отговаряме на инициативата „Един пояс, един път“. Тя дори има специално дъщерно дружество за управление на проектите ѝ в чужбина. „Групата Eternal Tsingshan е една от групите за управление на предприятия от типа юридическо лице към Съвета на директорите на Tsingshan Industry и отговаря за управлението на всички проекти в чужбина, планирани от Съвета на директорите на Tsingshan Industry. Досега групата Eternal Tsingshan е приключила международното си стратегическо присъствие в Индонезия, Сингапур, Индия, САЩ и други държави и управлява над 15 дъщерни дружества/представителства ([207])“.

(787) Освен това едно от основните дружества, участващи в предоставянето на оборудване на групата IRNC, е Shanghai Dingxin Investment (Group) Co., Ltd. („групата Dingxin“). Тя е една от четирите големи групи от дружества към съвета на директорите на Qingshan Industrial. Според уебсайта на групата тя е била основната сила на Tsingshan Industrial за насърчаване на международните операции. Групата Dingxin също така заяви, че отговаря основно за управлението на инвестиционни проекти в чужбина, износа на механични и електрически продукти и друго строително оборудване за Tsingshan Park в Индонезия.

(788) Всички тези задгранични проекти се вписват в по-широкия контекст на политиката за излизане на чуждестранни пазари на Китай. В тази връзка председателят на Tsingshan Holding Group заявява например: „Индустриалният парк Tsingshan е най-голямата и най-успешната китайска инвестиция в Индонезия и ще поеме производствения капацитет, прехвърлен от Китай. Това е голям проект за нас, с който да изпълним нашата социална отговорност и да го върнем на обществото. Той също така е важен за осъществяването на инициативата „Един пояс, един път ([208])“.

(789) Освен това в Пътната карта на инициативата „Произведено в Китай 2025“ се посочват 10 стратегически сектора, които включват, наред с останалото, модерни материали в сектора на желязото и стоманата. Относно тези ключови индустрии в глава 9 от плана „Произведено в Китай 2025“ изрично се споменава, че Китай:

а) „Ще подпомага предприятията при извършването на сливания, дялови инвестиции и инвестиции в рисков капитал в чужбина.

б) Ще участва активно в международното промишлено сътрудничество, ще го насърчава и ще прилага основни стратегически планове, като икономическия пояс „Пътят на коприната“ и „Морския път на коприната на 21 век“ за ускоряване на изграждането на свързани помежду си инфраструктури с околните държави и задълбочено промишлено сътрудничество.

в) Ще използва „отварянето“ по границите и ще изгражда редица паркове за производствено сътрудничество в чужбина в отговарящите на условията държави.

г) Ще насърчава **трансфера в чужбина на оборудване от висок клас**, модерни технологии и силни промишлени сектори“ (добавено подчертаване).

([207]) https://www.etsingshan.com/Art/Art_38/Art_38_69.aspx
([208]) http://www.minmetals.com/english/News/201706/t20170626_226241.html

(790) Освен това в Насоките, споменати в съображение 770 по-горе, стоманата е посочена като приоритетен сектор за международното сътрудничество в производствен капацитет и производство на оборудване (вж. глава 3, точка 7). Те заявяват също така, че „Излизането в световен мащаб на китайско оборудване, технологии, услуги и стандарти ще бъдат насърчавани“, особено в тези приоритетни сектори. В глава 3, точка 8 се добавя, че обектите за производство на стомана се изграждат „в приоритетни държави с благоприятни условия по отношение на ресурсите... и с огромен пазарен потенциал чрез износ на пълни комплекти оборудване….“ Накрая, в точка 32, която се отнася до увеличената финансова подкрепа, се споменават, наред с другото, следните средства за подкрепа на предприятията, които „излизат в световен мащаб“; „подкрепа на предприятия, които „излизат в световен мащаб“, с чуждестранни активи и дялови участия като обезпечение за получаване на заеми и други права върху полезни изкопаеми и за подобряване на възможностите им за фирмено финансиране“.

(791) С други думи, предоставянето на акционерни заеми и оборудване от китайските дружества майки на техните дъщерни дружества в Индонезия напълно се вписва в целта на политиката на ПКНР за насърчаване на проекти по ЕПЕП в стоманодобивната промишленост, а предоставянето на чуждестранни активи (в този случай оборудване) се разглежда от ПКНР като средство за увеличаване на обезпеченията с цел подобряване на общите финансови възможности на такива дружества.

(792) Именно в този контекст дружествата майки от групата IRNC са получили финансово участие от ПКНР под формата на безвъзмездни средства или преференциално финансиране с цел прилагането на тези политики, включително за финансиране на инвестициите си в Индонезия за производството на разглеждания продукт. Поради пълното неоказване на съдействие от страна на тези дружества и на ПКНР по този въпрос Комисията не успя да установи действителния източник на финансиране и да обоснове подробно по какъв начин е било осъществено това финансово участие. Въпреки това, въз основа на наличните факти съгласно член 28, параграф 1 от основния регламент и въз основа на всички горепосочени доказателства относно финансирането по ЕПЕП на проекти извън Китай, включително в Индонезия, както и на констатациите в процедурата относно гумите, в антисубсидийното разследване относно ТСВ и в разследването относно ПМСВ, Комисията стигна до заключението, че китайските дружества майки са получили финансово участие под формата на безвъзмездни средства или преференциално финансиране, които след това са били използвани за предоставяне на акционерни заеми и капитал в натура на техните дъщерни дружества за улесняване техните финансови възможности и операции в Индонезия. В това отношение ползата от безвъзмездните средства или преференциалните заеми, получени от китайските дружества майки, бяха разпределени към дейностите на дъщерните дружества в Индонезия, използвайки междуфирмени заеми с нулева лихва.

(793) По-конкретно в процедурата относно гумите Комисията установи, че финансирането, предоставено по ЕПЕП, е използвано за закупуване на акции в групата Pirelli и представлява експортна субсидия ([209]). В разследването относно ТСВ и в разследването относно ПМСВ, въпреки частичното съдействие, Комисията бе в състояние да проследи преференциалното финансиране с произход от Китай и да го съпостави с окончателно предоставеното финансиране на египетските производствени субекти. И в двата случая Комисията би могла да докаже, че финансовите вноски, предоставени в Китай на дружествата майки, са били изцяло прехвърлени от тях към съответните чуждестранни дъщерни дружества в държавите износителки. В този случай поради пълната липса на съдействие Комисията не е в състояние да оцени проследяването на средствата, тъй като не успя да намери тези конкретни финансови данни в публичното пространство, въпреки търсенето и от китайски източници. Поради това Комисията трябваше да направи изводи съгласно член 28, параграф 1 въз основа на процедурите относно гумите, на антисубсидийно разследване относно ТСВ и на разследването относно ПМСВ, които са много сходни на настоящата процедура, тъй като включват проекти, финансирани по инициативата ЕПЕП, и са следвали съвсем същия модел. Освен това антисубсидийното разследване относно ТСВ и разследването относно ПМСВ имат редица сходства, доколкото Китай е предоставял преференциално финансиране чрез своите стратегически и държавни банки на египетските дъщерни дружества в контекста на ЕПЕП и на двустранното сътрудничество с египетското правителство. Това са огледални положения на положението в настоящото разследване, при което Китай е предоставил преференциално финансиране чрез EXIM и другите държавни търговски банки по линия на ЕПЕП за инвестиционен проект в Индонезия.

(794) Поради липса на доказателства, предоставени от китайските дружества или ПКНР, и въз основа на публично достъпните доказателства, а именно по процедурата относно гумите, антисубсидийното разследване относно ТСВ и разследването относно ПМСВ, Комисията стигна до заключението, че предоставянето на оборудване и акционерни заеми от акционерите е било просто още едно средство за финансиране на индонезийските дъщерни дружества, и реши да ги приравни на вливания на капитал, подкрепяни от държавата, с цел създаване и разширяване на производствените мощности на групата IRNC в Индонезия. Тази подкрепа би попаднала също така в рамките на елементите, договорени между Китай и Индонезия в двустранната рамка за сътрудничество, приписвана на Индонезия по същите причини, обяснени по-горе в съображенията, и следователно може да бъде отнесена към продуктите, изнасяни от Индонезия.

([209]) Процедура относно гумите, съображения 405 и 416.

(795) След това Комисията направи анализ дали финансовото участие, предоставено от ПКНР чрез китайските дружества майки, е донесло полза на групата IRNC. Отново, поради неоказване на съдействие от страна на тези дружества, Комисията трябваше да направи своите констатации въз основа на разпоредбите за наличните факти в съответствие с член 28 от основния регламент. Условията на акционерните заеми (включително факта, че не са начислявани лихви) показват, че китайските дружества майки са разпределили изцяло ползата от безвъзмездните средства и преференциалните заеми, получени в Китай, към дейността си в Индонезия.

(796) По отношение на оборудването Комисията анализира дали въпросното оборудване е закупено на цени, договорени между несвързани лица при справедливи пазарни условия, като направи сравнение с пазарните цени за подобно оборудване, използвано в производството на неръждаема стомана. Въз основа на този анализ Комисията установи, че оборудването е предоставено със значителна отстъпка в сравнение с международните пазарни цени за подобни, представителни комплекти производствено оборудване за машини за студено валцоване. Въз основа на доказателствата в досието и в съответствие с член 28, параграф 1 от основния регламент ([210]) Комисията стигна до заключението, че финансовото участие, предоставено от ПКНР чрез китайските дружества майки, е донесло полза по смисъла на член 3, параграф 2 от основния регламент.

4.6.4.3. Изчисляване на размера на субсидията

(797) По отношение на първата точка, т.е. вливането на капитал, предоставено от CAF, ползата бе изчислена въз основа на разумна норма на възвръщаемост, т.е. това, което един пазарен инвеститор би очаквал при продажбата на акциите към момента на покупката на акциите. За тази цел Комисията потърси подобни сделки в стоманодобивната промишленост през последните години. Въз основа на резултата от 11 сделки за продажба на стоманодобивни дружества в периода 2006—2019 г. Комисията заключи, че разумната цена за акциите в едно стоманодобивно дружество би била 8 пъти по-висока от оперативната печалба.

(798) Следователно ползата бе изчислена като разликата между стойността на дела от 24 % на Reed Investment, равна на 8 пъти оперативната печалба на SMI за 2018 г., намалена с цената, платена от Reed Investment. След това ползата бе разпределена за разследвания период, използвайки периода на блокиране, посочен в Споразумението за записване, т. е. 5,5 години.

(799) По отношение на втората точка, т.е. предоставянето на оборудване при преференциални условия, ползата е изчислена като разликата между покупната цена, платена от дружествата от групата от IRNC, и пазарната цена за покупки на сравнимо оборудване. В това отношение Комисията разгледа подобни покупки на представителни комплекти оборудване за студеновалцовъчни машини през последните години въз основа на сделки за покупка на стоманодобивни дружества. След това получената полза бе разпределена за разследвания период въз основа на полезния живот на закупените активи.

(800) По отношение на третата точка, т.е. акционерните заеми, тъй като тези заеми се считаха за *de facto* вливане на капитал, чрез което китайските дружества майки са насочвали получените безвъзмездни средства и преференциални заеми, Комисията реши да третира неизплатените суми по тези заеми през разследвания период като безвъзмездни средства. Получената полза бе определена въз основа на неизплатената сума от главницата на заема, от която бе приспадната платената лихва през разследвания период (ако има такава). Тъй като заемите са били неоспоримо свързани с дългосрочна инвестиция, капиталовата сума бе амортизирана за срока на заема и бе взета предвид само сумата, разпределена за разследвания период. Накрая, при необходимост, размерът на ползата бе допълнително коригиран, за да отразява само броя на дните през разследвания период, през който е текъл срокът на заема.

(801) Така установеният размер на субсидията за подкрепа на капиталова инвестиция възлиза на 6,02 % за групата IRNC.

([210]) Поради пълната липса на сътрудничество от страна на ПКНР Комисията не можа да получи потенциално относима информация относно цените на подобно оборудване в Китай, за да установи референтни стойности въз основа на официалната статистика в Китай. Тъй като Комисията не можа да намери никаква информация за цените в Китай и не беше предоставена информация за произхода на оборудването, Комисията реши да използва комбинация от цени за подобно оборудване от няколко държави като заместител.

4.6.4.4. Коментари относно окончателното разгласяване

(802) Групата IRNC се оплака от неадекватното разгласяване относно референтната стойност за вливането на капитал от CAF, тъй като не са посочени имената на дружествата в референтния показател и не е указано дали сделките се отнасят до специални акции.

(803) Комисията смята, че посочването на подробни данни, на естеството на акциите и на отделните наименования на дружествата ще разкрие поверителна информация за сделките, извършени от конкретни дружества. Вместо това Комисията предостави съдържателно обобщение на данните с индексирани стойности и посочване, че всички сделки са извършени от дружества в стоманодобивния сектор. Следователно това твърдение беше отхвърлено.

(804) Eurofer отбеляза, че референтната стойност е изчислен въз основа на оперативната печалба (EBITA), но предоставената информация за подобни сделки за стоманодобивните дружества, изглежда, се отнася до EBITDA. EBITA е по-ниска от EBITDA. Поради това, ако Комисията приложи изчислението към EBITA, а не към EBITDA, за която се отнася референтната стойност, ползата за SMI ще бъде занижена. Жалбоподателят прикани Комисията да преоцени изчислението.

(805) Финансовите отчети на SMI не съдържат EBITDA. Вместо да се опитва да преизчисли EBITDA въз основа на наличните данни, Комисията в действителност използва оперативната печалба на SMI, за да изчисли ползата. Тя смяташе това за разумен и предпазлив подход. Във всеки случай след допълнителен анализ Комисията установи, че преоценката на изчислението би довела само до незначителна промяна от по-малко от 0,1 %. Поради това Комисията потвърди първоначалното си заключение.

(806) Относно предоставянето на капитал в натура срещу по-малко от адекватното възнаграждение групата IRNC посочи, че IRNC е внесла само една единствена линия за студено валцоване, и твърди, че останалото оборудване няма сходство с линията за студено валцоване. Групата IRNC твърди, че Комисията не е обяснила защо ползите са били предоставени също така за други видове оборудване.

(807) В това отношение Комисията първо отбеляза, че регистърът на дълготрайните активи на голям производствен завод като IRNC се състои от стотици редове. Поради това Комисията е решила да вземе проба от представителни комплекти оборудване, за да определи ползата за цялото предприятие. Линиите за студено валцоване представляваха съществена част от производствения процес на IRNC и по този начин ползата от тези производствени линии може да се смята за представителна за целия завод. Освен това Комисията не е използвала само един вид оборудване в своето изчисление, а няколко вида оборудване, които са част от производствена линия, например части на двадесетролкова реверсивна линия за студено валцоване, трошачка, част от мостовия кран, навиващ агрегат, машина за рязане и други. Следователно това твърдение беше отхвърлено.

(808) Групата IRNC поиска също така от Комисията да предостави допълнителна информация относно методологията, използвана за установяване на референтната стойност за покупките на машини.

(809) Във връзка с това Комисията отбелязва, че използваната референтна стойност е коригирана с производствена мощност, подобна на оборудването на IRNC, оборудването е с европейски или американски произход и годината на закупуване на оборудването варира от 2008 г. до 2020 г., т.е. както преди, така и след изграждането на завода на IRNC. Тъй като в този период от време не можеше да се открият съществени разлики в цените, Комисията стигна до заключението, че всички покупки в рамките на този период от време са разумни аналози на покупките на IRNC.

(810) В коментарите си към допълнителното окончателно разгласяване групата IRNC отбеляза, че допълнителната информация, предоставена от Комисията относно референтната стойност за внесените машини, се отнася за референтна стойност извън „държавата на доставка или покупка“, на която се позовава член 14, буква г) от Споразумението за СИМ. Според групата IRNC в този случай „държавата на доставка или покупка“ следва да бъде Индонезия или Китай, в съответствие със заключението на Апелативния орган в „САЩ — Мека дървесина IV“ ([211]). Според групата IRNC Комисията е следвало да установи, че частните цени в Индонезия и Китай са изкривени, преди да се позове на европейското или американското оборудване като референтна стойност.

([211]) Доклад на Апелативния орган, *United States — Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada („Съединени щати — Определяне на окончателни изравнителни мита по отношение на някои видове мека дървесина от Канада“)*, WT/DS257/AB/R, приет на 17 февруари 2004 г., DSR 2004:II, стр. 571, точка 90.

(811) Освен това групата IRNC заяви, че дори да се допусне, че е оправдано Комисията да отхвърли цените в Индонезия и Китай, Комисията не е обяснила защо е избрала американски и европейски, вместо индийски цени на оборудването за студено валцоване, като се има предвид подобното ниво на икономическо развитието на Индия и Индонезия.

(812) Най-малкото Комисията е следвало адекватно да коригира цените, за да отрази преобладаващите пазарни условия в Китай или Индонезия.

(813) По отношение на „държавата на доставка или покупка“ на оборудването Комисията отбеляза, че самата група IRNC не е извършила никакви покупки на оборудване на вътрешния индонезийски пазар. Цялото оборудване е внесено. Поради това използването на Индонезия като референтна стойност не би било в съответствие с фактическото положение на групата IRNC. Що се отнася до Китай, Комисията припомня, че машините са били внесени от свързани дружества в Китай, които не са били производителите на оборудването. Комисията се опита да установи произхода на оборудването, като поиска фактурите от оригиналните производители, но поради несъдействието на китайските дружества майки това не беше възможно. Следователно Комисията трябваше да се позове на наличните факти по отношение на действителната държава на произход на покупките.

(814) От гледна точка на наличните факти използването на данни от включеното в извадката индийско дружество не беше осъществимо в разглеждания случай. Пълни данни за оборудването на завода не бяха поискани от индийските производители, тъй като те не бяха необходими за определяне на субсидирането по индийските схеми за субсидиране. В резултат на това не бяха налични подходящи данни за едно от включените в извадката дружества. По отношение на другото дружество данните бяха счетени за неподходящи за използване като референтна стойност, тъй като се отнасят до междуфирмени покупки. От друга страна, Европа и САЩ имат реномирана промишленост за производство на оборудване за стоманодобивни заводи, а доставчиците, включени в референтната стойност, продават студеновалцовъчни машини по целия свят, включително на китайски производители на стомана. Поради това Комисията сметна, че такива глобални играчи могат да бъдат използвани като разумен аналог за покупка на вносно оборудване с неизвестен произход.

(815) И накрая, същите аргументи се привеждат относно корекцията на цените, за да се отразят преобладаващите пазарни условия в Китай или Индонезия. Тъй като няма доказателства, че оборудването е било закупено на някой от тези пазари, Комисията не вижда необходимост от допълнителни корекции. Поради това тези твърдения бяха отхвърлени.

(816) По отношение на неоказването на съдействие от свързани дружества относно произхода на оборудването групата IRNC твърди, че е предоставила достатъчно информация за машините, внесени от свързани дружества в Китай, и че няма доказателства в подкрепа на констатациите на Комисията във връзка с това.

(817) Комисията не се съгласи с това твърдение. Както е посочено в съображение 782 по-горе, машините са внесени от свързани дружества в Китай, които не са производители на оборудването. Противно на заявеното от дружеството Комисията поиска от свързаните дружества фактурите, свързани с покупката от оригиналните производители на оборудването, но поради несъдействието на китайските дружества майки те не бяха предоставени. Тази информация беше необходима в обхвата на разследването, за да се установи стойността на посоченото оборудване между несвързани лица при справедливи пазарни условия. Поради това Комисията поддържа позицията си, че е била предоставена недостатъчна информация за оборудването, внесено от свързани дружества, и че поради това тя е трябвало да се позове на най-добрите налични факти.

(818) По отношение на акционерните заеми групата IRNC заяви, че Комисията не е доказала, че ПКНР е предоставило финансово участие чрез китайските дружества майки или е предоставило полза на групата IRNC. Според ПИД и групата IRNC акционерите на IRNC са частни дружества и Комисията не е могла да установи, че групата Tsingshan е публичен орган или че ПКНР му е поверило функция. Припомня се също така, че акционерните заеми са били подчинени на банковите заеми от Китай, т.е. те са били предварително условие за получаването на банковите заеми. Според групата IRNC, ако акционерните заеми са с произход от ПКНР, точно както банковите заеми са от Китай, подчиненността би била нелогична.

(819) Комисията припомня, че при липсата на отговор от китайските дружества майки, предоставили въпросните акционерни заеми, както и от ПКНР, Комисията трябваше да се позове частично на наличните факти за констатациите си относно тези акционерни заеми. По-специално Комисията трябваше да използва наличните факти, за да установи източника на финансиране на заемите, предоставени от китайските дружества майки на дружествата от групата IRNC. Комисията установи подробно в съображения 785—790 по-горе, че има ясен ангажимент от страна на китайските дружества майки да инвестират в чужбина в насърчавани отрасли и че предоставянето на тези

акционерни заеми напълно се вписва в целта на политиката на ПКНР за насърчаване на проекти по линия на ЕПЕП в стоманодобивната промишленост. Както е посочено в съображение 794, условията на акционерните заеми (включително фактът, че не са начислявани лихви) показват, че китайските дружества майки са разпределили изцяло ползата от безвъзмездните средства и преференциалните заеми, получени в Китай, към дейностите си в Индонезия. Фактът, че акционерите на IRNC са частни дружества, не противоречи на тези констатации. Фактът, че акционерните заеми са условие за преките банкови заеми от китайските публични органи, също не противоречи на констатациите на Комисията. Според Комисията това само показва съществуването на различни канали за предоставяне на финансова подкрепа и в действителност затвърждава тезата на Комисията, че съществува силна връзка между двата вида заеми. Следователно това твърдение беше отхвърлено.

(820) Освен това групата IRNC заяви, че акционерният заем от две дружества, намиращи се съответно в Хонконг и Япония, не трябва да бъде изравняван, тъй като те не се намират в Китай.

(821) По отношение на заема от дружеството, намиращо се в Хонконг, Комисията отбеляза, че Luck Scenery не е оказало съдействие по време на разследването и че групата IRNC не е предоставила допълнителни доказателства след окончателното разгласяване, за да обоснове твърдението си.

(822) От друга страна, твърдението беше счетено за обосновано по отношение на японското дружество. За разлика от другите акционерни заеми действително беше предоставена информация за това дружество, която показва, че то наистина е било учредено в Япония с японски акционери. За разлика от другите заеми, не бяха установени връзки с китайското правителство, с китайски банки, с групата Tsingshan или с други китайски заинтересовани страни. Поради това Комисията изключи заемите на това дружество от изчислението на ползата.

(823) По отношение на неоказването на съдействие от страна на акционерите на група IRNC последната припомни, че Комисията следва да основава своите заключения на най-добрите налични факти, и заяви, че доказателства за липсата на съдействие не могат да почиват на информация, която никога не е била изисквана и не следва да се изисква от групата IRNC, която е извън обхвата на настоящото разследване.

(824) Комисията отбеляза, че обхватът на разследването включва схеми за субсидиране, предоставени в рамките на двустранното сътрудничество между Китай и Индонезия. В точка 6 от общите инструкции се посочва също, че „В случай, че свързано дружество е получило някакви ползи от разследваните схеми за субсидиране, подробностите се докладват в съответствие с въпросите в този въпросник“. Както е обяснено в съображение 791, дружествата майки на групата IRNC са получили финансово участие от ПКНР под формата на безвъзмездни средства или преференциално финансиране, за да изпълняват преференциалните политики на ПКНР, включително за финансиране на инвестициите си в Индонезия за производството на разглеждания продукт. Поради това както акционерите на IRNC, така и акционерите на други дружества от групата IRNC трябваше да предоставят отговори на въпросника. Освен това по време на разследването Комисията поиска конкретна информация от всички дружества майки и никой от китайските акционери не отговори на тези искания. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(825) По отношение на ползата групата IRNC отбеляза, че крайната дата на акционерните заеми следва тази на банковите заеми, тъй като те не могат да бъдат погасени преди банковите заеми. Групата IRNC поясни също така, че акционерните заеми се осчетоводяват като задължения и че дружествата от групата IRNC начисляват лихви. Поради това според групата IRNC Комисията не следва да третира непогасените суми по всички акционерни заеми през РП като безвъзмездна помощ.

(826) В споразуменията за заем действително се предвижда банковите заеми да се погасят преди акционерните заеми. За разлика от банковите заеми обаче, които имат ясен график за погасяване, в акционерните заеми не е посочен срок за погасяване след датата на падежа на банковите заеми. Освен това, дори ако по сметките на дружеството се начисляват лихви, това не опровергава констатациите на Комисията, че на практика дружеството не е имало действителен изходящ паричен поток и е могло свободно да се разпорежда с всичките си ликвидни парични средства, като по този начин си е осигурило ясна финансова полза, равнозначна на безвъзмездна помощ. Поради това Комисията потвърди позицията си.

4.7. **Предоставяне на въглища срещу по-ниско от адекватното възнаграждение**

(827) Жалбоподателят заяви, че производителите износители са се възползвали от евтини въглища поради различни държавни мерки на вътрешния пазар на въглища, по-специално поради наличието на максимална вътрешна цена, задължение на вътрешния пазар (DMO) и изискване за акредитив за експортни продажби. Тези мерки биха послужили за понижаване на вътрешните цени на въглищата и за предоставяне на полза за ползвателите на въглища, включително на промишлеността за производство на неръждаема стомана. В разследването обаче се установи, че предполагаемите мерки нито поотделно, нито взети заедно, са имали предполагаемия ефект.

(828) В разследването се установи, че максималната цена на вътрешния пазар не е била приложима по отношение на производителите износители или не е предоставяла полза за производителите износители. Регулираната максимална цена за термични въглища, ограничена до 70 USD за тон, се е прилагала само за електроенергийни дружества продаващи енергия на крайни клиенти („предприятия от обществен интерес“). Производителите износители и свързаните с тях доставчици на междинни материали са използвали цялата произведена от тях електроенергия, поради което не са били „предприятия от обществен интерес“ и не са се възползвали от пределната цена.

(829) Поради това в разследването не може да се установи, че производителите износители са се възползвали от тази субсидия.

4.8. **Предоставяне на земя срещу по-ниско от адекватното възнаграждение**

4.8.1. *Жалбата и схемата за субсидиране*

(830) Жалбоподателят твърди, че IMIP е насочвал пряката подкрепа, получена от ПИД, което е предоставяло съоръжения по отношение на земята, към производителя износител, с който IMIP е свързано. Според жалбоподателя придобиването и разработването на земя, както и договореностите за отдаване под наем на сгради, са важни съоръжения, които ПИД е предоставило на IMIP и следователно на свързания производител износител.

4.8.2. *Правно основание*

(831) Съгласно членове 1 и 2 от Основния земеделски закон № 5 от 1960 г. („Основен земеделски закон“) цялата земя и природни ресурси в Индонезия се приемат за „божи дарове“, които се „контролират от държавата“. Това „право на контрол“ на държавата, което се състои, *inter alia*, в регулиране на разпределението и използването на земята, се упражнява с цел постигане на „максимален просперитет на хората“.

(832) Съгласно член 28 и член 33, параграф 3 от Конституцията на Република Индонезия и Основния земеделски закон частните лица имат право да притежават собственост под формата на пълноправно владение на поземлен имот (*Hak milik*). Освен това съществуват редица незначителни права на собственост, като например правото на експлоатация (*Hak guna usaha* — HGU), правото на ползване (*Hak pakai*, което се превежда и като право на култивиране) или правото на ползване на строеж (*Hak guna bangunan* — HGB, което се превежда и като право на строеж). Последното включва правото на ползване и застрояване върху парцел. Собствеността е запазена само за индонезийски лица, но HGU и HGB са достъпни и за чуждестранни дружества, учредени в Индонезия. На практика обаче тези официални права все още съществуват заедно с обичайните поземлени претенции. Това се дължи на факта, че не всички парцели земя в Индонезия са официално регистрирани, тъй като членовете на обичайните общности (*Ulaiat*) не са задължени да регистрират своите парцели земя, и доказателството за правата върху парцел се предоставя със съответен сертификат (*Sertifikat*), издаден само за вече регистрирани парцели. Сертификатите са различни в зависимост от правото, което признават, а именно: *Sertifikat hak milik* — SHM за собственост; *Sertifikat hak guna usaha* — SHGU за правото на експлоатация; и *Sertifikat hak guna bangunan* —SHGB за правото на ползване на строеж.

(833) Както е обяснено в съответния раздел по-горе, Morowali Park е индустриален парк, регистрирана в Индонезия със специалния статут на индустриална зона. Следователно при проследяване на правното основание за регулиране на земята, върху която е изграден Morowali Park, трябва да се вземат предвид не само законите относно собствеността върху земята и териториалното устройство, но и специфичните разпоредби относно индустриалните зони.

(834) По отношение на собствеността върху земята и териториалното устройство, законите за регулиране на територията, върху която се намира IMIP, включват:

— Основния земеделски закон, с който са отменени разпоредби за земята, които са били в сила преди независимостта на Индонезия, и се установява текущото устройство на правата на собственост. Подобно на правото на ползване на земята в Китайската народна република, HGB може да бъде придобито само за ограничен период от време. В Индонезия този период съответства на максимум 30 години, но може да бъде удължен допълнително с 20 години;

— Наредба на правителството № 40 от 1996 г., с която се урежда прехвърлянето на HGU, права на ползване и HGB;

— Наредба на правителството № 24 от 1997 г. относно поземлената регистрация, с която се поставят основните на настоящите процедури за регистрацията и сертифицирането на земята;

— Наредба на правителството № 26 от 2007 г. относно териториалното управление;

— Наредба на правителството № 26 от 2008 г. относно Националния устройствен план;

— Наредба на окръг Моровали № 10 от 2012 г. относно устройствения план на окръг Моровали за периода 2012—2032 г., в която се съдържа устройственият план на окръг Моровали, т.е. подпровинциалния субект, в рамките на който се намира IMIP;

— Наредба на президента № 17 от 2015 г. относно Националната поземлена агенция (*Badan Pertanahan Nasional* — BPN), агенция в рамките на Министерството на земеделието и териториалното устройство, в която се определя ролята на BPN и нейните местни клонове по отношение на процедурите по регистрация и сертифициране на земя;

— Наредба на правителството № 13 от 2017 г. за изменение на Наредба на правителството № 26 от 2008 г. относно Националния устройствен план;

— Наредба на ръководителя на BPN № 1 от 2018 г. относно насоки за развитието на регионалния устройствен план на провинциално, окръжно и общинско равнище, в която се определят общите разпоредби за разработване на устройствения план на равнище провинции, окръзи и местни райони;

— Наредба на окръг Моровали № 7 от 2019 г. относно устройствения план на окръг Моровали за периода 2019—2039 г.; както и

— Членове 34—47 от Наредба на правителството № 18 от 2021 г., с която наскоро бе допълнен във връзка с HGB Основния земеделски закон, и Наредба на правителството № 24 от 1997 г. за регистрацията на земята, с която се удължава срока на HGB на 35 години, с възможност за допълнително удължаване с 20 години.

(835) Освен това има два закона, които са от значение като контекст, но не са пряко приложими към Morowali Park:

— Закон № 2 от 2012 г. за възлагане на обществени поръчки, свързани със земя, при застрояване от обществен интерес, с който трябваше да се преодолеят трудностите при закупуване на земя, произтичащи от сложната система от права на собственост, за проекти от обществен интерес. Както IMIP, така и ПИД поотделно потвърдиха, че законът не се прилага за Morowali Park, тъй като се прилага само за 24 стопански сектора, които не обхващат дейностите на IMIP. Закон № 2 от 2012 г. бе изменен впоследствие и частично със Закон № 11 от 2020 г. относно създаването на заетост („Закон Омнибус“). Закон № 2 от 2012 г. бе приложен с Наредба на президента № 71 от 2012 г. за изпълнението на възлагане на обществени поръчки, свързани със земя, при застрояване от обществен интерес, който впоследствие има претърпява три изменения, последното от което е направено с Наредба на президента № 30 от 2015 г. относно третото изменение на Наредба на президента № 71 от 2012 г. както и

— Наредба на президента № 56 от 2017 г. относно управлението на социалното въздействие в процеса на придобиване на земя за национални стратегически проекти, чието приложение по отношение на IMIP бе отречено от ПИД, тъй като законът се прилага само при възлагане на обществени поръчки за земя по отношение на национални стратегически проекти върху земя, за която живеещите там лица не могат да докажат обичайни или имуществени права. По този начин законът има за цел да смекчи последиците от тяхното разселване. Вместо това лицата, живеещи върху земята, закупена от IMIP, са могли да докажат обичайните си права, което им е дало право на обезщетение.

(836) По отношение на правилата за регулиране на индустриалните зони от значение е следното:

— Наредба на правителството № 24 от 2009 г. относно индустриалните зони, която е в сила по време на създаването на IMIP. В една от разпоредбите в член 3, параграф 4 се посочва, че „Развитието на индустриални зони в окръга […] се извършва в съответствие с областното […] териториално устройство“. Освен това в член 4 се добавя, че „Министрите, свързаните с тях министри и губернаторите и окръжните управители/кметовете са отговорни за

постигането на целта за развитие на индустриалните зони в съответствие със своите задължения и правомощия“. По-специално съгласно член 5, параграф 2, буква г) „Правомощията [на министъра] се упражняват чрез: […] г) определяне на референтна цена за продажбата или отдаването под наем на парцели и/или промишлени сгради в индустриалните зони по предложение на националния екип [индустриални зони]“ (Timnas-KI), а съгласно член 6, буква б), „[…] губернаторите или окръжните управители/кметовете могат да предоставят: […] б) лекота при придобиването/придобиването на земя в района, предназначен за развитието на индустриална зона“. Освен това в член 10 се предвижда, че площта на индустриалната зона трябва да бъде поне 50 ha, а в членове 13 и 14 се посочва, че за всяка индустриална зона трябва да се кандидатства за лиценз за извършване на дейност с индустриални зони след като е получено принципно одобрение. Накрая, в член 18 се разрешава на дружествата, представляващи индустриални зони, които притежават лиценз за извършване на дейност с индустриални зони, да получат HGB за закупената и развита земя и да разделят този HGB между препродадените парцели на дружествата в индустриалната зона;

— Споразумение между ПИД и ПКНР относно индонезийско-китайските интегрирани индустриални паркове, подписано в Джакарта на 2 октомври 2013 г. (вж. съображение 605);

— Постановление на министъра на промишлеността № 432/M-IND/Kep/7/2014 от 22 юли 2014 г. относно екипа за сътрудничество във връзка с индонезийско-китайските интегрирани индустриални зони (вж. съображение 638);

— Постановление на правителството № 14 от 2015 г. относно Генералния план за развитие на националната промишленост за 2015—2035 г., според който една от основните инфраструктури, необходими на индонезийската промишленост, е земята за индустриални зони. Предоставянето на индустриална земя в Индонезия се осъществява чрез развитието на индустриални зони, които се превеждат също така като зони, определени за промишленост, или зона с промишлено предназначение. В определените за индустриални цели райони земята е поделена на земя за индустриалните зони и земя за непромишлени цели. Целите на модела на индустриалните зони са следните: разработване на земята, за да се осигури готова за използване и/или готова за застрояване земя за промишлените отрасли, като се гарантира, че правата на земевладение и разрешителните могат да бъдат получени лесно, както и осигуряване на наличието на необходимата инфраструктура и съоръжения на инвеститорите ([212]);

— Съвместно изявление за укрепване на всеобхватното стратегическо партньорство между Китайската народна република и Република Индонезия от март 2015 г. (вж. съображения 577 и 610); както и

— В Наредба на правителството № 142 от 2015 г. (вж. съображение 632), която заменя предишната Наредба № 24 от 2009 г., се предвижда, че за да отговаря на условията за кандидатстване за лиценз за извършване на дейност с индустриални зони, субектът трябва да има сертификат за земя (или за отказ от права на предишни обитатели), свързани с неговия парцел. Една от разпоредбите на Наредба № 142, член 4, буква и) гласи: [Правомощията на министъра обхващат] „установяване на насоки за референтна продажна цена или наем на промишлени блокове и/или сгради в рамките на индустриална зона въз основа на предложения на Комитета по индустриални имоти“ Член 45, параграф 1 гласи, че „Правителството може да инициира разработването на индустриални зони като индустриална инфраструктура, в случай че частният сектор не е заинтересован или не е в състояние да развие индустриална зона; и/или да ускори разпространението и равномерното разпределение на индустриалното развитие“. Член 48, параграф 1 гласи: „Правителството може да възлага обществени поръчки за земя в съответствие със законите и наредбите за възлагане на обществени поръчки“.

4.8.3. *Констатации от разследването*

(837) Правителството на Индонезия е предоставило земя срещу по-ниско от адекватното възнаграждение на IMIP и съответно на свързани с IMIP дружества от групата IRNC в рамките на двустранното сътрудничество с ПКНР. Сделката между ПИД и ПКНР се е основавала на съгласието на Индонезия да създаде специална индустриален зона в Morowali Park и да предостави управлението на IMIP (вж. съображения 560 и сл.). Едно от условията в споразумението между правителствата предвижда ПИД да улесни предоставянето и придобиването на земя за производителите износители, установени в Morowali Park, в съответствие със Съвместното изявление от март 2015 г. и Наредба № 142 от 2015 г.

([212]) Министерство на промишлеността на Индонезия, *Факти и данни за промишлеността*, 2017 г., стр. 34—35, https://kemenperin.go.id/majalah/11/facts-and-figures-industri-indonesia

(838) В разследването се установи, че ПИД е предоставило облекчение на IMIP във връзка с необходимата земя през 2013 г. Въпросната земя е била собственост на индонезийската държава. IMIP се е договорило с местните власти и със съдействието на районните власти на Баходопи за еднократно средно плащане на квадратен метър като обезщетение на ползващите към момента земята лица.

(839) Разследването показа също така, че наемателите в Morowali Park, включително групата IRNC, са могли да започнат строежа на заводите си преди действителното получаване на правен сертификат за правото на ползване на строеж, тъй като IMIP е било считано от ПИД за национален стратегически проект ([213]). За някои парцели е имало правен сертификат по време на РП, който отговаря на правото на пълна собственост или на HGB. С признаването на IMIP за национален стратегически проект е предоставено официално правно уверение на групата IRNC, че може да започне да строи върху получената земя дори преди да придобие окончателно право на собственост върху земята. Освен това е общоизвестно, че е рисковано да се купува земя в Индонезия поради трудности при получаване и доказване на право на собственост. Премахването на този риск дава решително предимство на планирана инвестиция.

(840) Правителството на Индонезия твърди, че прехвърлянето на земята към IMIP е сделка между частноправни субекти. Това не е вярно. В действителност ПИД е било собственик на земята. Фактът, че е имало селяни, които са били във владение на земята, и IMIP им е платило договореното обезщетение за изкупуването на земята, не превръща тази сделка в сделка между две частни лица.

(841) Поради това Комисията стигна до заключението, че ПИД е предоставило финансово участие пряко на IMIP под формата на предоставяне на държавна земя по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка iii) от основния регламент.

4.8.4. *Полза*

(842) Това финансово участие предоставя предимство, тъй като IMIP просто е заплатило обезщетение, предварително договорено с местните и районните служители на ПИД за отказване от владението на земята, което не е било свързано с действителната стойност на земята или с някакви пазарни съображения. Действителният собственик на правата върху земята, т.е. ПИД, никога не е начислявал нищо на IMIP за действителната стойност на земята. Нямаше също така документ, който да показва, че земята е била правилно оценена. Всъщност има доказателства по делото, че сумата за изплатеното на селяните обезщетение не е свързана с действителната пазарна стойност на земята и с нейния потенциал да се използва като индустриална земя.

4.8.5. *Специфичност*

(843) Подобно на преференциалното финансиране, тази схема е както секторно, така и регионално специфична поради същите правни причини.

4.8.6. *Изчисляване на размера на субсидията*

(844) За да изчисли предимството, получено от производителя износител, Комисията прибегна до вътрешна за държавата референтна стойност. Най-подходящият подход на този етап бе да се сравни стойността на разработената земя, подготвена за изграждането на завод. Комисията обаче не можа да приеме присъденото обезщетение за сравнимо с цените, платени за сделки със земя на пазара. Поради това Комисията взе предвид само разходите за развитие, направени от IMIP, за да трансформира закупената земя от гора и насаждения в готова за промишлено ползване земя. Комисията сравни тези разходи с независим доклад за оценка на промишлени терени, изготвен за Jindal Indonesia. Jindal Indonesia се намира в окръг Гресик в провинция Източна Ява и в доклада за оценка, изготвян на всеки няколко години за счетоводни цели и по искане на банките кредитори, се оценява стойността на HGB, притежавани от Jindal Indonesia, *inter alia*, чрез сравнение с цените в сделки за HGB върху разработена земя в района. Окръг Гресик в Източна Ява е сравним с окръг Моровали в Централно Сулавеси, тъй като има подобен БВП, поради наличието на индустриален парк и защото и двете са отдалечени от столицата Джакарта, където цените на земята са много по-различни от останалата част на страната. Освен това стойността в доклада за оценка за Jindal Indonesia представлява консервативна оценка, тъй като се отнася само за HGB, докато, както беше споменато, групата IRNC е придобила от IMIP променящи се HGB и пълни права на собственост върху различни парцели на по-висока стойност в сравнение с HGB.

([213]) Член 38, параграф 4, член 39, параграф 1, буква г) от Наредба 142 от 2015 г. относно индустриалните зони.

(845) На първо място, при изчислението стойността в доклада за оценка се отнася за 2020 г. Поради това то бе коригирано с индекса на потребителските цени (ИПЦ), за да се получи стойността за всяка година, през която групата IRNC е купувала парцел. Размерът на ползата бе установен чрез приспадане на обезщетението, изплатено от IMIP, от установената полза.

(846) След това разходите на IMIP за развитие на земята на квадратен метър бяха сравнени със стойността в доклада за оценка, коригирани за съответната година, за да се получи ползата на квадратен метър. След което тази сума след бе умножена по площта на земята, която всяко от дружествата от групата IRNC е използвало действително, за да се разпредели общата полза за групата на всяко от дружествата в групата.

(847) След това ползата бе разпределена за РП въз основа на полезния икономически живот на земята, т.е. 30 години. Това съответства на срока на HGB в Индонезия. Общата получена полза бе разпределена въз основа на действителното използване на квадратен метър от всяко дружество от групата IRNC в Morowali Park.

(848) Само групата IRNC се е възползвала от тази схема за субсидиране. Не бе установена полза за Jindal Stainless Indonesia, тъй като когато започва дейността си, то вече е било придобило съществуващ завод.

(849) Процентът на субсидията, установена за тази схема през РП за групата IRNC, възлиза на:

Предоставяне на земя срещу по-ниско от адекватното възнаграждение

Наименование на дружеството	Процент на субсидиране
Групата IRNC	0,83 %

4.8.7. *Коментари относно окончателното разгласяване*

(850) Правителството на Индонезия и групата IRNC заявиха, че Комисията не е представила доказателства, че земята е била собственост на индонезийската държава, и припомни, че земята е била изкупена от частни лица. Правителството на Индонезия поясни, че това е удостоверено от областната управа, тъй като земята не е регистрирана по поземлен акт, но това не означава, че покупката е договорена с местните власти. Правителството на Индонезия заяви, че държавата е отговорна само за управлението на правата на собственост върху земята, включително за удостоверяване на прехвърлянето на собствеността, докато земята бъде регистрирана. Това удостоверяване е само за целите на управлението на земята. Освен това двете страни заявиха, че цената е била определена и договорена между IMIP и частните собственици на земята, а ПИД добави, че въпросната сделка е сделка за покупко-продажба, а не обезщетение.

(851) В отговор Комисията отбеляза, че земята на територията, където е създадено IMIP, е държавна земя („Tanah Negara“) със статут на бивша земя *Swapraja*. Този термин се отнася до земята, която преди независимостта на Индонезия е принадлежала на местни султанати или кралства, ползващи се от определена степен на самоуправление. След обявяването на независимостта тези области и обичайните общности, живеещи там, все още запазват известна степен на полуавтономност.

(852) Основният земеделски закон, приет през 1960 г., е предвиждал, че земята *Swapraja* може да бъде превърната в частна земя до 1980 г. Непревръщането ѝ в частна земя доведе след 1980 г. до това, че ПИД е придобило правото да администрира и управлява бившата земя *Swapraja*, която по този начин се е превърнала на практика в държавна земя. Тъй като обичайните общности не са задължени да регистрират земята, тази промяна в статута на земята е довела до нерегистрирани поземлени имоти в големи територии на държавата. Липсата на регистрация означава, че членовете на обичайните общности, които живеят там, нямат сертификат, с който да докажат правата си върху земята, в която живеят. Тази ситуация не пречи на членовете на обичайните общности да доказват обичайното си използване на поземлен имот.

(853) Правата на обичайните общности обаче, дори когато са признати, все още съществуват заедно с правото на ПИД да администрира и управлява бившата земя *Swapraja*. Всъщност земята, прехвърлена на IMIP, беше ясно обозначена като държавна земя (Tanah Negara). В действителност член 1, параграф 3 от Наредба на правителството на Република Индонезия № 24 от 1997 г. относно поземлената регистрация ясно гласи: „Държавна земя (tanah negara) или земя, **пряко контролирана** от държавата, е земя, която **не** се притежава по силата на определено поземлено право.“

(854) В резултат на това членовете на обичайните общности могат да се откажат от обичайното си ползване на земята и да бъдат обезщетени за това, но ПИД си запазва правото действително да продава/прехвърля земята. Поради това ПИД е трябвало даде съгласието си за сделката.

(855) Освен това в член 43 от Земеделския закон от 1960 г. се предвижда следното: „Що се отнася до земята, пряко контролирана от държавата, правото на ползване може да бъде прехвърлено на друга страна само с разрешение на упълномощеното длъжностно лице“. Въз основа на гореизложеното Комисията заключи, че ПИД е трябвало да вземе решение дали земята да бъде прехвърлена на IMIP или не.

(856) В контекста на създаването на IMIP ПИД активно се намесва по няколко начина, за да предостави земята на IMIP в съответствие с член 48, параграф 1 и член 45, параграф 1 от Наредба 142 от 2015 г.

(857) Първо, ПИД изменя териториалното устройство на района Моровали , като променя предназначението на земята от земеделска на индустриална, по-конкретно във връзка с проект за никел. В действителност в член 28 от Наредба на окръг Моровали № 10 от 2012 г. като зона за добив на никел е определена областта Баходопи, т.е. негово подразделение, в което се намира IMIP. Освен това в член 29 от същата наредба на окръг Моровали областта Баходопи също е определена за индустриална зона „въз основа на добива на суровини“. В по-общ план окръг Моровали е определил „голяма индустриална зона в област Баходопи“ за „стратегическа зона на окръга от гледна точка на използването на природните ресурси“ (член 37). Накрая, в член 9 от същата наредба на окръг Моровали областта Баходопи е определена като зона, в която се намира пристанищен терминал за добити природни ресурси. Тази промяна на предназначението не оставя на селяните друг избор, освен да се откажат от правото си да владеят и ползват земята си, тъй като вече не могат да я използват за земеделски дейности.

(858) Второ, IMIP се свързва с местните власти в района, т.е. с кметовете на селата, намиращи се в района, и се договаря с тях за обезщетение, което да бъде предоставено на хората, посочени от селските ръководители като ползватели на парцелите в района. В този процес трябва да се открояят три елемента: i) IMIP се е договорило за обезщетението със селските ръководители със съдействието също така на служителите на ПИД от областта Баходопи, тъй като договорите показват, че по-късно те свидетелстват по сделката и удостоверяват ползването и произтичащото от това право на обезщетение на селяните; ii) парцелите, чиито ползватели са посочени от селските ръководители, имат почти еднаква площ (приблизително 20 000 квадратни метра всеки); и iii) обезщетението в договора представлява еднократна средна цена на квадратен метър и не се определя с индонезийската дума за „цена“ (*Harga*), а с индонезийската дума за „обезщетение“ (*Ganti rugi*).

(859) Доказателствата показват, че процесът на закупуване на земя, предприет от IMIP, всъщност е процес, при който държавата предоставя земята на IMIP без никакво възнаграждение, само с изискването да се изплати договореното обезщетение на селяните. IMIP се е договорило с местните власти и със съдействието на областните власти на Баходопи за еднократно средно обезщетение на квадратен метър на собствениците на земята. Правото на обезщетение е признато от местната и областната власт чрез признаване на продължаващо ползване на земята, без официално право на собственост.

(860) Въз основа на това твърденията на ПИД и на IRNC са отхвърлени.

(861) Правителството на Индонезия и групата IRNC твърдят също така, че използваната референтна стойност се отнася за разработена земя, докато земята, придобита от IMIP, се състои от гори и насаждения.

(862) Комисията действително използва референтна стойност за разработена земя. По отношение на IMIP обаче Комисията включи в изчислението първоначалната цена на земята плюс разходите за разработване на тази земя, както е съобщено от самото IMIP. По този начин Комисията сравни цената на разработената земя за IMIP с публично достъпната цена на разработената земя. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(863) Накрая, групата IRNC оспори корекцията на референтна стойност въз основа на ИПЦ, тъй като земята е капиталова стока, а не потребителска стока и следователно ИПЦ не включва цените на земята.

(864) Комисията изрази несъгласие с това твърдение. ИПЦ е добър показател за общата инфлация на цените в икономиката като цяло, включително по отношение на цените на земята. В действителност ИПЦ включва наред с други фактори цените на наемите, които дават добра представа за развитието на цените на земята и недвижимите имоти. Следователно това твърдение беше отхвърлено.

4.9. **Предоставяне на отломки от неръждаема стомана срещу по-ниско от адекватното възнаграждение**

(865) В разследването се установи, че производителите износители не са закупували отломки от неръждаема стомана. Поради това Комисията заключи, че не е необходимо допълнително разследване на тази схема.

4.10. **Доставки на електроенергия срещу по-ниско от адекватното възнаграждение**

(866) Разследването разкри, че единият производител износител сам е произвеждал електроенергия за посрещане на своите нужди, а другият я е купувал на пазарни цени. Следователно не им е била предоставена субсидия, свързана с доставката на електроенергия, и не е имало подлежащо на изравняване субсидиране за доставката на електроенергия.

4.11. **Доставка на газ срещу по-ниско от адекватното възнаграждение**

(867) Разследването разкри, че единият производител износител не е купувал газ, а другият е купувал газ на пазарни цени. Следователно не им е била предоставена субсидия, свързана с доставката на електроенергия, и не е имало подлежащо на изравняване субсидиране за доставката на електроенергия.

4.12. **Приходи, от които правителството се е отказало или не е събрало, но които обичайно са дължими**

4.12.1. *„Данъчна ваканция“ за подоходен данък*

(868) Жалбоподателят заявява, че ПИД предоставя данъчни ваканции за корпоративни данъкоплатци, които извършват инвестиции в т.нар. „отрасли пионери“. Жалбоподателят твърди, че в съответната наредба определението за „отрасли пионери“ е „отрасли, които се характеризират с голяма свързаност, създаване на добавена стойност и висока външна стойност, въвеждане на нови технологии и със стратегическа стойност за националната икономика“. Наред с други сектори, тези „отрасли пионери“ включват отрасли за производство на основни метали нагоре по веригата, обхващащи стоманата и металите, различни от стомана.

а) *Правно основание*

(869) Правното основание за тази програма е Наредба на министъра на финансите № 150/PMK.010/2018 (МФ 150/2018) относно администрирането на облекчението за приспадане на подоходен данък. През 2020 г. програмата е подновена с МФ № 130/2020.

б) *Констатации от разследването*

(870) Комисията установи, че на 9 август 2019 г. IRNC е получила полза от данъчна схема от Главна дирекция „Данъчно облагане“, което е дало възможност за намаляване на нетния облагаем доход за фероникелови продукти със 100 % за 7 години и с 50 % за следващите 2 години.

(871) Другите субекти, части от групата IRNC, които имат завод за фероникел, не са се възползвали от тази схема.

(872) IRNC обясни, че тази програма е приложима само за един от нейните заводи, т.е. за завод за фероникел. IRNC предостави решение № KEP-161/PJ/2020 на генералния директор за данъците относно използване на схемата за приспадане на корпоративния подоходен данък по отношение на завода ѝ за фероникел.

(873) Тази схема е достъпна за корпоративни данъкоплатци, които правят нови инвестиции в „отрасли пионери“. Съгласно член 1 от МФ 150/2018 „отрасли пионери“ са отрасли, които се характеризират с голяма свързаност, създаване на добавена стойност и висока външна стойност, въвеждане на нови технологии и със стратегическа стойност за националната икономика. Съгласно МФ 150/2018 отраслите пионери включват, наред с останалото, промишлеността за основните метали нагоре по веригата: i) стомана; или ii) метали, различни от стомана, със или без интегрирани съоръжения за преработка на производни продукти.

(874) За да могат да ползват намаление на подоходния си данък, данъкоплатците трябва: 1) да имат статут на индонезийско юридическо лице; 2) да имат инвестиция, която е нова инвестиция и за която не е получено/не е отказано получаването на намаление на подоходния данък; 3) инвестицията трябва да бъде направена в отрасъл, който се квалифицира като „отрасъл пионер“; 4) новата инвестиция да е в размер на минимум 100 милиарда индонезийски рупии (IDR); и 5) данъкоплатецът да има съотношение на дълг към собствен капитал, определено в наредбата.

в) *Заключение*

(875) Комисията счете, че тази схема представлява субсидия съгласно член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 3, параграф 2 от основния регламент, тъй като е налице финансово участие под формата на пропуснати приходи от ПИД, с което се предоставя полза на съответното дружество. Ползата за получателите се равнява на спестения данък.

(876) Схемата е специфична, тъй като е достъпна само за определени дружества, които извършват дейност в определени сектори, квалифицирани като „отрасли пионери“, съгласно член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент.

г) *Изчисляване на размера на субсидията*

(877) Размерът на подлежащата на изравняване субсидия бе изчислен чрез предоставената през разследвания период полза за получателите. Ползата бе изчислена като разликата между дължимите подоходни данъци при липсата на облекчението за приспадане на подоходния данък и платените подоходни данъци през РП.

(878) Процентът на субсидията, установен по тази схема, възлиза на 1,65 % за групата IRNC.

4.12.2. *Облекчение за подоходен данък*

(879) Жалбоподателят заяви, че по тази схема се предоставят облекчения за подоходен данък при инвестиции в определени стопански области и/или в определен регион с цел стимулиране на преките чуждестранни и местни инвестиции в Индонезия.

а) *Правно основание*

(880) Схемата се основава на Наредба на министъра на финансите № 89/PMK.010/2015 ([214]) относно процедурите за предоставяне на облекчения за подоходен данък при инвестиции в определени стопански области и/или в определени региони и относно прехвърляне на активи и санкции на местни данъкоплатци, на които са предоставени облекчения за подоходен данък.

б) *Констатации от разследването*

(881) За да могат да се възползват от схемата, бенефициерите трябва да представят инвестиционен план, включващ подробности за инвестицията и общата сума на инвестицията, който подлежи на одобрение и наблюдение от ПИД.

(882) От разследването стана ясно, че SMI, свързано дружество с IRNC, което предоставя суровини на IRNC за производството на SSCR, е получило полза от тази схема. На 24 юли 2017 г. SMI е получило данъчно облекчение за конкретна капиталова инвестиция и/или облекчение за специфична зона въз основа на Писмо за решение на Министерството на финансите № 170/KM.3/2017 за продажби на неръждаема стомана, тъй като на 31 август 2018 г. дружеството е произвело неръждаема стомана за търговски цели. Въз основа на това писмо дружеството отговаря на условията, наред с другото: а) да получи намаление на нетния облагаем доход с 30 % от инвестициите в материални активи, включително в земя, които се използват за основната дейност на дружеството, начислено за период от 6 години по 5 % годишно, считано от началото на търговското производство на дружеството, и (б) ускорена амортизация на материален актив, получен във връзка с нова капиталова инвестиция и/или разширение, с полезен живот и тарифа за амортизация.

в) *Заключение*

(883) Комисията счете, че тази схема представлява субсидия съгласно член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 3, параграф 2 от основния регламент, тъй като е налице финансово участие под формата на пропуснати приходи от ПИД, с което се предоставя полза на съответното дружество. Ползата за получателите се равнява на спестения данък.

(884) С оглед на гореизложеното Комисията следователно счете, че тази схема предоставя полза на производителя износител, тъй като го поставя в по-благоприятно финансово положение, отколкото би бил в отсъствието на схемата. В действителност, ако не съществуваше схемата, той щеше да плати допълнителен подоходен данък.

([214]) https://www.kemenkeu.go.id/media/6702/regulation-of-minister-of-finance-of-the-republic-of-indonesia-number-89-pmk010-2015.pdf

(885) Схемата е специфична, тъй като е достъпна само за определени дружества в зависимост от техните стопански дейности, в съответствие с член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент.

г) *Изчисляване на размера на субсидията*

(886) Размерът на подлежащата на изравняване субсидия бе изчислен чрез предоставената през разследвания период полза за получателите. Ползата бе изчислена като разликата между дължимите подоходни данъци при липсата на облекчението за приспадане на подоходния данък и платените подоходни данъци през РП.

(887) Процентът на субсидията, установен по тази схема, възлиза на 0,06 % за групата IRNC.

4.12.3. *Освобождаване от вносно мито за машини*

4.12.3.1. За изграждане на производствени мощности

(888) Тази програма предвижда освобождаване от вносните тарифи за внос на машини и оборудване, използвани при изграждането на производствени мощности.

а) *Правно основание*

(889) Наредба на финансовия министър 176/PMK.011/2009 относно освобождаването от вносно мито на вноса на машини, стоки и материали за създаването или развитието на промишленост в рамките на инвестиция, изменена с Наредба на МФ № 76/PMK.011/2012 и Наредба на МФ № 188/PMK.010/2015.

(890) Съгласно член 2, параграф 3 от Наредба на финансовия министър 176/2009 освобождаване може да бъде предоставено за покупката на машини, стоки и материали, които: не се произвеждат на национално равнище; се произвеждат на национално равнище, но не отговарят на необходимите спецификации; или се произвеждат на национално равнище, но в недостатъчно количество.

б) *Констатации от разследването*

(891) Разследването показа, че IRNC и свързаните с нея четири дружества (GCNS, ITSS, SMI и ITS) са се възползвали от освобождаването от вносно мито за вноса на машини през фазата на строителство на заводите до започване на производството. Следователно не са били платени вносни мита за машините, внесени през съответните периоди на строителство на тези заводи.

(892) За да се ползва от тази схема, дружеството трябва да получи потвърдително писмо от местния орган, отговарящ за проекта, и да го представи на местния митнически орган.

(893) Съгласно член 2 от Наредба 176/2009 ползата е достъпна само за дружества, произвеждащи стоки или предоставящи услуги в определени сектори. За отраслите, предоставящи услуги, секторите са: туризъм и култура, транспорт, обществено здравеопазване, минно дело, строителство, телекомуникации.

(894) Схемата има за цел да улесни вноса на стоки, и по-специално на машини, които не се предлагат в страната. Както е разяснено в Генералния план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г. (MP3EI), който е предназначен за изпълнение на Дългосрочния национален план за развитие за 2005—2025 г., основните точки от целите за развитие на страната до 2025 г. включват следното: 1) „увеличаване на добавянето на стойност и разширяване на веригата на стойността за промишлените производствени процеси [и] увеличаване на способността на промишлеността за достъп и използване на природни ресурси“ и 3) „ даване на тласък за укрепване на националната иновационна система в областта на производството [и] преработката, […] към икономика, основана на иновации“ ([215]).

([215]) Master Plan Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development 2011—2025 (MP3EI) (Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г.), стр. 15.

(895) В Генералния план се отбелязва също така, че що се отнася до предизвикателствата, пред които е изправена страната, „настоящата икономическа структура на Индонезия е ориентирана основно към селското стопанство и отраслите, които добиват и събират природни ресурси. Само ограничени отрасли са ориентирани към продукти с добавена стойност“ ([216]). Според плана „насърчаването на икономическия растеж в Индонезия ще зависи от участието на частния сектор, който включва държавни предприятия и частни местни и чуждестранни инвеститори“ ([217]).

(896) Стоманодобивният сектор е една от 22-те основни икономически дейности, които съставляват 8-те основни програми, които са предвидени да подкрепят ускоряването и разширяването на икономическото развитие в Индонезия ([218]). Освен това в плана се пояснява, че за страната е от решаващо значение да развива допълнително производство надолу по веригата. Според него „без повече дейности надолу по веригата Индонезия ще пропусне възможността да увеличи заетостта и маржовете на печалба по веригата за създаване на стойност поради отсъствието на отрасли надолу по веригата за преработване на желязна руда и на железен пясък“ ([219]).

(897) В този контекст схемата за освобождаване от мита следва да се счита за насочена към определени сектори на икономиката, тъй като условията ѝ са насочени към осигуряване на подкрепа на избран брой отрасли в съответствие с целта за постигане на допълнителна добавена стойност от природните ресурси. По-специално комбинираното въздействие на изискванията за създаването на нов завод, заедно с липсата на внасяната машина за вътрешния пазар, правят схемата приложима само за определени сектори, като производството на стомана и преобразуването на никел, в които правителствената политика е насочена към насърчаване на допълнителното преобразуване на природните ресурси надолу по веригата.

(898) Поради това, като се вземат предвид горепосочените правни изисквания, които я правят достъпна само за производствени дружества или дружества, предоставящи услуги в определени избрани сектори, схемата трябва да се счита за специфична в съответствие с член 4, параграф 2, буква а) от основния регламент.

(899) Дори ако се приеме, че правните условия за допустимост по схемата за освобождаване от мита биха могли да подсказват за появата на схема с общо приложение, схемата все пак ще се смята за *de facto* специфична в съответствие с член 4, параграф 2, буква в) от основния регламент, тъй като, както е обяснено по-горе, схемата е предназначена да бъде достъпна на практика само за избран и ограничен брой предприятия, които извършват дейност в определени промишлени сектори в съответствие с гореспоменатите цели на промишлената и икономическата политика на Индонезия.

в) *Прилагане на разпоредбите на член 28, параграф 1 от основния регламент*

(900) IRNC и свързаните с него дружества са внесли цялото оборудване от свързани дружества от Китай. Освен това групата IRNC заяви, че поради Споразумението за свободна търговия между Индонезия и Китай не е трябвало да плаща вносно мито за това оборудване. Това твърдение беше отхвърлено като необосновано.

(901) В действителност разследването показа, че свързаните дружества, от които групата IRNC е внесла оборудването, не са действителните производители на оборудването. Дружеството заяви, че произходът на оборудването е Китай; обаче не бяха представени допълнителни доказателства в това отношение. Беше ясно, че оборудването е транспортирано от Китай, но IRNC отказа да предостави фактурите от действителната държава на произход на оборудването.

(902) Поради това Комисията уведоми групата IRNC, че може да се наложи да прибегне до използването на налични факти в съответствие с член 28, параграф 1 от основния регламент във връзка с въпросната схема за субсидиране. Групата IRNC заяви, че китайските свързани лица не попадат в обхвата на разследването, тъй като нито се намират на територията, нито попадат в рамките на компетентността на ПИД и следователно не са били задължени да предоставят фактурите от оригиналния производител или държавата на произход. Освен това беше заявено, че доказателството за произход е фактът, че в митническата декларация като произход на стоките е посочен Китай.

([216]) Master Plan Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development 2011—2025 (MP3EI) (Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г.), стр. 19.

([217]) Master Plan Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development 2011—2025 (MP3EI) (Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г.), стр. 20.

([218]) Master Plan Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development 2011—2025 (MP3EI) (Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г.), стр. 22. Никелът също е включен в този списък.

([219]) Master Plan Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development 2011—2025 (MP3EI) (Генерален план за ускоряване и разширяване на икономическото развитие на Индонезия 2011—2025 г.), стр. 67.

(903) По време на КПР на ПИД от него бе поискано да обясни как е установен произходът на машините, внесени от групата IRNC, към момента на вноса. Правителството на Индонезия поясни, че групата IRNC е следвало да предостави на Комисията формуляр BC2.3 и официалното писмо, с което се декларира произходът на оборудването от държавата на произход, и помоли Комисията да поиска от групата IRNC да предостави такава информация.

(904) Освен митническата декларация групата IRNC не е предоставила никакъв документ, указващ произхода на оборудването, както и резервните части, свързани с това оборудване. Следователно при липсата на поисканата информация Комисията счете, че не е получила важна и необходима информация, която е от значение за този аспект на разследването. Поради това по отношение на тези точки Комисията приложи член 28 от основния регламент и използва наличните факти.

г) *Заключение*

(905) Следователно при липсата на каквато и да е информация в досието, която да показва, че това оборудване наистина е произведено в Китай, Комисията заключи, че е приложимо вносно мито, т.е. 5 %, въз основа на кода по ХС на оборудването.

(906) С тази програма се предоставя финансово участие под формата на приходи, от които ПИД се е отказало по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка ii), тъй като групата IRNC е освободена от плащане на вносни тарифи, които иначе биха били дължими. Тя също така води до полза за дружествата получатели по смисъла на член 3, параграф 2 от основния регламент.

(907) Програмата е специфична, защото само отраслите, посочени в приложението към Наредба 176/2009, могат да се възползват от нея и само стоките, които не могат да бъдат произведени в Индонезия или не са в достатъчни количества или с адекватно качество, могат да бъдат допустими по тази програма.

д) *Изчисляване на размера на субсидията*

(908) Размерът на подлежащата на изравняване субсидия се изчислява чрез получената полза за получателите, за която е установено, че съществува през разследвания период. Счита се, че ползата за получателите се равнява на стойността, на която възлиза освобождаването от митата върху внесеното оборудване. С цел да се гарантира, че подлежащият на изравняване размер обхваща само разследвания период, получената полза бе разпределена върху целия експлоатационен живот на оборудването съгласно обичайните счетоводни процедури на дружеството.

(909) Размерът на субсидията, установен за тази специфична схема, възлиза на 0,16 % за групата IRNC.

4.12.3.2. Изграждане/Развитие на производствен отрасъл/отрасъл на услуги

(910) От разследването стана ясно, че Jindal Indonesia вероятно се е възползвало от частично освобождаване от вносни мита съгласно Указ на министъра на финансите № 135/KMK.05/2000. В членове 2 и 3 се посочва, че ако вносното мито е по-високо от 5 %, успешният кандидат за освобождаване от вносното мито ще трябва да плати само 5 % вносно мито. Ако обаче вносното мито е по-ниско от 5 %, това мито ще остане приложимо.

(911) От разследването стана ясно, че тази потенциална полза е много малка (0,02 %). С оглед на факта, че това е единствената програма, от която Jindal Indonesia се е възползвала през разследвания период, и с оглед на ниската потенциална полза, Комисията не е разследвала допълнително тази схема.

4.12.3.3. Безмитна зона

(912) Безмитните зони се определят като райони на митническата територия на Индонезия, в които прилагането на вносни мита върху внесени стоки се преустановява. Внесените стоки могат да бъдат капиталови стоки, суровини и помощни материали.

а) *Правно основание*

— Наредба на Министерството на финансите 147/PML.04/2011, изменена с наредби на Министерството на финансите 255/PPMK.04/2011 и 120/PMK.04/2013

— Наредба на Министерството на финансите № 131 от 2018 г. относно безмитните зони

б) *Констатации от разследването*

(913) Разследването показа, че IRNC и свързаните с нея дружества (GCNS, ITSS, SMI и ITS) са извършвали дейност в безмитна зона от септември 2018 г. и оттогава са се възползвали от тази програма.

(914) В рамките на безмитната зона процедурата за внос се преустановява, докато дружествата не продадат крайните продукти на територията на Индонезия. IRNC и свързаните с нея дружества се ползват с пълно (100 %) преустановяване на плащането на вносни мита, дължими върху стоки, внесени в тяхната безмитна зона (машини, резервни части и суровини), доколкото тези стоки i) се използват в последващи производствени дейност на IRNC; и ii) произведените с тях крайни стоки са предназначени за експортния пазар.

(915) Ако даден продукт остане в безмитната зона (например машини) или бъде изнесен директно, не се дължи мито върху вноса.

(916) В съответствие с членове 3, 4, 16 и 20 от Наредба 131/2018 са приложими следните изисквания: 1) да е индонезийско дружество; 2) да е установено в индустриална безмитна зона в Индонезия; 3) да извършва производствени дейности в безмитната зона или да бъде електроцентрала в безмитната зона; 4) да внася суровини или (полу)готови стоки с цел по-нататъшната им обработка; 5) да изнася крайните стоки, произведени с вносните стоки.

(917) По време на КПР ПИД обясни, че няма предварително определени зони на територията на Индонезия, идентифицирани като безмитни зони, а по-скоро дружествата могат да кандидатстват и, ако заявлението бъде прието, техните помещения стават безмитна зона. Освен това бе заявено, че има приблизително 1 300 безмитни зони. Правителството на Индонезия разясни, че Morowali Park не е безмитна зона, тъй като статутът на безмитна зона не се предоставя на индустриален парк. Всяко дружество, разположено в индустриален парк, трябва да кандидатства отделно за статут на безмитна зона. Освен това беше разяснено, че за да се възползва от тази програма, повече от 50 % от общото годишно производство трябва да се изнася извън Индонезия.

(918) Групата IRNC е експортно ориентирана. Независимо малки количества продукти са били продавани и на вътрешния пазар. В разследването се разкри, че дружествата са плащали вносни мита за съвкупност от вносните суровини, използвани за производството на продукти, които се продават на вътрешния пазар. Дружествата предоставиха данни за плащанията на тези суми. Дружествата обаче не са имали изградена подходяща система за проверка на точността на съдържанието на внесените суровини в стойността на продаваните продукти на вътрешния пазар. Например IRNC изпрати файл в Excel за изчисляване на дължимите мита, но не можа да обясни процентите на всяка суровина, използвана в производствения процес. Бе посочено, че се основава на собствени изчисления и митническите органи трябваше да преценят дали изчисленията са разумни. В допълнение ПИД разясни, че няма насоки за подобни изчисления.

(919) Освен това свързаните дружества са продавали помежду си продукти, които включват вносни суровини, но не са докладвали на купувача стойността на митата.

(920) Разследването също така показа, че TSI е плащало вносни мита за вносни машини , използвани за производството на електроенергия. По време на КПР ПИД разясни, че безмитната зона е свързана с бизнес лицензи за производство и че дружеството има два бизнес лицензи — единият за стоманодобивна дейност, а другият за производство на електроенергия, като безмитната зона се прилага само за първия. По време на КПР TSI показа документ, в който се посочват границите на безмитната зона, и потвърди, че се прилага само за машини, внесени за производството на фероникел, а не за производството на електроенергия.

(921) Освен това бе обяснено, че тази схема е била достъпна само за дружествата, които са внасяли стоки в Индонезия за по-нататъшна обработка. Следователно обикновените вносители не могат да кандидатстват за получаване на статут на безмитна зона.

в) *Заключение*

(922) Въз основа на гореизложеното Комисията следователно заключи, че предоставянето на горепосоченото освобождаване е изцяло по преценка на ПИД.

(923) Освен това Комисията счете, че освобождаването от вносни мита върху суровини, предоставени съгласно режима на безмитните зони, представлява финансово участие на ПИД за производителите износители под формата на пропуснати приходи.

(924) Поради това Комисията стигна до заключението, че освобождаването от вносни мита върху суровини представлява пропуснати или несъбрани приходи по смисъла на член 3, параграф 1, подточка ii) от основния регламент.

(925) С оглед на гореизложеното Комисията следователно счете, че тази схема предоставя полза на производителите износители, тъй като те са поставени в по-благоприятно финансово положение, отколкото биха били в отсъствието на схемата.

(926) Схемата е специфична, тъй като е достъпна само за определени дружества в зависимост от тяхното равнище на износа и местоположението им в определени географски райони в рамките на компетентността на предоставящия орган, в съответствие с член 4, параграф 2, буква а) и член 4, параграф 3 от основния регламент.

г) *Коментари относно окончателното разгласяване*

(927) Групата IRNC заяви, че не трябва да се изчисляват ползи за материали за влагане, внесени от Китай, Австралия и Виетнам, поради съществуващите споразумения за свободна търговия на Индонезия с тези държави.

(928) Това твърдение беше сметнато за основателно по отношение на Австралия и Виетнам и поради това Комисията преразгледа размера на субсидирането на съответната схема за субсидиране. Комисията обаче не прие твърдението по отношение на резервните части, внесени от Китай. В действителност Комисията отбеляза, че по-голямата част от артикулите, внесени от Китай, са резервни части, закупени от свързани дружества. Както е подчертано в съображения 899 и 903, тези резервни части се отнасят до машини, чийто произход беше оспорен от Комисията, и за които заключи, че е приложимо вносно мито, т.е. 5 % въз основа на кода на оборудването по ХС. *Mutatis mutandis*, това важи и за резервните части, които са свързани с това оборудване.

(929) Групата IRNC твърди, че схемата за безмитната зона е експортна субсидия и следователно следва да бъде изчислена въз основа на експортния оборот и впоследствие да се приспадне от комбинираните дъмпингови и субсидийни мита.

(930) Това твърдение беше сметнато за обосновано, доколкото се отнася до суровини, които се използват при производството на изнасяни готови стоки. Поради това Комисията преизчисли съответния марж на субсидията.

д) *Изчисляване на размера на субсидията*

(931) Ползата бе изчислена като разликата между размера на дължимите вносни мита по време на разследвания период и действителния размер на вносните мита, платени през разследвания период. Размерът на субсидията, установен за тази специфична схема по отношение на групата IRNC, възлиза на 0,28 % за резервните части и на 0,90 % за суровините.

4.12.4. *Освобождаване от ДДС за машини*

(932) Жалбоподателят заяви, че производителите износители са се възползвали от освобождаване от ДДС за вноса на машини. В разследването се установи, че индонезийската данъчна администрация е изплатила своевременно сумите за възстановяване на ДДС, представени от дружествата през РП, за надплатената сума на платения ДДС. Поради това Комисията заключи, че не е имало подлежащо на изравняване субсидиране, свързано с тези освобождавания от ДДС.

4.12.5. *Данък земя и сгради (ДЗС) за минодобивната промишленост*

(933) Жалбоподателят твърди, че ПИД е намалил облагаемата стойност на земята и сградите, принадлежащи на миннодобивната промишленост и нейното производство надолу по веригата. Комисията обаче не намери никакви доказателства за субсидиране при тези схеми.

4.12.6. *Заключение относно субсидирането*

(934) Комисията изчисли размера на подлежащите на изравняване субсидии за оказалите съдействие дружества в съответствие с разпоредбите на основния регламент, като проучи всяка субсидия или програма за субсидиране и събра тези стойности, за да изчисли общия размер на субсидирането за всеки производител износител за разследвания период. За да изчисли посочения по-долу общ размер на субсидирането, Комисията първо изчисли процента на субсидиране, който представлява размерът на субсидията като процент от общия оборот на дружеството. След това този процент беше използван, за да се изчисли субсидията, предоставена за износа на разглеждания продукт за Съюза през разследвания период. След това бе изчислен процентът на субсидията за тон от разглеждания продукт, изнесен за Съюза през разследвания период, а ставките по-долу бяха изчислени като процент от стойността на разходите, застраховката и навлото (CIF) на същия износ на тон.

(935) След окончателното разгласяване жалбоподателят отбеляза, че констатациите на Комисията показват, че голяма част от субсидиите, определени за интегрираните производители износители, засягат етапите на процеса за производство на SSCR нагоре по веригата. Според жалбоподателя това означава, че неинтегрираният индийски производител на SSCR — Jindal Indonesia — също може да е получил полза от субсидиите, предоставени на индийски и/или индонезийски производители нагоре по веригата. Това може да се случи при вътрешни продажби на продукти нагоре по веригата от групата IRNC на Jindal Indonesia или в случай на покупки от Jindal Indonesia на субсидирани продукти нагоре по веригата с индонезийски произход.

(936) Групата Jindal и Jindal Indonesia отговориха, че няма правно основание за подобно прехвърляне на Jindal Indonesia и че в никакъв случай няма такова прехвърляне.

(937) Въз основа на анализа на производствения процес на Jindal Indonesia и покупките на суровини от дружеството през РП Комисията заключи, че дружеството не е могло да получи полза от покупките на субсидирани продукти нагоре по веригата с индонезийски произход.

(938) Jindal Indonesia обаче е купувало продукти нагоре по веригата, а именно горещовалцовани рулони, от свързано дружество в Индия, което може да е получило полза от предоставяната от ПИН хромна руда срещу по-малко от адекватното възнаграждение (вж. раздел 3.3.2). В това отношение Комисията не можа да направи никакви констатации, тъй като в досието нямаше достатъчна информация по този въпрос. Поради това твърдението на жалбоподателя беше отхвърлено.

(939) Освен това жалбоподателят заяви, че огромният износ от Индонезия не е случайна последица от политиката ѝ в промишлеността за производство на неръждаема стомана, а по-скоро е самата цел. Това би поставило много схеми *de facto* в зависимост от износа, по-специално предоставянето на никелова руда на ПНАВ и финансовата подкрепа, предоставена в контекста на двустранното сътрудничество между ПИД и ПКНР. Жалбоподателят призова Комисията да оцени *de* facto непредвидените обстоятелства при износа по тези схеми и да ги изравни въз основа на оборота от износ, а не въз основа на общия оборот на производителя износител.

(940) Както беше подчертано в съображение 929 по-горе, Комисията се съгласи с това твърдение за схемата, свързана с вноса на суровини в безмитната зона. Комисията обаче изрази несъгласие с твърдението относно другите схеми. Предоставянето на никелова руда на ПНАВ е производствена субсидия и няма връзка с експортните продажби на крайния продукт.

(941) Що се отнася до финансовата подкрепа, ситуацията е различна от случая относно гумите, цитиран от жалбоподателя. В този случай китайското правителство е предоставило субсидия на дружество, намиращо се в Китай, с конкретния ангажимент да увеличи експортните си продажби от Китай за ЕС чрез придобиването на глобалните активи (най-важно техническото ноу-хау и каналите за разпространение в ЕС) на дружество с чуждестранна собственост по линия на ЕПЕП. Приведено към настоящия контекст това би съответствало на субсидия, предоставена от ПКНР на дружеството майка на групата Tsingshan в Китай с ангажимента да увеличи износа си от Китай за Индонезия. Ясно е, че настоящият случай не е такъв. От друга страна, в контекст, подобен на разглеждания, какъвто беше случаят при антисубсидийното разследване относно ТСВ, финансовата подкрепа, предоставена в рамките на двустранното сътрудничество между Китай и Египет, не се смяташе за обусловена от износа. Следователно това твърдение беше отхвърлено.

(942) Тъй като размерът на субсидията за Jindal Indonesia е под прага *de minimis*, на това дружество няма да бъдат налагани мита.

(943) Размер на субсидията трябваше да бъде определен също така за единствения оказал съдействие и невключен в извадката производител износител в Индонезия. С оглед на специфичните обстоятелства на случая това не можеше да бъде направено съгласно обичайната методология, която се основава на среднопретегления размер на изравнителните субсидии, установен за оказалите съдействие производители износители в извадката. В действителност, както бе споменато по-горе, крайният размер на субсидията за Jindal Indonesia бе под сумата *de minimis*. Тъй като имаше само един останал производител износител, Комисията реши да приложи митническата ставка на този производител износител към единствения оказал съдействие невключен в извадката производител износител, с изключение на схемата, свързана с преференциалното финансиране, от което в досието нямаше доказателства, че въпросното дружество може да се е възползвало. В действителност въпросното дружество няма връзки с Китай и следователно не би могло да се възползва от преференциалното финансиране, предоставено на групата IRNC.

(944) Предвид факта, че Комисията е изчислила ставката на митото само за един производител износител и с оглед на факта, че сътрудничещите невключени в извадката производители износители се ползват от по-ниска ставка, както е обяснено в предходното съображение, Комисията по изключение реши да определи равнището на митото за „всички други дружества“ на равнището на групата IRNC.

Дружество	Общ размер на субсидията
Групата IRNC	21,4 %
Jindal Indonesia	0,02 % (под *de minimis*)
Други оказали съдействие дружества	13,5 %
Остатък	21,4 %

5. **ВРЕДА**

5.1. **Определение за промишленост на Съюза и производство на Съюза**

(945) Сходният продукт е бил произвеждан от 13 известни производители от Съюза през разследвания период. Те са представлявали „промишлеността на Съюза“ по смисъла на член 9, параграф 1 от основния регламент.

(946) След окончателното разгласяване консорциумът от вносители и дистрибутори и един несвързан вносител поискаха разкриване на идентичността на 13-те производители от Съюза, които съставляват промишлеността на Съюза през РП. Освен тримата включени в извадката производители и дружествата, подкрепящи жалбата (т.е. Acerinox, Outokumpu Nirosta GmbH, Outokumpu Stainless AB), това са Marcegaglia, Acroni, Arinox, Otelinox и три предприятия за повторно валцоване от Германия (т.е. SAP Precision Metal, BWS и Waelzholz).

(947) Общото производство на Съюза по време на разследвания период бе изчислено на около 3,1 милиона тона. Комисията установи тази стойност въз основа на цялата налична информация относно промишлеността на Съюза, а именно проверения отговор на въпросника, получен от Eurofer, и проверените чрез кръстосана проверка от разстояние отговори на въпросника на включените в извадката производители от Съюза.

(948) Както е посочено в съображение 25, в извадката бяха включени трима производители от Съюза, представляващи над 60 % от общото производство на Съюза на сходния продукт. Всички те са вертикално интегрирани производители.

5.2. **Потребление на Съюза**

(949) Комисията установи потреблението на Съюза въз основа на: а) проверените данни на Eurofer относно продажбите на сходния продукт от промишлеността на Съюза на несвързани клиенти, независимо дали са преки или непреки продажби, частично подложени на кръстосана проверка спрямо включените в извадката производители от Съюза, както е посочено допълнително в съображение 976 по-долу; и б) отчетения от Евростат внос на продукта, предмет на разследването, от всички трети държави.

(950) Потреблението на Съюза през разглеждания период се е променяло, както следва:

Таблица 4

Потребление на Съюза (в тонове)

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Потребление на Съюза	3 873 092	3 717 114	3 442 541	3 206 766
Индекс	*100*	*96*	*89*	*83*

Източник: Eurofer, включените в извадката производители от Съюза и Евростат

(951) През разглеждания период потреблението на Съюза е намаляло със 17 %.

5.3. **Внос от засегнатите държави**

5.3.1. *Кумулативна оценка на въздействието на вноса от засегнатите държави*

(952) Комисията проучи дали вносът на SSCR с произход от засегнатите държави следва да се оценява кумулативно в съответствие с член 8, параграф 3 от основния регламент.

(953) В тази разпоредба се посочва, че вносът от повече от една държава се оценява кумулативно само ако се установи, че:

а) размерът на подлежащите на изравняване субсидии, определен по отношение на вноса от всяка държава, е по-висок от размера *de minimis*, определен в член 14, параграф 5, и обемът на вноса от всяка държава не е пренебрежимо малък; както и

б) кумулативната оценка на въздействието на вноса е допустима от гледна точка на условията за конкуренция между внесените продукти и сходния продукт на Съюза.

(954) Размерът на подлежащите на изравняване субсидии, установени във връзка с вноса от всяка от двете засегнати държави, е обобщен в съображения 302 и 933. Всички те, с изключение на Jindal Indonesia, са над прага *de minimis*, посочен в член 14, параграф 5 от основния регламент.

(955) Обемът на вноса от всяка от двете засегнати държави не е бил незначителен. Пазарният дял на вноса през разследвания период е бил 3,4 % за Индия и 2,8 % за Индонезия.

(956) Условията на конкуренция между субсидирания внос от всяка от двете засегнати държави и между тях и сходния продукт на Съюза са били сходни. Действително SSCR с произход от Индия и Индонезия са се конкурирали помежду си, когато са били внасяни за продажба на пазара на Съюза, и със сходния продукт, произвеждан от промишлеността на Съюза, тъй като всички те се продават на сходни категории клиенти.

(957) Консорциумът от вносители и дистрибутори и един несвързан вносител оспориха кумулативната оценка на въздействието на вноса от Индия и Индонезия върху състоянието на промишлеността на Съюза. Заинтересованите страни заявиха, че обемът на вноса от двете държави е нисък в сравнение с пазарния дял на промишлеността на Съюза, вносът от Индия остава стабилен и е ограничен от защитните мерки, както и че не е извършен правилен анализ на условията на конкуренция между внасяните продукти и между внасяните продукти и подобните продукти на Съюза, както се изисква съгласно член 8, параграф 3 от основния регламент.

(958) Консорциумът и един несвързан вносител поискаха разгласяване на теоретичните модели, използвани за оценка на условията на конкуренция на пазара на Съюза на продукта, предмет на разследването, и на засегнатите държави, както и на потвърждението, че е проведена консултация със службите на Комисията за конкуренция и икономически анализ относно тези условия на конкуренция.

(959) Комисията извърши анализ, в който сравни видовете на продукта, продавани на пазара на Съюза от производителите износители, и продукта, продаван от производителите от Съюза, въз основа на контролните номера на продукта (КНП), дадени от включените в извадката дружества. Този анализ показа висока степен на съответствие. Степента на съответствие между продуктите на всеки от производителите износители и продаваните от промишлеността на Съюза продукти е предоставена на включените в извадката производители износители при конкретното разгласяване. Освен това Комисията установи и значително сходство между видовете на продукта, продавани от производителите износители от Индонезия, в сравнение с видовете на продукта, продавани от производителите износители от Индия. Поради това Комисията стигна до заключението, че внасяните продукти от засегнатите държави и продуктите от Съюза са в ясна конкуренция помежду си и че кумулативната оценка на въздействието на вноса е подходяща. Консорциумът и несвързаният вносител не предоставиха никакви обосновани доказателства защо анализът, извършен от Комисията, би бил неправилен или недостатъчен. Фактът, че Индия има специфична за държавата квота в рамките на защитните мерки, не засяга този анализ с оглед на условията, изброени в член 8, параграф 3. Поради това твърдението беше отхвърлено.

(960) Следователно всички критерии, определени в член 8, параграф 3 от основния регламент, са изпълнени и вносът от засегнатите държави бе разгледан кумулативно за целите на определянето на вредата.

5.3.2. *Обем и пазарен дял от субсидирания внос от засегнатите държави*

(961) Комисията установи обема на субсидирания внос въз основа на данните на Евростат и данните на производителите износители. Тъй като Комисията установи, че износът на Jindal Indonesia е субсидиран под равнището *de minimis*, той бе изваден от данните за вноса. Пазарният дял на вноса бе установен чрез сравнение на обема на вноса с потреблението на Съюза.

(962) Предвид ограничения брой страни, които са представили някои данни, част от представените по-долу данни са под формата на диапазони от стойности поради съображения за поверителност ([220]).

(963) Вносът от засегнатите държави през разглеждания период се е променял, както следва:

Таблица 5

Обем на вноса (в тонове) и пазарен дял

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Индия	114 865	120 729	105 359	108 885
Индекс	*100*	*105*	*92*	*95*
Пазарен дял	3,0 %	3,2 %	3,1 %	3,4 %
Индекс	*100*	*110*	*103*	*114*
Индонезия	[0—100]	[10 000 —14 000]	[48 000 —52 000]	[68 000—72 000]
Индекс	*0*	*100*	*[400—450]*	*[550—600]*
Пазарен дял	[0,0—0,1] %	[0,3—0,5] %	[1,4—1,7] %	[2,1—2,4] %
Индекс	*0*	*100*	*[400—450]*	*[650—700]*
Общо всички засегнати страни	[114 865 —114 965]	[130 729 —134 729]	[153 359 —157 359]	[176 885 —180 885]
Индекс	*100*	*[115—117]*	*[136—138]*	*[154—156]*
Пазарен дял	[3,0—3,1] %	[3,5—3,7] %	[4,5—4,8] %	[5,5—5,8] %
Индекс	*100*	*[120—122]*	*[152—154]*	*[186—188]*

Източник: Евростат, данни на производителите износители

([220]) Данните за индонезийския внос в настоящия регламент са представени в диапазони поради риска всяко включено в извадката дружество да изчисли посредством прилагане на обратен инженеринг данните на своите конкуренти, особено предвид ограничения брой производители износители в тази държава.

(964) Вносът от засегнатите държави се е увеличил с около 55 % през разглеждания период, което им е позволило да увеличат своя съвместен пазарен дял от [3,0—3,1] % през 2017 г. на [5,5—5,8] % през РП. Това увеличение, както по отношение на обема на вноса, така и на пазарния дял, може да се отдаде на вноса от Индонезия, която е увеличила обема на вноса си почти 6 пъти през разглеждания период, а пазарният ѝ дял се е увеличил от почти нула на [2,1—2,4] %. Вносът от Индия се е увеличил от 2017 г. до 2018 г., но след това е отбелязал спад. Това е довело до общ спад в абсолютно изражение през разглеждания период. На 1 февруари 2019 г. Комисията публикува регламент за налагане на окончателни защитни мерки срещу вноса на някои стоманени продукти ([221]). Индия получи конкретна за държавата тарифна квота за продукта, предмет на разследването, с която вносът, за който се прилага митото в рамките на квотата през РП, бе ограничен до равнище, по-ниско от равнището от 2018 г. Тъй като за Индонезия не беше приложена конкретна за държавата тарифна квота, а квотата за всички други държави, нейният внос не бе толкова ограничен, колкото вносът от Индия. Спадът на индийския внос обаче не е бил толкова драстичен, колкото общия спад на потреблението на Съюза, поради което пазарният дял на Индия все пак леко се е увеличил от 3 % през 2017 г. на 3,4 % през РП.

5.3.3. *Цени на вноса от засегнатите държави и подбиване на цените*

(965) Комисията установи цените на вноса въз основа на данни от Евростат. Среднопретеглената цена на вноса от засегнатите държави през разглеждания период се е променяла, както следва:

Таблица 6

Цени на вноса от засегнатите държави (EUR/тон)

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Индия	2 080	2 173	2 075	2 073
Индекс	*100*	*104*	*100*	*100*
Индонезия	Няма данни	[1 450—1 650]	[1 800—2 000]	[1 800—2 000]
Индекс	*0*	*100*	*123—128*	*123—128*
Средна стойност за засегнатите държави	2 080	[2 000—2 150]	[1 900—2 050]	[1 900—2 050]
Индекс	*100*	*100—102*	*96—98*	*96—98*

Източник: Евростат, данни на производителите износители

(966) В случая с Индия средните цени на вноса са се увеличили с 4 % от 2017 г. до 2018 г., но са останали стабилни през целия разглеждан период, докато за Индонезия те са се увеличили с 28 % (вносът през 2017 г. е пренебрежимо малък). Въпреки това през целия разглеждан период средните цени на вноса от двете засегнати държави са били неизменно по-ниски от цените на производителите от Съюза (вж. таблица 10).

(967) Комисията определи подбиването на цените по време на разследвания период, като сравни:

а) среднопретеглените продажни цени на трите включени в извадката производители от Съюза по вид на продукта за несвързани клиенти на пазара на Съюза, коригирани на ниво франко завода; както и

б) съответните среднопретеглени цени по вид на продукта на вноса от оказалите съдействие производители износители в засегнатите държави за първия независим клиент на пазара на Съюза, установени на база стойност, застраховка и навло (CIF), със съответните корекции за разходите след вноса.

([221]) ОВ L 31, 1.2.2019 г., стр. 27.

(968) Сравнението на цените бе извършено поотделно за всеки вид на продукта по отношение на сделки на едно и също ниво на търговия, със съответните корекции при необходимост и след приспадането на направените намаления и отстъпки. Резултатът от сравнението бе изразен като процент от оборота на включените в извадката производители от Съюза по време на разследвания период. Той показа маржове на подбиване от 5,8 % и 13,4 за индийските производители износители и от 12,4 % за индонезийските производители износители.

(969) След окончателното разгласяване консорциумът от вносители и дистрибутори и един несвързан вносител поискаха от Комисията да разкрие данните и критериите, използвани за определяне както на вносните цени на разглеждания продукт, така и за изчисляване на маржа на подбиване.

(970) Цените на вноса от засегнатите държави, посочени в таблица 6 по-горе, се основават на данни от Евростат. Тази информация е публично достъпна. Както е обяснено в съображения 966 и 967 по-горе, маржът на подбиване на цените се основава на сравнение между продажните цени на включените в извадката производители от Съюза за несвързани клиенти на пазара на Съюза и съответните цени на включените в извадката производители износители за първия независим клиент на пазара на Съюза, диференцирани по видове на продукта и коригирани така, че да бъдат при равни продажни условия. Тъй като подробните продажни цени за всяко дружество по дефиниция са търговски поверителни, те бяха предоставени само на засегнатите дружества в съответните конкретни разгласявания.

5.4. **Икономическо състояние на промишлеността на Съюза**

5.4.1. *Общи бележки*

(971) В съответствие с член 8, параграф 4 от основния регламент при проверката на въздействието на субсидирания внос върху промишлеността на Съюза бе направена оценка на всички икономически показатели, имащи отражение върху състоянието на промишлеността на Съюза по време на разглеждания период.

(972) Както бе посочено в съображение 25, за определянето на евентуалната вреда, понесена от промишлеността на Съюза, беше използвано изготвянето на извадка.

(973) За определянето на вредата Комисията направи разграничение между макроикономическите и микроикономическите показатели за вредата. Комисията направи оценка на макроикономическите показатели въз основа на данните от проверения отговор на въпросника от Eurofer по отношение на всички производители от Съюза, като при необходимост направи кръстосана проверка с отговорите на въпросника от включените в извадката производители от Съюза. Комисията направи оценка на микроикономическите показатели въз основа на данните от подложените на кръстосана проверка отговори на въпросника на включените в извадката производители от Съюза. И двата набора от данни бяха счетени за представителни за икономическото състояние на промишлеността на Съюза.

(974) Макроикономическите показатели са: производство, производствен капацитет, използване на капацитета, обем на продажбите, пазарен дял, растеж, заетост, производителност, размери на субсидията и възстановяване от предишни нелоялни търговски практики.

(975) Микроикономическите показатели са: средни цени за единица продукция, разходи за единица продукция, разходи за труд, запаси, рентабилност, паричен поток, инвестиции и възвръщаемост на инвестициите.

5.4.2. *Макроикономически показатели*

Производство, производствен капацитет и използване на капацитета

(976) През разглеждания период общото производство, производственият капацитет и използването на капацитета в Съюза са се променяли, както следва:

Таблица 7

Производство, производствен капацитет и използване на капацитета

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Общо производство на Съюза (в тонове)	3 708 262	3 640 429	3 379 817	3 111 804

Индекс	*100*	*98*	*91*	*84*
Производствен капацитет (в тонове)	4 405 623	4 517 379	4 530 146	4 572 365
Индекс	*100*	*103*	*103*	*104*
Използване на капацитета	84 %	81 %	75 %	68 %
Индекс	*100*	*96*	*89*	*81*

Източник: Макроикономически въпросник от Eurofer, въпросници на включените в извадката производители от Съюза

(977) След окончателното разгласяване консорциумът от дистрибутори и вносители и един несвързан вносител попитаха въз основа на какви данни Комисията е стигнала до данните в таблица 7 и заявиха, че намаленото използване на капацитета не е свързано с вноса от Индия и Индонезия, тъй като намалението е по-голямо от увеличението на вноса от засегнатите държави.

(978) Данните в таблица 7 по-горе се основават на кръстосаната проверка на отговорите на въпросника на включените в извадката производители от Съюза, а по отношение на останалите производители от Съюза — въз основа на проверения макроикономически въпросник на Eurofer. Eurofer предостави данни, събрани от членовете му, и разумни оценки за останалите производители.

(979) Всъщност намалението на производството беше по-голямо от увеличението на вноса от засегнатите страни. Това е причинено от намаляване на потреблението, отразено в таблица 4. Както е изложено в раздел 6.2.3, Комисията стигна до заключението, че спадът в потреблението не е отслабил причинно-следствената връзка между субсидирания внос от Индия и Индонезия и съществената вреда, понесена от промишлеността на Съюза.

(980) Консорциумът от дистрибутори и вносители и един несвързан вносител поискаха да се разкрие количеството, внесено от страна на производителите от Съюза, от засегнатите държави. Данните, с които разполага Комисията, показаха, че включените в извадката производители от Съюза не са препродавали или допълнително преработвали внос от засегнатите държави.

(981) Обемът на производството на промишлеността на Съюза рязко е намалял с 16 % през разглеждания период. Представените данни за капацитета се отнасят за действителния капацитет, което означава, че са отчетени възприетите в съответния отрасъл стандартни корекции, свързани с времето за настройка, поддръжка, изчакване и други обичайни прекъсвания на производството. След налагането през 2015 г. ([222]) на антидъмпингови мерки върху вноса на SSCR от Китайската народна република (КНР) и Тайван някои производители от Съюза започнаха модернизация на производствения си капацитет. Тази модернизация е довела до леко увеличение на производствения капацитет с 4 % през разглеждания период.

(982) В резултат на намаленото производство и леко увеличения капацитет използването на капацитета е намаляло с 19 % през разглеждания период, като е спаднало под стойността от 70 % през РП.

Обем на продажбите и пазарен дял

(983) През разглеждания период обемът на продажбите и пазарният дял на промишлеността на Съюза са се променяли, както следва:

Таблица 8

Обем на продажбите и пазарен дял

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Обем на продажбите на промишлеността на Съюза (в тонове)	2 735 448	2 711 044	2 530 259	2 330 537
Индекс	*100*	*99*	*92*	*85*

([222]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429 на Комисията от 26 август 2015 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ L 224, 27.8.2015 г., стр. 10).

Пазарен дял	70,6 %	72,9 %	73,5 %	72,7 %
Индекс	*100*	*103*	*104*	*103*

Източник: Eurofer и Евростат

(984) Обемът на продажбите на промишлеността на Съюза е намалял с 15 % през разглеждания период.

(985) Промишлеността на Съюза обаче е успяла да запази и дори леко да увеличи своя пазарен дял с 2,1 процентни пункта през разглеждания период, тъй като спадът в потреблението е бил още по-голям от спада в обема на продажбите на промишлеността на Съюза, като продажбите на Съюза частично са заменили вноса от други държави, различни от засегнатите.

(986) След окончателното разгласяване консорциумът от вносители и дистрибутори и един несвързан вносител заявиха, че увеличението на пазарния дял на промишлеността на Съюза е показало липса на вреда и че увеличението на пазарния дял на засегнатите държави не се е отразило отрицателно на пазарния дял на промишлеността на Съюза. Те заявиха, че Комисията е трябвало да предостави други положителни доказателства за вреда по отношение на другите показатели за вреда.

(987) Както е обяснено в съображение 963, лекото увеличение на пазарния дял на промишлеността на Съюза през разглеждания период не е променило факта, че субсидираният внос от засегнатите държави е отбелязал увеличение от около 55 % и е причинил съществена вреда на промишлеността на Съюза. Както е посочено в съображения 1006 и 1007, другите показатели за вреда също показаха положителни доказателства, че промишлеността на Съюза е понесла съществена вреда през разследвания период. Поради това твърдението трябваше да бъде отхвърлено.

Растеж

(988) Горепосочените данни по отношение на производството и обема на продажбите показват явна тенденция към намаляване през разглеждания период и доказват, че промишлеността на Съюза не е била в състояние да отбележи растеж в абсолютно изражение. Постигането на слаб растеж спрямо потреблението е било възможно само защото промишлеността на Съюза е избрала да отговори на ценовия натиск на субсидирания внос с намаляване на продажните си цени.

Заетост и производителност

(989) През разглеждания период заетостта и производителността са се променяли, както следва:

Таблица 9

Заетост и производителност

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Брой на наетите лица	13 411	13 495	13 968	13 660
Индекс	*100*	*101*	*104*	*102*
Производителност (в тонове на член от персонала)	277	270	242	228
Индекс	*100*	*98*	*88*	*82*

Източник: Eurofer

(990) Равнището на заетостта в промишлеността на Съюза, свързана с производството на SSCR, се е увеличило с 4 % между 2017 г. и 2019 г. и е отбелязало спад от 2 процентни пункта между 2019 г. и РП, което е довело до увеличение от 2 % през разглеждания период. Поради резкия спад в производството производителността на работната сила на промишлеността на Съюза, изразена в тонове на наето лице (в еквивалент на пълно работно време) годишно, значително е намаляла през разглеждания период — с 18 %.

Размер на маржа на субсидията и възстановяване от нелоялни търговски практики

(991) Всички маржове на субсидията, с изключение на Jindal (Индонезия), както е посочено по-горе, бяха значително над равнището *de minimis*. Въздействието на тези маржове на субсидията върху промишлеността на Съюза не е пренебрежимо малко, като се имат предвид обемът и цените на вноса от засегнатите държави.

(992) Освен отделното антидъмпингово разследване на SSCR от засегнатите държави ([223]) вносът на SSCR вече е бил обект на по-ранно антидъмпингово разследване. Комисията установи, че състоянието на промишлеността на Съюза през 2013 г. е било значително повлияно от дъмпинговия внос от КНР и Тайван, което е довело до налагането на окончателни антидъмпингови мерки по отношение на вноса от тези държави през октомври 2015 г. ([224]). Антидъмпинговите мерки са удължени през септември 2021 г. ([225]). Поради това е малко вероятно състоянието на промишлеността на Съюза да бъде повече от незначително засегнато от нелоялните търговски практики през целия разглеждан период.

5.4.3. *Микроикономически показатели*

Цени и фактори, влияещи върху цените

(993) През разглеждания период среднопретеглените единични продажни цени на включените в извадката производители от Съюза за несвързани клиенти в Съюза са се променяли, както следва:

Таблица 10

Продажни цени в Съюза

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Средна единична продажна цена (EUR/тон)	2 252	2 312	2 206	2 175
Индекс	*100*	*103*	*98*	*97*
Производствени разходи за единица продукция (EUR/тон)	1 958	2 064	2 019	2 013
Индекс	*100*	*105*	*103*	*103*

Източник: Включени в извадката производители от Съюза

(994) След като са отбелязали леко увеличение от 3 % от 2017 г. до 2018 г., средните единични продажни цени са намалели с 6 % от 2018 г. до РП, което е довело до спад от 3 % през разглеждания период. През същия период производствените разходи са отбелязали едновременно увеличение от 5 %, след което са останали стабилни на равнище, което е било с 3 % по-високо, отколкото в началото на разглеждания период. До голяма степен изменението на разходите се е дължало на значителните увеличения на цените на суровините, като например никел и ферохром. Поради потискането на цените от субсидирания внос промишлеността на Съюза не е била в състояние да прехвърли това увеличение на разходите към продажните си цени и дори е била принудена да понижи продажните си цени.

([223]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/2012 на Комисията от 17 ноември 2021 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаема стомана с произход от Индия и Индонезия (ОВ L 410, 18.11.2021 г., стр. 410).

([224]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429 на Комисията от 26 август 2015 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ L 224, 27.8.2015 г., стр. 10).

([225]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1483 на Комисията от 15 септември 2021 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван вследствие на преглед с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 327, 16.9.2021 г., стр. 1).

Разходи за труд

(995) През разглеждания период средните разходи за труд на включените в извадката производители от Съюза са се променяли, както следва:

Таблица 11

Средни разходи за труд на нает работник

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Средни разходи за труд на ЕПРВ (EUR)	72 366	70 663	71 659	70 324
Индекс	*100*	*98*	*99*	*97*

Източник: Включени в извадката производители от Съюза

(996) Средните разходи за труд на нает работник на включените в извадката производители от Съюза са спаднали с 3 % през разглеждания период. Това показва, че като отговор на влошаващите се пазарни обстоятелства производителите от Съюза са успели да намалят разходите за труд в опит да ограничат понесената от тях вреда.

Материални запаси

(997) През разглеждания период равнищата на запасите на включените в извадката производители от Съюза са се променяли, както следва:

Таблица 12

Запаси

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Запаси в края на периода (в тонове)	125 626	148 777	125 480	98 835
Индекс	*100*	*118*	*100*	*79*
Запаси в края на периода като процент от производството	5,54 %	6,53 %	6,09 %	5,13 %
Индекс	*100*	*118*	*110*	*93*

Източник: Включени в извадката производители от Съюза

(998) През разглеждания период равнището на запасите в края на периода е намаляло с 21 %. Тази тенденция е следвала спада в обема на производството. Повечето видове на сходния продукт се произвеждат от промишлеността на Съюза по конкретни поръчки от страна на ползвателите. Поради това запасите не се считат за важен показател за вреда в отрасъла. Това се потвърждава и от анализа на изменението на запасите в края на периода като процент от производството. Както е видно по-горе, този показател е варирал между 5 и 7 % от обема на производството на включените в извадката производители от Съюза през разглеждания период.

5.4.3.1. Рентабилност, паричен поток, инвестиции, възвръщаемост на инвестициите и способност за привличане на капитал

Таблица 13

Рентабилност, паричен поток, инвестиции, възвръщаемост на инвестициите

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Рентабилност на продажбите в Съюза за несвързани клиенти (% от оборота от продажбите)	7,6 %	6,0 %	1,5 %	0,4 %

Индекс	*100*	*79*	*19*	*6*
Паричен поток (EUR)	387 200 359	273 674 277	237 840 311	184 024 688
Индекс	*100*	*71*	*61*	*48*
Инвестиции (EUR)	111 578 442	111 637 871	96 541 925	96 585 152
Индекс	*100*	*100*	*87*	*87*
Възвръщаемост на инвестициите	20 %	15 %	6 %	4 %
Индекс	*100*	75	31	20

Източник: Включени в извадката производители от Съюза

(999) Комисията определи рентабилността на включените в извадката производители от Съюза, като изрази нетната печалба преди облагане с данъци от продажбите на сходния продукт за несвързани клиенти в Съюза като процент от оборота от тези продажби.

(1000) Общата рентабилност е спаднала от 7,6 % през 2017 г. на 0,4 % през РП. Както е посочено в раздел 5.3.3, този спад съвпада с увеличаването на обема на вноса от засегнатите държави и на техния пазарен дял при подбиването на цените.

(1001) Всички други финансови показатели, т.е. паричният поток, инвестициите и възвръщаемостта на активите, ясно са следвали същата низходяща тенденция.

(1002) Нетният паричен поток представлява способността на производителите от Съюза да самофинансират дейностите си. Паричният поток е отбелязал непрекъснат спад през разглеждания период, в резултат на което през РП равнището му е било с 52 % по-ниско от това в началото на разследвания период.

(1003) Инвестициите са нетната балансова стойност на активите. След като са останали стабилни в периода от 2017 г. до 2018 г., в следващия период от 2018 г. до 2019 г. се наблюдава рязък спад с 13 процентни пункта. Възвръщаемостта на инвестициите представлява печалбата, изразена като процент от нетната балансова стойност на инвестициите, която отразява равнището на амортизация на активите. Тя е отбелязала непрекъснат и значителен спад с 80 % през разглеждания период.

(1004) Слабите финансови резултати на промишлеността на Съюза между 2017 г. и разследвания период са ограничили способността ѝ за привличане на капитал. Промишлеността на Съюза е капиталоемка и се характеризира със значителни инвестиции. Възвръщаемостта на инвестициите през разглеждания период не е достатъчна, за да покрие такива съществени инвестиции.

5.5. **Заключение относно вредата**

(1005) Разследването показа, че промишлеността на Съюза е могла да отговори на ценовия натиск на субсидирания внос от Индия и Индонезия само с намаляване на продажните си цени, за да запази (и дори леко да увеличи) пазарния си дял през разглеждания период. Субсидираният внос е довел до потискане на цените по смисъла на член 8, параграф 2 от основния регламент на пазара на Съюза през разследвания период. Цените на промишлеността на Съюза са намалели с 3 % през разглеждания период, докато при условията на лоялна конкуренция се е очаквало те да се увеличат в степен, сравнима с увеличението на производствените разходи, които са нараснали с 3 %.

(1006) Потреблението на Съюза е намаляло значително през разглеждания период и както обемът на продажбите, така и обемът на производството на промишлеността на Съюза са следвали тази тенденция. Производственият капацитет се е увеличил незначително поради положителните перспективи за промишлеността на Съюза след налагането през 2015 г. на антидъмпингови мерки срещу вноса на продукта, предмет на разследването, с произход от КНР и Тайван.

(1007) Производителите от Съюза обаче са отбелязали рязък спад в производителността и използването на капацитета през разглеждания период. Тези влошаващи се стойности могат да бъдат обяснени само в малка степен с лекото увеличение на заетостта и капацитета и се дължат главно на спада в потреблението на Съюза и едновременното увеличаване на вноса от засегнатите държави.

(1008) Това, което показва в пълна степен понесената вреда, обаче са финансовите показатели на производителите от Съюза. През разглеждания период промишлеността на Съюза е отбелязала увеличение на производствените си разходи, което, придружено от спад в продажните цени, е довело до спад на рентабилността от 7,6 % през 2017 г. на 0,4 % през РП. Подобно отрицателно развитие се наблюдава и по отношение на останалите финансови показатели: инвестиции (-13 %), възвръщаемост на инвестициите (-80 %) и паричен поток (-52 %).

(1009) Въз основа на гореизложеното Комисията стигна до заключението, че промишлеността на Съюза е понесла съществена вреда по смисъла на член 8, параграф 5 от основния регламент.

(1010) Същият извод се потвърди въз основа на информацията след РП, с която разполага Комисията. Въз основа на анализа на данните, спонтанно предоставени от промишлеността на Съюза и обхващащи последните две тримесечия на 2020 г., Комисията забеляза следните тенденции: увеличенията на производството, капацитета, използването на капацитета и продажбите бяха незначителни; цените продължиха да намаляват значително без съответен спад в производствените разходи; рентабилността на включените в извадката производители от Съюза се понижи още повече и стана отрицателна, а също така паричният поток, нетните инвестиции и възвръщаемостта на инвестициите показаха допълнителна отрицателна тенденция в сравнение с разглеждания период, както и заетостта; пазарният дял на промишлеността на Съюза леко се е увеличил, но също и пазарните дялове на вноса от засегнатите държави.

(1011) След окончателното разгласяване консорциумът от вносители и дистрибутори и един несвързан вносител заявиха, че оплакващите се дружества са имали увеличение на печалбите след разследвания период. Въпреки че развитието след РП няма пряко значение, както е показано в приложение 1 към настоящия регламент, включените в извадката производители от Съюза станаха губещи през втората половина на 2020 г., противно на твърдението на консорциума и несвързания вносител. Поради това Комисията трябваше да отхвърли това твърдение.

6. **ПРИЧИННО-СЛЕДСТВЕНА ВРЪЗКА**

(1012) В съответствие с член 8, параграф 5 от основния регламент Комисията проучи дали субсидираният внос от засегнатите държави е причинил съществена вреда на промишлеността на Съюза. В съответствие с член 8, параграф 6 от основния регламент Комисията също така проучи дали е възможно по същото време и други известни фактори да са нанесли вреда на промишлеността на Съюза. Комисията се увери, че евентуалната вреда от фактори, различни от субсидирания внос от засегнатите държави, не е била приписана на субсидирания внос. Тези фактори са: вносът от трети държави, спадът в потреблението, равнището на износа на промишлеността на Съюза, увеличението на разходите за суровини и конкурентното ценово поведение на промишлеността на Съюза.

6.1. **Въздействие на субсидирания внос**

(1013) Вносът от засегнатите държави се е увеличил с повече от 50 % през разглеждания период, а пазарният му дял почти се е удвоил. Това увеличение на пазарния дял е било за сметка на вноса от трети държави. Субсидираният внос на ниски цени от засегнатите държави обаче е създал ценови натиск върху промишлеността на Съюза. През разглеждания период цените на вноса от Индия и Индонезия са били с между 5 и 19 % по-ниски от цените на промишлеността на Съюза. Поради тези цени на вноса производителите от Съюза не само не са били в състояние да отразят увеличението на разходите за суровини в своите цени, но дори са били принудени да намалят продажните си цени, за да запазят пазарния си дял.

(1014) В резултат на това рентабилността на производителите от Съюза, която през 2017 г. е била на относително високо равнище, е спаднала почти до нула през РП, което е оказало допълнително неблагоприятно въздействие върху всички финансови показатели на въпросните дружества.

(1015) Следователно съществува силна причинно-следствена връзка между субсидирания внос от Индия и Индонезия и понесената от промишлеността на Съюза вреда.

6.2. **Въздействие на други фактори**

(1016) След окончателното разгласяване консорциумът от вносители и дистрибутори и един несвързан вносител заявиха, че финансовите показатели на промишлеността на Съюза не се влошават поради дъмпингов внос, а поради въздействието на пандемията от COVID-19.

(1017) Комисията установи, че цените на вноса от засегнатите държави са оказали значително влияние върху цените на промишлеността на Съюза и нейните финансови показатели. Както е посочено в съображение 965, средните цени на вноса от двете засегнати държави са били постоянно по-ниски от цените на производителите от Съюза през целия разглеждан период, преди пандемията от COVID-19. Възможно е пандемията да е засегнала потреблението на пазара на Съюза, но такова въздействие би могло да се е проявило едва през последното тримесечие на разследвания период (април—юни 2020 г.), докато през 2019 г. вече е бил отбелязан значителен спад в потреблението.

(1018) Освен това в съображения 1028—1029 по-долу Комисията анализира намалението на потреблението (независимо дали е частично свързано с COVID-19 или не) като друг потенциален фактор, който би могъл да причини вреда, и заключи, че то не е отслабило причинно-следствената връзка между субсидирания внос от засегнатите държави и съществената вреда, понесена от промишлеността на Съюза.

6.2.1. *Несубсидиран внос от Индонезия*

(1019) Както е посочено в съображение 933 по-горе, за субсидирането на един включен в извадката индонезийски производител износител, Jindal Indonesia, е установено, че е *de minimis*.

(1020) През разглеждания период обемът и цените на вноса от Индонезия се е променял, както следва:

Таблица 14

		2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Индонезия	Обем (в тонове)	[20 000—21 000]	[22 000—23 000]	[21 000—22 000]	[19 000—20 000]
	Индекс	*100*	*[109—111]*	*[107—109]*	*[97—98]*
	Пазарен дял	[0,5—0,55] %	[0,6—0,63] %	[0,63—0,66] %	[0,6—0,63] %
	Индекс	*100*	*[113—118]*	*[118—123]*	*[113—118]*
	Средна цена (EUR/тон)	[2 200—2 300]	[2 100—2 200]	[2 000—2 100]	[2 000—2 100]
	Индекс	*100*	*[95—99]*	*[90—94]*	*[90—94]*

(1021) През разглеждания период несубсидираният внос от Индонезия е отбелязал увеличение през 2018 г. и 2019 г., но през РП е бил на малко по-ниско равнище от 2017 г. Пазарният дял на този внос е бил много ограничен през целия разглеждан период, като не е бил повече от 0,65 %. Продажната цена на този внос е била на по-високо равнище от субсидирания внос от Индонезия.

(1022) Въпреки че вносът от Jindal Indonesia е подбивал цените на промишлеността на Съюза, продажбите на дружеството за Съюза са намалели леко през разглеждания период и са останали ниски. Поради това вредата, причинена от този внос, не е отслабила причинно-следствената връзка между субсидирания внос и съществената вреда, понесена от промишлеността на Съюза.

6.2.2. *Внос от трети държави*

(1023) През разглеждания период обемът и цените на вноса от други трети държави се е променял, както следва:

Таблица 15

Държава		2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Тайван	Обем (в тонове)	199 553	223 110	185 618	165 540
	Индекс	*100*	*112*	*93*	*83*
	Пазарен дял	5,2 %	6,0 %	5,4 %	5,2 %
	Индекс	*100*	*116*	*105*	*100*
	Средна цена (EUR/тон)	1 668	1 749	1 684	1 655
	Индекс	*100*	*105*	*101*	*99*
Република Корея	Обем (в тонове)	147 696	165 812	160 947	164 882
	Индекс	*100*	*112*	*109*	*112*
	Пазарен дял	3,8 %	4,5 %	4,7 %	5,1 %
	Индекс	*100*	*117*	*123*	*135*
	Средна цена (EUR/тон)	1 859	1 944	1 860	1 853
	Индекс	*100*	*105*	*100*	*100*
Южна Африка	Обем (в тонове)	98 063	88 913	94 567	81 537
	Индекс	*100*	*91*	*96*	*83*
	Пазарен дял	2,5 %	2,4 %	2,7 %	2,5 %
	Индекс	*100*	*94*	*108*	*100*
	Средна цена (EUR/тон)	2 004	2 013	1 831	1 785
	Индекс	*100*	*100*	*91*	*89*
Други трети държави	Обем (в тонове)	563 637	372 858	293 052	266 255
	Индекс	*100*	*66*	*52*	*47*
	Пазарен дял	14,6 %	10,0 %	8,5 %	8,3 %
	Индекс	*100*	*69*	*58*	*57*
	Средна цена (EUR/тон)	2 051	2 345	2 319	2 407
	Индекс	*100*	*114*	*113*	*117*

Общо за всички трети държави, с изключение на засегнатите държави	Обем (в тонове)	1 008 949	850 693	734 184	678 213
	Индекс	*100*	*84*	*73*	*67*
	Пазарен дял	26,1 %	22,9 %	21,3 %	21,1 %
	Индекс	*100*	*88*	*82*	*81*
	Средна цена (EUR/тон)	1 942	2 076	1 995	2 014
	Индекс	*100*	*107*	*103*	*104*

Източник: Евростат

(1024) През разглеждания период вносът от трети държави е намалял значително като абсолютни обеми (с 33 %) и пазарен дял (от 26 % през 2017 г. на 21 % през РП).

(1025) Що се отнася до отделните държави, само вносът от Корея се е увеличил през разглеждания период, което е довело до леко увеличение на пазарния ѝ дял (от 3,8 % на 5,1 %). Въпреки че цените на корейския внос са по-ниски от тези на засегнатите държави, те вероятно са засегнати от наличието на трансферни цени в резултат на връзката между корейския производител на неръждаема стомана Samsung STS и извършващото студено валцоване в ЕС дружество в Румъния Otelinox. Не може да се направи заключение дали този внос също е подбивал цените на промишлеността на Съюза, включително поради неизвестния му продуктов микс.

(1026) Както е посочено в съображение 991 по-горе, вносът от Тайван понастоящем подлежи на антидъмпингово мито в размер на 6,8 % ([226]), а вносът от КНР подлежи на мито от 24,4 % до 25,3 %.

(1027) Вносът от КНР е бил на много ниско ниво през разглеждания период. Вносът от Тайван е отбелязал увеличение с 12 % от 2017 г. до 2018 г., но е намалял с 26 % от 2018 г. до РП, с което пазарният му дял е запазил стойността си от около 5 % през разглеждания период. Средната цена на вноса от Тайван е била под средните цени на вноса от засегнатите държави. Тъй като Комисията не получи съдействие от страна на производителите от Тайван при прегледа с оглед изтичане на срока на действие на мерките, проведен през септември 2021 г., тя не разполагаше с допълнителни подробности относно тайванските вносни цени. Поради това не може да се изключи вероятността този внос да е причинил допълнителна вреда на промишлеността на Съюза. Дори обаче вносът от Тайван да е допринесъл за причинената на промишлеността на Съюза вреда, вносът от Тайван е намалял със 17 % през разглеждания период и следователно не би могъл да бъде причината за увеличаващите се отрицателни тенденции, установени при анализа на вредата.

(1028) Поради това Комисията стигна до заключението, че вносът от други държави не отслабва причинно-следствената връзка между субсидирания внос от Индия и Индонезия и съществената вреда, понесена от производителите от Съюза.

6.2.3. *Спад в потреблението*

(1029) Настъпил през разглеждания период значителен спад в потреблението е оказал неблагоприятно въздействие върху някои от показателите за вредата, особено обема на продажбите и на производството. Както обаче е обяснено в съображение 1004, промишлеността на Съюза е понесла вреда поради цените, а не поради обемите. Въпреки свиващия се пазар производителите от Съюза са успели леко да увеличат пазарния си дял чрез изключително интензивна ценова конкуренция с нелоялно субсидиран внос на несправедливи цени, което е довело до влошаване на рентабилността и другите финансови показатели на промишлеността на Съюза, например паричния поток, инвестициите и възвръщаемостта на инвестициите.

([226]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1483 на Комисията от 13 септември 2021 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцовани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван вследствие на преглед с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 327, 16.9.2021 г., стр. 1). За едно дружество, Cia Far Industrial Factory Co., Ltd, бе наложено антидъмпингово мито в размер на 0 %.

(1030) Поради това Комисията стигна до заключението, че спадът в потреблението не е отслабил причинно-следствената връзка между субсидирания внос от засегнатите държави и съществената вреда, понесена от промишлеността на Съюза.

6.2.4. *Равнище на износа на промишлеността на Съюза*

(1031) През разглеждания период обемът и цените на износа на промишлеността на Съюза са се променяли по следния начин:

Таблица 16

	2017 г.	2018 г.	2019 г.	РП
Обем на износа (в тонове)	450 587	450 687	410 840	374 378
Индекс	*100*	*100*	*91*	*83*
Средна цена (EUR/тон)	2 369	2 524	2 428	2 394
Индекс	*100*	*107*	*102*	*101*

Източник: включените в извадката производители от Съюза, Eurofer

(1032) Експортните продажби на производителите от Съюза са намалели със 17 % през разглеждания период, главно поради наложените от Съединените щати мерки по отношение на продукта, предмет на разследването, и увеличената конкуренция на трети пазари с продажби от Китай и от засегнатите държави. Изнесените обеми обаче са били ограничени в сравнение с общия обем на продажбите на Съюза, като са представлявали около 13 % от този общ обем, а средната цена на експортните продажби през разглеждания период е била неизменно по-висока от цените на пазара на Съюза.

(1033) Въз основа на това Комисията стигна до заключението, че въздействието на равнището на износа на промишлеността на Съюза върху понесената вреда е било незначително, ако изобщо е имало някакво въздействие.

6.2.5. *Отражение на цените на суровините*

(1034) Един несвързан вносител изтъкна проблема с нарастващите разходи за суровини (никел, ферохром) като причина за вредоносното положение на промишлеността на Съюза.

(1035) Само по себе си увеличението на цените на суровините не причинява вреда, тъй като обикновено се придружава от последващо увеличение на продажните цени. Спадът в рентабилността на производителите от Съюза и всички техни финансови показатели обаче е нещо повече от обикновено отражение на нарастващите производствени разходи. Вносът на ниски цени е потиснал цените на пазара на Съюза и не само не е позволил на производителите от Съюза да увеличат цените, за да покрият увеличението на разходите, но дори ги е принудил да намалят цените си, за да избегнат непосредствената загуба на пазарен дял. Това е довело до рязко намаляване на тяхната рентабилност, която е наближила своя нулев праг през разследвания период.

(1036) Въз основа на това се стигна до заключението, че увеличението на цените на някои суровини само по себе си не е причинило вреда на промишлеността на Съюза.

6.2.6. *Ценово поведение на производители от Съюза*

(1037) Несвързаният вносител заяви, че вътрешната конкуренция и ценовото поведение на производителите от Съюза са довели до влошаване на финансовото им състояние.

(1038) Разследването обаче не потвърди това твърдение. Вносът от засегнатите държави е извършван систематично на цени, подбиващи цените на промишлеността на Съюза, поради което основната причина производителите от Съюза да не са в състояние да повишат цените си и да покрият нарастващите си разходи, е ценовият натиск от субсидирания внос. Поради това твърдението беше отхвърлено.

6.3. **Заключение относно причинно-следствената връзка**

(1039) Установено бе наличието на причинно-следствена връзка между субсидирания внос от Индия и Индонезия, от една страна, и вредата, понесена от промишлеността на Съюза, от друга страна. Налице е съвпадение във времето между увеличението на обема на субсидирания внос от засегнатите държави и влошаването на резултатите на Съюза през разглеждания период. Промишлеността на Съюза не е имала друг избор, освен да следва определеното от субсидирания внос ценово равнище, за да избегне загубата на пазарен дял. Това е довело до ситуация на неустойчиво равнище на печалбата на промишлеността на Съюза.

(1040) Комисията установи, че другите фактори, които може да са оказали въздействие върху състоянието на промишлеността на Съюза, са били: несубсидираният внос от Индонезия, вносът от трети държави, спадът в потреблението, равнището на износа на промишлеността на Съюза.

(1041) Комисията направи разграничение и отдели въздействието на всички известни фактори върху състоянието на промишлеността на Съюза от вредоносното въздействие на субсидирания внос. Въздействието на несубсидирания внос от Индонезия и от трети държави, на спада в потреблението и на равнището на износа на промишлеността на Съюза върху отрицателните промени в промишлеността на Съюза, особено по отношение на рентабилността и другите финансови показатели, е било само ограничено.

(1042) В контекста на горепосочените съображения Комисията установи наличието на причинно-следствена връзка между вредата, понесена от промишлеността на Съюза, и субсидирания внос от засегнатите държави. Субсидираният внос от засегнатите държави е оказал основно определящо въздействие върху съществената вреда, понесена от промишлеността на Съюза. Другите фактори, поотделно или заедно, не са намалили причинно-следствената връзка.

(1043) Както е описано в приложение 1, тенденциите през второто полугодие на 2020 г. потвърдиха този анализ. Вносът от засегнатите държави е продължил да заема пазарни дялове, подпомогнат от цените, които отново са се понижили значително, а това непрекъснато е подбивало промишлеността на Съюза и е потискало цените на пазара на Съюза. От друга страна, никакви други фактори не са намалили причинно-следствената връзка. Докато потреблението е продължило да спада, ценовото увреждане е продължило. Вносът от други трети държави е продължил да намалява, вследствие на което са загубени още пазарни дялове, но не е имало признаци, че състоянието на вноса от Jindal (Индонезия) се е променило. Износът от промишлеността на Съюза се е увеличил незначително. Накратко, другите фактори, поотделно или заедно, не са намалили причинно-следствената връзка през второто полугодие на 2020 г.

7. **ИНТЕРЕС НА СЪЮЗА**

(1044) В съответствие с член 31 от основния регламент Комисията проучи дали независимо от наличието на вредоносно субсидиране може да се направи категорично заключение, че приемането на мерки в конкретния случай не е в интерес на Съюза. Интересът на Съюза беше определен въз основа на оценка на всички различни засегнати интереси, в това число тези на промишлеността на Съюза, на вносителите и на ползвателите.

7.1. **Интерес на промишлеността на Съюза**

(1045) Промишлеността на Съюза се състои от 13 производители, разположени в няколко държави членки, и в нея пряко са ангажирани 13 660 наети лица във връзка с продукта, предмет на разследването. Никой от известните производители от Съюза не се противопостави на започването на разследването. Както беше показано в раздел 5 по-горе при анализа на показателите за вредата, състоянието на цялата промишленост на Съюза се е влошило и субсидираният внос е оказал отрицателно въздействие върху нея.

(1046) Очаква се, че налагането на антисубсидийни мита ще възстанови справедливите търговски условия на пазара на Съюза, ще сложи край на потискането на цените и ще даде възможност на промишлеността на Съюза да покрие нарастващите си производствени разходи и да подобри финансовото си състояние въпреки загубата на продажби поради свиването на пазара. Това ще подобри рентабилността на промишлеността на Съюза, която ще се доближи до равнищата, които се считат за необходими за този капиталоемък промишлен отрасъл. Промишлеността на Съюза е претърпяла съществена вреда, предизвикана от субсидирания внос от засегнатите държави. Припомня се, че някои ключови показатели за вредата показаха отрицателна тенденция през разглеждания период. По-конкретно сериозно засегнати бяха по-специално показателите, свързани с финансовите резултати на производителите от Съюза. Поради това е важно цените да бъдат възстановени на несубсидирано равнище, за да имат възможност всички производители да извършват дейността си на пазара на Съюза в условия на справедлива търговия.

(1047) Поради това бе направено заключение, че налагането на антисубсидийни мита ще бъде в интерес на промишлеността на Съюза, тъй като би ѝ позволило да се възстанови от въздействието на вредоносното субсидиране.

7.2. **Интерес на несвързаните вносители и ползвателите**

(1048) Отзовал се е един несвързан вносител. Освен това един производител от Съюза, който действаше също така като несвързан вносител и краен потребител, предостави отговор на въпросника.

(1049) Несвързаният вносител посочи потенциално отрицателното въздействие на антисубсидийните мерки върху конкуренцията на пазара на Съюза, което от своя страна би довело до липса на предлагане, до по-лошо обслужване, до повишаване на цените и до по-лошо качество на материала.

(1050) Независимо от потенциалните антисубсидийни мерки Комисията стигна до заключението, че ще се запази добро ниво на конкуренция в Съюза, с оглед на факта, че в Съюза има 13 производители на продукта, предмет на разследването, някои от които не участват в жалбата. Освен това вносът от трети държави все още съставлява над 20 % от пазара. Поради това потенциалното отрицателно въздействие, посочено от вносителя, вероятно няма да възникне.

(1051) Мерките също така биха дали възможност на вносителите да прехвърлят повишаването на цените върху своите клиенти, поради което не се очаква рентабилността на вносителите да бъде неблагоприятно засегната. Не се очаква продуктовата гама и качеството на обслужването да бъдат намалени — напротив, защитата срещу субсидирания внос дава възможност на промишлеността на Съюза да направи нови инвестиции и да подобри качеството си.

(1052) След окончателното разгласяване консорциумът от вносители и дистрибутори и един несвързан вносител заявиха, че Комисията не е взела предвид ситуацията на пазара на стомана след разследвания период, и заявиха, че мерките, свързани с пандемията, са довели до забавяне на дейностите по добив, преработване и събиране на отломки, до повишаване на цените на суровините и до недостиг на суровини. Вследствие на това Европа е най-скъпият пазар в света за продукти от неръждаема стомана.

(1053) Освен това те заявиха, че вносът от трети държави е необходим за пазара на Съюза, тъй като производителите от Съюза не могат да задоволят действителното търсене на пазара на Съюза, което причинява значителни проблеми в предлагането на стомана.

(1054) Увеличението на цените на суровините засегна производството в световен мащаб и се отрази както на промишлеността на Съюза, така и на вноса. Освен това има източници за доставка на SSCR от други трети държави, като най-големите от тях са Тайван и Корея. Вносът от Тайван все още навлиза в Съюза с относително ниски антидъмпингови мита. През разглеждания период Корея е успяла да увеличи износа си за Съюза както в абсолютно, така и в относително изражение. Южна Африка също така продължава да присъства на пазара на Съюза въпреки предполагаемия контрол на европейските дружества върху производството ѝ на продукти от SSCR. Освен това изравнителните мита, наложени върху засегнатите държави, не са насочени към затваряне на пазара на Съюза за тези държави, а са насочени към повишаване на цените до справедливо равнище. Следователно твърденията трябваше да бъдат отхвърлени.

7.3. **Заключение относно интереса на Съюза**

(1055) Въз основа на гореизложеното Комисията заключи, че няма убедителни причини да се заключи, че изравнителните мита са с такъв размер, че да доведат до заключението, че не е в интерес на Съюза да се налагат мерки върху вноса на продукта, предмет на разследването, с произход от засегнатите държави.

8. **ОКОНЧАТЕЛНИ ИЗРАВНИТЕЛНИ МЕРКИ**

(1056) С оглед на направените заключения по отношение на субсидирането, вредата, причинно-следствената връзка и интереса на Съюза и в съответствие с член 15 от основния регламент следва да се наложи окончателно изравнително мито.

8.1. **Равнище на окончателните изравнителни мерки**

(1057) В член 15, параграф 1, трета алинея от основния регламент се предвижда размерът на окончателното изравнително мито да не надвишава размера на установените подлежащи на изравняване субсидии.

(1058) Член 15, параграф 1, четвърта алинея гласи че „когато въз основа на цялата предоставена информация Комисията може категорично да заключи, че не е в интерес на Съюза да определя размера на мерките в съответствие с трета алинея, размерът на изравнителното мито е по-малък, при условие че подобно по-ниско мито е достатъчно за отстраняване на вредата за промишлеността на Съюза“.

(1059) Такава информация не е била предоставена на Комисията и следователно нивото на изравнителните мерки ще бъде определено във връзка с член 15, параграф 1, трета алинея.

(1060) Въз основа на изложеното по-горе ставките на окончателното изравнително мито, изразени като процент от цената CIF на границата на Съюза, без платено мито, са, както следва:

Държава	Дружество	Окончателно изравнително мито
Индия	Jindal Stainless Limited	4,3 %
	Jindal Stainless Hisar Limited	4,3 %
	Chromeni Steels Private Limited	7,5 %
	Всички други индийски дружества	7,5 %
Индонезия	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	21,4 %
	PT. Jindal Stainless Indonesia	0 %
	Невключено в извадката оказало съдействие дружество	13,5 %
	Всички други индонезийски дружества	21,4 %

(1061) Антисубсидийното разследване бе проведено успоредно с отделно антидъмпингово разследване относно същия разглеждан продукт с произход от Индия и Индонезия, в което Комисията наложи антидъмпингови мерки на равнището на дъмпинговия марж за производителите износители в Индонезия и за един от производителите износители в Индия. Само за Chromeni дъмпинговото мито се основаваше на по-ниския марж на вредата. Комисията се увери, че налагането на общо мито, отразяващо равнището на субсидиране и целия размер на дъмпинга, няма да доведе до това да се неутрализират два пъти последиците от субсидирането („двойно отчитане“) в съответствие с член 24, параграф 1 от основния регламент.

(1062) По отношение на двете държави Комисията разгледа дали някои от схемите за субсидиране са субсидии, обусловени от износа, вследствие на които е налице намаление на експортните цени и по този начин съответно увеличение на дъмпинговите маржове, за да реши дали е необходимо да намали дъмпинговия марж с размерите на субсидиите, установени във връзка с обусловените от износа субсидии, в съответствие с член 24, параграф 1 от основния регламент.

(1063) Тъй като Комисията е изравнила някои схеми за субсидии, обусловени от износа, в съответствие с член 24, параграф 1 от основния регламент и с цел избягване на двойно отчитане, тя наложи първо окончателното изравнително мито на равнището на установения окончателен размер на субсидирането. След това Комисията наложи останалото окончателно антидъмпингово мито, което съответства на съответния дъмпингов марж, намален с размера на обусловените от износа субсидии, и до съответното равнище на отстраняване на вредата, установено в отделното антидъмпингово разследване. Тъй като Комисията намали установения дъмпингов марж с целия размер на субсидирането, свързано с експортните субсидии, не е имало проблем с двойното отчитане по смисъла на член 24, параграф 1 от основния регламент.

(1064) Когато сумата, получена от приспадането на размера на експортното субсидиране от дъмпинговия марж, е по-висока от маржа на вредата, Комисията ограничи антидъмпинговото мито до маржа на вредата. Когато сумата, получена от приспадането на размера на експортното субсидиране от дъмпинговия марж, е по-ниска от маржа на вредата, Комисията определи равнището на антидъмпинговото мито въз основа на по-малката сума.

(1065) Размер на субсидията трябваше да бъде определен също така за единствения оказал съдействие и невключен в извадката производител износител в Индонезия. С оглед на специфичните обстоятелства на случая това не можеше да бъде направено съгласно обичайната методология, която се основава на среднопретегления размер на изравнителните субсидии, установен за оказалите съдействие производители износители в извадката. В действителност, както е споменато в съображения 941 и сл. по-горе, крайният размер на субсидията за Jindal Indonesia бе под сумата *de minimis*. Тъй като имаше само един останал производител износител, Комисията реши да приложи митническата ставка на този производител износител към единствения оказал съдействие невключен в извадката производител износител, с изключение на схемата, свързана с преференциалното финансиране, за която нямаше доказателства в досието, че въпросното дружество може да се е възползвало от него. В действителност въпросното дружество няма връзки с Китай и следователно не би могло да се възползва от преференциалното финансиране, предоставено на групата IRNC.

(1066) За Индия, предвид високия процент на сътрудничество на производителите износители в засегнатите държави, Комисията установи, че равнището на най-високото мито, наложено на включените в извадката дружества, би било представително като процент за „всички други дружества“. Митото за „всички други дружества“ ще се прилага за дружествата, които не са оказали съдействие при настоящото разследване. За Индонезия, предвид факта, че Комисията е изчислила митническа ставка само за един производител износител, и с оглед на факта, че сътрудничещите производители износители, които не са включени в извадката, се ползват от по-ниска ставка, както е обяснено в съображение 1064 по-горе, Комисията по изключение реши да определи равнището на митото за „всички други дружества“ на равнището на групата IRNC.

(1067) Въз основа на изложеното по-горе ставките, при които ще бъдат наложени митата, се определят, както следва:

Дружество	Дъмпингов марж	Процент на субсидиране	Равнище на премахване на вредата	Ставка на изравнителното мито	Ставка на антидъмпингово мито
Индия					
Jindal Stainless Limited	13,9 %	4,3 %	25,2 %	4,3 %	10,0 %
Jindal Stainless Hisar Limited	13,9 %	4,3 %	25,2 %	4,3 %	10,0 %
Chromeni Steels Private Limited	45,1 %	7,5 %	35,3 %	7,5 %	35,3 %
Всички други индийски дружества	45,1 %	7,5 %	35,3 %	7,5 %	35,3 %
Индонезия					
PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	10,2 %	21,4 %	32,4 %	21,4 %	9,3 %
PT. Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	0 %	33,1 %	0 %	20,2 %
Невключено в извадката оказало съдействие дружество	20,2 %	13,5 %	33,1 %	13,5 %	19,3 %
Всички други индонезийски дружества	20,2 %	21,4 %	33,1 %	21,4 %	19,3 %

(1068) Индивидуалната ставка на изравнителното мито за дружествата, посочена в настоящия регламент, беше установена въз основа на констатациите от настоящото разследване. Следователно тя отразява ситуацията, установена по време на разследването по отношение на засегнатото дружество. Така тази митническа ставка (за разлика от митото, което се прилага в национален мащаб за „всички други дружества“) се прилага изключително за вноса на продукти с произход от засегнатата държава, произведени от посоченото дружество. Внасяните продукти, произведени от което и да е друго дружество, което не е конкретно посочено в постановителната част на настоящия регламент, включително и от субекти, свързани с конкретно посочените, не могат да се ползват от тези ставки и подлежат на обмитяване по ставката, приложима за „всички други дружества“.

(1069) Дружеството може да отправи искане за прилагане на тези индивидуални ставки на митото, ако впоследствие настъпи промяна в наименованието на неговия субект. Искането трябва да бъде адресирано до Комисията. То трябва да съдържа цялата съответна информация, която позволява да се докаже, че промяната не засяга правото на дружеството да се ползва от приложимата за него ставка на митото. Ако промяната на наименованието на дружеството не засяга правото му да се ползва от приложимата за него ставка на митото, в *Официален вестник на Европейския съюз* ще бъде публикуван регламент, с който се съобщава за промяната на наименованието.

8.2. **Специална клауза за наблюдение**

(1070) За да се сведат до минимум рисковете от заобикаляне, породени от разликата в митническите ставки, са необходими специални мерки, за да се гарантира прилагането на индивидуалните изравнителни мита. Дружествата с индивидуални изравнителни мита трябва да представят валидна търговска фактура пред митническите органи на държавите членки. Фактурата трябва да отговаря на изискванията, посочени в член 1, параграф 3 от настоящия регламент. Внос, който не е придружен от такава фактура, подлежи на изравнителното мито, приложимо за „всички други дружества“.

(1071) При представяне на тази фактура митническите органи на държавите членки трябва да прилагат индивидуалните ставки на изравнителното мито за вноса, като тя не е единственият елемент, който трябва да се взема предвид от митническите органи. Несъмнено, дори ако е представена фактура, отговаряща на всички изисквания по член 1, параграф 3 от настоящия регламент, митническите органи на държавите членки следва да извършват обичайните си проверки и както във всички други случаи следва да изискват допълнителни документи (транспортни документи и др.), за да се провери точността на данните в декларацията и за да се гарантира, че е обосновано последващото прилагане на по-ниската ставка на митото в съответствие с митническите разпоредби.

(1072) Ако износът на някое от дружествата, които се ползват от по-ниските индивидуални ставки на митото, се увеличи значително по обем след налагане на съответните мерки, това увеличение на обема може да се счита като представляващо само по себе си промяна в схемите на търговия поради налагане на мерките по смисъла на член 23, параграф 1 от основния регламент. При такива обстоятелства и при положение че са изпълнени условията, може да бъде започнато разследване за заобикаляне на мерките. При това разследване може, *inter alia*, да се проучи необходимостта от премахване на индивидуалната ставка(и) на митото и последващо въвеждане на едно мито за цялата държава.

(1073) За да се гарантира правилното прилагане на изравнителното мито, равнището на митото за всички други дружества следва да се прилага не само за неоказалите съдействие производители износители, но и за тези производители, които не са осъществявали износ за Съюза по време на разследвания период.

(1074) В коментарите си към окончателното разгласяване жалбоподателят заяви, че съществува риск от заобикаляне, произтичащ от факта, че производителите износители са големи корпоративни групи, които разчитат на вътрешногрупови сделки и имат присъствие в няколко трети държави. Поради това жалбоподателят насърчи Комисията да бъде бдителна по отношение на увеличаването на износа на материали нагоре по веригата и да бъде готова да започне *ex officio* разследване във връзка със заобикалянето. Според жалбоподателя намерението да се направи това трябва да бъде упоменато в настоящия регламент.

(1075) Групата Jindal и Jindal Indonesia отговориха, че няма риск от заобикаляне, защото това ще включва митническа измама, което е престъпление. Освен това те поясниха, че единствената преработка на SSCR извън Индия и Индонезия се извършва в Испания (в Iberjindal SL) и че при всички случаи продуктът, предмет на разследването, подлежи на защитни мерки, които се прилагат за целия внос.

(1076) Комисията взема под внимание коментарите на страните и както винаги, ще бъде бдителна, така че да действа в съответствие с практиката си за наблюдение на действащите мерки.

9. **ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

(1077) С оглед на член 109 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета ([227]), когато дадена сума трябва да бъде възстановена вследствие на решение на Съда на Европейския съюз, лихвата, която трябва да бъде платена, следва да съответства на лихвения процент, прилаган от Европейската централна банка за нейните основни операции по рефинансиране и публикуван в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз* на първия календарен ден на всеки месец.

(1078) Както е разяснено в съображения 1060—1066, Комисията приспадна от дъмпинговия марж част от размера на субсидията, за да се избегне двойното отчитане. По този начин, ако настъпи промяна или отмяна на окончателните изравнителни мита, равнището на антидъмпинговите мита следва автоматично да се увеличи в същото съотношение, за да се отрази действителният размер на двойното компенсиране в резултат на това изменение или отмяна. Тази промяна на антидъмпинговите мита следва да се извърши след влизането в сила на настоящия регламент.

(1079) С Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 на Комисията ([228]) бе наложена защитна мярка по отношение на някои стоманени продукти за срок от три години. С Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1029 на Комисията ([229]) срокът на защитната мярка бе удължен до 30 юни 2024 г. Разглежданият продукт е една от продуктовите категории, обхванати от защитната мярка. Вследствие на това, след като тарифните квоти, установени съгласно защитната мярка, бъдат надвишени, за същия внос ще станат платими както извънквотното мито, така и антидъмпинговото мито и изравнителното мито. Тъй като такова кумулиране на антидъмпингови мерки и изравнителни мерки със защитни мерки може да доведе до по-голямо от желаното въздействие върху търговията, Комисията реши да предотврати едновременното прилагане на антидъмпинговото и изравнителното мито с извънквотното мито за разглеждания продукт за срока на налагане на защитното мито.

(1080) Това означава, че когато извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159, стане приложимо за разглеждания продукт и надвишава равнището на антидъмпинговите и изравнителните мита в съответствие с настоящия регламент, се събира само извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159. По време на периода на едновременно прилагане на защитните и на антидъмпинговите и изравнителните мита събирането на митата, наложени в съответствие с настоящия регламент, се преустановява. Когато извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159, стане приложимо за разглеждания продукт и е определено на равнище, по-ниско от равнището на антидъмпинговите и изравнителните мита в настоящия регламент, извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159, се събира в допълнение към разликата между това мито и по-високото от равнището на антидъмпинговите и изравнителните мита, наложени съгласно настоящия регламент. Събирането на частта от сумата на антидъмпинговите и изравнителните мита, която не е събрана, се преустановява.

(1081) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета, създаден с член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1036 ([230]),

---

([227]) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

([228]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 на Комисията от 31 януари 2019 г. за налагане на окончателни защитни мерки срещу вноса на някои стоманени продукти (ОВ L 31, 1.2.2019 г., стр. 27).

([229]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1029 на Комисията от 24 юни 2021 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 на Комисията за удължаване на срока на действие на защитната мярка по отношение на вноса на някои стоманени продукти (ОВ L 225I, 25.6.2021 г., стр. 1).

([230]) ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 21, последно изменен с Регламент (ЕС) 2018/825 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1036 за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз, и на Регламент (ЕС) 2016/1037 относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 143, 7.6.2018 г., стр. 1).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Налага се окончателно изравнително мито върху вноса на плосковалцовани продукти от неръждаема стомана, само студеновалцовани, понастоящем класирани в кодове по КН 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 и 7220 90 80 и с произход от Индия и Индонезия.

2. Окончателното изравнително мито, приложимо към нетната цена франко границата на Съюза преди обмитяване на продукта, описан в параграф 1 и произведен от изброените по-долу дружества, е, както следва:

Държава	Дружество	Окончателно изравнително мито	Допълнителен код по ТАРИК
Индия	Jindal Stainless Limited	4,3 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	4,3 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	7,5 %	C656
	Всички други индийски дружества	7,5 %	C999
Индонезия	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	21,4 %	C657
	PT. Jindal Stainless Indonesia	0 %	C658
	Невключено в извадката оказало съдействие дружество	13,5 %	Вж. приложение 2
	Всички други индонезийски дружества	20,5 %	C999

3. Индивидуалните ставки на изравнителното мито, определени за дружествата, посочени в параграф 2, се прилагат при представяне пред митническите органи на държавите членки на валидна търговска фактура, върху която фигурира декларация с дата и подпис на служител на издалия фактурата субект, който посочва името и длъжността си, като текстът на декларацията се съставя по следния образец: „Аз, долуподписаният(ата), удостоверявам, че (обемът) (от разглеждания продукт), продаван за износ за Европейския съюз и обхванат от настоящата фактура, е произведен от (наименование и адрес на дружеството) (допълнителен код по ТАРИК) в [засегнатата държава]. Декларирам, че информацията, предоставена в настоящата фактура, е пълна и вярна“. Ако не бъде представена такава фактура, се прилага митото, приложимо за всички други дружества.

4. Освен ако е предвидено друго, се прилагат действащите разпоредби в областта на митническото облагане.

5. В случаите, когато за определени производители износители изравнителното мито е било приспаднато от антидъмпинговото мито, исканията за възстановяване съгласно член 21 от Регламент (ЕС) 2016/1037 водят също така до извършване на оценка на дъмпинговия марж за съответния производител износител, преобладаващ през периода на разследването за възстановяване.

Член 2

Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/2012 се изменя, както следва:

1. Член 1, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Ставките на окончателното антидъмпингово мито, приложими към нетната цена франко границата на Съюза преди обмитяване на продукта, описан в параграф 1 и произвеждан от изброените по-долу дружества, са, както следва:

Държава	Дружество	Окончателно антидъмпингово мито	Допълнителен код по ТАРИК
Индия	Jindal Stainless Limited	10,0 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	10,0 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	35,3 %	C656
	Всички други индийски дружества	35,3 %	C999
Индонезия	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	9,3 %	C657
	PT. Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	C658
	Други оказали съдействие дружества в антисубсидийната процедура, но не в антидъмпинговата процедура	19,3 %	Вж. приложение 2
	Всички други индонезийски дружества	19,3 %	C999“

2. Вмъква се нов член 1, параграф 6:

„6. В случай че окончателните изравнителни мита, наложени с член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/433 на Комисията, бъдат променени или премахнати, митата, посочени в параграф 2, се увеличават със същия размер, ограничен до установения действителен дъмпингов марж или до установения марж на вредата, в зависимост от дружеството и от влизането в сила на настоящия регламент.“

3. Вмъква се нов член 1, параграф 7:

„7. В случаите, когато за определени производители износители изравнителното мито е приспаднато от антидъмпинговото мито, исканията за възстановяване съгласно член 21 от Регламент (ЕС) 2016/1037 водят също така до извършване на оценка по отношение на съответния производител износител на дъмпинговия марж, преобладавал през разследвания период във връзка с възстановяването“.

Член 3

1. Когато извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159, стане приложимо за плосковалцованите продукти от неръждаема стомана, само студеновалцовани, посочени в член 1, параграф 1, и надвишава еквивалентното адвалорно ниво на комбинираното изравнително и антидъмпингово мито, посочено съответно в член 1, параграф 2 и в член 2, параграф 1, се събира само извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159.

2. По време на прилагането на параграф 1 събирането на митата, наложени съгласно настоящия регламент, се преустановява.

3. Когато извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159, стане приложимо за плосковалцованите продукти от неръждаема стомана, само студеновалцовани, посочени в член 1, параграф 1, и е по-ниско от еквивалентното адвалорно ниво на комбинираното изравнително и антидъмпингово мито, посочено съответно в член 1, параграф 2 и в член 2, параграф 1, извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159, се събира в допълнение към разликата между това мито и по-високото еквивалентно адвалорно ниво на антидъмпинговото мито, посочено в член 1, параграф 2.

4. Частта от сумата на антидъмпинговите и антисубсидийните мита, която не е събрана в съответствие с параграф 3, се преустановява.

5. Преустановяванията по параграфи 2 и 4 са ограничени за времето на прилагане на извънквотното мито, посочено в член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/159.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 15 март 2022 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Информация за второто полугодие на 2020 г.

(източникът и единиците са същите като в съответните таблици в текста, освен ако е указано друго; данните за Индонезия се отнасят за целия внос; индексите са екстраполирани при необходимост и сравнени с 2017 г.)

Потребление (тонове)	Второ полугодие на 2020 г.
Потребление на Съюза	1 536 525
Индекс	*79*

Обем на вноса (в тонове) и пазарен дял	Второ полугодие на 2020 г.
Индия	45 541
Индекс	*79*
Пазарен дял	3,0 %
Индекс	*100*
Индонезия	49 425
Индекс	*715*
Пазарен дял	3,2 %
Индекс	*901*
Общо всички засегнати страни	94 966
Индекс	*148*
Пазарен дял	6,2 %
Индекс	*208*

Цени на вноса от засегнатите държави (EUR/тон)	Второ полугодие на 2020 г.
Индия	1 886
Индекс	*91*
Индонезия	1 792
Индекс	*99*
Средна стойност за засегнатите държави	1 846
Индекс	*94*

Производство, производствен капацитет и използване на капацитета	Второ полугодие на 2020 г.
Общо производство на Съюза (в тонове)	1 585 965
Индекс	*86*
Производствен капацитет (в тонове)	2 308 350
Индекс	*105*
Използване на капацитета	69 %
Индекс	*82*

Обем на продажбите и пазарен дял	Второ полугодие на 2020 г.
Обем на продажбите на промишлеността на Съюза (в тонове)	1 241 088
Индекс	*86*
Пазарен дял	*75 %*
Индекс	*106*

Заетост и производителност	Второ полугодие на 2020 г.
Брой на наетите лица	10 018
Индекс	*75*
Производителност (в тонове на член от персонала)	158
Индекс	*115*

Продажни цени в Съюза	Второ полугодие на 2020 г.
Средна единична продажна цена (EUR/тон)	2 007
Индекс	*89*
Производствени разходи за единица продукция (EUR/тон)	1 946
Индекс	*99*

Материални запаси	Второ полугодие на 2020 г.
Запаси в края на периода (в тонове)	93 392
Индекс	*74*

Рентабилност, паричен поток, инвестиции и възвръщаемост на инвестициите	Второ полугодие на 2020 г.
Рентабилност на продажбите в Съюза за несвързани клиенти (% от оборота от продажбите)	- 2,4 %
Индекс	*- 31*
Паричен поток (EUR)	24 276 139
Индекс	*13*
Инвестиции (EUR)	47 332 854
Индекс	*100*
Възвръщаемост на инвестициите	- 2 %
Индекс	*- 7*

Внос от трети държави		Второ полугодие на 2020 г.
Тайван	Обем (в тонове)	63 040
	Пазарен дял	4,1 %
	Средна цена (EUR/тон)	1 399

Република Корея	Обем (в тонове)	74 131
	Пазарен дял	4,8 %
	Средна цена (EUR/тон)	1 742
Южна Африка	Обем (в тонове)	98 063
	Пазарен дял	2,5 %
	Средна цена (EUR/тон)	1 675
Други трети държави	Обем (в тонове)	117 361
	Пазарен дял	7,6 %
	Средна цена (EUR/тон)	2 217
Общо за всички трети държави, с изключение на Индия и Индонезия	Обем (в тонове)	293 037
	Пазарен дял	19,1 %
	Средна цена (EUR/тон)	1 850

Равнище на износа на промишлеността на Съюза	Второ полугодие на 2020 г.
Обем на износа (в тонове)	190 097
Индекс	*84*
Средна цена (EUR/тон)	2 221
Индекс	*90*

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Оказали съдействие индонезийски производители износители, които не са включени в извадката

Държава	Наименование	Допълнителен код по ТАРИК
Индонезия	PT Bina Niaga Multiusaha	C765